

Giới thiệu Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!

Editor: V.O

Thể loại: hiện đại, hào môn

Số chương: 123 chương

Trong trí nhớ của Bạch Thận Ngôn thì lần đầu tiên nhìn thấy cô đã tạo cho anh một ấn tượng không tốt đẹp lắm đó là một cô gái có tính cách quái đản, quần là áo lượt, ngực to não trái nhỏ.

Rồi tới khi lần thứ hai gặp lại, thì Bạch Thận Ngôn lại cảm thấy cô là cô gái lòng dạ hẹp hòi lại ác độc.

Lần thứ ba gặp, cô uống say, cầm lấy cổ áo Bạch Thận Ngôn, mắt say lơ đãng, nói: "Người đẹp, hôn một cái!" Bạch Thận Ngôn tức giận đến mức đang muốn kéo cô ra, kết quả đã bị cô ỏi cả một thân... dây dưa từ đây.

Sau này, Bạch Thận Ngôn bị cô lừa đến học máu: "Cô cút cho tôi!"

Nhưng, lúc cô thật sự "Cút", y lại luống cuống không yên. Chờ đến lúc y vất vả tìm người về được, lại phát hiện hoa đào bên cạnh cô, mỗi một đóa đều nở xán lạn.

"Đời này em là của tôi, đời sau, đời sau sau nữa, đời đời kiếp kiếp, đều là của tôi! Cho dù là một cọng tóc, tôi cũng sẽ không nhường cho người khác." Bạch Thận Ngôn sau khi hắc hóa đề cô dưới thân, hung hăng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Edit: V.O

"Nói đi, cô muốn bao nhiêu tiền, mới chịu rời khỏi con tôi?"

Tầng một nhà hàng Khai Toàn, một phụ nữ trung niên ăn mặc phú quý, ngồi ở góc cầu thang. Đối diện bà là một cô gái trẻ tuổi.

Quần áo của cô gái này bình thường, bộ dạng lại xinh đẹp động lòng người. Mà lúc này, lại bởi vì câu nói của người phụ nữ trung niên, sắc mặt trở nên tái nhợt.

"Cháu..." cô mở miệng nói.

"Được rồi!" Người phụ nữ thô bạo cắt ngang lời cô, rút một tờ chi phiếu từ trong túi xách ra, ném đến trước mặt cô gái: "Tôi nghe nói, nhà cô khó khăn. Đây là 20 vạn, hẳn là đủ chứ!"

"Bác, bác gái, cháu không hiểu ý của bác..." Trong ánh mắt cô, hiện ra kích động: "Cháu, cháu muốn gặp Chu Hi! Cháu muốn nghe chính miệng anh ấy..."

"Bác gái là lời cô có thể gọi à?"

Người phụ nữ lại cắt ngang cô, châm chọc: "Cô còn muốn gặp con tôi? Cũng không xem cô có thân phận gì? Nói thật cho cô biết vậy, hôm nay chính con tôi nhờ tôi tới. Nó nhờ tôi nói lại với cô, lúc trước ở cùng cô, chẳng qua là thấy cô xinh đẹp, chơi đùa với cô mà thôi. Bây giờ nó ngán, cô cũng đừng dây dưa với nó nữa. Cô chỉ là một nhân viên làm công bình thường ở quán trà sữa, chẳng lẽ cô thật sự cho rằng, con trai tôi sẽ coi trọng cô?"

"Nhưng, nhưng anh ấy từng nói..."

Cố Niệm cúi đầu, các ngón tay đan vào nhau, giọng nói run run: "Anh ấy nói anh ấy thích cháu, sẽ kết hôn với cháu..."

"Kết hôn? Cô đúng là người si nói mộng!" Người phụ nữ không khỏi nâng cao giọng: "Cô cũng không soi gương, xem bản thân là thân phận gì! Chỉ dựa vào thân phận của cô, còn tính toán gả vào nhà họ Chu chúng tôi? Tôi nói cho cô biết, con tôi sắp đính hôn với Nhị tiểu thư nhà họ Vương rồi. Cô nên nhanh chóng cầm tờ chi phiếu này, biến mất trước mặt con tôi. Nếu không nghe lời, đừng trách tôi dùng thủ đoạn khác nghiệt!"

Nói xong, người phụ nữ đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống cô: "Nói đến đây thôi. Thời gian của tôi quý giá, sẽ không lãng phí với cô. Còn cô, cứ tiếp tục ngồi ở đây đi. Dù sao, lấy thân phận của cô, có lẽ cả đời này, cũng sẽ không tới được nhà hàng sang trọng như thế này."

Nói xong, sửa sang áo choàng lại một chút, xoay người bỏ đi.

Cố Niệm cúi đầu, không nhìn thấy biểu cảm trên mặt cô, nhưng cho dù ai nhìn thấy cảnh tượng này, cũng cảm thấy là cô đang đau lòng.

...

Mà lúc này, trong căn phòng ở tầng hai.

Một người đàn ông mặc âu phục cao cấp được định chế, đang ngồi lẳng lặng cạnh cửa sổ. Khuôn mặt y tuấn tú, dieendaanleequydoon – V.O, mũi cao thẳng, ánh mắt thâm thúy mê người, khuôn mặt giống như dao khắc. Trên dưới toàn thân, đều tỏa ra hơi thở mạnh mẽ khiến cho người ta sợ hãi.

"Bạch gia? Đề nghị vừa rồi của tôi..."

Giọng nói của người đàn ông trung niên, kéo y từ trong trầm tư.

Bạch Thận Ngôn quay đầu, nhìn người đàn ông trung niên ngồi đối diện, lúc này khuôn mặt đang lo lắng nhìn y.

Trong mắt Bạch Thận Ngôn thoáng hiện lên không vui vì bị cắt ngang.

Y ngẩng đầu, thoáng nhìn qua bên cạnh, trợ lý lập tức hiểu ý, thay y nói chuyện: "Mã tổng, về hạng mục thành phố Tây, Bạch gia chúng tôi..."

Tầm mắt Bạch Thận Ngôn, lại hướng xuống dưới tầng một lần nữa.

Khuôn mặt này, hình như đã từng thấy ở đâu rồi?

Nhưng, không đợi y nghĩ lại, chỉ sau một giây, cả một đám cả nam lẫn nữ, vọt ra từ bên cạnh. Mấy người này ăn mặc, không chỗ nào là không biểu hiện thân phận phú quý của bọn họ.

Bọn họ ngồi xuống bên cạnh Cố Niệm, mồm năm miệng mười nói chuyện.

"Ha ha ha, các cậu thua! Người hôm nay đến, không phải là tên Chu Hi cận bã, mà là bà già nhà hần! Nguyên cược nguyên chịu thua, nhanh đưa tiền cho mình!" Cô gái ngồi bên cạnh Cố Niệm, nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chỉ có 20 vạn

Edit: V.O

"A, sao có thể thua chứ?"

"Được rồi được rồi, cho cậu! Đều ở trong thẻ!"

"Mình không có đủ tiền mặt! Lát nữa trả cho cậu!"

"Cái gì mà lát nữa! Mình nhớ, không phải tuần trước cậu mới mua một chiếc Ferrari FF sao? Cái đó là được rồi, đưa chìa khóa xe cho mình!"

"Mình... được rồi, đưa thì đưa! Mình cũng không tin, mỗi lần cậu đều may mắn như thế! Khi nào thì mở ván lại? Bản thiếu gia muốn thắng được chiếc du thuyền xa hoa của cậu!"

...

Chờ "giao dịch" hoàn thành, có người cầm chi phiếu trên bàn lên, nhớ tới cảnh vừa rồi, cười to: "Bà già đó đúng là hài! Chỉ có 20 vạn, đã muốn đuổi Niệm Niệm của chúng ta? Gì chứ, 20 vạn? Còn không đủ Niệm Niệm nhà mình làm móng! Đúng không, Niệm Niệm? Bà già và tên cận bã họ Chu quá kiêu ngạo, nếu Niệm Niệm cậu không trả thù, thì cũng không thể nói nổi."

Cố Niệm nghe xong, từ từ ngẩng đầu.

Lúc này, mặt cô nào còn có đáng thương, nhu nhược? Khóe miệng nhếch lên, ánh mắt sáng ngời tự tin, dường như chỉ trong nháy mắt, khí chất cả người cô, từ trong ra ngoài, đã xảy ra thay đổi cực lớn.

Cô vươn tay lấy chi phiếu qua, gấp thành cái máy bay giấy, nhắm vào thùng rác bên cạnh, ném đi. Rất nhanh, chi phiếu trị giá 20 vạn, đã thành một tờ giấy lộn trong thùng rác.

"Ha ha ha ha..."

"Làm tốt lắm!"

"Xem ra, bà già và tên cận bã họ Chu, thật chộc tới Niệm Niệm nhà ta rồi!"

...

Người chung quanh, lập tức vỗ tay bảo hay!

"Niệm Niệm, cậu muốn làm thế nào? Bọn mình chắc chắn ủng hộ cậu!" Tiểu Tử Du nghiêng người, khoát tay lên vai Niệm Niệm, nhếch miệng cười hỏi.

...

Căn phòng trên tầng hai, lúc đám phú nhị đại kia xuất hiện, Bạch Thận Ngôn lại nhú mày.

Chờ nhìn tới lúc này, anh còn chỗ nào mà không rõ?

Xem ra, lại là một đám phú nhị đại nhàm chán, phát minh ra trò mới mà thôi.

Đúng là một đám quần là áo lượt.

Cô gái như vậy, sao có thể là người trong ký ức của anh?

...

"Trả thù à?"

Cổ Niệm hất cánh tay Tiểu Tử Du từ trên vai xuống, dieendaaneequydoon – V.O, sau đó vuốt cằm, đôi mắt lóe ra ánh sáng gian xảo: "Không phải bà ta vừa mới nói, xuất thân của mình thấp hèn, không xứng với con trai bảo bối của bà ta sao? Mình lại muốn nhìn thử xem, rốt cuộc là ai xứng với ai?"

Nửa tháng trước, cô nhìn thấy Chu Hi trên một chương trình phỏng vấn trên ti vi, lập tức bị vẻ ngoài của Chu Hi hấp dẫn. Thân phận của cô đặc biệt, cho nên mới giấu diếm thân phận thật, lấy thân phận "nhân viên quán trà sữa" tiếp cận Chu Hi.

Rất nhanh, Chu Hi đã bị cô hấp dẫn.

Ba ngày sau, hai người thành người yêu.

Tuần trước, Chu Hi cầu hôn cô, nói mãi mãi chỉ yêu một mình cô.

Nhưng rất nhanh, chuyện này đã bị mẹ Chu Hi biết.

Ngày hôm qua, Chu Hi hẹn cô, nói hôm nay gặp nhau ở nhà hàng, có chuyện muốn nói với cô.

Vì thế, đám bạn xấu này của cô, đã bắt đầu đánh cược, cược người hôm nay tới là ai? Cược Chu Hi có thể chống lại áp lực trong nhà, cưới "cô gái trà sữa" như cô vào nhà họ Chu?

Kết quả, người tới quả nhiên không phải là Chu Hi.

Chỉ là cô thật không ngờ, mẹ Chu Hi lại dùng "chi phiếu" để giải quyết cô.

Chỉ có 20 vạn, uống bà ta còn lấy ra được!

Cổ Niệm cô trước nay đã quen tùy hứng, có khi nào từng chịu tội như vậy?

Nếu, đối phương đã khiến cô khó xử, vậy cô cũng sẽ tuyệt đối không ầm ứ nuốt cục nghẹn này!

...

"Ha ha! Có trò hay để coi!"

"Niệm Niệm, cậu mau nói cho mình biết, mình có thể làm gì?"

"Thiên Mỹ, cậu trước đừng nói gì, tuần sau Đại tiểu thư nhà họ Vương sắp kết hôn, gửi thiệp mời cho cậu..."

...

Mấy người vây lại một chỗ, hiển kể nửa ngày.

Sau đó, kết bạn rời khỏi nhà hàng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Lại gặp

Edit: V.O

Lúc tiếng gầm rú của xe thể thao, biến mất ở bên ngoài nhà hàng, Bạch Thận Ngôn nhú mày.

"Bạch gia?" Trợ lý bên cạnh, hỏi.

Vừa rồi anh có để ý thấy, Bạch gia nhà mình liên tục nhú mày hai lần.

Bạch gia nhú mày, không sao, nhưng Mã tổng ngồi ở đối diện, sớm đã sợ đến cổ phát run.

"Không có gì."

Bạch Thận Ngôn lạnh mặt, nói.

Chỉ là đám phú nhị đại không đủ thành sự...

Dù sao sau này, cũng sẽ không cùng xuất hiện.

...

Chỉ là rất nhanh, hiện thực đã nói cho y, có một số người, bạn càng không muốn gặp, cô sẽ lại càng xuất hiện ở trước mặt bạn.

Một tuần sau, Bạch Thận Ngôn tham gia một buổi trao đổi khách hàng.

Kết quả không nghĩ tới, ở cửa khách sạn, lại gặp được đám phú nhị đại kia, cùng với cô gái được bọn họ gọi là "Niệm Niệm".

Tiếng phanh chói tai qua đi, mấy chiếc xe thể thao Lamborghini đủ loại màu sắc, kiêu ngạo dừng ở cửa khách sạn bên cạnh. Theo sát phía sau, một đám cả nam lẫn nữ ăn mặc thu hút ánh nhìn từ trong xe thể thao bước xuống.

Mà Cố Niệm, lại ở bên trong.

Hôm nay, cô mặc một bộ lễ phục dài màu trắng ngà. Màu trắng ngà tôn làn da vốn trắng nõn của cô càng mềm mại chọc người. Tóc chải ra sau đầu, búi thành một búi tóc. Trong xinh đẹp sáng chói, lại có vài phần nhu nhược của tiểu bạch hoa. Ở trong đám phú nhị đại kiêu ngạo này, có vẻ cực kỳ chói mắt.

"Thiên Mỹ, là ở đây à?" Cố Niệm ngẩng đầu, hỏi.

"Không sai, chính là ở đây! Vườn Thiên Hồ, xem ra lần này vì gả con gái, nhà họ Vương thật đúng là hạ vốn gốc!" Đỗ Thiên Mỹ là một cô gái đeo đầy hàng hiệu toàn thân, "chặc chặc" hai tiếng, sau đó nói.

"Vậy còn chờ cái gì?" Bên cạnh, Tiểu Từ Du vươn tay khoát lên vai Đỗ Thiên Mỹ, lại ngoảnh đầu nhìn Cố Niệm: "Niệm niệm, đi! Đến lượt mấy người chúng ta, gặt hái hoa lệ rồi!"

Cố Niệm nghe xong, hơi cong môi, nhấc chân đi vào trong khách sạn.

"Đi mau đi mau!"

"Hôm nay lại có trò hay coi!"

...

Những người khác vừa ồn ào, vừa đi theo.

...

Bạch Thận Ngôn đứng ở cửa khách sạn bên cạnh, độ ẩm trên mặt, đã thấp mấy độ.

Người đi theo bên cạnh y, cũng không kiềm được rùng mình.

"Bạch gia, cần tôi đi tra..."

Trợ lý còn chưa nói xong, Bạch Thận Ngôn đã xoay người, đi vào trong khách sạn.

Một đám quần là áo lượt mà thôi.

...

"Tiện nhân! Cô ba lần bốn lượt, dieendaaneequydoon – V.O, muốn dụ dỗ con tôi! Dụ dỗ không thành, lại trà trộn vào tiệc cưới nhà họ Vương, muốn tiếp tục quần lấy con tôi! Con tôi cũng đã nói, nó và cô không có một chút quan hệ nào. Cô không cần lại mặt dày mày dạn quần lấy con tôi không buông! Cô cũng không lấy gương mà soi, xem thử mình là thân phận gì? Loại phụ nữ hao hết tâm cơ, muốn gả vào hào môn như cô, tôi đã thấy nhiều rồi. Tôi cảnh cáo cô, đừng quần lấy con tôi nữa..."

Lúc này, mẹ Chu Hi đứng ở trước mặt cô, hai tay chống nạnh, nước miếng thô tục tung bay.

Chu Hi đứng ở bên cạnh, kéo Nhị tiểu thư nhà họ Vương - Vương Nghiên.

Chung quanh, cũng có không ít người vây quanh.

Cố Niệm làm người liên quan đến toàn bộ sự kiện, thực ra có chút... mông lung.

Đến bây giờ cô cũng không kịp hiểu, sao mọi chuyện có thể biến thành như vậy?

Sau khi vào khách sạn, cô đã cùng đám bạn xấu tách ra.

Cô tính cho Chu Hi thêm một cơ hội, gặp mặt hỏi một lần nữa.

Kết quả, cô vừa mới nói với Chu Hi hai câu, mẹ Chu Hi đã dẫn theo cô con gái thứ hai nhà họ Vương - Vương Nghiên xuất hiện, bắt đầu chửi ầm lên...

Sau đó, dẫn tới một đám quần chúng ăn dưa xem náo nhiệt.

"Tôi quần lấy Chu Hi không buông? Bà thím, xin nhìn rõ ràng có được không?" Nếu đã có được đáp án từ Chu Hi, Cố Niệm cô cũng không muốn nhịn nữa: "Đây là nhà bà? Bà bao hết rồi à? Bà có thể xuất hiện ở đây, vì sao tôi không thể?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Cố Niệm tôi trời sinh phản nghịch

Edit: V.O

"Cô cô cô, tôi tôi tôi..." Mẹ Chu Hi tức không chịu được.

"Cố Niệm, sao cô lại nói chuyện với mẹ tôi như thế?" Chu Hi tức giận nói.

Lúc trước, hần bị về đẹp của Cố Niệm hấp dẫn. Hần cho rằng mình nuôi con cạp giấy, kết quả không nghĩ tới cũng chỉ là con mèo biết cào.

"Bà ấy không được, nhưng tôi thì sao? Hôm nay là đám cưới của chị gái tôi và công tử nhà họ Triệu! Bà ấy không có quyền lợi, nhưng tôi có!" Nhị tiểu thư nhà họ Vương, Vương Nghiên mở miệng: "Người đàn bà không biết xấu hổ như cô, nhanh cút khỏi đám cưới của chị gái tôi!"

"Phụt..."

Nhưng, Cố Niệm không chỉ không bị bọn họ dọa, ngược lại còn làm mặt quỷ với bọn họ: "Cút? Cô kêu tôi cút, thì tôi phải cút? Không không không, Cố Niệm tôi trời sinh phản nghịch, chỉ thích đối nghịch với người. Cô kêu tôi đi hướng Đông, tôi càng muốn đi hướng Tây, cô kêu tôi cút, tôi càng muốn ở lại!"

"Cô..."

Vương Nghiên bị tức không chịu được: "Bảo vệ, nhanh bắt cô gái này lại cho tôi!"

Lời nói vừa ra, đã có bảo vệ vây đến.

Cố Niệm lại là người ngoan ngoãn đứng yên, tùy tiện để người bắt à?

"Ha ha ha... bắt tôi? Đến đi!"

Cố Niệm kêu một tiếng, đã chạy vào trong đám người.

Một bên, đám bạn xấu nhìn sắp nổi điên, lập tức gia nhập hỗn chiến.

Trong phút chốc, hiện trường gà bay chó sủa.

"Đứng lại! Không được chạy!"

"Ha ha ha! Tôi bắt tôi đi!"

"A! Váy của tôi bị đập rồi!"

"Xem đạn bánh ngọt sét đánh vô địch của ta!"

"Ngại quá, bà thím! Bắn lộn người!"

"A, chân của tôi!"

"Rắc rắc rầm rầm!"

"Bùm bộp bình bang!"

...

Hiện trường, hỗn loạn, tiếng hét chói tai không ngừng.

...

Toàn thể bảo vệ cùng xuất động, cuối cùng cũng vây được Cố Niệm và đám bạn xấu lên đài nghi thức đám cưới.

"Chạy! Để xem mấy người chạy đi đâu!"

Cả đầu Vương Nghiên toàn là bánh ngọt, thở hổn hển xông tới, hét to.

Đỗ Thiên Mỹ nhìn thấy bộ dáng của cô ta, không nhìn được ôm bụng cười lăn lộn.

Cố Niệm cũng cười.

Trái qua trận phát tiết vừa rồi, cảm thấy cả người thoải mái không ít.

Chu Hi cũng đỡ mẹ hấn đến, cũng một thân chật vật.

Bọn họ hung hăng nhìn chằm chằm Cố Niệm, hận không thể ăn cô.

"Nhị tiểu thư, muốn xử lý bọn họ như thế nào?" Bảo vệ hỏi.

Mặt Vương Nghiên dữ tợn: "Phá đám cưới nhà tôi, còn làm nhiều khách mời sợ như vậy! Đánh! Đánh chết cho tôi!"

"Để sau đi..."

Lúc bảo vệ đang muốn đánh, Tiểu Tử Du vốn đứng ở bên cạnh Cố Niệm, cầm tay vào túi quần, đứng dậy: "Muốn đánh tôi? Cô biết tôi là ai không? Nhanh kêu Vương Đại Đức tới đây cho tôi!"

Vương Đại Đức chính là ba Vương Nghiên.

"Ai đang kêu tôi?"

Đúng lúc này, Vương Đại Đức dẫn theo Vương phu nhân, còn có cô dâu chú rể hôm nay, cùng với cha mẹ chú rể đi đến.

Vương Nghiên vừa thấy ba mẹ mình đến đây, lòng càng đỡ lo lắng, vọt tới trước mặt Vương Đại Đức, tổ cáo: "Ba, ba xem bọn họ biến đám cưới thành dạng gì rồi kia? Hôm nay, ba nhất định phải xử lý bọn họ, nhất là con đàn bà tên Cố Niệm kia!"

"Đúng đó, Vương tổng!" Mẹ Chu Hi cũng đứng ra: "Nhất định phải hung hăng dạy dỗ bọn họ."

"Ai to gan như vậy? Đám giương oai ở lễ cưới của nhà họ Vương tôi?" Vương Đại Đức đen mặt, đẩy đám người ra, đi đến.

"Tôi!" Tiểu Tử Du nói.

"Cậu là ai chứ... Ở ơ ơ, cháu trai ngoan, sao cháu lại tới đây? Còn có Thiên Mỹ, cháu cũng tới rồi à, sao không nói với chú Vương một tiếng chứ?" Lúc Vương Đại Đức nhìn thấy Tiểu Tử Du, đầu tiên cả người sùng sốt, sau đó thái độ thay đổi 360 độ, vẻ mặt nịnh nọt, nói.

Đám người Vương Nghiên, Chu Hi, nhất thời biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Dạy anh làm người

Edit: V.O

"Ba, chuyện gì vậy? Sao ba đối xử với bọn họ..." Vương Nghiên tròn mắt há hốc mồm.

"Con câm miệng!" Vương Đại Đức lườm cô một cái, lạnh lùng nói.

"Vương Đại Đức, vừa rồi con gái ông..." Tiểu Tử Du mở miệng.

"Là nó không đúng, là nó không đúng!" Vương Đại Đức nói, trở tay đánh một cái tát, tát lên mặt Vương Nghiên, đánh cho Vương Nghiên lờ mờ: "Nghiên Nghiên vừa từ nước ngoài trở về, chưa từng gặp cháu trai, cháu gái đây. Nếu quả thật có chỗ xúc phạm, vẫn xin các cháu thứ lỗi, thứ lỗi."

"À..."

Tiểu Tử Du cười lạnh, lùi đến bên cạnh Cố Niệm, nói: "Đúng là yếu ớt. Niệm Niệm, hay là cậu đến đi. Chúng ta có oán báo oán, có cừu báo cừu. Cho dù cậu làm gì, hôm nay bọn anh đây cũng chống cho cậu."

Lời nói vừa ra, ánh mắt mọi người, đã hướng lên người Cố Niệm.

Cố Niệm nở nụ cười nhẹ với Tiểu Tử Du, sau đó từ từ đi đến trước mặt Vương Nghiên. Vương Nghiên bị cô nhìn chăm chăm, vô thức rụt rụt cổ.

Cố Niệm cười nhạt, sau đó lướt qua cô ta, đi tới trước mặt Chu Hi.

"Niệm, Niệm..."

Chu Hi chợt dạ lại hoảng loạn nhìn cô.

Nhìn đến đây, hắn còn không rõ cái gì chứ? Thân phận của Cố Niệm, chắc chắn không phải là "nhân viên làm công bình thường ở quán trà sữa". Nói không chừng, còn có tiền có thế hơn nhà họ Vương. Hắn thật sự là bị mờ heo che mắt, thế mới bỏ trân châu, chọn hạt cát.

"Niệm Niệm, anh sai rồi, em tha thứ cho anh...Á..."

Hắn còn chưa nói xong, Cố Niệm đã đá một phát lên đùi quần của hắn.

"Á..."

Chu Hi kêu thảm một tiếng, che bên dưới ngã lăn lộn trên mặt đất.

"Cạn bã, cũng xứng kêu tên tôi!"

Cố Niệm nói xong, nhấc chân bước một bước tới phía Chu Hi.

Chu Hi cho rằng cô lại muốn đá hấn, sợ tới mức nhanh chóng rút về sau một chút.

"A..."

Cố Niệm cười lạnh, đi qua bên cạnh hấn, sau đó nghênh ngang bỏ đi.

"Cận bã! Sau này tôi gặp anh một lần, sẽ đánh anh một lần!"

"Sau này còn dám chân đạp mấy thuyền, cẩn thận bản tiểu thư trực tiếp thiến anh!"

"Đi chết đi! Tên cận bã!"

...

Đám bạn xấu uy hiếp một trận, kiêu ngạo bỏ đi.

Hiện trường, lại không ai dám tiến lên phía trước ngăn cản bọn họ.

"Không nghĩ tới cậu lại là người như vậy!" Vương Đại Đức tức giận nói.

"Vương tổng, anh đừng nghe bọn họ nói bậy, con tôi bị vu oan, anh phải báo thù thay chúng tôi..."

"Cô câm miệng cho tôi! Cô có biết người hôm nay cô đắc tội là ai không? Những người đó, là người các người có thể chọc được à? Được rồi được rồi, các người rút đi. Nhà họ Vương sẽ không đầu tư gì cho nhà họ Chu nữa..."

...

"Hôm nay thật sự cảm ơn!"

Cửa khách sạn, Cố Niệm nói.

"Cảm ơn cái gì chứ, khách sáo! Một đạp vừa rồi của cậu, đúng là giải hận! Đêm nay đi S•N, chơi cho đã?" Tiểu Tử Du nói.

"Đương nhiên! Đêm nay nhất định phải không say không về!" Cố Niệm nói.

"Ừ, quá tốt rồi!"

"Đi đi đi!"

...

"Cố tiểu thư..."

Đúng lúc này, phía sau vang lên tiếng khóc thê thảm.

...

Bạch Thận Ngôn đi từ trong khách sạn ra, đã nhìn thấy một người phụ nữ trung niên, tóc tai bù xù quỳ trước mặt Cố Niệm, ôm chân cô, khóc lóc nức nở. Y nhìn kỹ, phát hiện người phụ nữ này, đúng là vị vung chi phiếu ở nhà hàng hôm đó.

"Cố tiểu thư, cầu xin cô... tôi biết tôi sai rồi, lúc trước, tôi không nên đối xử với cô như vậy... nhưng, những chuyện này đều là ý của tôi, không liên quan tới con tôi... cầu xin cô, nhờ bạn cô nói tốt với Vương tổng, đừng cắt đứt đầu tư cho nhà họ Chu chúng tôi...nếu không, nhà họ Chu sẽ xong..."

Mẹ Chu Hi ôm chân Cố Niệm, khóc thê thảm.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mỗi người đều có rất nhiều mặt

Edit: V.O

"Aiz, bà mau thả tôi ra! Đừng chùi nước mũi lên váy tôi." Cố Niệm la.

"Bà già, nhanh bỏ Niệm Niệm ra!"

"Lúc trước bà lấy tiền làm nhục Niệm Niệm nhà tôi, sao không biết mình đã làm sai?"

"Nếu Niệm Niệm nhà tôi thật là nhân viên làm công bình thường ở quán trà sữa, còn không biết sẽ bị mấy người ăn hiếp như thế nào nữa!"

...

Đám bạn xấu lại mồm năm miệng mười nói tiếp.

"Cố tiểu thư, cầu xin cô, tôi biết sai rồi! Tôi dập đầu với cô!" Mẹ Chu Hi nói.

Cố Niệm vòng tay lại, cúi đầu nhìn người quỳ trên mặt đất, nói: "Bà không cần nói xin lỗi tôi! Tôi biết, bây giờ ngoài mặt bà đang xin lỗi tôi, bà nói bà biết sai rồi, nhưng thực ra, trong lòng lại hận tôi đến chết. Người như bà, tôi cũng thấy nhiều rồi, nâng cao đập thấp. Nếu thật có một ngày, Cố Niệm tôi thất thế, chắc chắn bà là người đầu tiên chạy đến, muốn giẫm chết tôi."

Nói tới đây, Cố Niệm ngẩng đầu, đứng thẳng, từ trên cao nhìn xuống, cười nhạt một tiếng: "Cho nên, tôi cũng không phải kẻ ngốc, còn chuyên để lại tai họa về sau cho mình."

Nói xong, cũng không quay đầu, đi thẳng về phía xe thể thao.

"Đi thôi đi thôi!"

Đám bạn xấu kêu gọi nhau bỏ đi.

Đề lại mẹ Chu Hi ngồi dưới đất, mặt lúc xanh lúc đỏ.

...

Chuyện xảy ra bên này, lại truyền vào trong lỗ tai Bạch Thận Ngôn không sót một chữ.

Y nhìn chiếc xe thể thao màu hồng kia, kiểu ngao nổ ga, rít gào mà đi.

Mày, hơi hơi nhú một chút.

Lần đầu tiên nhìn thấy, cảm thấy cô là kẻ quần là áo lượt có tính cách quái đản, nhằm chán đến cực điểm.

Lúc này nhìn thấy, dieendaanleequydoon – V.O, lại cảm thấy cô không phải ngực to não trái nhỏ như vẻ ngoài, mà là cô gái lòng dạ hẹp hòi, làm việc không chừa lối thoát.

Mà cuộc đời này của y, ghét nhất là phụ nữ ác tâm.

...

Tối hôm đó, đám Cố Niệm và Tiểu Tử Du chơi ở câu lạc bộ SN suốt đêm.

Ngày kế, Cố Niệm vỗ đầu nặng nề, thức dậy từ trên ghế sofa.

Trong không khí, tràn ngập mùi cồn và nôn.

Trên sàn phòng, đầy người nằm ngủ ngổn ngang.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong bụng Cố Niệm lại cuộn cuộn, đẩy người trước mặt ra, nghiêng ngả chao đảo đi ra ban công.

Trong nháy mắt gió thổi tới, như là thổi tan tất cả nặng nề ở phía trước.

Cô tựa lên vòng bảo vệ, ánh mắt mê ly nhìn phương xa.

Giờ phút này, cô chán cuộc sống như vậy.

Ngọt trong vàng son, cực kỳ xa hoa, bị tiền tài và xa xỉ vờn quanh, cho tới bây giờ không cần lo lắng vấn đề tiền, trải qua cuộc sống xa xỉ mà rất nhiều người tha thiết ước mơ.

Nhưng mà, rất nhiều người chỉ nhìn thấy một mặt quang vinh chói lọi của cô, chỉ nhìn thấy một mặt cô tùy hứng làm bậy, nhưng có ai lại có thể nhìn thấy,

trái tim trống rỗng, hư vô này của cô?

Cô muốn thay đổi sao?

Không, cô chỉ có thể như vậy.

Bởi vì, đây là cuộc sống người kia hi vọng cô trải qua.

Cũng chỉ có như vậy, cô, mới có thể nhận được sự yêu thích giả dối này.

...

Vài ngày sau, Cố Niệm uống đến say mềm trong tiệc sinh nhật của đám bạn xấu.

Đỗ Thiên Mỹ ném Cố Niệm trên sofa ở đại sảnh, cảnh cáo cô: "Cậu đợi ở đây, đừng nhúc nhích, mình đi xem những người khác xuống dưới chưa."

"Đi đi, đi đi..."

Cố Niệm lớn miệng, vẫy tay.

Đỗ Thiên Mỹ nhìn cô một cái, xoay người bỏ đi.

Cố Niệm mắt say lơ đãng dựa lên ghế sofa.

Hai mắt cô trống rỗng nhìn chằm chằm một hướng khác, trong đầu đã là một đồng nhào nhoét.

Đột nhiên, vài người đi ra từ trong thang máy.

Cố Niệm từ từ quay đầu, thấy được một khuôn mặt cực kỳ tuần tú.

"A, đẹp, trai đẹp..."

Cố Niệm lác lác đứng dậy khỏi ghế sofa, bỏ nhào qua phía người kia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lần thứ ba gặp mặt

Edit: V.O

"Người đẹp, đến, hôn một cái!"

Bạch Thận Ngôn vừa đi ra từ trong thang máy, đã có cô gái mùi rượu đầy người, nhào tới y.

Y vừa mới chuẩn bị tránh đi, kết quả lại nhìn thấy mặt cô gái này.

Là cô ta?

Cũng là lúc gần ra này, y đã bị cô gái chết tiệt kia ôm cổ.

"Bạch gia!"

"Bạch gia!"

Người bên cạnh kịp phản ứng, muốn kéo Cố Niệm ra. Tiếc rằng Cố Niệm ôm người rất chặt, giống như con bạch tuộc, mình quấn rất chặt trên thân đối phương.

"Người đẹp, người đẹp..."

Cố Niệm bu lên thân y, ngửa đầu, nhìn y cười ngây ngô.

Chờ lúc người bên cạnh nghe rõ cô đang nói cái gì, cả người cũng không tốt.

Người đẹp...

Bạch gia nhà bọn họ, bề ngoài thật vô cùng xuất chúng, nhưng, cái tên mang hơi thở Bắc Cực này, lại khiến mọi người ngừng bước.

Từ trước tới nay không có ai dám đùa giỡn trước mặt Bạch Thận Ngôn.

Vị ngày hôm nay, có lẽ cũng sẽ bị nhấn xuống hồ thôi.

"Bỏ tay ra!"

Bạch Thận Ngôn cố gắng kiềm nén lửa giận trong lòng, trầm giọng nói.

Nhưng ai biết, Cố Niệm nghe xong, không chỉ không buông tay, ngược lại kiễng chân lên, tiến đến trước mặt Bạch Thận Ngôn, tò mò nhìn y, sau đó đột nhiên vui vẻ: "Ôi, giọng nói của anh, hay, thật hay..."

"Cô..."

Bạch Thận Ngôn tức giận đến lông mày run run, vươn tay muốn kéo cô xuống khỏi thân mình.

"A a a... đừng, đừng cời quần áo của tôi... hu hu hu..."

Tiếng thét chói tai của Cố Niệm, vang vọng đại sảnh.

Tay Bạch Thận Ngôn, run lấy bầy.

Những người khác, cố gắng nín cười, nhìn về phía khác.

Vị tiểu thư này, đúng là hài hước.

Bạch gia cời quần áo cô?

Ha ha ha...

Tuy rất muốn cười, nhưng chỉ có thể nín.

Nếu không, đêm nay người bị kéo đi nhấn xuống hồ, sẽ biến thành bọn họ.

Cố Niệm còn đang gào khóc thảm thiết, Bạch Thận Ngôn tức giận đến bịt kín miệng cô.

Cố Niệm không kêu nữa, chớp chớp mắt, tò mò nhìn y.

"Bỏ xuống..."

Bạch Thận Ngôn còn chưa nói xong, tay dường như bị giật điện, mạnh mẽ lùi về, hoảng sợ trừng Cố Niệm.

Vừa rồi, Cố Niệm lại lè lưỡi, liếm lòng bàn tay y.

"Ha ha ha ha..."

Là đầu sỏ gây chuyện, Cố Niệm cũng không nhận ra được hành động trong lúc vô tình của mình, rốt cuộc chạm đến cái gì?

"Xuống!" Giọng Bạch Thận Ngôn lạnh lùng, nói.

Cô gái này, đúng là lá gan che trời!

"Không xuống, không xuống...anh yêu...em đang ngủ, phải hôn mới dậy..." Cố Niệm Niệm nói.

Ai muốn cô dậy?

Y chỉ muốn cô xuống.

Bạch Thận Ngôn đen mặt, túm chặt cánh tay cô, muốn kéo con ma men này xuống khỏi người mình.

Đột nhiên, Cố Niệm khóc.

Nước mắt như chuỗi ngọc bị đứt, lăn ra từ trong hốc mắt cô.

"Đau, đau quá... vì sao, vì sao cho dù tôi làm thế nào, các người vẫn không thương tôi...vì sao cố hết sức, vẫn không có cách nào có được... hu hu hu hu, tôi không tham lam, không tham lam, chỉ muốn ông chia một chút, một chút tình thương cho tôi là được rồi...tôi sẽ không cướp gì của nó, sẽ không cướp..."

Giờ phút này, Cố Niệm ôm cánh tay y, khóc rất đáng thương.

Nhìn thấy gò má ửng hồng vì cảm xúc dao động, Đôi mắt khóc đỏ này, không ngờ lại khiến người thương tiếc.

Bạch Thận Ngôn phát hiện, y đã có chút mềm lòng.

Đang muốn mở miệng, đột nhiên miệng Cố Niệm mở ra giống như ếch.

Lòng Bạch Thận Ngôn, nhất thời dâng lên linh cảm không tốt.

Không đợi y kịp phản ứng, đã bị ới cả người.

Giờ phút này, dường như thế giới đã yên tĩnh lại.

Cấp dưới của Bạch Thận Ngôn, đều sợ ngẩn người.

Bọn họ trơ mắt nhìn, sắc mặt Bạch Thận Ngôn – diêm vương cuồng sạch sẽ, từ khiếp sợ biến thành tái nhợt rồi tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Khúc gọi hồn

Edit: V.O

Lúc Đỗ Thiên Mỹ đỡ một con ma men, đi ra từ trong thang máy, đã nhìn thấy cảnh như vậy.

"Niệm Niệm, cậu không sao chứ..."

Đỗ Thiên Mỹ đi nhanh về phía Cố Niệm.

Nhưng, lúc cô nhìn thấy người Cố Niệm ới ra là ai, cả mặt mũi đều trắng bệch: "Bạch, Bạch Thận Ngôn... Bạch gia..."

Sắc mặt Bạch Thận Ngôn, từ trắng biến thành đen.

Y ra sức kéo Cố Niệm từ trên thân mình xuống. Sau đó, dùng tốc độ nhanh nhất, cởi áo vest giá trị xa xỉ, ném mạnh xuống đất, đi nhanh ra phía ngoài.

Tuy động tác liên mạch khuôn sáo, thoát nhìn có vẻ cuồng khóc bá đạo. Nhưng, vẫn có thể nhìn ra nội tâm hỗn loạn từ bước chân hỗn loạn của y.

"Bạch gia!"

"Bạch gia!"

...

Cấp dưới kịp phản ứng, nhanh chóng đuổi theo.

Trong đại sảnh, nhất thời lại yên tĩnh.

Mà Cố Niệm - đầu sỏ gây nên chuyện này, lúc này lại nằm trên đất, ngủ.

"Cố Niệm, con nhỏ chết tiết này, mau tỉnh lại cho mình! Cậu có biết không, vừa rồi... cậu... đã đắc tội ai..." Đỗ Thiên Mỹ nắm Cố Niệm lên, lắc lư vài cái.

Kết quả, đối phương ngủ như lợn chết, gió táp mưa sa cũng không tỉnh.

...

Bạch Thận Ngôn ngồi xe trở về.

Dọc theo đường đi, trong xe không ai dám nói chuyện, không khí cực kỳ đè nén.

Bởi vì Bạch gia bọn họ, giống như là một tòa núi lửa sắp phun trào, ai cũng không muốn làm vật hi sinh, bị nham thạch nóng chảy hòa tan vào lúc này.

Cho đến khi xe lái vào nhà Bạch Thận Ngôn, dieendaanleequydoon – V.O, mới có người can đảm, nom nớp lo sợ hỏi, muốn xử lý cô gái vô pháp vô thiên kia thế nào.

Ánh mắt Bạch Thận Ngôn lạnh đến mức có thể đóng băng tất cả vật thể, liếc nhìn người nọ.

Người hỏi kia, cái cổ lập tức phát run.

Trị số lửa giận của Bạch gia nhà hán, đã là báo động đỏ bão tố đến.

Cấp dưới cúi đầu, chờ chỉ thị của Bạch Thận Ngôn.

Kết quả, mười phút sau, cũng không nhận được chỉ thị. Thật không dễ dàng can đảm ngăn đầu, lại phát hiện Bạch Thận Ngôn sớm đã không thấy tăm hơi.

Vậy rốt cuộc là có nhân xuống hồ, hay là không?

Tâm tư của cấp trên, giống như kim dưới đáy biển. Chưa đưa chỉ thị rõ ràng, cấp dưới tỏ vẻ có chút hao tổn tâm trí.

...

Ngày thứ hai, Cố Niệm ngủ đến ba giờ chiều, đầu mới choáng váng thức dậy.

Một đêm say rượu.

Mùi vị trên người, ngay cả chính cô nghĩ cũng ghê tởm.

Sau khi gọi quét dọn phòng khách sạn, cô cầm áo ngủ đi vào phòng tắm.

Chờ cô lau tóc đi ra, phòng đã được quét dọn, ga giường cũng đã được đổi.

"Ồi..."

Cô ngã lên ghế sofa, chỉ cảm thấy đầu nặng nề.

Về chuyện đêm qua, cô đã quên sạch toàn bộ.

Chỉ nhớ mang máng là hình như mình uống nhiều, còn nôn.

"Tin tin..."

Đúng lúc này, điện thoại vang lên.

Cô lười động, trực tiếp vươn chân, kéo di động từ trên bàn đến.

Vừa mở ra, phát hiện tin bạn bè gửi tới, cũng đã làm nổ điện thoại rồi.

Cô không xem toàn bộ, chỉ mở ra tin vừa rồi của Đỗ Thiên Mỹ, một chuỗi dài đều là "Cố Niệm cậu còn sống không" "Nhớ trốn đi" "Cần bác sĩ không" "Còn sống thì trả lời đi chứ" "Không phải là thật bị nhấn xuống hồ rồi chứ" ... sau đó, lại còn đoạn Khúc gọi hồn.

"Cái quỷ gì vậy?"

Cố Niệm tức giận đến muốn đập điện thoại.

Cô nhăn cái mũi, gọi điện thoại cho Đỗ Thiên Mỹ.

"Cố Niệm, cậu còn sống à!"

Còn chưa mở miệng, đầu kia điện thoại, đã truyền đến tiếng thét chói tai của Đỗ Thiên Mỹ.

"Niệm Niệm, bây giờ cánh tay cậu còn không?"

"Cần bọn mình gọi đội lính cứu và mai táng tới giúp cậu không?"

Đỗ Thiên Mỹ vừa mới nói xong, giọng Tiểu Tử Du cùng Lý Hi Nhiên tiếp tục vang lên.

"..." Mặt Cổ Niệm đầy vạch đen.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Vừa gặp đã yêu (1)

Edit: V.O

Bên kia âm ỉ một lát, rốt cuộc Đỗ Thiên Mỹ cũng cướp lại điện thoại.

"Niệm Niệm, cậu thật sự không sao à?" Đỗ Thiên Mỹ hỏi.

"Không sao. Chỉ là đầu có chút đau, cậu cầm chút thứ gì tỉnh rượu đến cho mình đi." Cổ Niệm nói.

"Ai hỏi cậu chuyện này!" Đỗ Thiên Mỹ giận: "Mình đang hỏi chuyện Bạch gia... tối hôm qua cậu... đợi chút, không phải là cậu không nhớ gì đó chứ?"

"Tối hôm qua? Không phải tối hôm qua là sinh nhật của Tiểu Miêu, chúng ta cùng nhau uống rượu sao?" Cổ Niệm dè cái đầu nhói đau, nói: "Chẳng lẽ, còn xảy ra chuyện gì mình không nhớ rõ? Đừng nói là mình ngủ với cậu."

"Ngủ với mình? Cậu cũng phải có dụng cụ gây án chứ. Mình nói với cậu, tối qua cậu..."

...

"Cái gì mà lung tung vậy chứ?"

2 phút sau, Cổ Niệm ngắt lời Đỗ Thiên Mỹ: "Bạch gia? Mình còn là Hắc gia đó. Mình không biết. Được rồi, mình biết rồi, không phải là có tiền sao? Đời này của Cổ Niệm mình, không thiếu nhất chính là tiền... được rồi được rồi, cậu cứ chuyện bé xé ra to. Mình đau đầu, đi ngủ tiếp một lát đây... được rồi, mình biết rồi..."

Cổ Niệm cúp điện thoại.

Bạch gia?

Cái quý gì chứ?

Nhất thời, trong đầu hiện ra một người đàn ông cao to đen đui mặt sẹo.

Ông trời ơi!

Cô còn thất lễ với người ta?

Khẩu vị cũng nặng quá rồi.

...

Chuyện đêm đó, rất nhanh đã bị Cổ Niệm vứt ra sau đầu.

Qua vài ngày, Cổ Niệm cùng bạn đến nhà hàng ăn cơm, lại gặp Bạch Thận Ngôn.

"Nhanh cúi đầu, nhanh chút!"

Cổ Niệm ngồi ở trên ghế, đang chuẩn bị gọi cơm, kết quả Đỗ Thiên Mỹ lại liên tục ấn đầu cô.

"Cậu làm gì vậy? Nhanh thả mình ra!" Cổ Niệm kêu la.

Ai nghĩ tới, Lý Hi Nhiên ở đối diện lại giúp đỡ Đỗ Thiên Mỹ, lấy túi che mặt cô.

Đúng lúc này, Bạch Thận Ngôn dẫn theo người, đi qua bên cạnh các cô.

Đỗ Thiên Mỹ và Lý Hi Nhiên, vừa ấn cô, bản thân cũng chột dạ cúi đầu.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn hoàn toàn không nhìn về phía các cô, không chớp mắt đi qua.

"Đỗ Thiên Mỹ, Lý Hi Nhiên, hai người phát bệnh gì vậy?"

Bạch Thận Ngôn vừa mới đi qua, dieendaanleequyudoon – V.O, Cố Niệm đã tránh khỏi hai người, nổi cáu.

"Suyt, bà cô của tôi, cậu nhỏ tiếng chút."

Đỗ Thiên Mỹ sợ tới mức, nhanh chóng che miệng cô lại.

"... đám này, nhanh, thả..."

Cố Niệm gỡ tay Đỗ Thiên Mỹ.

Đỗ Thiên Mỹ chờ Bạch Thận Ngôn ngồi xuống, sau đó mới từ từ bỏ tay ra khỏi miệng Cố Niệm.

"Rốt cuộc hai người đang làm cái quỷ gì vậy?" Cố Niệm nói.

"Suyt!"

Đỗ Thiên Mỹ và Lý Hi Nhiên, đồng thời ra hiệu với cô.

"Hả?"

Cố Niệm không hiểu ra sao.

"Cậu nhìn cái bàn sau lưng cậu." Lý Hi Nhiên chỉ chỉ về phía cô.

Phía sau?

Cố Niệm nghi ngờ, quay đầu, nhìn về phía sau.

Bàn bên này của các cô, cách một mặt tường ca rô với cái bàn phía sau. Trên mặt tường ca rô, bày đầy các loại bồn hoa xanh. Sau khi Cố Niệm quay đầu, đã nhìn thấy một loạt xanh biếc. Sau đó, phía sau màu xanh biếc này, lộ ra một khuôn mặt.

Lúc Cố Niệm nhìn thấy khuôn mặt đó, đôi mắt nháy mắt sáng ngời, không nhịn được hô: "Oa, cực phẩm! Đồ ăn của mình!"

"Đồ ăn cái đầu cậu!"

Đỗ Thiên Mỹ gỡ mạnh đầu cô, giận cô không có chí hướng: "Đến lúc này rồi, còn nghĩ tới đàn ông."

Bốn người bọn họ, Tiểu Tử Du thích ăn chơi, được xưng là "Tiểu vương tử quán bar"; Lý Hi Nhiên cực kỳ điên cuồng phẫu thuật thẩm mỹ, chỉ cần gặp lại sau một thời gian ngắn, cô sẽ đổi một khuôn mặt khác; còn cô, tương đối hám làm giàu, thích khoe của; về phần Cố Niệm, ham thích duy nhất, có lẽ chính là nam sắc.

Chỉ cần là nhìn thấy bộ dạng đẹp đẽ, sẽ không thể chuyển chân.

Lúc trước coi trọng Chu Hi, 99% nguyên nhân, chính là bộ dạng của hắn phù hợp với thẩm mỹ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Vừa gặp đã yêu (2)

Edit: V.O

"Nhanh chùi nước miếng của cậu đi." Đỗ Thiên Mỹ nhìn về mặt “vô dụng” kia: “Cậu có biết, anh ta là ai không?”

"Anh ta là ai? Chẳng lẽ, mình nên biết? Không, đúng là mình nên biết. Đàn ông cực phẩm như vậy, bề ngoài tuấn tú lạnh lùng, luôn khiến cho người ta có cảm giác nhìn thấy mà sợ. Loại này chỉ cần đứng trong đám đông, sẽ lập tức trở thành tiêu điểm, hơn nữa khiến cho người ta thần phục..." Cố Niệm bỏ vẻ kiêu căng, vẻ mặt si mê, nói.

"Dừng lại ảo tưởng hảo sắc của cậu đi." Đỗ Thiên Mỹ nói: "Cậu thật không biết anh ta là ai à?"

"Là ai, là ai?"

"Bạch Thận Ngôn."

"Bạch Thận Ngôn?" Cố Niệm trầm tư một lát, sau đó nói: "Tên rất hay, cũng chỉ có anh ấy mới xứng với cái tên này."

Về mặt Đỗ Thiên Mỹ không biết nói gì: "Cậu thật không nhớ rõ anh ta hả ?"

"Ồ?"

"Anh ta chính là Bạch gia đó! Lúc sinh nhật Tiểu Miêu, người đàn ông xui xẻo bị cậu ới cả người!" Lý Hi Nhiên nói.

"Cái gì?"

Cố Niệm vừa nói xong, nhanh chóng che miệng, nhìn về phía Bạch Thận Ngôn, phát hiện hình như y không chú ý, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra: "Ý cậu là nói, anh ta là cái người tồi hôm đó?"

Cái người bị cô tưởng tượng thành, "Hắc gia" vạm vỡ mặt sẹo?

"Không sai!"

Đỗ Thiên Mỹ và Lý Hi Nhiên, đồng thời gật đầu.

Cho nên, đừng đi trêu chọc anh ta, Cố Niệm. Lấy thân thể nhỏ bé của cậu, là không thể trêu vào người ta.

"Bộp..."

Nhưng, dường như Thượng Đế không nghe thấy lời cầu nguyện ở sâu trong nội tâm các cô. Cố Niệm đứng phắt dậy, cười gian xảo với các cô: "Hai người ngồi yên ở đây đợi, mình đi chào hỏi Bạch Thận Ngôn nhà mình."

"Dừng đi, quay về!"

"Cố Niệm, con nhỏ khôn nạn nhà cậu, cẩn thận chơi với lửa có ngày chết cháy!"

...

Cố Niệm hôn gió với hai người, sửa sang lại váy một chút, ngẩng đầu ưỡn ngực đi đến chỗ Bạch Thận Ngôn.

...

Người ngồi ở đối diện Bạch Thận Ngôn, đang chuyện trò vui vẻ, tích cực thúc đẩy không khí.

Đột nhiên, dieendaaneequydoon – V.O, Bạch Thận Ngôn nhú mày, người đối diện lập tức im lặng.

"Bạch Thận Ngôn phải không? Xin chào, tôi là Cố Niệm. Anh có thể gọi tôi là Niệm Niệm." Lúc giọng nói Cố Niệm vang lên, cảm Bạch Thận Ngôn căng cứng, ánh mắt thoáng hiện lên không vui.

Nhưng, dường như Cố Niệm không phát hiện được sự lạnh lùng của y, đi đến bên cạnh y mà không hề bị ảnh hưởng gì.

Bạch Thận Ngôn không nhìn cô, vẫn giữ bộ dạng vừa rồi.

Cố Niệm lại khom người, tiến tới gần y một chút.

Khoảnh khắc cô tới gần, ngón tay nhỏ của Bạch Thận Ngôn, hơi run run.

Người quen biết y đều biết, đây là lúc y không kiên nhẫn nhất. Người trêu chọc y, lại không biết bót lại, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Đáng tiếc, người hôm nay y lại gặp được chính là Cố Niệm không biết trời cao đất rộng.

Oa, không nghĩ đến gần mới thấy, còn đẹp trai hơn trong tưởng tượng. Trong những người đàn ông cô từng gặp, giá trị nhan sắc của Bạch Thận Ngôn, tuyệt đối có thể chen vào top 3. Hơn nữa khí thế "Người sống chó lại gần", Cố Niệm cảm thấy mình có thể tạm thời tặng ngai vàng top 1 cho y.

"Anh còn nhớ tôi không?"

Cố Niệm thu lại ánh mắt nóng rực, dịu dàng hỏi.

Bạch Thận Ngôn không phản ứng.

Cố Niệm không nổi giận, loại đàn ông này, tấn công, ít nhất là độ khó bốn sao.

Chẳng qua, từ trước đến nay Cố Niệm cô thích khiêu chiến.

Cô tiếp tục nói: "Bốn ngày trước, ở quán bar Huy Hoàng, tôi uống say, không cẩn thận... sau khi tỉnh lại, trong lòng vô cùng áy náy, luôn luôn muốn tìm lúc, gặp mặt nói lời xin lỗi với anh. Nhưng, công việc của anh bận rộn, tôi luôn luôn không tìm được lúc thích hợp. Chẳng qua thật may, hôm nay chúng ta có thể gặp nhau ở đây, coi như là duyên phận. Bạch Thận Ngôn tiên sinh, anh có thể cho tôi một cơ hội bồi thường anh không?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tấn công không thành

Edit: V.O

Sau khi Cố Niệm nói xong, vẫn luôn luôn mỉm cười, chờ mong nhìn Bạch Thận Ngôn.

Một giây, hai giây, ba giây...

Thời gian từ từ trôi qua.

Nụ cười trên mặt Cố Niệm, càng ngày càng cứng ngắc, càng ngày càng cứng ngắc.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn vẫn không quay đầu, vẫn không tỏ vẻ gì.

Ngay lúc sự kiên nhẫn của Cố Niệm sắp cạn kiệt, ánh mắt Bạch Thận Ngôn, cuối cùng cũng buông lỏng.

Cố Niệm thở hắt ra.

Chuyện nhỏ, còn chưa từng có người đàn ông nào, có thể không nhìn Cố Niệm tôi.

Vừa rồi giả bộ lạnh lùng như núi băng như vậy, bây giờ còn không phải lại ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

Ngay lúc Cố Niệm đắc ý, Bạch Thận Ngôn ra hiệu với trợ lý bên cạnh.

Trợ lý hiểu ý, đi tới chỗ Cố Niệm.

"Vị tiểu thư này, mời rời khỏi đây được không? Cô quấy rầy BOSS nhà tôi ăn cơm." Trợ lý mỉm cười nói.

"Cái gì, cái gì?" Nụ cười trên mặt Cố Niệm, không nhịn được: "Anh, tôi...anh anh, anh muốn đuổi tôi đi?"

Về mặt cô khiếp sợ, lòng tràn đầy hỗn loạn.

"Không phải 'Đuổi', là 'Mời'." Trợ lý tiên sinh sửa lại: "Tiểu thư, mời rời khỏi đây."

"Tôi..."

Cố Niệm chỉ tay vào mình, lại nhìn nhìn Bạch Thận Ngôn.

Thật hoang đường.

Từ lúc Cố Niệm cô xuất sơn đến nay, lần đầu tiên bắt chuyện bị người mời đi!

Hô, hô, hô...

Sau khi hít sâu vài cái, Cố Niệm đè lại cảm xúc trong lòng, cố gắng vẫn mỉm cười: "Vậy bây giờ Bạch Thận Ngôn tiên sinh đã không rảnh, tôi đây sẽ chờ

khi nào anh rảnh lại hẹn. Tạm biệt!"

Sau khi nói xong, mỉm cười xoay người rời đi.

Lúc này, Bạch Thận Ngôn cũng quay đầu, nhìn nhìn bóng lưng cô.

Gan lớn che trời.

...

Cố Niệm vẫn mỉm cười, trở lại chỗ ngồi.

Đỗ Thiên Mỹ và Lý Hi Nhiên đồng tình nhìn cô.

"Niệm Niệm, cậu có ổn không?" Đỗ Thiên Mỹ nhìn cô, nói: "Cậu đừng chán nản. Chân trời chỗ nào không có cỏ thơm, dieendaanleequuydoon – V.O, làm gì phải yêu đơn phương một cây cỏ. Đàn ông giống như Bạch Thận Ngôn, không phải là người chúng ta chọn được, để sau này chị đây giới thiệu cho cậu..."

"Đúng đó, Niệm Niệm. Cậu đừng cười, cậu cười, trong lòng bọn mình, cực kỳ sợ hãi. Bọn mình biết, bây giờ chắc chắn cậu rất đau lòng..." Lý Hi Nhiên nói.

"Ai nói mình đau lòng?" Cố Niệm cắt ngang các cô.

"Cậu còn muốn lừa bọn mình." Đỗ Thiên Mỹ nói.

"Mình thật sự không đau lòng." Cố Niệm nói: "Tuy ngay từ đầu, có chút thất bại, nhưng, Cố Niệm mình là ai? Là loại dễ dàng thua bởi những lời của người khác sao? Không, không phải! Từ trước đến nay mình luôn là, té ngã từ đâu, sẽ đứng lên từ chỗ đó!"

Người giống như Bạch Thận Ngôn, càng khó đánh chiếm, lại càng có tính khiêu chiến, càng có tính khiêu chiến, cô lại càng hưng phấn, càng có hứng thú!

"Được rồi được rồi, đi đi đi! Chúng ta nhanh về khách sạn!" Cố Niệm hưng phấn nói.

"Về khách sạn làm gì?" Lý Hi Nhiên hỏi.

Cố Niệm quay đầu, nhìn chăm chăm Bạch Thận Ngôn phía sau bức tường đầy cây xanh, khóe miệng hơi hơi nhếch lên: "Đương nhiên là phải tính toán lại, kế hoạch dụ bắt 'Bạch Thận Ngôn'."

"..."

Đỗ Thiên Mỹ và Lý Hi Nhiên.

...

Cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Điều đầu tiên Cố Niệm phải biết, chính là thông tin về Bạch Thận Ngôn, tất cả thông tin. Từ lúc vừa sinh ra, lại đến tiểu học, sơ trung, trung học, đại học, công việc...tất cả! Bao gồm màu tóc y thích, cô đều phải biết.

"Cậu muốn biết màu tóc làm gì?" Đỗ Thiên Mỹ ngồi trên sofa khách sạn, hỏi.

"Đương nhiên là vì túm được anh ta! Không chỉ có tóc, còn có nhãn hiệu và màu sắc quần lót!" Cố Niệm nói.

"... Cố Niệm cậu cũng quá không có tiết tháo." Mặt Lý Hi Nhiên ghét bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Hoa hồng nồng nhiệt như lửa (1)

Edit: V.O

"Đây không gọi là không có tiết tháo, cái này gọi là lo trước khỏi họa! Cậu không biết sao? Tính cách của một người, còn có thể thể hiện ở vật trên người họ. Cái này gọi là, quan sát cẩn thận tỉ mỉ, tuyệt đối không từ bỏ bất cứ khả năng nào!" Cố Niệm nói: "Đúng rồi, ngoại trừ mặt ngoài mình nói, mấu chốt nhất, phải giúp mình tra được tình sử của anh ta! Đây, là trọng điểm trong trọng điểm!"

"Cậu xả hết đi."

Đỗ Thiên Mỹ lắc đầu, nhưng vẫn ngoan ngoãn nhớ kỹ yêu cầu của Cố Niệm.

Cố Niệm lại bổ sung vài điểm: "Tạm thời chỉ có như vậy. Làm phiền các cậu."

"Yên tâm đi, trong vòng hai ngày, tra rõ ràng toàn bộ cho cậu." Đỗ Thiên Mỹ quơ quơ điện thoại, nói.

...

Hai ngày sau, Đỗ Thiên Mỹ đưa cho Cố Niệm một túi văn kiện.

"Tra được rồi hả? Thiên Mỹ mình thật sự yêu cậu chết mất." Cố Niệm vừa nói, vừa vội vàng mở túi văn kiện ra.

Chẳng qua rất nhanh, nụ cười của cô đã cứng ngắc.

"Sao lại thế này?"

Cô nhanh chóng lật đến tờ văn kiện cuối cùng, ngừng đầu, ngạc nhiên nói: "Sao tất cả đều trống không?"

Ngoại trừ mấy chữ ở trang đầu, còn lại, tất cả đều là giấy trắng.

Không dám tìm kiếm toàn bộ à?

Đỗ Thiên Mỹ thờ dài, ngã lên ghế sofa: "Mình vốn cho là, người có thân phận giống Bạch Thận Ngôn, chắc chắn rất dễ tra tư liệu. Cho dù không tra được màu sắc quần lót cậu yêu cầu, vậy ít nhất những cái khác, cũng sẽ tra được một ít. Kết quả không nghĩ tới... aiz, tra đến tra đi, thế nhưng không khác gì mình đã nói lúc trước."

"Tại sao có thể như vậy?" Cố Niệm nói.

Một người chỉ cần tồn tại, thì chắc chắn sẽ để lại dấu vết.

Huống chi, lấy mạng lưới quan hệ của Thiên Mỹ ở thành phố M, không có khả năng không tra được.

Trừ khi, có người không muốn để cho bọn họ tra, hoặc là thân phận của Bạch Thận Ngôn, không tra được?

Nghĩ đến đây, Cố Niệm cúi đầu, nhìn một tờ có chữ duy nhất.

Bạch Thận Ngôn, nam, 27 tuổi, thân cao 187m. Hiện giữ vị trí tổng giám đốc tập đoàn Thận Thiên, công ty bao gồm giải trí, dieendaanleequydoon – V.O, vật liệu xây dựng, bất động sản, ăn uống, du lịch,....

Xuất thân, không rõ.

Cuộc đời, không rõ.

Tình yêu, không rõ.

...

"Niệm Niệm, hay là thôi đi." Đỗ Thiên Mỹ nói: "Bạch Thận Ngôn không phải là người mình và cậu có thể trêu chọc. Ngày hôm qua mình lấy được tư liệu, còn hỏi ba mình một chút. Cậu đoán xem, ba mình có phản ứng gì? Ông ấy biết mình đang điều tra Bạch Thận Ngôn, tức giận đến thiếu chút nữa lấy dép lê ném mình. Cậu biết đó, từ trước đến nay ông ấy đều rất cưng chiều mình. Nhưng, động đến Bạch Thận Ngôn..."

Cố Niệm chu miệng nói: "Mình chỉ muốn nói chuyện yêu đương với anh ta, cũng không phải đánh cắp thông tin quốc gia gì. Có nghiêm trọng như vậy sao?"

"Nhưng Bạch Thận Ngôn không giống với những đối tượng cậu từng kết giao trước kia." Đỗ Thiên Mỹ nói: "Đừng để đến lúc, chơi với lửa có ngày chết cháy."

"A, thật phiền..."

Cố Niệm ngã xuống giường, lăn vài vòng.

Đột nhiên, cô ngồi dậy với mái tóc rối tung.

"Cậu nghĩ thông suốt rồi à?" Đỗ Thiên Mỹ hỏi.

Cố Niệm quay đầu, ánh mắt kiên nghị nhìn chằm chằm cô: "Không! Mình vẫn quyết định muốn theo đuổi anh ta! Nếu không, mình sẽ rất mất mặt. Hơn nữa, cực phẩm giống Bạch Thận Ngôn, thế gian hiếm có. Nếu mình bỏ lỡ anh ta, chắc chắn mình sẽ hối hận cả đời. Mặc kệ, trước theo đuổi được người lại nói!"

"Đứng là trên đầu chữ sắc có một cây dao, râu cọp mà cậu cũng dám vén." Đỗ Thiên Mỹ cảm thán.

...

Ngày thứ hai, một bó hoa hồng đỏ như lửa, được đưa đến công ty Bạch Thận Ngôn. Tổng cộng 99 đóa, nồng nhiệt như lửa, muốn làm lơ cũng khó.

"Tặng cho ai?" Trợ lý tỏ vẻ mình vừa mới nghe lắm.

"Bạch gia." Lễ tân nuốt nuốt nước miếng.

Tôn thọ, lại thật có người dám hiến ân tình cho Satan!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hoa hồng nồng nhiệt như lửa (2)

Edit: V.O

"Trợ lý Lý, hoa này..." Lễ tân dè dặt cẩn thận hỏi.

Trợ lý Lý nghĩ nghĩ, vờn tay: "Đưa hoa cho tôi đi."

"Vâng, cảm ơn."

Lễ tân vội vàng đưa bó hoa này cho trợ lý Lý. Tốc độ cực nhanh, động tác lưu loát, thật giống như bó hoa này là một đàn thú dữ.

"Tạm biệt trợ lý Lý." Lễ tân chấp hai tay trước mặt, nhìn trợ lý Lý rời đi.

Bạch gia của bọn họ rất tuần tú, rất nhiều tiền, rất có tài hoa, rất có sức quyến rũ, hơn nữa trong công ty, gần như tất cả nhân viên nữ, đều cuồng si Bạch gia.

Nhưng, cuồng si thì cuồng si, người chân chính dám theo đuổi Bạch gia, đã ít lại càng ít!

Dù sao, khí thế của Bạch gia, cũng không nhiều người có thể nắm được. Lúc trước, cũng không phải không có ai từng theo đuổi Bạch gia. Nhưng cho dù là thiên kim danh viện, nữ doanh nhân, hay là ngôi sao lớn của làng giải trí, cuối cùng đều bại trận.

Từ đó về sau, Bạch gia bọn họ lại có biệt danh là "Không gần nữ sắc".

Lần này, thế tới hung mãnh, cũng không biết có thể kiên trì bao lâu?

...

Trợ lý Lý cầm bó hoa hồng nồng nhiệt như lửa này, đi đến phía ngoài văn phòng Bạch Thận Ngôn.

"Cốc cốc cốc..."

Trợ lý Lý gõ cửa.

Lúc anh đẩy cửa đi vào, Bạch Thận Ngôn đang pha trà. Trong phòng tràn ngập mùi thơm ngọt tinh khiết của trà Long Tĩnh, khiến cho người người thấy vui vẻ thoải mái.

Phương pháp pha trà của Bạch Thận Ngôn, thành thạo lại thoải mái, không làm cho người ta cảm thấy có vẻ sặc sỡ, nhưng mỗi động tác, lại lộ ra vẻ đẹp làm người ta thích mắt.

Nói thế nào nhỉ, người như y ở vài phương diện nào đấy, đơn giản lại trực tiếp, thích thứ thuần túy. Nếu nói theo cách thông thường, chính là tính cách truyền thống, cố chấp, có sự già dặn không tương xứng với tuổi tác.

Y có tính cách này, tự nhiên sẽ không thích loại người như Cố Niệm "loại hình nhiệt tình dâng trào".

...

Trợ lý Lý đứng ở bên cạnh, dieendaaneequydoon – V.O, chờ Bạch Thận Ngôn đun trà xong, mới mở miệng: "Bạch gia."

Bạch Thận Ngôn nghe thấy, ngẩng đầu lên.

Lúc y nhìn thấy bó hoa hồng đỏ như lửa trong tay trợ lý Lý, lông mày vốn giãn ra, lập tức nhăn lại. Không đợi trợ lý Lý mở miệng, giọng nói lạnh như băng của Bạch Thận Ngôn đã vang lên: "Ném đi!"

"Vây..."

"Gì nữa?"

Bạch Thận Ngôn quét mắt, trợ lý Lý lập tức ngậm miệng lại.

Một lát sau, mới nói: "Được, tôi sẽ đi ném."

Vốn còn tưởng rằng, ít nhất sẽ hỏi một chút là ai tặng hoa...

Trợ lý Lý hơi thất vọng.

...

Sau khi trợ lý Lý rời khỏi đây, Bạch Thận Ngôn không có tâm tình uống trà.

Lúc này, y nhìn thấy tấm thiệp rơi trên thảm trước cửa. Hẳn là vừa rồi rớt ra từ bên trong bó hoa. Y đi qua, lấy khăn tay ra, bọc tay nhặt tấm thiệp lên, chỉ thấy mặt trên, viết một hàng chữ...

Bạch Thận Ngôn tiên sinh, đoán xem tôi là ai?

Bạch Thận Ngôn tiên sinh không hề có chút ý muốn đoán nào, trực tiếp ném tấm thiệp, cùng với khăn tay từng tiếp xúc với nó vào trong thùng rác.

...

"Cậu tặng hoa hồng cho Bạch Thận Ngôn?" Đỗ Thiên Mỹ hét to ở trong điện thoại.

Cố Niệm móm móm lỗ tai, dời điện thoại đi, đổi tư thế thoải mái trên ghế sofa, cắn miếng kem, sau đó mới lười biếng nói: "Có gì mà phải chuyện bé xé ra to, không phải chỉ tặng một bó hoa sao?"

"Nào có phụ nữ tặng hoa cho đàn ông?"

"Không phải bây giờ mình tặng rồi đó sao? Lại không có quy định chỉ cho phép đàn ông tặng hoa cho phụ nữ, phụ nữ không thể tặng hoa cho đàn ông? Hơn nữa, mình tặng hoa đều có dụng ý tặng hoa của mình. Về phần anh ta nhận hay không, mình sẽ không xen vào." Cố Niệm nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Thổ lộ rằm rộ

Edit: V.O

Hai ngày kế tiếp, Cố Niệm lại liên tục tặng hoa hồng cho Bạch Thận Ngôn.

Mỗi một bó, đều là 99 đóa, giống như mặt trời tháng Tám này, nồng nhiệt như lửa.

Nhưng mỗi lần, bó hoa tràn ngập tình yêu đó còn chưa kịp được bản thân Bạch Thận Ngôn, đã bị ra lệnh ném vào thùng rác.

Ngày thứ tư, Bạch Thận Ngôn đang họp ở trong phòng hội nghị.

Không khí hiện trường, vô cùng nghiêm túc.

Vừa mới có chủ quản bị tra ra, cấu kết với giặc ngoài, tiết lộ cơ mật công ty.

"Bạch gia, nên xử lý người này như thế nào?" Trợ lý Lý hỏi.

Bạch Thận Ngôn ngồi ở chủ vị, ánh mắt đảo qua , chủ quản kia đã sợ tới mức "bụp" một tiếng, quỳ xuống đất: "Bạch gia, cầu xin anh bỏ qua cho tôi lần này đi! Lúc trước tôi cũng bị mờ heo che mắt, nhất thời hồ đồ, mới phạm phải sai lầm.. Bạch gia, anh cho tôi thêm một cơ hội, để tôi lập công chuộc tội...xin..."

Ngay lúc chủ quản đang một đồng nước mắt nước mũi, khóc lóc cầu xin tha thứ, một quả bóng bay khổng lồ, hình trái tim màu đỏ, bay tới ngoài cửa sổ.

Trong văn phòng dần dần không có tiếng động.

Người ở bên trong, tất cả giống như bị khiếp sợ, nhìn chằm chằm quả bóng bay.

Mà lúc này, trên mặt Bạch Thận Ngôn, lại vô cảm

Quả bóng bay hình trái tim khổng lồ đó vẫn không ngừng lại, tiếp tục bay lên trên, sau đó phía dưới, lại còn treo một tấm thiệp. Chữ phía trên tấm thiệp, từ từ xuất hiện ở trước mặt mọi người...

Bạch Thận Ngôn tiên sinh, thích hoa hồng tôi tặng không?

Thấy được lời này, người trong phòng hội nghị, ào ào quay đầu, nhìn Bạch Thận Ngôn. Mà cả tòa cao ốc, đã sôi trào. Tất cả nhân viên đều ngừng công việc, đến gần cửa sổ xem hiện tượng lạ trăm năm khó gặp này.

...

Mây Bạch Thận Ngôn, hơi run run.

Trợ lý Lý làm quản lý bên cạnh y, lập tức hiểu ra, là gia nhà mình đang nổi giận.

Nhưng, động tĩnh bên ngoài còn chưa xong.

Sau khi quả bóng bay đi, lập tức lại có một quả bóng khổng lồ khác, bay lên...

Bạch Thận Ngôn tiên sinh, tôi thích anh!

"Rắc rắc..."

Bút máy trong tay Bạch Thận Ngôn, đứt thành hai đoạn.

Trái tim của trợ lý Lý, cũng hơn run rẩy theo.

"Bạch gia, tôi đi kêu bảo vệ xử lý!"

Sau khi nói xong, dieendaanleequydoon – V.O, lập tức báo cho người ở bộ phận bảo vệ, đuổi người thả bóng bay ở dưới tòa nhà đi.

Trong văn phòng, lặng ngắt như tờ.

Nhưng trước khi bảo vệ đến, khinh khí cầu thứ ba, bay lên...

Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chúng ta quen nhau đi.

"Kít kít!"

Bạch Thận Ngôn đứng phắt dậy, ghé dựa ma sát với mặt đất phát ra âm thanh chói tai.

Tất cả mọi người quay đầu, nhìn về phía y.

Chỉ thấy Bạch Thận Ngôn đen mặt, nhìn chằm chằm bóng bay bên ngoài, sau đó xoay người nhanh chóng rời khỏi phòng họp.

...

Một ngày kế tiếp, hồ sơ văn kiện được đưa vào văn phòng Bạch Thận Ngôn, cần y xét duyệt, không có cái nào được thông qua. Không chỉ có như thế, còn bị phê sai hoàn toàn. Trong công ty, nhất thời người người cảm thấy lo lắng không yên. Mà chủ quản phản bội kia, càng không có kết cuộc tốt,

không chỉ phải đối mặt với đơn kiện của công ty, hắn còn bị cáo đến quần trong cũng không thừa, còn đối mặt với tai họa lao ngục dài mười năm.

Trong lòng Bạch Thận Ngôn, luôn luôn không thoải mái.

Từ sau chuyện xảy ra lúc nhỏ, y đối với phụ nữ, luôn luôn cách xa. Nhất là loại phụ nữ có ý đồ với y!

Mà hôm nay, trực tiếp đập đến điểm mấu chốt của y.

...

Lúc tan việc, một chiếc Maserati màu đỏ ngừng ở cửa tập đoàn Thận Thiên.

Từng nhân viên đi ra từ trong tòa nhà, cũng không nhận được nhìn về phía này nhiều lần.

Lúc Bạch Thận Ngôn đi ra từ tòa nhà, lại thấy người trong xe, vẫy tay với y.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Kịch bản này không đúng

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn chỉ nhìn lướt qua, đã đi qua bên cạnh.

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh!"

Cố Niệm thấy y không quan tâm, vội vàng chạy xuống khỏi xe, chặn ở trước mặt y. Ngẩng đầu, hỏi: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, anh không nghe thấy tôi gọi anh sao?"

Đường bị chặn, Bạch Thận Ngôn không thể không dừng lại.

Lúc này, Bạch Thận Ngôn đứng ở bậc thang trên, Cố Niệm đứng ở bậc thang dưới.

Mặt cô, bởi vì vừa rồi chạy vội, hiện ra ửng hồng. Đôi mắt sáng ngời trong suốt, tập trung nhìn y, rất dễ khiến người ta sinh ra ảo giác "Y là toàn bộ thế giới của cô".

Nhưng, Bạch Thận Ngôn từng thấy "vở kịch" của cô và đám bạn xấu ở nhà hàng, cũng từng thấy trò hài bên ngoài hôn lễ khách sạn. Ở trong lòng y, hình tượng Cố Niệm đã từ không học vấn không nghề nghiệp, biến thành tâm cơ thâm trầm. Cho nên, bây giờ cô càng biểu hiện thâm tình, lòng Bạch Thận Ngôn, lại càng phản cảm.

"Cố tiểu thư, làm phiền nhường đường một chút." Bây giờ là giờ cao điểm tan ca, Bạch gia nhà mình bị phụ nữ chặn ở ngoài cửa, đã dẫn tới không ít người dừng chân. Cho nên, trợ lý Lý bất đắc dĩ, lên tiếng khuyên.

Cố Niệm không nhúc nhích, vẫn ngẩng đầu, nhìn Bạch Thận Ngôn: "Anh thích quà tôi tặng anh không?"

Ánh mắt Bạch Thận Ngôn, lạnh lùng.

Người phía sau, ào ào hít một hơi.

Thì ra hoa và bong bay thổ lộ, thật là vị Cố tiểu thư này tặng!

"Cố tiểu thư, xin tự trọng!"

Bạch Thận Ngôn muốn tiếp tục không nhìn cô, sau khi nghe đến câu này, không thể không lạnh mặt mở miệng.

Nhưng, ai cũng không nghĩ tới, sau khi Cố Niệm nghe được câu này, không chỉ không giống những người phụ nữ khác, lộ ra vẻ mặt đau lòng, tức giận, hoặc khó xử, ngược lại lại giống như trúng số, lòng tràn đầy vui mừng nở nụ cười: "Oa, cuối cùng anh cũng chịu nói chuyện với tôi rồi! Giọng nói của anh, thật dễ nghe!"

Sau khi nói xong, phát hiện người bên cạnh Bạch Thận Ngôn, vẻ mặt đều nhìn chăm chăm cô giống như "Đã gặp quỷ".

Cố Niệm kịp phản ứng, những lời này có chút lỗi thời. Cô ho khan hai tiếng, nói: "Vừa rồi nói đến tự trọng... Bạch Thận Ngôn tiên sinh,

dieendaaneequydoon – V.O, tôi không biết chuyện tôi thích anh, muốn theo đuổi anh chỗ nào thành không tự trọng vậy hả ? Chẳng lẽ, thích một người, muốn làm quen với người đó cũng không được à?"

Cố Niệm vừa mới nói xong, Bạch Thận Ngôn không báo trước gì, tiến đến trước mặt cô.

"Ồ!"

Cố Niệm ngạc nhiên, lui về sau một bước, chân đạp vào khoảng không.

Đang lúc cô cho rằng, mộng phải gặp họa, một bàn tay từ phía trước vươn đến gần, xuyên qua dưới cánh tay cô, nắm bờ vai cô. Cái tay kia nhẹ nhàng dùng sức, đầu Cố Niệm đã đập vào một lồng ngực đầy ấm áp.

Mặt cô dán vào bờ ngực rắn chắc đó, xuyên qua lớp áo somi mỏng manh, có thể cảm nhận rõ được, bên dưới cơ bắp có vẻ ấm nóng này, chất chứa lực lượng.

Không hổ là người đàn ông cô coi trọng, đáng người phải tốt như vậy!

Nếu không phải trường hợp không đúng, có lẽ Cố Niệm đã sớm sờ lên rồi.

"Đây là vở kịch của cô?"

Đúng lúc này, trên đầu truyền đến giọng nói hơi châm chọc của Bạch Thận Ngôn.

"Ồ?"

Sắc mặt Cố Niệm tái nhợt nhìn anh, vẻ mặt ngạc nhiên, giống như bị tổn thương: "Bạch Thận Ngôn trước..."

"Bỏ vẻ mặt ghê tởm này của cô đi!"

Bạch Thận Ngôn nói xong, đã bỏ cô ra.

Cố Niệm xoay một vòng, mới dừng lại được, há hốc mồm nhìn y.

"Cái gì, cái gì?"

Cô? Ghê tởm?

Kịch bản này không đúng.

Không phải nên là vừa gặp đã yêu, tìm đập thành thích sao?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Bị vạch trần

Edit: V.O

"Cố tiểu thư!"

Bạch Thận Ngôn từ trên cao nhìn cô. Cho đến lúc này, Cố Niệm mới nhìn thấy rõ sự chán ghét giấu trong ánh mắt y, chỉ nghe Bạch Thận Ngôn lạnh giọng nói: "Tôi và cô không phải cùng một loại người. Cho nên, vở kịch nhằm chán của cô, đừng dùng trên người tôi."

Nói xong, đi lướt qua cô đến chỗ xe.

"Anh có ý gì?"

Ngay lúc y đi qua bên người Cố Niệm, Cố Niệm bắt được tay y, cúi đầu, hỏi.

Bạch Thận Ngôn không trả lời, mà dùng sức rút tay ra.

"Anh cảm thấy, thân phận tôi dễ hèn, không xứng với Bạch gia - Bạch Thận Ngôn anh sao?" Phía sau, Cố Niệm kêu lên với y, trong giọng nói có âm thầm chịu đựng, có tức giận, càng nhiều chính là tổn thương và không cam lòng.

Bạch Thận Ngôn vẫn không trả lời.

Cố Niệm bước đi đến trước mặt y, ngừng đầu, tiếp tục hỏi: "Tôi chỉ thích anh! Anh có quyền không thích tôi, nhưng, cũng không thể ngăn cản tôi theo đuổi anh! Càng không thể sỉ nhục phần yêu thích của tôi đối với anh, còn nói thành vở kịch nhằm chán!"

Trong ánh mắt cô, lóe ra ánh lệ. Chết lòng trong suốt óng ánh đó, như muốn dừng mãnh tuôn ra, lại bị cô cứng rắn ép lại.

Nhưng , sau khi Bạch Thận Ngôn nghe cô "phân tích" xong, cũng không thương hương tiếc ngọc, thay đổi thái độ giống như trong dự đoán của cô.

"Kỹ thuật diễn của Cố tiểu thư, nếu đến làng giải trí phát triển, chắc chắn có thể chơi như cá gặp nước." Bạch Thận Ngôn mở miệng.

"Anh vẫn không tin tôi, phải..."

"Nửa tháng trước, nhà hàng Khai Toàn, cùng với hôn lễ ở Vườn Thiên Hồ sau đó."

Bạch Thận Ngôn nói một câu không đầu không đuôi, lại khiến Cố Niệm nghe đến ngẩn ra.

"Anh..." Trong ngạc nhiên, còn có chút chột dạ vì bị vạch trần.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn không còn kiên nhẫn nói chuyện với cô nữa.

Lúc này, trực tiếp lướt qua cô, dieendaaneequydoon – V.O, đi nhanh đến chiếc Rolls-Royce màu đen ven đường.

...

Người xem náo nhiệt chung quanh, thấy vai nam chủ đã đi rồi, cũng ào ào tản đi.

Cố Niệm đứng tại chỗ, hỗn độn trong gió.

Nhà hàng Khai Toàn, Vườn Thiên Hồ, Chu Hi..

Chuyện này, sao Bạch Thận Ngôn biết được?

Trời ạ!

Tại sao có thể như vậy?

Vốn cô còn tưởng, trước dùng hoa tươi và bóng bay, khiến cho Bạch Thận Ngôn chú ý. Sau đó, lại mạnh mẽ thổ lộ.

Hoa tươi, người đẹp, mùi xe, người đàn ông nào mà không có vài phần hư vinh về những mặt đó?

Lui một bước, cho dù là không thổ lộ được, cô cũng có thể để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Bạch Thận Ngôn, sau lại tạo ra các loại tình cờ.

Cô cũng không tin, sẽ không tấn công được Bạch Thận Ngôn.

Nhưng cố tình, Bạch Thận Ngôn lại biết chuyện Chu Hi, hơn nữa nghe ra, hình như có chút hiểu lầm với cô... đây đúng là khiến cô trở tay không kịp.

"A a a! thật phiền!"

Cố Niệm chà chà chân, đi đến chiếc Maserati đậu bên cạnh.

Xem ra "Kế hoạch dụ bắt Bạch Thận Ngôn", phải sửa lại lần nữa rồi.

Một lát sau, xe thể thao màu đỏ rú ga, biến mất ở trước tòa nhà Thận Thiên.

...

Mấy ngày kế tiếp, công ty không có ai tặng hoa, không có ai thả bóng bay, không có ai thổ lộ, trợ lý Lý lại cảm thấy, hình như thiếu chút gì đó. Chẳng qua, anh không dám để ông chủ biết suy nghĩ trong lòng mình.

Cố Niệm xuất hiện, đối với Bạch Thận Ngôn mà nói, dường như chính là một vị khách qua đường bé nhỏ không đáng kể trong cuộc đời y.

Lúc Bạch Thận Ngôn đã sắp quên đi Cố Niệm, Cố Niệm lại xuất hiện ở trước mặt y. Hơn nữa lần này, còn là cả người ướt đẫm, xuất hiện tại cửa nhà y.

Chương 17: Không thích câu quot;thíchquot; của cô (1)

Edit: V.O

Hơn mười giờ, sắc trời sớm đã tối đen.

Trên bầu trời, mưa nhỏ rơi.

Lúc xe Bạch Thận Ngôn chạy qua góc, đèn đầu xe chiếu đến, liếc mắt đã nhìn thấy Cố Niệm ôm hai chân, ngồi xồm ở cửa.

Xe ngừng lại.

Ngọn đèn màu trắng, chiếu lên thân thể cô.

Vai Cố Niệm hơi run run, sau đó từ từ ngẩng đầu.

Có lẽ vì ngọn đèn hơi chói mắt, cô che tay trên trán, cản lại.

Sau đó, mở to đôi mắt vô tội, sắc mặt tái nhợt nhìn bên này.

...

Trong xe, Bạch Thận Ngôn vẫn không nhúc nhích.

Một phút sau, cửa xe mở ra từ bên trong, có người miễn cưỡng bật dù đi xuống.

Lông mi Cố Niệm treo một giọt mưa, hơi run nhè nhẹ.

Lúc người đó đến gần, trong ánh mắt Cố Niệm, thoáng hiện lên một chút thất vọng.

Không phải là Bạch Thận Ngôn.

"Cố tiểu thư."

Trợ lý Lý nhét dù vào trong tay cô, nói: "Bạch gia nói, cô cầm chiếc dù này che mưa, rời khỏi đây đi."

"Tôi không cần che dù, tôi muốn gặp anh ấy! Tôi có lời muốn nói với anh ấy." Cố Niệm cố chấp, không nhận chiếc dù này.

"Cố tiểu thư, xin đừng làm tôi khó xử. Bạch gia..." Lúc trợ lý Lý tiếp tục khuyên, Cố Niệm đã dẫm lên nước mưa, đi nhanh đến chỗ xe.

Cô vòng qua đầu xe, đi đến bên ngoài cửa sổ xe Bạch Thận Ngôn.

"Cốc cốc cốc..."

Cố Niệm cúi người, gõ vang cửa sổ xe.

Nhưng, bên trong không có chút phản ứng nào.

"Bạch Thận Ngôn, anh mở cửa sổ xe ra, tôi có lời muốn nói với anh!" Cố Niệm kêu to với người trong xe.

Một lúc sau, cửa sổ xe từ từ hạ xuống.

Mặt Bạch Thận Ngôn ẩn trong bóng tối, dieendaaneequydoon – V.O, lúc này, Cố Niệm rất khó thấy rõ biểu cảm trên mặt y. Chẳng qua, dù như vậy, cô cũng có thể cảm nhận được tầm mắt nhìn lên người cô, ẩn chứa lạnh lùng và xa cách.

So với lạnh lùng và xa cách, thực ra cô càng tình nguyện nhìn thấy sự tức giận và không hài lòng.

Ít nhất như vậy, có thể chứng minh cô để lại ấn tượng ở trong lòng Bạch Thận Ngôn, mà không phải là người xa lạ không hề liên quan.

...

Cố Niệm hít một hơi thật sâu, hai tay vịn lên cửa kính xe: "Bạch Thận..."

Lời còn chưa nói hết, cô đã nhìn thấy mày Bạch Thận Ngôn, hơi nhú lại trong bóng tối.

Cố Niệm dừng lại.

"Thật xin lỗi."

Cô xấu hổ rút tay lại, áy náy nhìn người trong xe.

Lúc này, mưa vẫn rơi.

Nước mưa rơi xuống đầu, từ trán chảy xuống, chảy qua đôi lông mi dày cong xinh đẹp, chảy qua cái mũi khéo léo cao ngất, chảy qua đôi môi có chút tái nhợt, cuối cùng tụ ở dưới cằm.

Tí tách, tí tách, tí tách...

Cho dù không nghe được, nhưng Bạch Thận Ngôn vẫn có thể tưởng tượng ra, tiếng nó rơi xuống đất.

Y không thể không thừa nhận, Cố Niệm lúc này, cho dù là người lạnh lùng như y nhìn thấy cũng sẽ sinh ra vài phần trắc ẩn.

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh."

Giọng Cố Niệm vang lên, trong cẩn thận lại có mấy phần mong chờ: "Anh có thể cho tôi 2 phút không? Tôi muốn nói chuyện với anh."

Bạch Thận Ngôn yên lặng.

"Chỉ nói mấy câu, không tốn bao nhiêu thời gian của anh." Cố Niệm nói: "Hơn nữa, tôi không vào nhà, chỉ đứng ở đây."

Sợ Bạch Thận Ngôn không đồng ý, Cố Niệm nhanh chóng nói thêm một câu cuối cùng.

Trong xe, Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chú vào cô, dường như đang phán xét xem lời này của cô là thật hay giả.

"Cô muốn nói gì."

Cuối cùng, Bạch Thận Ngôn cũng mở miệng.

"Cảm ơn anh!" Cố Niệm vui vẻ nói.

Lúc cô nói những lời này, hai con mắt đều sáng lên.

Bạch Thận Ngôn thấy, đồng tử hơi hơi rút lại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Không thích câu “thích” của cô (2)

Edit: V.O

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh, thật ra hôm nay tôi đến, là tới nhận lỗi với anh."

Đúng lúc này, giọng Cố Niệm vang lên, cắt ngang sự trầm tư của Bạch Thận Ngôn. Chỉ nghe thấy cô nói: "Tôi xin lỗi anh vì hành vi lúc trước của tôi. Cho dù là lần đầu tiên gặp mặt ở trong quán bar, hay là sau này gặp được ở nhà hàng, cùng với hoa hồng và bóng bay...tôi xin lỗi anh, vì sự lỗ mãng của mình."

Nói tới đây, cô lùi về sau một bước, quy củ cúi người chào Bạch Thận Ngôn: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, thật xin lỗi."

Một tiếng "thật xin lỗi" của Cố Niệm, nằm ngoài dự kiến của mọi người.

Nhất là quần chúng ăn dưa từ trước tới nay như trợ lý tiên sinh.

Nhìn thế nào, vị này cũng không giống người sẽ đi xin lỗi người khác?

Nhưng cố tình, chuyện không có khả năng nhất đã xảy ra, đã xảy ra. Hơn nữa, ánh mắt xin lỗi của cô, lại vô cùng chân thành, khiến cho người ta không tìm ra khuyết điểm nào.

Trong xe, Bạch Thận Ngôn nhìn ánh mắt cô, trở nên thâm trầm.

Cố Niệm lau nước mưa trên mặt, nói tiếp: "Tôi xin lỗi Bạch Thận Ngôn tiên sinh vì sự lỗ mãng và làm phiền anh. Nhưng, tôi sẽ không rút lại câu nói 'thích' kia. Cho dù Bạch Thận Ngôn tiên sinh có thích tôi hay không, tôi đều sẽ luôn thích Bạch Thận Ngôn tiên sinh, cho đến khi Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chấp nhận tôi mới thôi."

Ánh mắt cô, vô cùng nghiêm túc.

...

"Đây lại là vở kịch của các cô?"

Mặt Bạch Thận Ngôn vô cảm mở miệng, toàn thân Cố Niệm chấn động, vẻ mặt không thể tin được. Cô vừa muốn giải thích, Bạch Thận Ngôn lại nói: "Tôi nói rồi, các cô muốn chơi thế nào thì chơi. Nhưng, Bạch Thận Ngôn tôi tuyệt không hùa theo! Bởi vì, tôi thật sự không có nhiều thời gian, để cùng diễn vở kịch nhảm chán của các cô."

"Sao đây có thể là vở kịch nhảm chán?"

Giọng Cố Niệm nức nở, nói: "Ý anh là nói chuyện của Chu Hi? Tôi không biết anh nghe được chuyện này từ đâu, dieendaanleequydoon – V.O, lại biết bao nhiêu, nhưng tôi muốn nói, chuyện này, hoàn toàn không giống như anh tưởng! Tôi cảm thấy mình không làm sai. Nếu Bạch Thận Ngôn tiên sinh không tin, có thể sai người đi tra!"

"Tôi sẽ không tra, cũng không muốn tra." Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nói: "Tôi chỉ hy vọng, sau này Cố tiểu thư đừng làm phiền tôi nữa."

"Làm, làm phiền?" Mặt Cố Niệm trừng lớn, khiếp sợ nhìn anh.

"Đúng, làm phiền!" Bạch Thận Ngôn nói: "Tôi không thích câu 'thích' của cô, nhưng nếu lại tiếp tục dây dưa, thì chính là làm phiền."

Giọng điệu của y rất bằng phẳng, thật giống như đang nói, hôm nay ăn cái gì. Nhưng, Cố Niệm nghe ra được "sự kiên quyết" của y từ trong "sự bằng phẳng" đó.

Y thật sự, không hề muốn tạo quan hệ với cô chút nào.

Nhưng, vì sao?

Vì sao sẽ như vậy?

Cố Niệm cô, kém vậy sao?

Trong lòng nghĩ như vậy, cũng hỏi vậy luôn.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô.

Lần đầu tiên nhìn thấy sự mê man và ngạc nhiên chân thật nhất từ trong ánh mắt cô.

Về mặt này của cô, dường như những "yêu" và "tỏ tương" cô biểu hiện ra lúc trước, đều có vài phần diễn, khiến cho người ta không nhìn thấy được sự nhiệt tình.

"Lạch cạch..."

Đúng lúc này, Bạch Thận Ngôn đẩy cửa, đi ra từ trong xe.

Trợ lý Lý bên cạnh, nhanh chóng chạy tới, che dù phía trên đỉnh đầu y.

Bạch Thận Ngôn đứng ở trước mặt Cố Niệm.

Cố Niệm ngẩng đầu, nhìn y.

"Tự hỏi nội tâm cô một chút, cô thật sự thích tôi sao?" Lúc này, Bạch Thận Ngôn mở miệng.

"Đương nhiên...um..."

Cố Niệm còn chưa nói xong, đột nhiên môi lại nóng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Không thích câu "thích"; "thích" của cô (3)

Edit: V.O

Cô cô cô cô cô...

Bị hôn?

Hôn!

Giờ phút này, linh hồn Cố Niệm giống như đã thoát ra, cả người đều choáng váng.

Chờ đến lúc cô kịp phản ứng, Bạch Thận Ngôn đã nhận khăn tay trợ lý đưa qua, lau miệng.

"Cảm thấy thế nào?" Bạch Thận Ngôn nói, đưa khăn tay cho trợ lý bên cạnh.

"Tôi, tôi... cảm thấy... hơi kỳ lạ." Cố Niệm nhìn y, hiển nhiên là bảy hôn sáu phách còn chưa trở về hết, cả người vẫn còn mông lung.

Cô vươn tay, sờ sờ chỗ vừa mới bị Bạch Thận Ngôn hôn.

Cảm giác, là lạ... thật sự, rất khó hình dung..

"A..."

Đột nhiên, cô hét lên một tiếng, che miệng nhảy lùi về sau một bước, một lần nữa nhảy vào trong mưa: "Vừa rồi anh hôn, hôn tôi để làm gì? Anh, không phải anh nói, anh không thích tôi sao? Đã không thích tôi, vì sao còn hôn tôi? Hôn nữa, anh, anh anh, anh, anh, vừa rồi anh lau miệng là ý gì?"

Nghĩ tới chuyện này, Cố Niệm lại lập tức nổi giận: "Là ghét tôi sao? Đã ghét tôi, sao còn muốn hôn tôi?"

Anh có biết không, đây là nụ hôn đầu của tôi đóoooooooo!

Đúng vậy, không sai!

Đây là nụ hôn đầu của cô!

Tuy trông bên ngoài cô có vẻ "phóng túng", háo sắc, nhưng sâu trong nội tâm, vẫn là một người thuần khiết.

Cô thích đàn ông đẹp trai, nhưng chỉ giới hạn ở thích "bằng mắt", hoặc là lén YY ở trong lòng, chảy nước miếng trước mặt bạn thân, đại loại như thế.

Thực tế, dieendaanleequydoon – V.O, người chân chính khiến cô tự mình theo đuổi, ít lại càng ít.

Chu Hi coi như là một người.

Nhưng Chu Hi là tên cặn bã, cô hơi dụ dỗ chút, đã quỳ gối dưới váy cô.

Nhưng dù lúc cô quen Chu Hi, sự thân mật giữa hai người, nhiều nhất chỉ là nắm tay. Ở sâu trong nội tâm, về chuyện thân mật nam nữ, cô vẫn rất bảo thủ.

Cô luôn luôn hi vọng, cho dù là nụ hôn đầu, hay là lần đầu tiên, đều giữ cho người cùng cô cả đời.

...

Ai có thể nghĩ đến, bây giờ lại bị Bạch Thận Ngôn chiếm tiện nghi.

Máu chốt nhất chính là, tiện nghi tốt như vậy, anh ta chiếm thì đã chiếm, lại còn ghét bỏ!

Sớm biết vậy, vừa rồi cô nên cắn nát môi anh ta, để xem anh ta làm thế nào!

"Đây, chẳng lẽ là nụ hôn đầu của cô?" Bạch Thận Ngôn thấy cô lúc thì trừng mắt, lúc thì há mồm, lúc thì chán nản, lần đầu tiên không xác định.

"Nụ hôn đầu? Ha ha, sao có thể!" Cố Niệm nói, lau mặt một cái: "Anh cảm thấy người được hoan nghênh như bản tiểu thư, sao đây có thể là nụ hôn đầu chứ? Ha ha, đúng là buồn cười, thật buồn cười!"

Cố Niệm vừa nói, tay vừa quạt quạt mặt, dường như rất nóng.

Thực tế, trong lòng lại nổ tung.

Nụ hôn đầu?

Chuyện mất mặt như vậy, sao cô có thể thừa nhận?

Nếu thật sự thừa nhận, không phải là khi không tiện nghi anh ta sao?

Nếu anh ta thích cô, chuyện này dễ nói, máu chốt là bây giờ anh ta không thích cô, nếu cô thừa nhận, cũng quá mất mặt.

...

Nhìn Cố Niệm giống như con mèo xù lông ở trước mặt.

Sau khi nghe cô phủ nhận, ánh mắt vốn hơi dịu lại của Bạch Thận Ngôn, lại trở nên lạnh lùng.

"Một khi đã như vậy, tôi đây cũng không cần bồi thường gì." Bạch Thận Ngôn nói.

"..." Cố Niệm há hốc mồm, đáng thương nói: "Tôi có thể thu lại lời vừa nói không?"

Bạch Thận Ngôn không nói, nhưng cô nhìn thấy hai chữ "không thể" không mất ý.

"Chẳng qua nói đi cũng phải nói lại, sao anh lại đồng ý gặp tôi?" Cố Niệm hỏi.

Đối với chuyện nụ hôn đầu bị Bạch Thận Ngôn cướp đi, Cố Niệm vẫn còn canh cánh trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Không thích câu quot;thíchquot; của cô (4)

Edit: V.O

"Tôi chỉ muốn chứng minh một chuyện với cô." Bạch Thận Ngôn nói.

"Ồ?" Cố Niệm há mồm, nhìn y.

Bạch Thận Ngôn cúi người, tiến sát vào cô.

Cố Niệm vô thức che miệng vì y đột nhiên tới gần.

Nếu anh ta còn dám hôn cô, cô đảm bảo, sẽ cắn chết anh ta.

"Cô xem..."

Bạch Thận Ngôn đứng thẳng, nhìn cô, nói: "Cô bài xích tôi thân mật. Chuyện này chứng minh, cô cũng không thích tôi như cô nói."

"Không phải, tôi chỉ không quen..."

"Không quen thân thiết với người khác giới?"

Bạch Thận Ngôn tiếp lời cô: "Vừa khéo, tôi cũng vậy. Nếu chúng ta đã không quen, vậy thì càng không cần ở cùng nhau. Bởi vì, loại bài xích này sẽ gặp đôi."

"Bạch..."

Cố Niệm há miệng, cuối cùng lại không nói gì.

Lúc trước ở cửa tập đoàn Thận Thiên, sự bài xích rõ ràng của Bạch Thận Ngôn, khiến cô rất khó xử.

Sau khi về khách sạn, cô suy nghĩ rất lâu, cảm thấy hẳn là Bạch Thận Ngôn không thích cô gái quá chủ động.

Một khi đã như vậy, vì sao không lấy lùi làm tiến?

Vì thế, mới xảy ra chuyện ngày hôm nay.

Cô nghĩ, mình xin lỗi trước, tỏ vẻ hành vi lúc trước của mình quá lỗ mãng, cô biết sai rồi.

Ngay sau đó, cô sẽ thổ lộ với Bạch Thận Ngôn, cho thấy mình thích anh ta kiên định không đổi. Đồng thời, cô cố ý chọn buổi tối trời mưa, làm ướt cả người mình, vì để mình có thể điếm đậm đáng yêu, kích thích lòng đồng tình của Bạch Thận Ngôn.

Chỉ là, cô thật không ngờ, dieendaanleequydoon – V.O, Bạch Thận Ngôn cũng không bị sự "đáng thương và chân thành" của cô đánh động, cũng không lập tức đuổi cô đi, mà là trực tiếp vạch trần bản chất của cô.

Cô thích Bạch Thận Ngôn không?

Đương nhiên thích.

Cô siêu thích mặt Bạch Thận Ngôn.

Đúng vậy, mặt.

...

"Đã nói đến thế. Hi vọng sau này Cố tiểu thư, đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa." Bạch Thận Ngôn nói xong, xoay người trở lại trong xe.

"Này..."

Cố Niệm há miệng, xe đã chạy vào cửa biệt thự.

Sao, sao lại cứ thế mà đi chứ?

Chẳng qua cô chỉ muốn theo đuổi Bạch Thận Ngôn, vì sao Bạch Thận Ngôn luôn không hành động theo những gì đã định?

Thích thì có gì sai?

Dù sao, thế gian này cũng không có bao nhiêu tình yêu đích thực thiên trường địa cửu. Mọi người ở cùng nhau, không phải muốn vui vẻ sao? Cảm thấy được, thì ở cùng nhau, không thích thì nói với nhau một tiếng, là đều có thể tự tìm niềm vui khác...

Như vậy, không được sao?

"Không được sao?"

Mặt Cố Niệm hoang mang nhìn hướng xe chạy đi.

...

"Cố tiểu thư, xin chờ một chút!"

Ngay lúc Cố Niệm chuẩn bị đi, phía sau có người kêu cô.

Cô quay đầu, nhìn thấy trợ lý của Bạch Thận Ngôn cầm cây dù, chạy tới chỗ cô.

Trợ lý tiên sinh chạy đến, chỉ đến đưa dù. Thấy cô nhận dù, sao đó lại nói: "Bạch gia còn nhờ tôi nói với cô một câu."

"Cái gì? Chẳng lẽ anh ấy đổi ý rồi hả?" Mặt Cố Niệm vui sướng, hỏi.

"Khụ khụ, không phải."

Trợ lý tiên sinh xấu hổ ho khan hai tiếng, lắc đầu: "Bạch gia nhờ tôi nói với cô, hy vọng Cố tiểu thư có thể nhớ kỹ lời nói tối nay của anh ấy. Còn nữa, hy vọng Cố tiểu thư có thể về sớm một chút. Nếu muộn có bị cảm lạnh, lại đến tiếp cận Bạch gia, Bạch gia sẽ không nhận."

".. " Cố Niệm há mồm.

Sao anh ta biết, vừa khéo cô muốn dùng có này?

"Đương nhiên sẽ không, sao tôi có thể là loại người đó." Cố Niệm mỉm cười nói: "Thay tôi cảm ơn dù của Bạch gia nhà anh, tôi cáo từ trước."

Nói xong, miễn cưỡng bật dù bỏ đi.

Cho dù bị vạch trần, nhưng ít ra cũng phải giữ sự tao nhã bề ngoài, không thể để mình trông chật vật.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đứng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tìm đường chết

Edit: V.O

"Bạch gia, người đã đi rồi. Cố tiểu thư nói, cảm ơn dù của anh."

Lúc này, trong căn phòng được trang trí tinh xảo, Bạch Thận Ngôn đang đứng cạnh cửa sổ, nhìn chăm chăm mưa bên ngoài. Trợ lý Lý đứng ở cửa, báo cáo lại chuyện vừa rồi cho y.

Bạch Thận Ngôn phát phát tay, trợ lý Lý làm lễ với y, đóng cửa rồi đi.

"Lộp bộp lộp bộp..."

Mưa đập lên kính, phát ra tiếng vang.

Đột nhiên, mày Bạch Thận Ngôn hơi nhíu lại.

"Chết tiệt!" Y kêu nhỏ một tiếng.

Lúc đó y cũng bị điên rồi mới dạy dỗ cô như vậy!

Hôn?

Y hoàn toàn không thể tin, có một ngày, mình sẽ chủ động hôn một người phụ nữ, hơn nữa còn là loại hình y ghét nhất! Chuyện này thật, thật rất hoang đường, giống như người bị rút đồ trúng đầu.

"Haiz..."

Bạch Thận Ngôn thở một hơi, thu lại tầm mắt lạc ngoài cửa sổ.

Mỗi lần gặp mặt, đều sẽ xảy ra một số chuyện khiến y không thể khống chế được.

"Cố Niệm..."

Chỉ mong cô có thể nhớ kỹ, cảnh cáo cuối cùng của y.

...

"Hơ...hắt xì...hơ...hắt xì..."

Cố Niệm ôm hộp khăn giấy, lùi trong ghế sofa, hắt cái hắt hơi thứ 85 trong ngày.

"Aiz, bộ dạng này của cậu, dieendaaneequydoon – V.O, thật sự không cần đến bệnh viện à?" Đối diện, Đỗ Thiên Mỹ hỏi.

Lý Hi Nhiên ngồi bên cạnh cô, gật đầu theo.

"Không cần..."

Cố Niệm rút hai tờ giấy ra, chặn cái mũi, giọng nói khàn khàn, nói: "Minh ngủ một đêm là ổn rồi."

Tối hôm qua, mắc mưa từ nhà Bạch Thận Ngôn trở về, đương nhiên Cố Niệm đã bị cảm.

Uống thuốc, rồi ngủ một đêm, hôm nay vẫn chưa hoàn toàn hạ sốt.

Nếu dựa theo tính tình của cô, bây giờ chắc chắn sẽ kéo lê "thân thể tàn phế", đáng thương chạy đến trước mặt Bạch Thận Ngôn. Nhưng, lời nhắc tới qua Bạch Thận Ngôn nhờ trợ lý nhắc lại, đã phá hỏng con đường này rồi. Nếu hôm nay cô thật sự đi, chắc chắn đối phương sẽ ghét cô. Cảm thấy đây là mưu kế của cô, cố ý làm mình bị cảm, sau đó chạy tới tìm sự thông cảm.

Tuy Cố Niệm cô yêu thích mặt...Bạch Thận Ngôn, nhưng, dù gì cô cũng có nguyên tắc.

Hơn nữa cô cũng hiểu rõ, mặt dày mày dạn đây đây, sẽ chỉ làm đối phương càng ghét mình.

...

Đỗ Thiên Mỹ và Lý Hi Nhiên nghe xong, trao đổi ánh mắt một chút.

"Niệm Niệm, cậu muốn từ bỏ à?" Lý Hi Nhiên hỏi.

Cố Niệm nheo nheo cái mũi cô mới làm, hỏi: "Vậy cậu có thể đồng ý với mình, đừng ép buộc cái mũi của cậu nữa được không?"

"A, cậu đừng cảm!" Lý Hi Nhiên nhanh chóng che cái mũi của mình, nói: "Vừa sửa xong, không thể đụng bậy vào, nếu không sẽ lệch."

Cố Niệm nở nụ cười: "Cậu xem, cậu cũng không thể từ bỏ việc khiến mình đẹp hơn, vì sao mình phải từ bỏ nam sắc gần ngay trước mắt chứ?"

Vừa mới nói xong, còn chưa kịp lên mặt, lại hắt xì một cái.

"Cậu như vậy, sớm muộn gì chơi với lửa cũng sẽ có ngày chết cháy." Mặt Đỗ Thiên Mỹ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nói.

"Chơi với lửa có ngày chết cháy?" Cố Niệm lau nước mũi, đứng lên ghế sofa, một chân đạp lên ghế sofa, một chân đạp lên bàn trà, nói: "Hôm nay, Cố Niệm mình sẽ ăn ngay nói thật với các cậu, người đàn ông Bạch Thận Ngôn này, Cố Niệm mình theo đuổi định rồi! Mình không chỉ muốn theo đuổi anh ta tới tay, còn muốn khiến anh ta yêu mình thật sâu, mà mình thì sao, đến cuối còn có thể thân nhiên công thành lui thân!"

Cho đến thật lâu về sau, Cố Niệm mới nhận ra, thì ra hôm đó, đã lập một lời thề tìm đường chết cho mình.

Nhưng lúc đó, cái gì cũng chậm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Núi Trà (1)

Edit: V.O

Hai ngày sau, Cố Niệm cũng không xuất hiện nữa.

Nhưng trong lòng Bạch Thận Ngôn, lại có chút không yên.

Dựa trên sự hiểu biết của y với Cố Niệm, cô không giống như một người sẽ dễ dàng bỏ cuộc.

"Buổi chiều sắp xếp thế nào?"

Đuổi suy nghĩ về Cố Niệm ra sau đầu, Bạch Thận Ngôn ngẩng đầu hỏi trợ lý ở bên cạnh.

"E hèm..."

Trợ lý hắng giọng, mở lịch trình ra, báo cáo sắp xếp chiều nay cho Bạch Thận Ngôn. Sau khi nói xong, lại nhắc nhở một câu: "Bạch gia, ngày mai là thứ bảy, có cần tôi sắp xếp chuyện đến Núi Trà không?"

Nói đến vị Triệu lão gia tử kia, cũng không có quan hệ huyết thống gì với Bạch Thận Ngôn. Nhưng, ngay lúc đầu y gây dựng sự nghiệp, đã chi cho y rất nhiều.

Bây giờ Triệu lão gia tử về hưu, ở trên Núi Trà, uống trà, xem phong cảnh, ngày ngày trôi qua ung sung tự tại. Tình nghĩa giữa hai người sâu nặng, cũng vừa là thầy vừa là bạn. Cho nên, hàng tháng Bạch Thận Ngôn đều sẽ rút ra nửa ngày, đến Núi Trà gặp Triệu lão gia tử.

Chuyện tháng này quá nhiều, y thật sự bận đến quên mất.

Mất thấy sắp đến cuối tháng, lúc này trợ lý mới hỏi.

"Núi Trà...là nên đi. Anh chuẩn bị cho tôi đi." Bạch Thận Ngôn nói.

"Vâng." Trợ lý đáp.

...

Sáng sớm hôm sau, Bạch Thận Ngôn ngồi xe đến Núi Trà.

Núi Trà ở ngoại ô phía Đông thành phố M.

Mọi đó vốn tên là Núi Câu Hác (câu hác= khe suối). Mấy trăm năm trước, có người phát hiện cây trà ở đó, sau khi gieo trồng hàng loạt, đã sửa tên lại, biến thành Núi Trà. Núi Trà kéo dài vài km, dieendaanleequydoon – V.O, cây trà đầy khắp núi đồi. Đi ở bên trong, lá trà thơm ngát, từng trận xông vào mũi, làm cho người ta vui vẻ thoải mái. Đường như tất cả phiền não, đã không thấy nữa.

Hàng tháng Bạch Thận Ngôn đều sẽ tới đây, ngoại trừ thăm Triệu lão gia tử, chỉ sợ cũng vì có thể có nơi thanh tĩnh, để thả lỏng.

Xe theo đường núi vòng vèo, một đường tiến lên phía trước.

Không mất bao lâu, đã ngừng trước một hàng nhà lầu trúc. Nhà lầu trúc thanh sạch tao nhã, lại được xây tại nơi quần núi vây quanh, lá trà thơm tho, thật có chút ý cảnh chỗ ẩn cư của thế ngoại cao nhân.

Bạch Thận Ngôn từ trên xe bước xuống, đã lập tức có người chào đón.

Người đó khom người, cung kính dẫn y đi đến nhà trúc.

"Bây giờ lão gia tử đang tập luyện buổi sáng à?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

"Không phải. Lão gia tử đang ở phòng trà." Người nọ nói.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, bước nhanh một chút, ánh mắt có chút nghi ngờ. Chẳng qua, y cũng không hỏi nhiều nữa, chỉ cần dặn người đó: "Một mình tôi đến phòng trà, chú không cần đi theo. Chú vào trong xe, cầm đồ trong xe đến phòng bếp. Dặn người ở phòng bếp, chuẩn bị tốt nguyên liệu giữa trưa cần dùng."

"Vâng." Người nọ cung kính lui ra.

Bên này, Bạch Thận Ngôn quen thuộc đi đến phòng trà.

...

Y còn chưa đến gần phòng trà, chợt nghe được tiếng cười sang sảng của lão gia tử.

Bước chân Bạch Thận Ngôn, hơi dừng một chút.

"Nha đầu kia, thật thú vị. Vừa rồi con nói cái gì? Uống trà chính là uống trà, uống là trà, có uống thế nào, cũng đều là trà...ha ha ha...con nguỵ biện, đúng là rất giỏi, lần đầu tiên ta nghe nói..."

Lão gia tử nói xong, rất nhanh đã có một giọng nữ dễ nghe vang lên.

"Ha ha...nhưng, trà chính là trà. Chẳng lẽ, bây giờ lão gia tử uống, không phải là trà à?"

Nghe giọng nói đó, Bạch Thận Ngôn khề cau mày.

"Con đó! Thật không biết gia đình gì, mới có thể dạy dỗ ra nha đầu cổ linh tinh quái như con..."

...

Cho dù Bạch Thận Ngôn sớm có chuẩn bị.

Nhưng, lúc y đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Cố Niệm cười tươi ngồi bên cạnh lão gia tử, trong lòng vẫn không khỏi ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Núi Trà (2)

Edit: V.O

Nghe được tiếng mở cửa, người trong phòng dừng lại, quay đầu nhìn về phía này.

"Thận Ngôn, con đến rồi. Mau tới đây, giới thiệu cho con cô bạn nhỏ thú vị." Lão gia tử cười tươi vẫy tay với Bạch Thận Ngôn.

"Lão gia tử." Bạch Thận Ngôn gật gật đầu với lão gia tử, tầm mắt nhìn về phía Cố Niệm.

Lúc này, Cố Niệm chống cằm, mặt vui sướng nhìn y.

"Lão gia tử, không cần giới thiệu. Con đã gặp Bạch Thận Ngôn tiên sinh rồi." Cố Niệm cười nói.

Bạch Thận Ngôn ngồi xuống bên cạnh.

Từ đầu đến cuối, ngoại trừ chút ngạc nhiên ban đầu, cũng không thấy y có biểu cảm gì. Ngay cả khi Cố Niệm nói bọn họ quen biết, y cũng không phản ứng gì.

"Các con biết nhau?" Nhưng lão gia tử lại rất ngạc nhiên.

Cố Niệm che miệng, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Bạch Thận Ngôn. Bên trong, không giấu được thích và yêu.

Bên này, Cố Niệm tràn đầy tình yêu, bên kia, mặt Bạch Thận Ngôn vô cảm, không có một chút tiếng động.

Lúc đầu lão gia tử không hiểu, sau đó nhận ra điều gì, giọng nói tương đối có thâm ý: "Chẳng lẽ, nó chính là vị con vừa nói?"

Cố Niệm giống như thiếu nữ mới biết yêu, sau khi lão gia tử hỏi xong, thẹn thùng cúi đầu xuống.

"..." Bạch Thận Ngôn.

...

"Ha ha ha ha ha..."

Rất nhanh, lão gia tử cười ha ha: "Ta nói nha đầu quái đản cơ trí con, đang êm đẹp, chỗ náo nhiệt trong thành không đi, cố tình lại chui đến chỗ vùng núi hoang sơ này của ta. Thì ra, là có dụng ý khác. Con đó..."

Tuy cô bị lão gia tử vạch trần, dieendaaneequydoon – V.O, nhưng nói gần nói xa, tất cả đều là cung chiêu và trêu chọc.

Bạch Thận Ngôn thấy, không hiểu sao trong lòng lại phiền chán.

Đã lâu rồi lão gia tử không cười to thoải mái như thế này.

Vốn y nên vui vẻ, nhưng người làm lão gia tử vui, cũng là người luôn luôn quẩn quýt lấy y, chính là Cố Niệm âm hồn không tan...chẳng qua, điều khiến y càng lo hơn là, y không biết Cố Niệm, rốt cuộc đã nói với lão gia tử thế nào?

"Niệm Niệm mới không phải là loại người như lão gia tử nói. Tuy ngay từ đầu, thật ôm ý nghĩ muốn tình cờ gặp Bạch Thận Ngôn tiên sinh mới đến. Nhưng, từ lúc thấy lão gia tử, mới phát hiện lão gia tử giống y như ông nội con, là người nhiệt tình đáng yêu. Trong lòng Niệm Niệm, tự nhiên không kiềm được thân thiết..." Cố Niệm làm nũng.

Cô nói lời này, nói thật khéo.

Một mặt, hào phóng thừa nhận mục đích ban đầu, khiến cho người ta cảm thấy chân thành, không giả dối.

Về mặt khác, lại khen lão gia tử một trận, tạo niềm vui.

Nếu Bạch Thận Ngôn không phải có thành kiến với cô từ lâu, chỉ nghe đến đó, chỉ sợ cũng cảm thấy cô là cô gái chân thành lương thiện, không làm bộ chút nào.

...

May mà kế tiếp, Cố Niệm cũng không hướng trọng tâm câu chuyện lên người y. Mà là toàn tâm toàn ý, nói chuyện với lão gia tử, làm lão gia tử vui.

Kết quả, cả một buổi sáng, đồ lão gia tử nở gan nở ruột. Không chỉ nhận Cố Niệm làm đồ đệ ngay tại chỗ, còn bảo cô sau này thường xuyên đến Núi Trà, còn tuyên bố sau này ở thành phố M, chỉ cần ai dám động đến Cố Niệm, đó là làm khó Triệu mẫu ông.

Chờ Bạch Thận Ngôn kịp nhận ra, đã không còn kịp rồi.

"Thận Ngôn, sau này con phải đối xử với Niệm Niệm thật tốt." Lão gia tử vỗ vai y, căn dặn với ý tứ sâu xa.

Cả người Bạch Thận Ngôn cứng ngắc.

Y quay đầu nhìn Cố Niệm, chỉ thấy Cố Niệm nghiêng đầu, nhìn y: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, sau này chỉ giáo nhiều rồi."

"..." Bạch Thận Ngôn.

"Ha ha ha ha ha ha..." Lão gia tử

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Núi Trà (3)

Edit: V.O

Sắp đến giữa trưa, Bạch Thận Ngôn đứng dậy, nói là muốn đi chuẩn bị cơm trưa.

"Chuẩn bị cơm trưa? Bạch Thận Ngôn tiên sinh biết nấu ăn?" Cố Niệm ngạc nhiên nhìn y.

"Đúng, Bạch Thận Ngôn chúng ta có rất nhiều ưu điểm." Lão gia tử ngồi bên cạnh chào hàng: "Không chỉ đẹp trai, có năng lực, lại nấu ăn ngon. Chính là người đàn ông tốt hiếm có."

"Oa! Thì ra Bạch Thận Ngôn tiên sinh lợi hại như vậy. Làm sao bây giờ, tôi phát hiện mình thích Bạch Thận Ngôn tiên sinh nhiều hơn rồi." Mắt Cố Niệm sáng lấp lánh.

"Ha ha ha ha ha..." Lão gia tử.

"..." Bạch Thận Ngôn.

Y có chút hối hận vì hôm nay đến đây.

Mà tình huống tương tự, có lẽ sẽ vẫn còn xảy ra.

"Lão gia tử, con đến phòng bếp đây."

Bạch Thận Ngôn nói xong, lại nhìn về phía Cố Niệm "Cô đi theo tôi."

"Ơ? Tôi?"

Đột nhiên bị gọi tên, Cố Niệm hơi ngạc nhiên.

Rất nhanh, cô đứng dậy, bật đến bên cạnh Bạch Thận Ngôn, kéo tay áo y.

Lúc cô đụng tới tay áo y, cô có thể cảm nhận được rõ ràng, thân thể Bạch Thận Ngôn cứng ngắc vài giây. Chẳng qua, có lẽ là ở trước mặt lão gia tử, không tốt đen mặt với cô, cho nên đã nhịn xuống.

Cố Niệm cười trộm ở trong lòng.

"Lão gia tử, con đến phòng bếp giúp Bạch Thận Ngôn tiên sinh nấu cơm đây." Cố Niệm nói.

"Đi đi đi đi. Thận Ngôn, con phải chăm sóc Cố Niệm thật tốt. Lão gia tử vui cười hơn hờ nói.

Cố Niệm làm mặt quỷ, kéo tay Bạch Thận Ngôn, ra phòng trà.

Vừa đi khỏi tầm mắt lão gia tử, tay đã bị Bạch Thận Ngôn gạt ra.

Y cứng cầm, mặt vô cảm liếc cô một cái, dieendaanleequydoon – V.O, như là cảnh cáo. Sau đó, xoay người đi tới phòng bếp.

Cố Niệm sờ sờ cái mũi, cười thầm, đi theo.

...

Đến phòng bếp, người ở bên trong đã chuẩn bị mọi thứ xong rồi.

Thấy Bạch Thận Ngôn đến, ào ào chào hỏi.

"Các anh đều ra ngoài đi." Bạch Thận Ngôn nói.

Những người đó ngạc nhiên, sau đó cũng không hỏi nhiều, lục tục ngừng công việc, rời khỏi phòng bếp.

Những người đó vừa đi, Bạch Thận Ngôn đã trực tiếp nhắc tay, ấn cô lên vách tường.

"Anh...a..." Cố Niệm chớp chớp mắt.

"Hành động ép tường" xảy ra bất thành linh, khiến trái tim cô nhảy lên kịch liệt. Mà hô hấp của Bạch Thận Ngôn, phun ở trên đầu cô, khiến cô muốn tránh đi, nhưng kỳ lạ là chân giống như bị đóng đinh trên mặt đất, hoàn toàn không có cách nào chuyển động.

Anh ta anh ta anh ta, anh ta muốn làm gì?

Chẳng lẽ, lại muốn hôn cô?

Thật ra, cẩn thận nghĩ lại, hôn với Bạch Thận Ngôn cũng là một chuyện tốt.

Dù sao, đối tượng là Bạch Thận Ngôn.

"Cô có còn nhớ, tôi đã từng nói với cô gì không?" Ngay lúc cô đang suy nghĩ miên man, Bạch Thận Ngôn đã mở miệng.

"Ơ? Cái gì? À..." Cố Niệm phục hồi tinh thần lại từ trong hoảng hốt, ngẩng đầu nhìn đôi mắt thâm thúy mê người kia: "Anh nói...đừng quán quýt lấy anh, đừng xuất hiện trước mặt anh nữa..."

"Cô đã nhớ được, vậy sao cô còn muốn tiếp tục dây dưa?" Bạch Thận Ngôn nói xong, buông lỏng cô ra, lui về sau một bước, mặt vô cảm nhìn cô.

"Phù..." Cố Niệm nhẹ nhàng thở ra.

May mắn đã buông lỏng.

Khoảng cách gần như vậy, nếu tiếp tục, cô sẽ rơi vào hóc môn đàn ông mạnh mẽ của y mất thôi.

"Nói chuyện đi." Bạch Thận Ngôn nói.

"À, à, anh nói dây dưa à. Tôi không có dây dưa với anh."

Cố Niệm ngẩng đầu, mặt dày nói: "Tôi chỉ nghe nói, hàng tháng anh đều sẽ đến Núi Trà. Cho nên, hai ngày trước đã đến đây với bạn bè, thử vận may. Kết quả không nghĩ tới, vừa gặp lão gia tử đã thân, còn được mời ở lại Núi Trà hai ngày."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Ba điều kiện

Edit: V.O

Lời của cô, ngay cả chính cô cũng tin.

Bạch Thận Ngôn cúi đầu nhìn cô, nói: "Xem ra, cô hoàn toàn không nghe lời tôi nói."

Cố Niệm bĩu môi, mặt vô tội nhìn y.

Một lát sau, mắt dạo một vòng, nói: "Nếu anh thật muốn tôi không tiếp tục dây dưa, cũng không phải không có cách nào. Anh chỉ cần đồng ý với tôi ba điều kiện, đối với anh mà nói, ba điều kiện là chuyện vô cùng đơn giản. Chỉ cần anh có thể làm được, tôi thề, tôi sẽ không chủ động quần quýt lấy anh nữa."

Cô cắn hai chữ "chủ động" đó thật chặt.

"Anh cảm thấy lời đề nghị này thế nào?" Sau khi nói xong, mặt chòu mong nhìn y.

Đợi một lát, Bạch Thận Ngôn lạnh lùng nói: "Chẳng ra gì."

Nói xong, đã đuổi Cố Niệm ra ngoài.

...

"Cái gì chứ?"

Cố Niệm ở ngoài cửa, than thở.

Nhưng rất nhanh, trong mắt thoáng hiện lên gian xảo.

Bạch Thận Ngôn thật sự càng ngày càng khiến cô ngạc nhiên.

Không dây dưa với anh ta?

Ha ha...

Sao có thể!

Cô sẽ quần lấy anh ta quần lấy anh ta quần lấy anh ta, quần đến khi anh ta động lòng với cô mới thôi.

...

Thời gian kế tiếp, Cố Niệm về phòng trà ngồi với lão gia tử.

Bên kia, cần phải tiếp tục tấn công Bạch Thận Ngôn, bên này cũng không thể qua loa với lão gia tử, phải giữ độ thiện cảm ở giá trị nhất định.

Hai người tán gẫu thật sự vui vẻ.

Chỉ là đang nói chuyện, Cố Niệm thường sẽ nghĩ đến đồ ăn...của Bạch Thận Ngôn.

Người đàn ông có địa vị như vậy, thật sự biết nấu cơm sao?

Trong tò mò, còn có chờ mong càng nhiều.

Cuối cùng, lúc đồ ăn được bưng lên bàn, quả thật khiến cô vui sướng.

"Ăn ngon!"

Lúc ăn cơm, Cố Niệm khen liên tục.

Cô nói lời này, cũng không phải vì lấy lòng Bạch Thận Ngôn.

Bởi vì đồ ăn này, thật sự rất ngon.

Không giống đồ ăn ở nhà hàng cao cấp, hào nhoáng bên ngoài.

Đồ ăn Bạch Thận Ngôn làm, dieendaanleequydoon – V.O, không có nhiều kỹ xảo hoa lệ như vậy, nhưng mỗi một món ăn, đều bày ra vừa đúng hương vị cao nhất của nguyên liệu vốn có. Các loại hương vị dung hợp, hơn nữa nấu nướng tỉ mỉ, quả thực khiến cho người ta ăn rồi vẫn muốn ăn tiếp.

Cố Niệm phát hiện, tình yêu của cô đối với Bạch Thận Ngôn, lại thêm vài phần.

Xem ra quyết định lên Núi Trà, một chút cũng không sai.

...

Sau khi ăn xong, ba người trải qua một buổi chiều vui vẻ.

Không, chính xác ra, là Cố Niệm và lão gia tử. Toàn bộ thời gian, Bạch Thận Ngôn đều lạnh như băng, trừ khi lão gia tử chủ động hỏi, y mới có thể nói vài câu. Nếu đổi thành Vố Niệm bắt chuyện, y sẽ trực tiếp không nhìn.

Sau bữa cơm chiều, Bạch Thận Ngôn, Cố Niệm rời đi.

Bởi vì một câu "các con đều phải về thành phố, Thận Ngôn, con thay ta đưa Niệm Niệm về" của lão gia tử, khiến cho Bạch Thận Ngôn không thể không tiếp tục, ở cùng với Cố Niệm.

Trên xe trở về thành phố, Bạch Thận Ngôn không nói một lời.

Boss không mở miệng, vệ sĩ và tài xế ở phía trước, cũng không dám tùy tiện nói chuyện.

Toàn bộ hành trình, chỉ một mình Cố Niệm hô hào.

Nói vô số đề tài, Bạch Thận Ngôn không đáp cái nào.

Cố Niệm cảm thấy chán, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bây giờ xe còn chưa vào thành phố, ngoại trừ đèn đường ngoài cửa sổ, cùng với đèn xe ngẫu nhiên từ đối diện chạy tới, thì đều là đen tuyền. Khiến cho trong lòng người ta, tự dưng nổi lên cảm giác trống rỗng.

Kế tiếp, cả đường không nói chuyện.

...

Một giờ sau, xe dừng ở cửa khách sạn Cố Niệm ở.

Bạch Thận Ngôn quay đầu, ý bảo cô nên xuống xe rồi.

Cố Niệm cười cười, mở cửa đi xuống.

Trước khi cửa xe đóng lại, cô quay đầu, chớp chớp mắt với Bạch Thận Ngôn ở trong xe: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chúng ta sẽ gặp lại sớm thôi."

Bạch Thận Ngôn nhìn cô một cái, mặt vô cảm quay đầu nhìn phía trước, nói: "Đi."

Xe từ từ biến mất trong đêm đen.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Đến thăm

Edit: V.O

Chạng vạng ba ngày sau, Bạch Thận Ngôn trở về từ công ty, thấy được Cố Niệm chờ ở ngoài cửa.

"Hi, Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chúng ta lại gặp nhau..."

Cố Niệm ôm thùng, đi tới chỗ xe y.

Kết quả, xe hoàn toàn không ngừng, trực tiếp đi ngang qua người cô.

"..."

Cố Niệm sững sờ tại chỗ.

2 phút sau, Bạch Thận Ngôn mới vừa đến phòng khách, điện thoại đã vang: "Lão gia tử...ạ, được, con biết rồi..."

Chờ nhận cuộc điện thoại này xong, mặt Bạch Thận Ngôn vô cảm nói với bảo mẫu, đi ra ngoài mở cửa cho Cố Niệm.

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chào buổi chiều."

Rất nhanh, Cố Niệm bước những bước khoan khoái, đi từ bên ngoài vào. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp, không giấu được vui vẻ.

Bạch Thận Ngôn lạnh lùng liếc nhìn cô, tầm mắt nhìn vào cái thùng cô ôm trong lòng: "Đồ của lão gia tử đâu?"

"Đây đây."

Cố Niệm nói, đi qua y.

Bạch Thận Ngôn phát phát tay, người giúp việc đi tới, chặn Cố Niệm lại, lúng túng nói: "Tiểu thư, xin đưa đồ cho tôi đi."

Tay Cố Niệm dừng một chút, sau đó ánh mắt vui vẻ đưa thùng cho người giúp việc.

"Tiền Cố tiểu thư về đi." Bạch Thận Ngôn nói.

Cố Niệm mông lung.

Đây thật đúng là...

"Cố tiểu thư, mời..." Bảo mẫu nói.

"Đề sau đã!"

Cố Niệm nói: "Bạch Thận Ngôn, tôi đi thật xa từ Núi Trà đến đưa đồ cho anh, anh không chỉ không mời tôi ngồi một lát, dieendaanleequydoon – V.O, bây giờ ngay cả ly nước cũng không mời tôi, còn đuổi tôi đi. Đây là đạo đãi khách của anh?"

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nói: "Di Lư, cho cô ta một ly nước, sau đó mời cô ta đi đi."

Sau khi nói xong, y tính lên lầu. Đúng lúc này, Cố Niệm nhanh chóng lấy điện thoại từ trong túi ra, chạm chạm vài cái: "Alo, lão gia tử đúng không? Là con..."

"Bộp..."

Bàn tay to của Bạch Thận Ngôn chộp tới, rút điện thoại từ trong tay cô ra, lườm cảnh cáo cô. Chờ y cúi đầu, lúc chuẩn bị cúp điện thoại, mới phát hiện mình bị Cố Niệm lừa gạt, hoàn toàn không phải đang nói chuyện điện thoại.

Trước mặt, Cố Niệm cười đắc ý.

Bạch Thận Ngôn đen mặt, trả điện thoại cho cô.

"Còn muốn lần nữa không?" Cố Niệm quơ quơ điện thoại.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nhú nhú mày, nói: "Dì Luru, rót ly nước cho cô ta."

Lúc này, không còn câu nói "uống xong thì đi đi" kia nữa.

...

Mấy phút đồng hồ sau, Cố Niệm ôm ly nước, ngồi trên ghế sofa ở phòng khách, đánh giá bài trí trong nhà.

Bạch Thận Ngôn ngồi đối diện cô, không nói một lời.

"Căn nhà này của anh, trông quá vắng vẻ. Bình thường anh không ở đây sao? Không thấy được chút hơi người nào." Cố Niệm nói.

Giống như căn nhà được trang trí đẹp đẽ, sạch sẽ, bên trong đặt đầy đủ vật dụng, lại vẫn khiến người ta có cảm giác trống rỗng.

Bạch Thận Ngôn không tiếp lời cô.

Cố Niệm lại nói thêm vài câu.

"Lời nói ngày đó, còn tính không?" Đúng lúc này, Bạch Thận Ngôn ngắt lời cô, hỏi.

"Ồ? Nói gì vậy?" Cố Niệm hỏi.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, mắt hơi hơi híp híp: "Cô nói, chỉ cần đồng ý với cô ba điều kiện, cô sẽ không dây dưa với tôi nữa."

Bây giờ Cố Niệm có lão gia tử làm chỗ dựa, ở trước mặt y, càng không kiêng nể gì. Muốn thoát khỏi sự dây dưa của cô, chỉ có nhanh chóng thỏa mãn nguyện vọng của cô, khiến cô không còn lý do tiếp cận y.

"À, thì ra là chuyện đó. Tính, đương nhiên tính." Cố Niệm nói.

"Nhưng, cô không thể yêu cầu tôi..."

"Tôi biết, tôi biết."

Cố Niệm xua tay: "Đều là chuyện rất đơn giản, tôi tin tưởng Bạch Thận Ngôn tiên sinh tuyệt đối có thể làm được."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Rung động đêm Thất Tịch

Edit: V.O

Trong phòng, yên tĩnh lại.

Một lát sau, Bạch Thận Ngôn mở miệng: "Vây, điều đầu tiên."

"Điều đầu tiên à."

Một tay Cố Niệm vắt vai, tay kia thì xoa cằm, mắt dạo qua một vòng, nói: "Nghe nói tôi nay có biểu diễn pháo hoa ở quảng trường Hà Tân, tôi hy vọng Bạch Thận Ngôn tiên sinh có thể đi xem với tôi."

Sau khi nói xong, chờ mong nhìn người đối diện.

Bạch Thận Ngôn yên lặng nhìn chăm chăm cô.

Dường như muốn nhìn ra âm mưu cất giấu sau yêu cầu này từ trong đôi mắt vừa to vừa tròn kia.

Nhưng, không tìm được điều y cần tìm.

"Được, tôi đồng ý với cô." Bạch Thận Ngôn nói.

"Ai da, thật tốt quá!" Cố Niệm vui vẻ nói: "Tôi nay, tôi lại có thể ném được tài nấu nướng của Bạch Thận Ngôn tiên sinh rồi."

"Hừ, cô nghĩ nhiều rồi."

Bạch Thận Ngôn đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống cô: "Nếu cô thật muốn ném đồ ăn tôi làm, vậy cô có thể dùng thêm một điều kiện."

Nói xong, không để ý Cố Niệm kêu rên, nhắc chân đi lên lầu.

Người giúp việc đi vào, hỏi khẩu vị của Cố Niệm.

...

Sau bữa cơm chiều, Bạch Thận Ngôn dẫn Cố Niệm đến quảng trường Hà Tân.

Đến nơi đó, Bạch Thận Ngôn mới biết được, thì ra hôm nay là Đêm thất tịch, khó trách sẽ có biểu diễn pháo hoa.

Lúc này, đã gần tới thời gian biểu diễn, không ít cặp tình nhân đứng trên bờ sông. Có đôi có cặp, trong không khí tràn ngập bong bóng hồng nhợt.

Trong lúc này, Cố Niệm muốn nắm tay y vài lần, đều bị y cảnh giác tránh đi.

"Đúng là keo kiệt."

Cố Niệm thì thầm, sau đó tâm tình vẫn rất tốt, vươn cổ nhìn ngọn đèn ở bờ sông.

Bạch Thận Ngôn đi theo sau lưng cô, thấy mắt cô hiện ra vui vẻ, khẽ cau mày.

Người này, dường như từ lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt y, dieendaaneequydoon – V.O, y đã chưa từng thấy cô nổi giận.

Y ba lần bốn lượt, từ chối không nể tình, nếu đổi thành cô gái khác, đã sớm rút lui có trật tự rồi. Nhưng người trước mặt này, nghị lực còn ngoan cường hơn cô đại, đười thể nào cũng không đi...đúng là...

"Bùm bùm..."

Đúng lúc này, trên bầu trời bên kia bờ sông, có pháo hoa nở rộ.

"A a a! Pháo hoa!"

Cố Niệm hưng phấn nắm lấy tay áo y, chỉ pháo hoa rực rỡ trong trời đêm. Vui vẻ giống như một đứa trẻ, hồn nhiên, tốt đẹp, dễ dàng thỏa mãn...

Bóng pháo hoa, ánh vào trong mắt cô, đẹp đẽ mà lộng lẫy.

Giờ phút này, dường như âm thanh chung quanh đã biến mất, y lại cảm nhận được sức hấp dẫn chí mạng từ người này.

Bởi vì thất thần trong nháy mắt, khiến y đã quên tránh để Cố Niệm nắm được tay áo.

Chờ y kịp nhận ra, mới phát hiện Cố Niệm vừa mới nói gì đó với y.

"Cô nói cái gì?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

Cố Niệm nhìn y, ánh mắt sáng ngời lại rực rỡ: "Thứ bảy này, là sinh nhật 22 tuổi của tôi. Tối đó, anh có thể trải qua sinh nhật với tôi không? Mọi người trong nhà tôi ở nước ngoài, không về kịp. Tôi không muốn ra ngoài với bạn bè, muốn yên lặng trải qua sinh nhật này."

"..." Bạch Thận Ngôn không trả lời.

"Không thể sao?" Cô nhìn y, ánh mắt có vẻ đặt vấn đề: "Coi như là điều kiện thứ hai của tôi."

Có lẽ sự chờ mong trên mặt cô quá mãnh liệt. Mãnh liệt đến mức, dường như chỉ cần y từ chối, người trước mặt sẽ khóc. Vì thế, y gật gật đầu: "Được, tôi đồng ý với cô."

"Oa! Thật tốt quá! Tôi yêu anh quá đi!" Cố Niệm ôm tay y, nói.

Đột nhiên, cô nhảy lên, hôn lên mặt y một cái.

Toàn thân Bạch Thận Ngôn cứng đờ.

"Bùm bùm..."

Pháo hoa nổ rộ.

Cố Niệm cười giống như con hồ ly nhỏ ở trước mặt y dưới pháo hoa đầy trời: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, Thất Tịch vui về!"

Thất Tịch vui về.

Giờ phút này, dường như có gì đó đang yên lặng thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Thích?

Edit: V.O

Đêm đó qua đi, quan hệ của Cố Niệm và Bạch Thận Ngôn, đi tới thời kỳ hài hòa mà trước nay chưa từng có.

Cố Niệm không nhào tới trước mặt Bạch Thận Ngôn nữa, mà là đổi thành gửi tin nhắn.

Gặp được chuyện thú vị, sẽ kể cho y đầu tiên thông qua tin nhắn.

Mỗi lần gửi xong, còn nhắc y, đừng quên buổi hẹn chủ nhật...à, không đúng, là sinh nhật.

Chẳng qua, cô gửi liên tục hai ngày, Bạch Thận Ngôn không trả lời cái nào.

Đám Đỗ Thiên Mỹ biết, lại cười cô, chơi giống như thật.

Cố Niệm nghe xong, lắc đầu, cười nói bọn họ không hiểu.

Ngày thứ ba, cô gửi tin nhắn cho Bạch Thận Ngôn, hôm nay cô dạo phố với bạn bè, thấy được một tiệm bánh ngọt ăn siêu ngon. Gửi xong, cô tiếp tục dạo phố. Chờ cô lấy điện thoại ra lại, Bạch Thận Ngôn lại nhắn lại cho cô.

"A a a a..."

Cô cầm điện thoại, vừa nhảy vừa đập.

"Cố Niệm, cậu điên à!"

Đỗ Thiên Mỹ nói.

Ha ha ha...

Đúng là cô điên rồi.

Bạch Thận Ngôn chỉ nhấn lại một chữ "ừ", khiến cho cô có cảm giác sống lại một đời.

Có lẽ...

Một suy nghĩ thoáng hiện lên trong đầu cô.

Cô dừng lại, đứng ở trước tủ kính cửa hàng bánh ngọt, vẻ mặt giống như bị sét đánh trúng.

Cô, sẽ không thật sự thích Bạch Thận Ngôn chứ?

Không phải vì mặt, mà là vì bản thân y.

"A a a a...không, sao có thể..." Hai tay cô gãi đầu, mặt không thể tin được.

Đỗ Thiên Mỹ đuổi theo: "Niệm Niệm, không phải cậu ngốc thật đó chứ?"

"Minh..."

Cố Niệm quay đầu, dieendaanleequydoon – V.O, nhìn Đỗ Thiên Mỹ, mở miệng: "Minh có thể, hình như...thật sự...a?"

Đột nhiên, cô yên lặng, nhìn chằm chằm cửa hàng bán cá cảnh cách đó không xa. Sau đó, đi nhanh vào trong cửa hàng đó.

"Ngốc thật rồi hả?" Đỗ Thiên Mỹ lo lắng.

...

"Tin tin tin..."

Bạch Thận Ngôn đang nghe trưởng bộ phận báo cáo, đúng lúc này, tin nhắn vang lên.

Y cầm lên, đọc lướt qua.

Nhưng y lại không biết, hành động đó của y, ở trong mắt trưởng bộ phận, lại giống như thấy ma.

Boss nhà anh, lại dùng điện thoại lúc nghe báo cáo?

Áo giác sao?

Anh quay đầu, nhìn trợ lý Lý giống như xin giúp đỡ.

Không nghĩ tới trợ lý Lý lại mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, bộ dạng như hòa thượng nhập thiền, hoàn toàn không chịu nhận "tin hiệu xin giúp đỡ của anh".

...

Tin nhắn ngắn của Cố Niệm ghi, cô mua hai con cá vàng cho y, hỏi trong nhà y có bể cá không.

Không đợi y trả lời, tin nhắn của Cố Niệm lại tới nữa, nói là tiện mua bể cá luôn, bây giờ đưa đến nhà y, kêu y nói với người giúp việc trong nhà một tiếng.

Đọc đến đây, lòng Bạch Thận Ngôn dâng lên khác thường.

Cô gái này, đúng là cho cô ba phần mặt mũi, lại dám mở phường nhuộm, điển hình được một tác lại tiến một thước.

Cho dù trong lòng nghĩ vậy, nhưng chờ lúc y ổn định tinh thần lại, vẫn dặn người giúp việc trong nhà, lát nữa mở cửa cho Cố Niệm.

...

"Bé ngoan, phải ngoan nha."

Cố Niệm tiến sát tới trước bể cá, ngón tay chọt chọt cá vàng bên trong.

"Cô tiểu thư, tôi đi cắt chút hoa quả cho cô." Phía sau, người giúp việc tên là di Lư nói.

"Không cần phiền phức vậy."

Cố Niệm đứng dậy, khua tay nói: "Tôi còn có chút chuyện, đi trước. Chờ sau khi Bạch Thận Ngôn tiên sinh trở về, làm phiền di nhắc anh ấy, nhớ phải cho cá vàng ăn mỗi ngày, phải trao đổi tình cảm với nó nhiều chút."

Vừa rồi, ở trên đường, nhìn thấy cửa hàng cá cảnh, lập tức nghĩ đến lần trước đến nhà Bạch Thận Ngôn. Trong nhà y, không khí trầm lắng, không có một chút sức sống.

Cho nên, cô đã quyết định mua hai con cá tặng cho y.

...

Rời khỏi nhà Bạch Thận Ngôn, Đỗ Thiên Mỹ gọi điện thoại đến thúc giục cô.

"Sắp rồi, sắp rồi, đừng hỏi." Cố Niệm nói.

Bây giờ cô phải chạy về, thương lượng cuộc hẹn tối mai.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chỉ là thủ đoạn

Edit: V.O

Vì cuộc hẹn tối mai, mấy người Cố Niệm và Đỗ Thiên Mỹ bàn bạc đến chín giờ tối.

"Bộp bộp..."

Cố Niệm đứng dậy, vỗ tay, mọi người quay đầu nhìn về phía cô: "Được rồi, hôm nay vất vả cho mọi người, tạm thời cứ tới đây thôi. Bây giờ nhà hàng dưới tầng đã chuẩn bị đại tiệc phong phú, mọi người không cần khách sáo với mình, thỏa sức hưởng thụ."

"Ai da! Thật quá tốt!"

"Đi đi đi!"

Mọi người kết bạn, đi đến cửa thang máy.

Sau khi ăn xong, Cố Niệm gọi xe đưa bọn họ về.

Đỗ Thiên Mỹ là người về cuối cùng.

"Niệm Niệm, có phải lần này cậu chơi hơi lớn không?" Trước khi đi, Đỗ Thiên Mỹ vẫn hơi lo lắng.

"O? Mình không chơi." Cố Niệm chớp chớp mắt với cô: "Bởi vì mình phát hiện, hình như mình thật sự đã hơi thích Bạch Thận Ngôn rồi."

"Hả? Thích?" Về mặt Đỗ Thiên Mỹ không tin: "Điều kiện tiên quyết để thích chính là thành thật thẳng thắn. Cậu cảm thấy, trong quá trình cậu theo đuổi anh ta, rốt cuộc thành thật thẳng thắn bao nhiêu? Sinh nhật?" Nói tới đây, Đỗ Thiên Mỹ gõ đầu cô: "Mình nhớ sinh nhật của cậu vào mùa Đông! Khi nào thì biến thành mùa Hè vậy hả?"

"Chuyện này..."

Cố Niệm phát phát tay lờ đi: "Đây đều là thủ đoạn, không cần so đo quá mức."

"Thủ đoạn cái quỷ gì. Giữa người yêu, kiêng kỵ nhất là lừa dối. Mình không lo cậu không theo đuổi được Bạch Thận Ngôn, mình chỉ sợ chờ sau khi cậu theo đuổi được Bạch Thận Ngôn, vài giấu diếm lúc này của cậu sẽ tạo thành một ít tổn thương không thể bù đắp lại. Đến lúc đó người thảm, cũng là bản thân cậu." Đỗ Thiên Mỹ nói.

Cố Niệm nhìn cô, dieendaaneequydoon – V.O, về qua loa trên mặt dần dần biến mất.

Sau đó, cô cười một tiếng, nói: "Yên tâm đi. Chờ mình theo đuổi được anh ta, mình sẽ tìm một cơ hội giải thích rõ ràng với anh ta."

Đỗ Thiên Mỹ nghe xong, nhìn cô một cái thật sâu, sau đó xoay người lên xe.

...

Cố Niệm một mình vào thang máy, trở lại phòng khách sạn.

Đúng như Đỗ Thiên Mỹ nói, sinh nhật cô, chính xác không phải là ngày mai.

Người nhà cô, cũng không ở nước ngoài.

Sở dĩ cô nói như vậy, chỉ muốn mượn cớ bắt lấy Bạch Thận Ngôn.

Mà sau khi bắt được, hai người có thể đi bao lâu, ngay cả chính cô cũng không nói rõ ràng được. Cho nên, thành thật thẳng thắn gì chứ, nói bây giờ có phải hơi sớm không?

...

Tắm rửa xong, Cố Niệm gọi điện thoại cho Bạch Thận Ngôn.

Không biết Bạch Thận Ngôn đang làm gì, qua rất lâu mới nhận điện thoại.

"Alo." Giọng nói tràn ngập từ tính, từ trong điện thoại truyền tới.

Trái tim Cố Niệm, hơi run rẩy.

Mấy ngày nay, vì muốn để lại ấn tượng tốt cho Bạch Thận Ngôn, cô luôn làm phiền bằng tin nhắn, đã lâu không nghe được giọng nói của y rồi. Bây giờ, đột nhiên nghe được, cô phát hiện mình vẫn giống như trong tưởng tượng, càng thích y nhiều hơn.

"Cố Niệm?" Đầu kia điện thoại, Bạch Thận Ngôn mãi không nghe được tiếng trả lời, nên gọi tên cô.

Đây là lần đầu tiên Bạch Thận Ngôn gọi tên cô. Trước kia, lúc người khác kêu, cô không có cảm giác, nhưng lúc này đổi thành Bạch Thận Ngôn, cô cảm thấy tên của cô cũng trở nên dễ nghe.

"À, là tôi." Cố Niệm để sát điện thoại vào chút, nhếch miệng cười: "Cá vàng mà ban ngày tôi đem đến nhà anh, anh thấy chưa?"

"Ừ." một chữ ngắn gọn.

"Sao anh không hỏi tôi, vì sao tặng cá vàng cho anh?" Cố Niệm nói, sau đó đổi tư thế trên giường.

"Cô sẽ tự nói với tôi." Bạch Thận Ngôn nói.

Cố Niệm nghe xong lời này, nở nụ cười: "Thật ra, tôi muốn mỗi lần anh nhìn thấy cá vàng, đều có thể nhớ tới tôi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tám giờ tối gặp nhau ở Bích Lạc Đình

Edit: V.O

Đầu kia điện thoại, bởi vì cô nói thẳng nên rơi vào yên lặng ngán ngùi.

"Tôi đã chuyển bề cá đến phòng đi Luru." Bạch Thận Ngôn nói.

Cố Niệm nghe xong, làm mặt quỷ với điện thoại: "Tôi không tin. Bạch Thận Ngôn tiên sinh mà tôi quen không phải là một người thích trốn tránh vấn đề."

Nói tới đây, cô dừng một chút, hỏi: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chẳng lẽ tôi không có một chút cơ hội nào sao?"

Giọng nói Cố Niệm, có mấy phần chờ mong.

Nhưng, đầu kia điện thoại, Bạch Thận Ngôn lại không cho cô một câu trả lời thuyết phục.

Cố Niệm không từ bỏ ý định, nói: "Tôi cảm thấy, chúng ta rất xứng đôi."

"Xứng chỗ nào?" Bạch Thận Ngôn thấp giọng nói.

"Tính cách." Cố Niệm nói: "Tính tình tôi sôi nổi, Bạch Thận Ngôn tiên sinh tương đối trầm ổn, vừa vặn bổ sung cho nhau. Nếu Bạch Thận Ngôn tiên sinh gặp được chuyện phiền lòng, tôi còn có thể kể chuyện cười cho anh, chọc anh cười."

Bạch Thận Ngôn nghe xong, không thừa nhận, cũng không phủ nhận, mà là hỏi: "Còn gì nữa?"

"Còn về ngoài." Cố Niệm tự tin khen mình: "Tôi cảm thấy tôi rất xinh đẹp, hoàn toàn có thể xứng với giá trị nhan sắc của Bạch Thận Ngôn tiên sinh. Nếu đi tham gia tiệc rượu, họp thường niên, hay buổi lễ long trọng gì đó cùng với Bạch Thận Ngôn tiên sinh, chắc chắn có thể kiếm đủ tiền cho anh."

"Tu dưỡng của cô đâu?" Bạch Thận Ngôn nói.

"Tu dưỡng à..."

Nói tới đây, Cố Niệm hơi dừng lại, mới nói: "Được rồi, tôi thừa nhận, tôi có thể thiếu khuyết một chút ở mặt học thức. Nhưng nếu Bạch Thận Ngôn tiên sinh cần, tôi đây sẽ cố gắng cải thiện bản thân, tranh thủ sớm ngày đạt tới yêu cầu của anh. Anh cảm thấy thế nào?"

"Cái gì mà thế nào?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

Nói đến đây, Cố Niệm cũng không kịp phản ứng, mấy vấn đề này của Bạch Thận Ngôn, thật ra là đang chủ động hiểu biết cô.

"Quen với tôi đi."

Cố Niệm nói, hoàn toàn không biết rụt rè: "Tôi ưu tú như vậy, chẳng lẽ Bạch Thận Ngôn tiên sinh không động lòng chút nào sao?"

"Vậy cô động lòng với tôi không?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

Cố Niệm yên lặng hai giây, dieendaanleequydoon – V.O, hào phóng thừa nhận: "Ừ. Bạch Thận Ngôn tiên sinh thì sao?"

"Tôi? Ngày mai gặp, tôi sẽ trả lời vấn đề này của cô." Bạch Thận Ngôn nói.

...

Ờ? cái gì?

Cho đến khi cúp điện thoại, Cố Niệm mới kịp phản ứng.

Bạch Thận Ngôn không phủ nhận!

Chẳng lẽ...

"A a a a a!"

Cô mừng như điên, nhảy trên giường: "Chẳng lẽ, anh ta thích mình?"

A a a a a...

Cố Niệm điên rồi.

...

Vốn kế hoạch của Cố Niệm, là tối nay đi ngủ sớm một chút.

Kết quả bởi vì cuộc điện thoại vừa rồi, cô lại rất hưng phấn. 11 giờ đã nằm ở trên giường, kết quả 2 giờ sáng, cũng hưng phấn đến không ngủ được.

Cuối cùng, vui quá hóa buồn.

Sáng sớm hôm sau, mắt Cố Niệm biến thành mắt gấu mèo, khiến cho Đỗ Thiên Mỹ hồi liên hoàn đoạt mệnh, sau đó đi thẳng đến thẩm mỹ viện.

...

Trợ lý Lý ngồi ở ghế lái phụ phía trước, báo cáo với Bạch Thận Ngôn lịch trình trưa và tối.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, nói anh chưa thời gian rảnh buổi tối ra.

"Buổi tối?" Trợ lý Lý hơi ngạc nhiên.

Tiệc rượu tối nay, rất quan trọng. Anh không nghĩ ra Bạch gia nhà mình có lý do gì mà không tham gia.

"Tối nay, có hẹn ở Bích Lạc Đình." Bạch Thận Ngôn nói.

Bích Lạc Đình, nhà hàng cực kỳ có phong cách trong truyền thuyết kia, thánh địa hẹn hò của các cặp tình nhân.

Không phải chứ.

Trợ lý Lý hít một hơi.

Bạch gia nhà anh, yêu rồi sao?

...

Buổi chiều, Bạch Thận Ngôn bàn chuyện hợp tác với đồng sự, đánh gôn xong. Đối phương mời y tối nay cùng ăn cơm, sau đó bị y lấy lý do "có hẹn" từ chối.

Chờ y thay quần áo xong đi ra, đã nhận được tin nhắn của Cố Niệm...

Bạch Thận Ngôn tiên sinh, tám giờ tối gặp nhau ở Bích Lạc Đình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Cuộc gọi đến đột ngột

Edit: V.O

Đi ra từ thẩm mỹ viện, Cố Niệm lại tốn mấy tiếng đồng hồ để đến hiệu tóc làm tóc.

Chờ làm xong đi ra, đã sắp năm giờ.

Cách thời gian cô và Bạch Thận Ngôn hẹn nhau, chỉ còn ba tiếng.

Cô gửi tin nhắn cho Bạch Thận Ngôn, sau đó, lại đến nhà Đỗ Thiên Mỹ lấy rượu vang tối nay cần dùng.

Bởi vì, căn cứ kết quả điều tra của cô, ngoại trừ thích trà, Bạch Thận Ngôn còn thích rượu vang, nhất là rượu vang nhãn hiệu đó. Nhưng, nhãn hiệu rượu vang đó, rất hiếm có ở nước Z. Chẳng qua, Đỗ Thiên Mỹ nói vừa khéo trong nhà cô có.

Từ cửa hiệu làm tóc đến nhà Đỗ Thiên Mỹ, vừa đúng là thời gian cao điểm, tốn hơn bốn mươi phút mới đến.

Nhưng, chờ cô đến nhà Đỗ Thiên Mỹ, mới biết được rượu bị ba cô khóa trong tủ. Mà chìa khóa tủ thì ở trên người mẹ cô. Đỗ Thiên Mỹ gọi điện thoại cho mẹ cô, mẹ cô nói đang đánh bài, không đi được, nhờ người đem về cho các cô.

Đợi hơn một tiếng, chìa khóa mới về tới.

Lại chờ tới lúc Cố Niệm lấy được rượu vang, chuẩn bị đến Bích Lạc Đình, thì chỉ còn lại chưa tới một tiếng.

"Cậu lái xe mình đi đi." Đỗ Thiên Mỹ đưa chìa khóa cho cô.

Cố Niệm cũng không khách sáo với cô, lấy chìa khóa, lái xe đi.

Dựa theo tốc độ xe bình thường, từ nhà Đỗ Thiên Mỹ đến Bích Lạc Đình, nhiều nhất là nửa tiếng. Nói cách khác, chờ sau khi cô tới, chỉ còn nửa tiếng để chuẩn bị.

Nhưng hôm nay, dường như ông trời cố ý muốn đối nghịch với cô. Đi được tới nửa đường, xe lại bị chặn ở cầu vượt.

Cố Niệm không có cách nào, đành phải gọi điện thoại cho Đỗ Thiên Mỹ, nhờ cô tìm người đến xử lý. Mà cô lại gọi xe taxi.

Giờ phút này, dieendaanleequydoon – V.O, cách thời gian hẹn, cũng chỉ còn 40 phút.

Mà lúc này, Bạch Thận Ngôn vừa từ nhà xuất phát.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, sẽ đến lúc 7 giờ 55 phút.

...

"Bíp bíp bíp..."

"Bìn bìn bìn..."

Cố Niệm cảm thấy, bây giờ cô đang bị các loại còi vây quanh.

"Bác tài, làm phiền nhanh chút! Tôi đang vội!" Cố Niệm hỏi.

Lên xe taxi chưa được bao lâu, lại có tai nạn liên hoàn xảy ra phía trước, trực tiếp bị chặn 20 phút.

"Tôi cũng muốn nhanh, nhưng không có cách nào! Đường phía trước bị chặn rồi." Người lái xe nói.

"Aiz..."

Cố Niệm phiền chán đậm chân.

Hôm nay, hình như bắt đầu từ buổi sáng, đã luôn luôn không thuận.

Rõ ràng Bạch Thận Ngôn đã đồng ý cuộc hẹn, tất cả cũng tiến hành dựa theo kế hoạch của cô...nhưng sao trong lòng cô vẫn có chút không yên, thật giống như có chuyện gì không tốt sắp xảy ra.

Còn bị kẹt xe khiến tất cả cảm xúc tiêu cực đều tụ lại, sắp bùng nổ.

"Bác tài, tôi trả cho chú gấp đôi. Chú chỉ cần đảm bảo đưa tôi đến trước Bích Lạc Đình trong vòng 20 phút là được rồi!" Cố Niệm nói thẳng.

Người lái xe nghe vậy, vui vẻ: "Cô gái, cô phải nói sớm chứ! Được, vậy tôi đưa cô đi!"

Nói xong, dứt khoát đổi làn, sau đó quay đầu ở phía trước, đạp chân ga đi vào một con đường nhỏ bên cạnh.

...

Xe nhanh chóng xuyên qua ngõ nhỏ.

Cố Niệm hạ cửa sổ xe, gió xen lẫn sóng nhiệt ập vào mặt, thổi bay tóc cô. Đồng thời, cũng thổi đi buồn phiền ở đáy lòng.

Như vậy, hẳn là sẽ không đến muộn?

Cố Niệm

Nhưng, ngay lúc sắp đến Bích Lạc Đình, Cố Niệm lại nhận được một cuộc điện thoại.

Lúc cô nhìn thấy tên người gọi đến, cả thân thể cứng ngắc vài giây, sau đó, mới nhận: "Alo, ba..."

Rất nhanh, tay cầm điện thoại của cô bắt đầu phát run, môi bắt đầu trở nên trắng bệch: "Ba, ba nói cái gì?"

"Bụp..."

Nửa phút sau, điện thoại đập vào ghế ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bỏ đi, lừa gạt

Edit: V.O

"Này, Thiên Kim, sao cô không nói chuyện nữa? Cô có đang nghe không? Này này này..."

Người đầu kia điện thoại, không nghe được câu trả lời, chỉ nói thêm một câu: "Cô nhanh về đi", rồi cúp điện thoại.

Mặt Cố Niệm, trắng bệch dọa người.

Lúc này, xe đứng ở cửa nhà hàng.

"Cô gái, đến Bích Lạc Đình rồi...cô, cô cần đến bệnh viện xem thử không? Sắc mặt cô thật dọa người." Người lái xe quay đầu, nói.

Cố Niệm không nói gì.

Lúc này, đầu cô hỗn loạn, hoàn toàn không có cách nào tập trung tinh thần.

"Này, cô gái!"

Người lái xe gọi cô vài tiếng, mới kéo cô tỉnh lại từ trong khiếp sợ.

Cô ngẩng đầu, ánh mắt rã rồi nhìn phía trước, giọng nói ní non: "Đến sân bay! Đưa tôi đến sân bay!"

"Cái gì? Sân bay? Không phải là cô đến nhà hàng..."

"Đưa tôi đến sân bay! Tôi muốn đến sân bay!" Đột nhiên Cố Niệm nổi bão, hét lớn.

Người lái xe bị hoảng sợ, lo lắng nhìn cô, sau đó quay đầu lại lái xe rồi đi.

...

Cố Niệm ngã lên ghế ngồi.

Hai tay cô ôm ngực thật chặt, sắc mặt tái nhợt.

Giờ phút này, cô nào còn có tâm tư nghĩ đến cuộc hẹn, nghĩ đến Bạch Thận Ngôn.

Tin trong điện thoại vừa rồi, đã khiến lòng cô như dao cắt...

Thiên Kim, cô mau về đi. Ông nội cô qua đời.

Ông nội...

Miệng cô, lúc đóng lúc mở, nói mà không ra tiếng.

...

Lúc xe chạy đến cửa chính, dieendaanleequydoon – V.O, vừa khéo có một chiếc Rolls-Royce lướt qua.

Cố Niệm mất hết hy vọng, ngồi xe taxi rồi đi.

Bạch Thận Ngôn lại ngồi trên chiếc Rolls-Royce đó, tiến vào phạm vi nhà hàng.

Lúc hai chiếc xe lướt qua, Bạch Thận Ngôn ngồi ở trên chiếc Rolls-Royce, dường như cảm nhận được gì đó, quay đầu lại, nhìn chiếc xe taxi bên cạnh.

Nhưng, chờ lúc y quay đầu, xe taxi đã chạy được một đoạn rồi. Y chỉ có thể nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh, thấy một bóng lưng mờ mờ.

Cố Niệm?

Bạch Thận Ngôn khẽ nhúm mày.

Không phải đâu.

Cố Niệm trong ký ức của y, thần thái luôn phấn khởi, không giống như người trong xe.

Nghĩ đến đây, y cúi đầu nhìn đồng hồ: 7 giờ 55 phút.

Xem ra, không đến trễ.

...

Đến sân bay, Cố Niệm lấy toàn bộ tiền mặt trong ví tiền đưa cho người lái xe. Sau đó xuống xe, vẻ mặt hoảng hốt chạy vào sân bay, kết quả để quên điện thoại ở trong xe.

Cô mua vé chuyến bay gần nhất đến Kinh Thành.

Một giờ sau, cô ngồi trên máy bay đến Kinh Thành.

...

Bích Lạc Đình sớm đã được Cố Niệm bao hết.

Cho nên, tối nay nhà hàng chỉ tiếp đón hai người Cố Niệm và Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn đã ở trong nhà hàng, đợi 40 phút, Cố Niệm không xuất hiện. Không chỉ như thế, ngay cả một cuộc điện thoại, một cái tin nhắn cũng không có.

Dù Bạch Thận Ngôn có tu dưỡng, lúc này cũng hơi tức giận.

Y kiềm nén ý nghĩ muốn bỏ đi, gọi điện thoại cho Cố Niệm.

Điện thoại vang lên.

Nhưng, vừa vang lên hai tiếng, đã bị đầu kia tắt máy.

Y lại gọi, lần này trực tiếp tắt máy.

Bạch Thận Ngôn hít một hơi thật sâu, cắt điện thoại vào.

"Hừ..."

Xem ra, y vẫn bị cô chơi, thành đối tượng cô đánh đố với bạn bè.

Nghĩ đến đây, Bạch Thận Ngôn xoay người đi ra ngoài.

"Tiên sinh."

Đúng lúc này, người phục vụ đuổi theo, tay ôm một hộp giày nhãn hiệu xa xỉ nào đó: "Anh quên đồ rồi."

"Không cần, ném đi."

Bạch Thận Ngôn chán ghét nhìn lướt qua, sau đó nhấc chân đi ra ngoài.

Người phục vụ đứng tại chỗ, vẻ mặt khiếp sợ.

Ném đi?

Giày đắt tiền như vậy, chắc vốn là muốn tặng người?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tra ra không có người này

Edit: V.O

Cố Niệm đã mất tích.

Ai cũng không biết cô đi đâu.

Bạch Thận Ngôn trở về nhà, trong lòng luôn có chút không cam lòng nên kêu người đi điều tra.

Kết quả, không tra thì thôi, vừa tra, y đã muốn giết người.

Bởi vì, tra ra không có người này.

Thành phố M, hoàn toàn không có ai là "Cố Niệm"

Sau này, y phái người đi tìm đám bạn xấu của Cố Niệm. Thế mới biết, bọn họ cũng không biết lai lịch của Cố Niệm. Bọn họ quen biết với Cố Niệm trong một buổi tiệc trên du thuyền ở nước ngoài.

Mấy người ngưi tầm ngưi, mã tầm mã, vừa gặp đã thân, rất nhanh đã thông đồng thành gian.

Một tháng trước, đột nhiên Cố Niệm liên lạc với bọn họ, bảo là muốn đến thành phố M ở một thời gian. Máy người bọn họ liền giúp cô sắp xếp chỗ ở, dẫn cô đi chơi ở thành phố M.

Về phần rốt cuộc Cố Niệm là ai? Ở đâu? Người nhà làm gì? Bọn họ hoàn toàn không biết.

Lúc Bạch Thận Ngôn rời đi, còn có một cô gái trong nhóm bọn họ chạy tới nói với y, thứ bảy tuần trước, hoàn toàn không phải là sinh nhật của Cố Niệm, là cô vì câu y nên cố ý nói dối. Hơn nữa, Cố Niệm còn khoe khoang khoác lác với bọn họ, nói là nhất định sẽ nắm được y!

Cho nên, giống y như y đoán, Cố Niệm tiếp cận y, tặng hoa tặng bóng bay, thổ lộ trước cửa công ty, xin lỗi trong đêm mưa, tiếp cận trên Núi Trà, còn có pháo hoa Đêm Thất Tịch...cùng với, "bữa tiệc sinh nhật" bị cô cho leo cây kia...

Tất cả tất cả, đều là kế hoạch Cố Niệm thực hiện vì "dụ bắt" y!

Nghe xong những chuyện này, dieendaanleequydoon – V.O, chút may mắn còn sót lại trong lòng Bạch Thận Ngôn, hoàn toàn không còn.

Y xanh mặt, xoay người bỏ đi.

...

"Luu Uyển, cậu đứng đó làm gì?" Bạch Thận Ngôn vừa mới đi, Đỗ Thiên Mỹ đã đi đến.

Cô gái vừa mặt báo với Bạch Thận Ngôn bị hoảng sợ. Nhanh chóng quay đầu, vừa khiếp đảm vừa lấy lòng nhìn Đỗ Thiên Mỹ: "Minh thăm dò tin tức của Niệm Niệm từ người nọ."

"Chuyện Niệm Niệm, cậu đừng tham gia vào. Hơn nữa người vừa rồi, cũng không phải người cậu có thể tùy tiện tiếp cận." Đỗ Thiên Mỹ cảnh cáo.

"Minh biết, minh biết. Thiên Mỹ, sau này mình sẽ không làm như thế nữa." Luu Uyển lấy lòng.

...

Bạch Thận Ngôn rời khỏi quán bar chướng khí mịt mù, trở về nhà.

Lúc đi qua phòng khách, trong lúc vô tình, y nhìn thấy bể cá đặt trên bàn.

Bước chân của y, tạm dừng một chút, sau đó đi đến bể cá.

Y đứng trước bể cá.

Lúc này, hai con cá vàng trong bể cá đang bơi vô tư.

Lúc trước, có phải Cố Niệm cũng giống vậy không, từng đứng trước bể cá. Mà lúc đó, trong lòng Cố Niệm, có phải thật cố ý không. Bởi vì, ngay cả người không gần nữ sắc nhất như y, cũng bị cô hấp dẫn.

A, thật là...

Vẫn không nên ôm hy vọng gì với cô.

...

Người giúp việc nghe thấy tiếng động, từ phòng bếp chạy đến, bẻ cá đã rơi xuống đất, vỡ thành mảnh nhỏ. Cá vàng bên trong, nằm trên sàn nhà ướt sũng, tròn tròn mắt, miệng lúc đóng lúc mở.

Người giúp việc ngạc nhiên, đang muốn đi nhặt cá vàng dưới đất, chợt nghe thấy giọng nói lạnh như băng của Bạch Thận Ngôn, từ trên cầu thang truyền xuống: "Ném đi, đừng để tôi nhìn thấy nữa."

Nói xong, đi vào phòng, không hề quay đầu lại.

"Ồ?"

Người giúp việc mở miệng, ngạc nhiên nhìn hướng y rồi đi.

Sao lại thế này?

Mấy ngày hôm trước, không phải còn rất thích à?

...

Cùng lúc đó, ở Kinh Thành cách ngàn dặm.

Cố Niệm tỉnh lại từ trong hôn mê.

Ý thức của cô dần tỉnh táo, nhưng mí mắt vẫn chưa mở ra được.

Có lẽ, trong tiềm thức cô không muốn mở, không muốn mở mắt ra, nhận sự thật ông nội qua đời.

Mà đúng lúc này, cô nghe được có người đẩy cửa tiến vào.

V.O: Mọi người cho xin vài dòng hoặc một chấm tương tác được không, topic vắng buồn quá à, hu hu...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Thịnh Thiên Kim

Edit: V.O

Người tới vẫn đứng yên bên cạnh giường bệnh, dường như đang cúi đầu đánh giá cô.

Đột nhiên, cô cảm thấy ống thở trên mặt bị người kéo ra. Sau đó, không khí chung quanh như bị rút đi, toàn thân co rút đau đớn.

"Mỹ Ngọc, con làm gì vậy? Nhanh đặt lại!"

Đúng lúc này, lại có người tiến vào, bắt lấy tay cô gái, đặt ống thở về lại.

Nhận được oxy, cơn đau như kim châm trong đầu Cố Niệm dần dần biến mất, hô hấp cũng dần dần bằng phẳng lại.

"Mẹ, mẹ cần con làm gì?" Cô gái vừa kéo ống thở của Cố Niệm ra, vừa quát lên với người đến. Khuôn mặt cô ta vốn thanh thuần động lòng người, nhưng vẻ mặt dữ tợn lúc này, lại phá đi vẻ đẹp của cô ta.

Sau khi cơn đau giảm bớt, Cố Niệm vừa khéo nghe được câu đó.

Mẹ?

Người vừa mới muốn giết cô, là Thịnh Mỹ Ngọc?

Cố Niệm không thể tin được.

"Con bé ngốc, mẹ từng nói với con bao nhiêu lần, phải kiên nhẫn một chút. Có một số chuyện, con có thể làm, nhưng có chuyện, con có ghét cũng không thể tự mình ra tay. Bởi vì như vậy rất dễ để lại nhược điểm." Sau đó, người phụ nữ xinh đẹp kia mở miệng.

Cố Niệm nghe được giọng nói quen thuộc này, tâm tình đã không còn dùng "khấp sợ" để hình dung.

"Nhưng mẹ, chúng ta đợi nhiều năm như vậy, bây giờ, ông nội thật vất vả chết rồi, chỗ dựa vững chắc của Thịnh Thiên Kim đã không còn. Chẳng lẽ, mẹ còn muốn con tiếp tục chịu đựng Thịnh Thiên Kim làm mưa làm gió trên đầu chúng ta?" Giọng Thịnh Mỹ Ngọc oán hận.

"Nhịn thêm chút nữa, dieendaaneequydoon – V.O, bây giờ ba con còn chưa nắm hoàn toàn công ty trong tay. Có lẽ đến lúc đó, chúng ta còn cần Thịnh Thiên Kim..."

"Cái gì chứ? Thịnh Thiên Kim chết đi, không phải di sản ông nội để lại đều là của chúng ta sao?"

...

Thịnh Thiên Kim

Đúng vậy, cô không phải tên Cố Niệm, cô tên là Thịnh Thiên Kim.

Thịnh, là mùa hè hùng hực; Thiên Kim, là giá trị nghìn vàng, thiên kim thân thể nghìn vàng. Nghe nói, lúc ông nội đặt tên cho cô, là hy vọng cô có thể nhận được ngàn vạn cung chiêu, sống đời không buồn không lo, thậm chí không kiêng nể gì.

Ông nội cô, là Thịnh Vân Lan, Đồng sự trưởng Tập đoàn Thịnh Thế. Ở trong nước, đó là một nhân vật đầy truyền kỳ.

Mà ba cô, chính là Thịnh Cát An, Phó tổng Tập đoàn Thịnh Thế, có tiếng là thân sĩ, người lương thiện. Hàng năm đều sẽ quyên tặng một con số đáng kể cho cơ quan từ thiện.

Mà lúc này, hai người cho là cô chưa tỉnh lại, đứng ngay trước giường bệnh cô, bại lộ bản tính...

Một người là mẹ kế của cô, diễn viên Hồ Diệp Nhi.

Một người khác, đó là em gái mà ba và Hồ Diệp Nhi sinh, nhỏ hơn cô nửa tuổi - Thịnh Mỹ Ngọc.

...

Thịnh Mỹ Ngọc nhỏ hơn cô nửa tuổi. Điều này có nghĩa, Thịnh Mỹ Ngọc sinh ra cũng không vẻ vang. Mấy năm nay, cho dù Hồ Diệp Nhi cố gắng thế nào, cũng không che giấu được sự thực bà ta tiểu tam thượng vị.

Bởi vậy, ông nội rất không thích mẹ con họ. Vì thế, cũng không thích ba Thịnh Cát An, ngược lại cung chiêu Thịnh Thiên Kim như bảo bối.

Cũng bởi vì thế này, Thịnh Cát An rất ghét Thịnh Thiên Kim.

Từ nhỏ đến lớn, Thịnh Thiên Kim chưa từng nhận được tình thương của ba từ Thịnh Cát An.

Từng có lúc, thậm chí cô muốn tạo quan hệ với Hồ Diệp Nhi và Thịnh Mỹ Ngọc để giành được sự chú ý của ba.

Cách này, đã thật sự hiệu quả.

Nhưng sau này, xảy ra một chuyện ngoài ý muốn, ba cho rằng cô muốn hại Thịnh Mỹ Ngọc. Cho nên quan hệ giữa cô và ba trở lại ban đầu, thậm chí còn kém hơn ban đầu.

...

Cô biết trước kia Hồ Diệp Nhi và Thịnh Mỹ Ngọc, chỉ thân thiết mặt ngoài với cô. Nhưng cô vẫn không ngờ rằng, bọn họ lại muốn cô chết.

Vậy ba thì sao?

Chương 35: Nhà gặp biến lớn (1)

Edit: V.O

Thịnh Mỹ Ngọc muốn cô chết, vậy ba thì sao?

Ba biết chuyện này không?

"Kéo kẹt..."

Cô đang suy nghĩ, cửa phòng bệnh đã bị người đẩy ra, một người đàn ông trung niên có vẻ ngoài nho nhã đi vào.

"Ba!"

Thịnh Mỹ Ngọc nhìn thấy người tới, lập tức cất vẻ oán hận trên mặt, mặt hồn nhiên chạy tới, vắt tay ông: "Bệnh của chị thế nào rồi? Bác sĩ có nói khi nào chị tỉnh lại không?"

Lúc này, biểu hiện của Thịnh Mỹ Ngọc giống như một cô em gái tốt thật lòng quan tâm bệnh tình của Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Cát An vỗ vỗ đầu cô ta, sau đó chán ghét nhìn Thịnh Thiên Kim nằm trên giường bệnh: "Mỹ Ngọc, con ra ngoài trước, ba có lời muốn nói với mẹ con."

Thịnh Mỹ Ngọc hơi không muốn.

Hồ Diệp Nhi ra hiệu bằng mắt với cô ta, cô ta đành phải giả bộ nghe lời đi ra ngoài.

...

Sau khi Thịnh Mỹ Ngọc đi ra ngoài, trong phòng bệnh cũng chỉ còn lại Thịnh Cát An, Hồ Diệp Nhi, cùng với Thịnh Thiên Kim ý thức tỉnh táo nhưng vẫn chưa tỉnh lại.

"Cát An, có phải xảy ra chuyện gì không? Thiên Kim con bé..." Hồ Diệp Nhi hỏi.

"Đừng nhắc nó với anh! Vừa nhắc tới nó, anh cảm thấy thật phiền!" Thịnh Cát An nhú mày, chán ghét nói.

Sau khi nói xong, lại trừng mạnh bệnh nhân nằm trên giường bệnh, nói: "Nếu không phải di chúc của lão già có chút phiền phức, cần nó ký tên mới lấy được 30% cổ phần còn thừa lại, anh đã sớm mặc kệ nó rồi." Nói tới đây, ông ta tạm dừng một chút, sau đó oán hận: "Em nói xem, Đem Giáng Sinh ba năm trước, sao nó lại không chết chứ?"

Trong giọng nói kia, tràn ngập nỗi hận không che giấu được.

Người nằm trên giường, toàn thân chấn động.

Đem Giáng Sinh ba năm trước?

...

Ông nội Thịnh Thiên Kim cực kỳ cưng chiều cô.

Trên cơ bản, hễ là điều cô yêu cầu, ông nội đều sẽ cố gắng thỏa mãn. Nhưng điều này là có nguyên nhân.

Lúc cô hai tuổi, mẹ đã qua đời.

Ba không thích mẹ cô, nên cũng không thích cô. Ném cô cho người giúp việc, lại không quan tâm đến cô nữa. Khiến cho lúc từ hai tuổi đến năm tuổi, cô đều bị người giúp việc lòng dạ độc ác ngược đãi đủ loại.

Có một lần, đột nhiên ông nội đến thăm cô. Vừa khéo nhìn thấy người giúp việc đang dùng kim đâm đầu ngón tay cô, tức không chịu được, rồi dẫn cô về nhà ông ngay lập tức. Tối hôm đó, cô lại sốt cao không lui, được đưa đến bệnh viện.

Vừa đến bệnh viện kiểm tra, mới biết được chuyện gì đã xảy ra.

Thì ra mấy năm nay, Thịnh Cát An luôn luôn không quan tâm cô, mà là ném cô đến một nơi ở trên danh nghĩa, để người giúp việc trông nom. Mà chính

ông ta lại ở cùng với Hồ Điệp Nhi, Thịnh Mỹ Ngọc, hưởng thụ niềm vui gia đình.

Qua một hai năm, người giúp việc này phát hiện Thịnh Thiên Kim chính là kẻ hèn không có mẹ, ba mẹ kế không thương, cho dù chết, có lẽ người trong nhà cô cũng sẽ không quan tâm. Dần dà, người giúp việc lòng dạ độc ác gặp được chuyện không vừa lòng, mượn Thịnh Thiên Kim để phát tiết. Cô ta giống như kẻ biến thái, không ngừng thí nghiệm các cách giày vò Thịnh Thiên Kim.

Lúc đó, không phải Thịnh Thiên Kim chưa từng nghĩ chống lại.

Cô tránh được một lần.

Một lần đó, chạy rất xa.

Cô chỉ nhớ rõ, ngày đó mặt trời rất lớn, giày của cô bị rơi mất, chân bị mài rách...

Cuối cùng, cô được người nhà họ Thịnh tìm về.

Cô muốn vạch trần việc ác của người giúp việc.

Nhưng chờ lúc cô tỉnh dậy, phát hiện lại về tới căn phòng tràn ngập đáng sợ trong ký ức kia. Không thấy người nhà, chỉ có người giúp việc cười dữ tợn...

Nhiều năm trôi qua như vậy, căn phòng đó vốn luôn luôn là ác mộng của cô.

...

Sau đó, người giúp việc sợ cô lại trốn, lại đầu độc cô. Mỗi lần chỉ cần chút độc, là có thể khiến cô ngủ nửa ngày.

Loại thuốc này, nếu ít sẽ khiến người mê man, nhưng tích nhiều, sẽ hại thân thể người nghiêm trọng.

Lúc bác sĩ kiểm tra ra thì đã quá chậm.

Thân thể Thịnh Thiên Kim đã bị loại thuốc độc này phá hủy nghiêm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nhà gặp biến lớn (2)

Edit: V.O

Sau chuyện này, ông nội vừa thương tiếc lại áy náy với cô.

Cho nên, đã đón cô đến bên cạnh, tự mình nuôi dạy. Đồng thời, hung hăng dạy dỗ ba một trận. Mà chuyện Hồ Điệp Nhi gả vào nhà họ Thịnh, cũng vì chuyện người giúp việc bị vạch trần mà kéo dài hết lần này tới lần khác.

Ba không dám trút con giận với ông nội, cũng chỉ có thể trút con giận lên người Thịnh Thiên Kim.

Mà thân thể của Thịnh Thiên Kim, bởi vì người giúp việc lòng dạ hiểm độc ác ý đầu độc, cho dù sau này ông nội nghĩ rất nhiều cách, mời giáo sư bác sĩ cực kỳ có uy tín về phương diện này khắp trong và ngoài nước, cũng không thể giải được loại thuốc độc này, dẫn đến thân thể cô bị hư hại.

Sau này, thân thể của cô luôn được nuông chiều, nhưng vẫn vô cùng suy yếu.

Không thể vận động quá kịch liệt, không thể bị kích động.

Lần này, cô hôn mê không tỉnh, cũng là vì đột nhiên ông nội qua đời, khiến cho lòng cô cực kỳ tổn thương.

Mà Đêm Giáng Sinh ba năm trước, đột nhiên cô phát bệnh, sau đó sốt cao ba ngày ba đêm. Sau khi hạ sốt, lại hôn mê suốt cả một tháng. Lần đó, bệnh viện gửi giấy thông báo bệnh tình nguy kịch, tất cả mọi người cho rằng cô sẽ không sống nổi nữa. Kết quả, một tháng sau, cô lại tỉnh lại như kỳ tích.

Nhưng cho dù tỉnh lại, cô cũng phải tĩnh dưỡng ở trong nhà hai tháng, mới có thể ra cửa.

Sau lần khỏi bệnh đó, ông nội cũng không ép buộc cô nữa.

Có lẽ cuối cùng cũng suy nghĩ cẩn thận, nếu ông trời muốn lấy mạng Thịnh Thiên Kim, vậy bọn họ có ngăn thế nào cũng không được. Thay vì mỗi ngày

cẩn thận dè dặt, khiến cô chuyện này không thể làm, chuyện kia không thể làm, còn không bằng để cô sống theo ý mình, thỏa sức hưởng thụ cuộc sống.

Từ đó về sau, dieendaanleequydoon – V.O, Thịnh Thiên Kim hoàn toàn giải phóng bản thân.

Cô bắt đầu hưởng thụ cuộc sống nên có ở độ tuổi này; thường xuyên tham gia họp mặt, theo đuổi những gì trước kia mình không dám theo đuổi; còn ra nước ngoài ở một năm...

...

Chỉ là, Thịnh Thiên Kim chưa bao giờ nghĩ tới, sinh mạng mình luôn khát vọng mà không có cách nào hoàn chỉnh được, ở trong miệng ba, lại biến thành "Sao còn chưa chết".

Sao còn chưa chết chứ?

Nếu lần đó cô chết, thật tốt. Tất cả mọi người đều vui vẻ.

Nếu cô chết, Tập đoàn Thịnh Thế sẽ hoàn toàn thuộc sở hữu của bọn họ. Di sản của ông già, cũng chỉ có thể để lại cho bọn họ, sẽ không sinh ra nhiều phiền phức như vậy nữa.

Có người vợ dịu dàng tri kỷ, có con gái đáng yêu hiểu biết...

Thịnh Thiên Kim là cái gì? Hoàn toàn là sự tồn tại không cần thiết.

...

Thịnh Cát An không nói ra tiếng, nhưng dường như Thịnh Thiên Kim đã "nghe" được.

"Nếu lúc trước, nó không được sinh ra thì tốt rồi." Đúng lúc này, Thịnh Thiên Kim nghe được Thịnh Cát An buồn bã nói.

Lòng cô, hoàn toàn chìm xuống đáy biển.

Hồ Diệp Nhi đứng bên cạnh, khuôn mặt không che dấu được sự vui sướng, nhưng miệng vẫn nói: "Cát An, Thiên Kim còn ở đây, nếu con bé nghe được thì sẽ đau lòng biết bao."

"Nghe được thì thế nào?"

Thịnh Cát An nghe bà ta nói như vậy, trực tiếp bùng nổ: "Anh muốn để nó nghe thấy! Lúc trước, nếu không vì để ông già vui, anh cũng sẽ không cười mợ nó vào cửa! Còn có trước đó ông già bị tai nạn xe, nói chúng ta tạm thời giấu nó, miễn cho nó bị kích động mà phát bệnh. Ha ha! Giấu, sao có thể? Anh còn cố tình gọi điện thoại cho nó, muốn nó bị kích động!"

Nói tới đây, giọng ông ta hơi dừng một chút: "Tốt nhất lần này, chết quách đi thì tốt rồi."

...

Sau đó, Thịnh Cát An lấy một bản chuyển nhượng cổ quyền Tập đoàn Thịnh Thế ra.

Thịnh Thiên Kim chỉ cảm thấy ngón tay chợt lạnh, phía trên bị bôi thứ gì như đất sét. Sau đó, Thịnh Cát An cầm lấy ngón tay Thịnh Thiên Kim, ấn một cái lên giấy chuyển nhượng.

"Được rồi!"

Thịnh Cát An mừng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Nhà gặp biến lớn (3)

Edit: V.O

Có giấy chuyển nhượng, là Thịnh Cát An có thể nhận được di sản Thịnh Vân Lan để lại.

Chỉ nghĩ đến đây, ông ta đã cực kỳ hưng phấn.

"Đi đi đi! Đi về chúc mừng!" Ông ta ôm eo Hồ Diệp Nhi, nói.

Hồ Diệp Nhi cười duyên, đập lên vai ông một cái, nhìn thoáng qua Thịnh Thiên Kim trên giường, lo lắng nói: "Nếu Thiên Kim tỉnh lại, biết chân tướng, vậy chúng ta..."

"Biết thì thế nào?" Thịnh Cát An không quan tâm: "Anh là ba nó, di sản của ông nội nó, vốn hẵn là cho anh hết! Huống chi, dựa vào bản lĩnh của nó, cho dù biết thì có thể làm gì? Nó cướp được của anh à?"

...

Trong tích tắc cánh cửa bị đóng lại, khóe mắt Thịnh Thiên Kim, chảy xuống một giọt nước mắt.

Đau lòng, có.

Ghét, có.

Hận, cũng có.

Nhưng nhiều nhất, chính là thất vọng và đau khổ.

Cô luôn biết, ba không thích cô.

Nhưng cô thật không ngờ, đối phương sẽ hận cô như thế...

"Lúc trước, nếu không vì để ông già vui, anh cũng sẽ không cưới mẹ nó vào cửa!"

"Còn có trước đó ông già bị tai nạn xe, nói chúng ta tạm thời giấu nó, miễn cho nó bị kích động mà phát bệnh."

"...anh còn cố tình gọi điện thoại cho nó, muốn nó bị kích động!"

"Sao còn chưa chết?"

"Tốt nhất lần này, chết quách đi thì tốt rồi."

"Dựa vào bản lĩnh của nó, cho dù biết thì có thể làm gì? Nó cướp được của anh à?"

...

Hết câu này đến câu khác, giống như giết chết tâm, không ngừng vang lên trong đầu cô.

Đột nhiên cô cảm thấy trước kia mình thật ngu ngốc.

Ông ta ghét cô rõ ràng như vậy, dieendaaneequydoon – V.O, cô cũng không nhận ra, thậm chí còn hy vọng có thể nhận được tình thương của ba.

Bây giờ nghĩ tới, thật là tức cười.

Đúng là tức cười!

Ông nội, sao ông nội lại đi trước con?

Ông nên đợi con với...

Không có nhà họ Thịnh của ông, đây không phải là nhà của con? Mà sau khi ông đi, một người thật lòng yêu thương con trên thế giới này cũng không còn nữa...ông để con lại một mình trên thế giới lạnh như băng này, con phải sống như thế nào?

"Bác sĩ, bác sĩ mau tới đây! Tình hình của bệnh nhân nguy kịch!"

Dù sao, sẽ không còn ai yêu thương mình...

"Bác sĩ! Cảm xúc của bệnh nhân dao động rất lớn!"

Sẽ không còn ai...yêu thương mình...

"Bệnh nhân!"

Áo khoác trắng lúc ẩn lúc hiện trước mắt.

Đây là ký ức cuối cùng, trước khi cô hôn mê.

Sau đó, cô đã mất đi ý thức.

...

Lúc Thịnh Thiên Kim tỉnh lại, đã là một tháng sau.

Mà lúc này, tất cả mọi chuyện, đều đã bám đầy bụi bặm.

Thịnh Cát An cầm giấy chuyển nhượng cổ quyền có dấu vân tay của Thịnh Thiên Kim, công bố là vào nửa năm trước, Thịnh Thiên Kim biết được ông nội sẽ để lại di sản cho cô, sau đó lo chính mình sống không lâu, cho nên trước ký vào giấy chuyển nhượng. Phía trên có ghi rõ: Nếu ông nội qua đời, di sản để lại cho cô sẽ tự động chuyển nhượng cho ba cô là Thịnh Cát An.

Tuy Thịnh Cát An rất ghét Thịnh Thiên Kim, nhưng ở trước mặt người ngoài cũng là hình tượng người ba tốt. Hơn nữa, mấy năm nay, ông ta làm mấy hoạt động từ thiện, khiến danh tiếng của ông ta ở Kinh Thành rất tốt.

Cho nên, lúc ông ta lấy bản chuyển nhượng này ra...

Cho dù cũng có người có lòng nghi ngờ, nhưng thiên kim hào môn cái gì cũng không biết, cùng một Phó tổng có hình tượng tốt ở trước mặt, bọn họ tự giác chọn người sau.

Chờ Thịnh Thiên Kim xuất viện, Thịnh Cát An đã hoàn toàn nắm công ty trong tay.

Trong lòng cô không cam lòng, muốn lấy lại cổ quyền thuộc về mình. Nhưng mỗi lần đến công ty, Thịnh Cát An đều trốn tránh không gặp cô. Những ông chủ trước kia lấy lòng cô, cũng đều coi cô như đàn thú dữ, hoàn toàn không dám tiếp xúc với cô.

Không chỉ có như thế, còn có những bạn bè trước kia vây quanh cô, cũng đều cắt đứt lui tới với cô.

Trong khoảng thời gian ngắn, Thịnh Thiên Kim từ đám mây, ngã xuống bụi rậm.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chạy trốn (1)

Edit: V.O

Giờ phút này, cô mới nhận ra, cái gì gọi là "lòng người dễ đổi."

Chỉ là có câu Thịnh Cát An nói không sai...

Cô không đấu lại ông ta...

Mặc dù biết được chân tướng, cô cũng không đấu lại ông ta.

Những người trước kia, nịnh bợ lấy lòng cô, tất cả đều vì cô là cháu gái Thịnh Vân Lan cưng chiều nhất!

Bây giờ, không có ông nội, cô cũng chẳng là gì nữa.

...

Nhưng, cứ nhận thua như vậy, sao cô có thể cam lòng?

Cô cần phải gặp Thịnh Cát An một lần.

Cô đứng canh bên ngoài nhà Thịnh Cát An và Hồ Diệp Nhi ba ngày, cuối cùng cũng đợi được Thịnh Cát An.

Khi đó, bọn họ vừa tham gia xong một bữa tiệc trở về.

Thịnh Cát An rạng rỡ nắm tay Hồ Diệp Nhi bước xuống xe. Thịnh Mỹ Ngọc thì được một đám người vây quanh, đi xuống từ một chiếc xe khác.

Khi bọn họ nhìn thấy Thịnh Thiên Kim đứng trước cửa, phản ứng của đám người đều không giống nhau.

Thịnh Cát An là ghét.

Hồ Diệp Nhi là ngạc nhiên, trong ngạc nhiên có sự đắc ý.

Về mặt của Thịnh Mỹ Ngọc trực tiếp nhất, là ngón chân ngóc lên (ý chỉ kiêu ngạo).

Cuối cùng, là đám vây quanh bên cạnh Thịnh Mỹ Ngọc. Nếu cô không nhớ lầm, trong những người này, có hơn một nửa đã từng chạy theo sau lưng cô, nịnh bợ lấy lòng.

Trong nháy mắt, bọn họ đã trở thành con chó bên cạnh Thịnh Mỹ Ngọc.

...

Thịnh Thiên Kim muốn tìm Thịnh Cát An nói chuyện cổ quyền.

Nhưng Thịnh Cát An hoàn toàn không cho cô cơ hội mở miệng, trực tiếp đi vào biệt thự.

Thịnh Thiên Kim muốn đi vào theo, lại bị bảo vệ giữ cửa cản lại.

"Các anh dám cản tôi? Biết tôi là ai không?" Thịnh Thiên Kim nổi giận.

Bảo vệ đứng yên.

"Ồ kìa, ai vậy chứ? Tức đến vậy."

Thịnh Mỹ Ngọc ngẩng cằm, dieendaanleequuydoon – V.O, vênh vao tự đắc đi tới chỗ cô.

Thịnh Thiên Kim hung hăng lườm cô ta.

Thịnh Mỹ Ngọc khinh thường cười lạnh: "Thì ra là Thịnh Thiên Kim à. Sao cô lại ở đây? Đây là nơi cô đến được à?"

"Thịnh Mỹ Ngọc!"

"Ồ, giọng lớn thật, đúng là thô tục. Cô cho là, cô còn là đại tiểu thư Thiên Kim trước kia sao? Không, không còn nữa. Người ta thường nói Phụng Hoàng rơi xuống nước không bằng gà, bây giờ ngay cả gà cô cũng không bằng. Bây giờ, cô chỉ là con rệp, cô...á..."

"Chát..."

Lúc Thịnh Mỹ Ngọc đang đắc ý hả hê, Thịnh Thiên Kim trực tiếp tát cô ta một cái, đánh cho cô ta trở nên mông lung.

"Phụng Hoàng rơi xuống nước không bằng gà? Tôi nói cho cô biết, Phụng Hoàng chính là Phụng Hoàng, cho dù mai kia gặp rủi ro, thì nó vẫn là Phụng Hoàng! Sao có thể để một con gà như cô đến ăn hiếp?" Thịnh Thiên Kim nói.

"Thịnh Thiên Kim! Tôi muốn giết cô!"

Thịnh Mỹ Ngọc ổn định tinh thần lại, nhào tới Thịnh Thiên Kim.

...

Thịnh Thiên Kim mang khuôn mặt bị thương trở về nhà.

"Ha ha..."

Cô nằm trên ghế sofa, nghĩ đến bộ dạng Thịnh Mỹ Ngọc bị cô đánh điên cuồng vừa rồi, trong lòng lại khoan khoái.

Chẳng qua...

Nụ cười trên mặt cô, dần dần phai nhạt.

Trận này qua đi, chỉ sợ cuộc sống sau này sẽ càng không dễ chịu lắm.

Quả nhiên.

Sáng ngày hôm sau đã có người đến đuổi cô ra khỏi nhà. Lý do là, Thịnh Cát An kế thừa di sản của ông nội, đồng thời cũng kế thừa nhà chính của nhà họ Thịnh.

Bây giờ, Thịnh Cát An không muốn Thịnh Thiên Kim ở đây.

Cho nên, Thịnh Thiên Kim phải lập tức dọn đi.

...

Tạm thời không có cách nào khác, cô chỉ có thể ở khách sạn.

Vào ban đêm, cô ra cửa mua đồ dùng rửa mặt.

Đi trên đường, thiếu chút nữa bị xe tải ngừng ở ven đường bắt đi. May mắn cô nhanh trí, ném đồ trong tay đi, lập tức chạy vào đám đông. Nếu không, nếu thật bị bắt đi, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Sau khi thoát được, cô lập tức trở về khách sạn.

Vào ban đêm, có người dùng thẻ phòng quẹt mở cửa phòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chạy trốn (2)

Edit: V.O

May mắn cô ngủ tỉnh, cài khóa chống trộm trong phòng, thế mới không để cho người bên ngoài vào được.

Nhưng thấy cảnh như vậy, cả đêm cô không ngủ.

Kính Thành, không thể ở được nữa.

Lúc trời sắp sáng, Thịnh Thiên Kim đã đưa ra kết luận.

Nếu xe tải dừng ở ven đường là trùng hợp, thì thẻ phòng tối qua không thể nói là trùng hợp.

Chỉ sợ, có người muốn chinh cô.

Về phần là ai, vô cùng dễ đoán.

Thịnh Cát An không biết dùng cách che che giấu giấu này, như vậy, chỉ còn lại Hồ Diệp Nhi, hoặc là Thịnh Mỹ Ngọc.

...

Cho dù như thế nào, cô cũng không thể ở lại Kính Thành được nữa.

Hai lần trước đối phương không đạt được mục đích, chắc chắn thủ đoạn tiếp theo sẽ trực tiếp hơn. Dựa vào thực lực bây giờ của cô, hoàn toàn không đấu lại đối phương.

Cách tốt nhất chính là ra ngoài tránh đầu gió trước.

Sau khi suy nghĩ rõ ràng, Thịnh Thiên Kim vội vàng thu dọn đồ, xuống lầu tiến hành thủ tục trả phòng.

Lúc này, trời vừa sáng, người đi trên đường không nhiều lắm.

Thịnh Thiên Kim kéo va li đứng ở ngã tư, giờ phút này, cô vô cùng mong lung.

Thật sự phải rời khỏi Kính Thành sao?

Sau khi rời khỏi Kính Thành, cô có thể đi đâu?

Đứng một lát, cô gọi xe taxi, đến nghĩa trang Hương Sơn.

...

Ngồi trước mộ ông nội, lòng Thịnh Thiên Kim hơi yên ổn một chút.

Nhưng cô cũng biết mình nên nhanh chóng rời đi. Nếu không, chờ người tới qua phát hiện không thấy cô nữa, chắc chắn sẽ đến sân bay hoặc trạm xe lửa để chặn cô lại.

Đến lúc đó, cái gì cũng chậm.

Nhưng, cô có thể đi đâu?

Thịnh Thiên Kim mở điện thoại, dieendaanleequydoon – V.O, xem một đồng tên trong Address book.

Đột nhiên, mắt cô gất gao nhìn chăm chăm một cái tên..

Bạch Thận Ngôn.

Nhìn đến đây, mày cô hơi nhú lại.

Bạch Thận Ngôn...

Đêm đó, đột nhiên cô nhận được tin ông nội qua đời, vội vàng chạy đi. Sau khi chạy về Kính Thành, lại té xỉu trên linh đường của ông nội.

Hôn mê một tháng, mới có thể tỉnh lại..

Sau đó, đã liên tục xảy ra đủ chuyện khiến cô trở tay không kịp.

Tuy trên đường, cô phát hiện mất điện thoại, nhưng vẫn tìm lại được Address book. Nhưng lúc đó, cô hoàn toàn không có thời gian đi xử lý chuyện của Bạch Thận Ngôn...

Trong nháy mắt, cách thời gian cô rời khỏi thành phố M, đã gần hai tháng rồi.

"Aiz..."

Thịnh Thiên Kim thở dài thật dài.

...

Lúc này mặt trời đã bắt đầu mọc.

Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, ánh sáng ngược chiếu qua.

Cô cần phải đi.

Nhưng, cô có thể đi đâu?

"Ting ting ting..."

Đúng lúc này, điện thoại của cô vang lên.

Thịnh Thiên Kim nhìn thấy tên trên màn hình, đột nhiên mắt tròn to.

"Anh Du Sinh?" Thịnh Thiên Kim nhận điện thoại.

"Thiên Kim, anh về nước rồi." Đầu kia điện thoại, vang lên một giọng nam dịu dàng dễ nghe.

"..." Nghe giọng nói đó, cổ họng Thịnh Thiên Kim kéo căng.

"Chuyện ông nội em, anh nghe nói rồi. Thật có lỗi, lúc đó anh không ở bên cạnh em..." Trong điện thoại, giọng nói này giống như dòng suối sau trưa, chảy róc rách qua tim. "Thiên Kim, đến bên cạnh anh đi, để anh chăm sóc em."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Trở lại thành phố M (1)

Edit: V.O

Cho đến khi máy bay đáp xuống, Thịnh Thiên Kim vẫn có cảm giác không chân thực, giống như chân bước trên mây, đầu nặng bước nhẹ.

Ngẩng đầu nhìn mấy chữ "Sân bay thành phố M" ở phía trước, cô lại càng mông lung.

Lúc trước ở nghĩa trang, cô đã đồng ý với Lục Du Sinh thế nào vậy? Huống chi, cô còn từng thề, sẽ không đặt chân đến thành phố M nữa!

Bởi vì, trở lại thành phố M, cô lại nhớ tới Bạch Thận Ngôn. Nhớ tới Bạch Thận Ngôn, lại nhớ đến lúc trước không từ mà biệt, nhớ tới một đồng phiến phức chưa xử lý đó.

Dựa theo tính cách của Bạch Thận Ngôn, hẳn là bây giờ đã hận chết cô rồi.

Cho nên, vì an toàn sinh mạng, cô tuyệt đối không thể gặp lại Bạch Thận Ngôn.

"Thiên Kim!"

Ngay lúc Thịnh Thiên Kim đứng ở sảnh chính, âm thầm ảo não, đột nhiên phía sau vang lên một giọng nam dịu dàng mang theo ý cười.

Thịnh Thiên Kim giật mình, quay đầu, nhìn thấy một người đàn ông thân hình cao ráo đang kéo va li, mặt dịu dàng đứng sau lưng cô nhìn cô. Đó là một người đàn ông có vẻ ngoài cực kỳ xuất sắc, ước chừng cao 187cm, mặc âu phục màu đen, phối hợp với một cái áo sơ mi màu trắng bên trong, kết hợp với khuôn mặt lạnh lùng lại tinh xảo, khiến cho người ta có cảm giác vừa dịu dàng lại cảm dục.

Người nọ vừa xuất hiện, đã thu hút phần lớn ánh mắt.

Anh bỏ va li ra, mở hai tay, nhìn cô dịu dàng.

Thịnh Thiên Kim nở nụ cười, sau đó đi qua, ôm lấy anh.

"Anh Du Sinh." Thịnh Thiên Kim nói.

Một tay Lục Du Sinh ấn vai cô, một tay dịu dàng sờ đầu cô, miệng thoáng hiện lên nụ cười chết người.

Quả nhiên, bên cạnh lập tức có người hưng phấn hét chói tai.

"Anh ấy thật đẹp trai!"

"Thật dịu dàng! Nếu anh ấy có thể ôm mình như vậy, thật tốt biết bao!"

"Còn đẹp trai hơn mấy mình tính kia nữa!"

...

Nghe những người đó bàn tán, Thịnh Thiên Kim dờ khóc dờ cười.

Xem ra mấy người này cũng giống cô lúc lần đầu tiên gặp Lục Du Sinh, bị vẻ ngoài của anh hấp dẫn.

Cô còn nhớ rõ, dieendaanleequydoon – V.O, lần đầu tiên gặp Lục Du Sinh, là khoảng hai năm trước. Khi đó, cô vừa đến nước T, kết quả lại làm mất va li. Đang lúc cô cực kỳ lo lắng, Lục Du Sinh lại xuất hiện như một thiên thần, cứu vớt cô. Không chỉ giúp cô tìm lại va li, còn dẫn cô làm xong hết tất cả thủ tục...

Lúc đó, cô cảm thấy Lục Du Sinh vô cùng hoàn mỹ.

Sau này, trong lúc vô tình, cô phát hiện được bí mật của Lục Du Sinh. Ấn tượng của Lục Du Sinh ở trong lòng cô, từ thân sĩ hoàn mỹ biến thành lịch sự biến chất.

Cho nên, sau đó, mỗi lần cô nhìn thấy mấy cô gái không rõ chân tướng, thét chói tai kêu Lục Du Sinh là "nam thần" "muốn sinh khi con", lòng cô lại tương đối phức tạp.

...

Thịnh Thiên Kim buông Lục Du Sinh ra: "Hoan nghênh về nước."

Miệng Lục Du Sinh nhếch lên: "Hoan nghênh đến thành phố M."

Hai người nhìn nhau chăm chú, bên trong có ẩn ý, có vui vẻ khi gặp lại.

"Đi thôi, anh dẫn em về trước." Sau đó, Lục Du Sinh vỗ vỗ vai cô, nói.

Thịnh Thiên Kim cười cười, cũng không khách sáo với anh.

Xe chạy trên đường.

Lục Du Sinh hỏi dự tính kế tiếp của Thịnh Thiên Kim.

Lúc anh hỏi đến đây, niềm vui gặp lại bạn tốt đã hơi biến mất.

Thịnh Thiên Kim nhìn phía trước, bình tĩnh nói: "Tạm thời tìm một chỗ trước, dàn xếp xong đã."

Bây giờ, Kính Thành là không trở về được.

Bạn bè trước kia, cũng không thể tiếp tục liên hệ nữa.

Mà tiền gọi ngân hàng của cô, cũng chỉ còn lại năm hàng số.

Đối với người luôn sống an nhàn sung sướng, cũng không thiếu tiền như cô, tuyệt đối là một tin dữ.

Nhưng cho dù như thế nào, cô phải sống thật tốt.

Vì ông nội, cũng vì chính cô.

Cô phải sống thật tốt, tuyệt đối không thể để người từng làm tổn thương cô đắc ý.

Sẽ có một ngày, cô sẽ trở lại Kính Thành, giành lại tất cả vốn thuộc về cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Trở lại thành phố M (2)

Edit: V.O

Lục Du Sinh kéo đầu cô lên vai mình.

Có một số chuyện, Thịnh Thiên Kim không nói, nhưng anh lại có thể đoán được.

Dù sao theo mặt nào đó mà nói, kinh nghiệm của anh và Thịnh Thiên Kim cũng có chút giống nhau.

"Nếu em không muốn liên hệ với bạn em, vậy thì tạm thời ở chỗ của anh đi." Lục Du Sinh nói: "Anh có nhà ở thành phố M. Tuy mấy năm nay luôn luôn không về nước, nhưng vẫn có người đến dọn dẹp định kỳ."

"Vậy còn anh?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

"Anh là Lục Du Sinh đó, em còn lo anh không có chỗ ở sao?" Lục Du Sinh buồn cười nheo mắt cô.

"Á!" Thịnh Thiên Kim đánh tay anh.

"Anh đưa em về trước, sau đó lại dẫn em đi ăn... về phần những chuyện khác, tạm thời em đừng nghĩ, cứ yên tâm ở lại chỗ anh. Ít nhất ở thành phố M, vẫn không có ai dám đụng đến người của Lục Du Sinh anh." Lục Du Sinh nói.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, tâm tình phức tạp.

Nếu không biết bản tính của Lục Du Sinh, chỉ sợ cô đã sớm không nhận được ra tay với anh rồi.

Đáng tiếc...

Muốn Lục Du Sinh cư xử thật lòng, còn khó hơn tấn công Bạch Thận Ngôn.

"Ting ting ting..."

Đúng lúc này, điện thoại Lục Du Sinh vang lên.

Lúc anh nhìn thấy tên hiện trên điện thoại, đôi mắt tối sầm.

"Alo, bà nội...ạ, con đã về...ăn cơm? Bây giờ? Nhưng bây giờ con...được rồi, lát nữa con sẽ đến."

Sau khi Lục Du Sinh nhận điện thoại, về mặt thật có lỗi nhìn Thịnh Thiên Kim.

"Bà nội anh gọi anh về nhà à? Vậy anh về đi, em có thể ở một mình được." Từ vài lời vừa rồi, Thịnh Thiên Kim có thể đoán được đại khái.

"Thật có lỗi, Thiên Kim." Lục Du Sinh nói: "Anh nhờ tài xế chở em về?"

"Ừm." Thịnh Thiên Kim gật đầu.

Lục Du Sinh xoa xoa đầu cô.

Tại giao lộ, dieendaanleequydoon – V.O, Lục Du Sinh đưa chìa khóa cho cô, sau đó đi xuống xe.

"Tối nay anh sẽ đến thăm em." Lục Du Sinh nói.

"Được, anh nhanh đi đi! Bái bai!" Thịnh Thiên Kim vẫy tay.

...

Nhìn Lục Du Sinh lên xe đi rồi, lúc này Thịnh Thiên Kim mới kêu tài xế lái đi.

Quen biết hai năm, cô cũng biết một chút tình hình của Lục Du Sinh.

Lục Du Sinh là người nhà họ Lục ở thành phố M.

Sự tồn tại của nhà họ Lục ở thành phố M, giống như vua không ngại, giống râu hổ không ai dám vuốt.

Chính vì thế, lúc Lục Du Sinh kêu cô đến thành phố M, cô mới có thể chống lại nguy hiểm gặp lại Bạch Thận Ngôn, đồng ý đến. Giống như Lục Du Sinh vừa nói, ở thành phố M, không ai dám động đến người Lục Du Sinh anh muốn che chở. Mà bên Kinh Thành kia, mặc dù phát hiện được hành tung của cô, cũng không dám làm xằng bậy ở địa bàn của nhà họ Lục.

Nhưng trong mắt người ngoài, thật ra Lục Du Sinh "hoàn mỹ không có khuyết điểm" kia cũng có chuyện không ai biết.

Mẹ đẻ của Lục Du Sinh đã qua đời lúc anh còn nhỏ. Ba anh tái hôn năm anh mười hai tuổi, ba anh cưới mối tình đầu của ông.

Lúc đó, chồng của mối tình đầu kia cũng vừa mất, cho nên mới dẫn theo con trai gả vào nhà họ Lục.

Sau đó, Lục Du Sinh lại xuất ngoại.

15 năm, chỉ có lúc sinh nhật bà nội, anh mới trở về một chuyến.

Thịnh Thiên Kim từng nhìn thấy ánh mắt Lục Du Sinh lúc kể đến gia đình này.

Có lẽ, anh cũng không giống như những gì anh biểu hiện, không để ý gì hết.

...

Lục Du Sinh kéo va li, đứng trước cửa nhà họ Lục.

"Đại thiếu gia!" Có người gọi anh từ phía sau.

Lục Du Sinh quay đầu, nhìn thấy một người phụ nữ hơn năm mươi tuổi đang kích động nhìn anh.

"Bà Trương!"

Lục Du Sinh nhếch miệng, mỉm cười gọi.

...

Lời tác giả: ***Thật ra, lúc viết dàn ý, rất đau lòng cho Lục Du Sinh (nguyên nhân đau lòng, sẽ nói sau) ~ chương sau, Bạch gia lên đài ~

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Quan hệ phức tạp

Edit: V.O

Lục lão phu nhân là lão phu nhân trang điểm thời thượng.

Hôm nay, cháu ngoan của bà về nước, khỏi phải nói bà vui vẻ bao nhiêu.

"Đến đây, Sinh Sinh ném thử cái này." Lão phu nhân gấp một miếng đậu hủ vào trong chén anh.

"Cái này cũng ném thử đi, là cá chua ngọt con thích nhất. Bà Trương nghe nói con sắp về, đặc biệt làm cho con." Nói xong, lại gấp một miếng khác vào chén anh: "Còn cái này...cái này...đều ném thử đi..."

Lão phu nhân gấp vui vẻ, Lục Du Sinh nhìn đồ ăn xếp thành núi nhỏ trong chén, có chút không thể nào ăn được.

"Lão phu nhân, bà để Đại thiếu gia tự ăn đi. Gấp nhiều như vậy sao cậu ấy có thể ăn được." Cuối cùng, vẫn là bà Trương không nhìn được, mở miệng nói.

Lão phu nhân nghe vậy, ngẩn ra một lúc, lập tức cười nói: "À, đúng vậy, là bà nội kích động quá rồi. Sinh Sinh, con ăn trước, ăn không đủ, bà nội lại nhờ bà Trương làm cho con."

"Dạ. Cảm ơn bà nội, cảm ơn bà Trương." Lục Du Sinh nói.

...

Cơm nước xong, lão phu nhân lôi kéo Lục Du Sinh ở phòng khách, hỏi tình hình một năm này của anh.

Lục Du Sinh chọn một ít chuyện tốt nói cho lão phu nhân nghe, chọc cho lão phu nhân vui vẻ.

Vui vẻ xong, lão phu nhân cầm lấy tay Lục Du Sinh, chờ mong hỏi: "Sinh Sinh, lần này trở về, sẽ không đi nữa chứ?"

Lục Du Sinh nhìn bà, trong mắt thoáng hiện lên buồn bã, vừa muốn mở miệng, lại có người từ bên ngoài trở về.

"Mẹ, con về rồi...Du Sinh?"

Đó là một người phụ nữ trung niên dung mạo thanh lệ, dieendaanleequydoon – V.O, trang điểm đoan trang. Lúc nhìn thấy Lục Du Sinh, mặt thoáng hiện lên ngạc nhiên. Nhưng rất nhanh, bà kịp nhận ra loại lúng túng này, mỉm cười nói với Lục Du Sinh: "Du Sinh về rồi à. Sao không nói trước với người trong nhà một tiếng, đi cũng dễ chuẩn bị."

Lục Du Sinh cười cười, nói: "Không cần phiền phức như vậy."

Ai nghĩ đến bên này, lão phu nhân không vừa ý: "Cái gì gọi là không nói trước một tiếng? Cô đang trách Sinh Sinh sao? Còn nữa, Sinh Sinh về nhà mình, cần chuẩn bị cái gì? Nó cũng không phải người ngoài! Nếu nói người ngoài, đó là cô đó..."

"Bà nội." Lục Du Sinh nắm tay lão phu nhân, lắc đầu.

Bên kia, sắc mặt Dương Hoài Thiên có chút không nén giận được: "Mẹ, con không có ý này. Con..."

"Được rồi, đừng nói nữa!" Lão phu nhân vẫy tay, ngắt lời bà: "Tôi cũng không phải Cẩm Thiêm, cô không cần giả bộ đáng thương ở trước mặt tôi. Cô nhanh về phòng đi, tôi thấy cô là phiền!"

Nụ cười trên mặt Dương Hoài Thiên cứng ngắc: "Vậy mẹ, còn có Du Sinh, đi lên lầu trước."

"Sinh Sinh, con đừng lo, có bà nội ở đây, con hồ ly tinh này và con trai của nó không cướp được tài sản thuộc về con đâu." Dương Hoài Thiên đi rồi, lão phu nhân nắm lấy tay Lục Du Sinh, nói.

"Bà nội, con đã nói, con không muốn đồ của nhà họ Lục." Mặt Lục Du Sinh bắt đầu đỏ, nói.

"Thằng bé ngốc! Con mới là thiếu gia chân chính của nhà họ Lục, đưa con trai Dương Hoài Thiên dẫn vào kia tính là gì! Con yên tâm là được, cứ giao cho bà nội." Lão phu nhân nói.

...

Dương Hoài Thiên trở về phòng, cười khỏ, sau đó gọi điện thoại cho Lục Cẩm Thiêm, nói với ông Lục Du Sinh đã về. Dặn người làm ba như ông nhớ đổi cuộc xã giao buổi tối, về nhà ăn cơm.

Nói chuyện điện thoại xong, bà nghĩ nghĩ, lại bấm gọi cho Bạch Thận Ngôn.

...

"Ting ting ting..."

Bạch Thận Ngôn đang họp, điện thoại lại vang lên.

Nhìn thấy cuộc gọi, y ra hiệu để người đối diện dừng lại, sau đó nhận điện thoại.

"Thận Ngôn, là mẹ. Du Sinh về nước, tối nay con về nhà họ Lục đi, người nhà họp mặt." Đầu kia điện thoại, vang lên giọng nói quen thuộc.

Bạch Thận Ngôn nhú nhú mày: "Dạ, con biết rồi."

Đầu kia điện thoại, Dương Hoài Thiên nhẹ nhàng thở ra.

...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Lời hứa năm đó

Edit: V.O

Tài xế chở Thịnh Thiên Kim đến chỗ ở của Lục Du Sinh.

Thịnh Thiên Kim xuống xe, nhận lại và li từ trong tay tài xế.

"Cám ơn." Thịnh Thiên Kim nói cám ơn xong, kéo va li đi tới cửa.

Đây là loại nhà hai tầng kiểu phương Tây loại nhỏ, xuyên qua cửa sắt khắc hoa màu đen, có thể nhìn thấy vườn hoa màu sắc rực rỡ bên trong.

Trong nháy mắt, Thịnh Thiên Kim đã thích nơi này.

"Đúng thật là Lục Du Sinh."

Thịnh Thiên Kim cười cười, lấy chìa khóa ra, mở cửa đi vào.

Lối đi thông vào nhà lầu nhỏ, là một đường đá phong cách cổ xưa. Hai bên đường đá, lại trồng hai hàng hoa hướng dương. Hoa hướng dương đón ánh mặt trời, nở rực rỡ. Mà giữa đường đá, còn có cỏ dại cố gắng chui ra từ dưới đất. Cho dù người quét dọn sân đã cố hết sức tiêu diệt những cỏ dại này, nhưng không biết sao sức sống của nó thật sự rất kiên cường, dọn dẹp thế nào cũng vẫn còn lại.

Thịnh Thiên Kim kéo va li, đi ở trong này, khiến cô có cảm giác thanh thản như trở về thôn quê.

Giờ phút này, cô thật sự rất cảm ơn Lục Du Sinh, sắp xếp cho cô một chỗ như vậy.

Vào nhà lầu nhỏ, Thịnh Thiên Kim bị trang trí trong nhà làm hoảng sợ.

Mỗi một chi tiết ở đây đều biểu hiện chủ nhân nơi này là một người phụ nữ vô cùng biết sống.

Chẳng lẽ, đây là chỗ trước kia Lục Du Sinh kim ốc tàng kiều(*)?

(*) "Kim ốc tàng kiều" dùng để chỉ ngôi nhà đẹp, sang trọng bên trong cất giấu giai nhân hoặc người tình.

Trong đầu Thịnh Thiên Kim, thoáng hiện lên suy đoán hoang đường này.

...

Sau đó, Thịnh Thiên Kim gọi đồ ăn bên ngoài.

Chờ cô dọn dẹp đồ xong, đồ ăn mua ngoài đã đến.

Cơm nước xong, dieendaanleequydoon – V.O, cô đi dạo một vòng trong nhà, càng ngày càng khẳng định suy luận vừa rồi của mình...

Lúc trước, người ở đây, tuyệt đối là phụ nữ. Hơn nữa, lại còn là một người phụ nữ xinh đẹp.

Bởi vì, cô thấy được ảnh của chủ cũ.

Trên ảnh là một người phụ nữ mặc sườn xám nở nụ cười điểm tít xinh đẹp.

Vậy vấn đề là, quan hệ giữa người phụ nữ này và Lục Du Sinh là gì?

Lúc cô đang suy nghĩ, Lục Du Sinh lại gọi đến.

"Alo." Thịnh Thiên Kim nhận điện thoại.

Đầu kia điện thoại, Lục Du Sinh khẽ cười một tiếng.

"Alo! Đã nói rất nhiều lần rồi, đừng cười trong điện thoại với em. Nếu không, em sẽ nghĩ là anh đang cố ý dụ dỗ em." Thịnh Thiên Kim nói.

Giọng nói của Lục Du Sinh rất êm tai, nhất là thông qua giọng nói truyền vào di động, nghe lâu lỗ tai sẽ mọc kén.

Lục Du Sinh lại cười.

Thịnh Thiên Kim nghiêng chặt răng.

"Đúng rồi, căn nhà này không phải của anh đúng không." Thịnh Thiên Kim nói: "Nói, có phải của anh không.."

"Đây là chỗ mẹ anh ở trước khi đi lấy chồng." Đầu kia điện thoại, Lục Du Sinh nói.

"Ồ...ngại quá, em không có ý gì khác." Thịnh Thiên Kim thật có lỗi nói.

Cô biết, tầm quan trọng của mẹ đối với Lục Du Sinh.

"Em không cần xin lỗi." Lục Du Sinh dịu dàng nói: "Em thích chỗ đó không?"

"Thích! Cực kỳ thích!" Thịnh Thiên Kim nói.

"Vậy là tốt rồi!" Lục Du Sinh nói.

Nói tới đây, giọng anh hơi dừng một chút: "Thiên Kim, tối nay anh không thể đến thăm em rồi. Tối nay, nhà họ Lục bên này có sắp xếp. Anh..."

"Không sao. Em cũng không phải trẻ con, em có thể tự chăm sóc mình." Thịnh Thiên Kim nói: "Đúng rồi, em còn chưa cảm ơn anh để cho em ở căn nhà đẹp như vậy."

Cô đã từng ở căn nhà xa hoa hơn. Nhưng nơi này, lại cho cô sự yên tĩnh và thoải mái khác biệt.

Lúc này, Lục Du Sinh hỏi: "Vậy em có còn nhớ lời hẹn với anh lúc em rời khỏi nước T một năm trước không?"

"Ờ?"

Thịnh Thiên Kim mở to hai mắt, mặt ngạc nhiên.

Lục Du Sinh không cho cô cơ hội trốn tránh, nói thẳng: "Lúc đó, em đã đồng ý với anh. Nếu anh tính về nước định cư, vậy em sẽ suy nghĩ chuyện quen với anh."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Cơm tối nhà họ Lục

Edit: V.O

"Chuyện này..."

Thịnh Thiên Kim nghe xong, vừa xấu hổ lại ảo não.

"Em sẽ không thật sự quên rồi đó chứ?" Lục Du Sinh hỏi.

"Không quên, không quên!" Thịnh Thiên Kim ấn đầu như nhức đầu, nói: "Nhưng lúc đó, em..."

Hai năm trước, cô ra nước ngoài du học.

Ở một năm, lại về nước.

Lúc rời đi, cô thật sự đã nói một câu như vậy.

Nhưng tất nhiên, đó là nói đùa...

Cô cho rằng, Lục Du Sinh sớm đã quên.

Thịnh Thiên Kim im lặng, khiến Lục Du Sinh đoán được đáp án. Chẳng qua, anh vẫn cười hỏi: "Bây giờ em có người trong lòng không?"

Người trong lòng?

Trong đầu Thịnh Thiên Kim, thoáng hiện lên khuôn mặt của Bạch Thận Ngôn.

Nhưng rất nhanh, cô đã hất y ra khỏi đầu.

"Không!" Cô nói.

"Vừa khéo, anh cũng không có." Lục Du Sinh nói: "Anh cảm thấy, chúng ta có thể thử xem."

Thịnh Thiên Kim nhú mày: "Nhưng, anh lại không thích em."

"Em cũng không phải là anh, sao em biết anh không thích em?" Lục Du Sinh nói.

"Trực giác." Thịnh Thiên Kim nói hai chữ ý tứ sâu xa.

Bên kia, Lục Du Sinh nở nụ cười.

"Như vậy đi, anh cho em ba tháng để suy nghĩ." Lục Du Sinh nói: "Vào sinh nhật anh, anh hy vọng có thể nghe được đáp án của em."

Thịnh Thiên Kim yên lặng.

Lục Du Sinh như thế này, cô thật sự không đoán ra, anh thật sự thích cô, muốn quen với cô, hay chỉ là chơi đùa. Dù sao, chút kỹ xảo nhỏ của cô ở trước mặt Lục Du Sinh, quả thật chính là gặp sự phụ.

"Vậy nếu, em nói 'không' thì sao?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

Trong điện thoại, Lục Du Sinh cười một tiếng: "Em đừng quên, bây giờ anh chính là 'Thần hộ mệnh' của em. Nếu em không đồng ý, anh sẽ..."

"Lục Du Sinh, dieendaanleequydoon – V.O, tên khốn kiếp nhà anh, thật là tiểu nhân, ngụy quân tử!"

Thịnh Thiên Kim mắng xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Thật giận!

Tên Lục Du Sinh ngụy quân tử này!

Giờ phút này, Thịnh Thiên Kim thật hối hận vì lúc trước thấy được bộ mặt thật của anh.

Nếu cô không vạch trần, vậy ít nhất ở trước mặt Lục Du Sinh, còn có thể tiếp tục giữ bộ dạng dịu dàng hiền lành rồi.

"Tin tin..."

Đúng lúc này, tin nhắn vang lên.

Cô biết chắc chắn là Lục Du Sinh nhắn tới, cho nên cố ý không xem.

Chẳng qua mấy phút sau, nghĩ đến tính cách mặt người dạ thú của Lục Du Sinh, vẫn yên lặng cầm lấy điện thoại, mở tin nhắn ra.

Tin nhắn đúng là Lục Du Sinh gửi tới, chỉ có một câu ngắn ngủn:

Đừng tức giận, ngày mai anh đến tìm em, tâm sự với em tính toán về sau.

"Hừ..."

Thịnh Thiên Kim ném điện thoại qua một bên.

Tên Lục Du Sinh khôn khiếp này!

...

Buổi tối, nhà họ Lục.

Lục Du Sinh ngồi trên ghế sofa, trò chuyện với lão phu nhân.

Dương Hoài Thiên ngồi bên cạnh một lát, thật sự không tiện nói chuyện, dứt khoát đến phòng bếp giúp bà Trương.

Bây giờ, bên ngoài vang lên tiếng nói chuyện.

Lục Du Sinh dừng lại, nhìn về phía ngưỡng cửa.

Rất nhanh, Bạch Thận Ngôn mặc bộ âu phục một màu đen xuất hiện ở trước mặt anh.

Tầm mắt hai người giao trong không trung một chút.

Bạch Thận Ngôn mím môi, mặt vô cảm gật gật đầu với Lục Du Sinh, sau đó lại quay đầu, chào hỏi lão phu nhân: "Bà nội."

Lão phu nhân hừ một tiếng, quay đầu, không nhìn y.

"Thận Ngôn đến rồi à."

Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên giọng nói của một người đàn ông trung niên.

Nụ cười trên mặt Lục Du Sinh, rụt lại.

Bạch Thận Ngôn quay đầu, nhìn người đàn ông trung niên vừa đi vào: "Chú Lục."

Lục Cẩm Thiêm vỗ vỗ vai y: "Đi vào ngồi đi."

Nói xong, lại đi vào trong, Bạch Thận Ngôn đi theo sau lưng ông.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Cuộc chiến cha con

Edit: V.O

Đồ ăn được bung lên bàn.

Vài người nhà họ Lục ngồi xuống theo thứ tự.

Đó là cái bàn hình chữ nhật. Lão phu nhân ngồi ở vị trí đầu, Lục Cẩm Thiêm và Dương Hoài Thiên ngồi một bên, Lục Du Sinh và Bạch Thận Ngôn ngồi ở một bên khác. Cháu trai cả nhà họ Lục trở về, vốn nên là hình ảnh hòa thuận vui vẻ, nhưng giờ phút này, không khí trên bàn cơm, đã có chút cứng nhắc kỳ dị.

Lão phu nhân là người cực kỳ cưng chiều cháu trai mình.

Lục Cẩm Thiêm lại giống tất cả những người cha nghiêm túc khác, cho dù trên bàn cơm cũng không tùy tiện nói cười. Đối mặt với con trai cả vừa về nước, ông cũng không biểu hiện ra vẻ vui vẻ gì.

Mà Lục Du Sinh, mặt nở nụ cười nhàn nhạt xa cách. Chỉ có lúc lão phu nhân hỏi anh, anh mới có thể mở miệng nói vài câu.

Dương Hoài Thiên là người vợ thứ hai của Lục Cẩm Thiêm, dẫn theo đứa con trai của người chồng đã mất, gả vào nhà họ Lục nhiều năm. Sau khi kết hôn, cô và Lục Cẩm Thiêm luôn luôn không có con, Lục Cẩm Thiêm lại vô cùng coi trọng tài hoa của Bạch Thận Ngôn, từng tỏ vẻ muốn giao Lục thị cho Bạch Thận Ngôn. Bởi vì thế, Dương Hoài Thiên và Bạch Thận Ngôn trở thành cái đinh trong mắt lão phu nhân. Bà luôn cảm thấy, mẹ con Dương Hoài Thiên tới là để cướp gia sản với cháu trai ruột của bà.

Hơn nữa sau khi hai người kết hôn không bao lâu, Lục Du Sinh lại ra nước ngoài, vừa đi, chính là 15 năm. Theo lão phu nhân, cháu trai của bà bị uất ức cực lớn, mới không chịu về nước.

Về phần bản thân Dương Hoài Thiên, đối mặt với lão phu nhân gây khó dễ, luôn nhượng bộ nhiều lần, không muốn xảy ra tranh chấp với bà, luôn luôn cố gắng giữ gìn hòa bình ở mặt ngoài cho nhà họ Lục.

Năm người trên bàn, có lẽ cũng chỉ có Bạch Thận Ngôn là bình tĩnh nhàn nhã. Thật giống như, y thật sự chỉ đến ăn một bữa cơm tối mà thôi.

Dù sao, y không phải họ Lục.

Lục Cẩm Thiêm có coi trọng y, dieendaaneequydoon – V.O, y cũng không thể trở thành người nhà họ Lục chân chính.

Đạo lý này, y đã biết từ rất sớm rồi.

Chính vì thế, ban đầu khi y gây dựng sự nghiệp, y mới từ chối lời mời muốn cho y đến Lục thị của Lục Cẩm Thiêm.

Thành tích bây giờ y có được, Tập đoàn Thận Thiên trên danh nghĩa của y, đều là y dựa vào sự nỗ lực của chính mình, hai tay dốc sức làm ra, không có chút quan hệ nào với Lục thị. Nhưng cho dù như vậy, mỗi lần y về nhà họ Lục, lão phu nhân vẫn đề phòng y như phòng sói. Thật giống như bất cứ lúc nào y cũng sẽ đổi ý, đi cướp gia sản nhà họ Lục của cháu ruột bà.

Bởi vì thế, mười sáu tuổi y đã chuyển ra khỏi nhà họ Lục, một mình tự lập ở bên ngoài.

Y chẳng thỏa hiệp với lão phu nhân cái gì, chỉ không muốn để mẹ kiếp ở giữa khó xử mà thôi.

Giống như bữa cơm hôm nay.

Bởi vì hàng năm Lục Du Sinh ở nước ngoài, giữa y và anh cũng không có giao tình gì. Nếu không vì.....cuộc điện thoại đó, tối nay y cũng sẽ không về nhà họ Lục, chịu đựng không khí kỳ dị này.

"Con tính ở bên ngoài bao lâu?" Đúng lúc này, giọng Lục Cẩm Thiêm vang lên.

Lục Du Sinh dừng một chút, buông đũa xuống, ngẩng đầu nhìn ông: "Con không đi chơi, con cũng đang nghiêm túc làm công việc mình thích."

Lục Cẩm Thiêm vừa nghe, trực tiếp đập đôi đũa lên bàn: "Đó mà mày gọi là công việc? Cả ngày rảnh rỗi, cầm máy ảnh chụp khắp nơi, đây là công việc đứng đắn gì chứ! Mày đừng quên, mày chính là Đại thiếu gia Lục thị, mày xem công việc mày đang làm, là một người nhà họ Lục nên làm sao?"

"Mẹ nó chứ, chụp ảnh nuôi sống bản thân tôi, sao không thể gọi là công việc đứng đắn? Người nhà họ Lục? Ông nghĩ rằng tôi thích làm người nhà họ Lục sao?" Lục Du Sinh lạnh lùng nói.

"Phản rồi, mày phản rồi..."

Lục Cẩm Thiêm đứng phắt dậy, vươn tay định tát Lục Du Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Làm cho người ta mê muội

Edit: V.O

"Con muốn làm gì? Con dám đánh Sinh Sinh!"

"Cầm Thiêm, xin anh bớt giận!"

Lão phu nhân và Dương Hoài Thiên, một người vươn tay bảo vệ Lục Du Sinh, một người giữ chặt tay Lục Cầm Thiêm.

Trong lúc nhất thời, trong phòng tràn ngập mùi thuốc súng.

Lục Cầm Thiêm trừng mắt, sắc bén mà lại uy nghiêm.

Lục Du Sinh nghênh đón không hề sợ hãi, cũng không có một chút thỏa hiệp nào.

"Tao nói cho mày biết, lần này mày về, cũng đừng mong chạy ra ngoài! Mày chuẩn bị cho tao, tuần sau phải đến Lục thị báo cáo!" Lục Cầm Thiêm nói.

Ánh mắt Lục Du Sinh thoáng hiện lên lửa giận, sau đó xoay người đi lên lầu.

"Sinh Sinh, Sinh Sinh con không ăn cơm..."

Lão phu nhân sốt ruột kêu hai tiếng, sau đó quay đầu, hung hăng trừng Lục Cầm Thiêm, rồi đi lên lầu.

Lục Cầm Thiêm tức giận, cũng không đói bụng nữa.

"Thận Ngôn, mẹ..." Dương Hoài Thiên muốn đi an ủi Lục Cầm Thiêm.

Từ lúc chiến hỏa, Bạch Thận Ngôn vẫn luôn luôn giữ yên lặng. Bây giờ, nghe được Dương Hoài Thiên kêu y, y tào nhả buông khăn ăn, đứng dậy, nhìn chằm chằm mẹ ở đối diện: "Mẹ đi đi. Con ăn no rồi, cũng nên đi."

Dương Hoài Thiên nhìn y, muốn nói lại thôi.

Bạch Thận Ngôn khẽ gật đầu với bà, sau đó xoay người rời đi.

...

Trên đường trở về, lòng Bạch Thận Ngôn có chút buồn phiền.

"Dừng xe!"

Lúc xe đi tới bờ sông, y mở miệng nói.

Y bước xuống xe, đi đến bờ sông, hai tay nắm lan can.

Gió biển từ từ thổi tới, thổi tan đi một ít buồn phiền trong lòng.

Bạch Thận Ngôn đứng ở bờ sông một lát.

Chờ đến lúc y chuẩn bị đi, đột nhiên dừng lại, mắt nhìn chăm chú con phố đối diện.

Vừa rồi, hình như y thấy được Cố Niệm trong đám đông.

Chẳng qua, dieendaanleequydoon – V.O, hẳn là ảo giác rồi.

Cố Niệm lừa y, sao còn có gan dám đi lại ở thành phố M?

Nghĩ đến đây, mày vốn giận ra lại nhẵn lại.

...

Thịnh Thiên Kim ôm một đồng hồ ăn đứng dưới tàng cây, có vẻ dăm chiêu nhìn về phía bờ sông.

Vừa rồi, hình như có người nhìn cô?

Nhưng đợi đến lúc cô nhìn lại, chỉ thấy một chiếc Lincoln màu đen dần dần đi xa dưới đèn đường.

Cô cau mày, quay đầu lại.

"Xem ra là suy nghĩ nhiều."

Thịnh Thiên Kim nói thầm.

Sau đó, cô ngăn một chiếc xe ở giao lộ, trở về nhà lầu nhỏ kia.

Hai ngày sau, Thịnh Thiên Kim luôn trốn trong nhà lầu nhỏ, cân nhắc kế tiếp mình nên làm gì.

Muốn giành lại di sản ông nội để lại cho cô, cần phải khiến mình mạnh hơn.

Nhưng, cô có thể làm gì chứ?

Sống phóng túng, cô lại thông thạo mọi thứ.

Về phân công việc nghiêm chỉnh khác...

Hình như chẳng làm được gì.

Đúng lúc này, Lục Du Sinh đến.

"Sao giờ anh mới tới?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

Lục Du Sinh cười cười: "Ông ấy bắt anh vào Lục thị."

Thịnh Thiên Kim nhìn anh một lát, sau đó nói: "Chúc mừng."

Cô luôn luôn biết, Lục Du Sinh không vô hại như anh biểu hiện.

Lúc anh nói với cô, anh muốn về nước định cư, Thịnh Thiên Kim biết, anh đã muốn ra sức rồi.

Lục Du Sinh hơi cong môi: "Vậy còn em? Tính làm cái gì?"

"Em đang rất phiền. Hình như cái gì em cũng không biết." Thịnh Thiên Kim nói.

"Không, em sai rồi."

Lục Du Sinh vòng ra sau lưng cô, vén tóc cô lên, tình tế ngửi một chút, nói: "Em còn có khuôn mặt xinh đẹp này. Khuôn mặt xinh đẹp như vậy, nên bày ra trước mặt mọi người, khiến cho bọn họ điên cuồng, mê muội em."

"Ồ?"

"Con trai của mẹ kế trên danh nghĩa anh có một công ty giải trí. Anh có thể đề cử em đến, để anh ta đóng gói em, cho em trở thành báu vật vạn người mê muội." Lúc nói lời này, ánh mắt Lục Du Sinh thoáng hiện lên ánh sáng kỳ dị.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Gặp lại

Edit: V.O

Đột nhiên Thịnh Thiên Kim quay đầu lại, hết sức khiếp sợ nhìn anh: "Con trai của mẹ kế anh? Anh bảo em đến công ty của anh ta?"

Anh thật sự không ghét anh ta sao?

Dưới ánh nhìn chăm chăm của Thịnh Thiên Kim, Lục Du Sinh xoa xoa đầu cô, vòng qua sofa, ngồi xuống đối diện cô, hai chân vắt chéo, nói: "Thật ra quan hệ giữa anh và cậu ta, không phức tạp như em tưởng. Huống chi bây giờ anh đã về nước, thành phố M cũng không có bao nhiêu tài nguyên. Nếu đưa em tới công ty cậu ta phát triển, anh sẽ rất yên tâm."

"Vậy à." Thịnh Thiên Kim gật đầu: "Đẹp trai không?"

"Hả?" Lục Du Sinh nghe xong, buồn cười: "Rất tuấn tú."

Hai mắt Thịnh Thiên Kim tỏa sáng.

"Nhưng em cũng không nên có ý đồ với cậu ta." Lục Du Sinh bỏ chân xuống, từ từ nghiêng người về phía trước: "Bởi vì người đó, quá khó tiếp cận. Hơn nữa, anh cũng không hy vọng em quá gần gũi với cậu ta."

"Biết rồi, em chỉ nói giỡn chút thôi." Thịnh Thiên Kim nhanh chóng nói.

Lục Du Sinh đã trở về, sớm muộn gì nhà họ Lục cũng sẽ biến thành chiến trường, cô không muốn chọn một đồng phiền phức.

Lục Du Sinh cười cười: "Em chuẩn bị trước đi. Anh tìm thời gian, sắp xếp cho em gặp mặt."

"Dạ, được." Thịnh Thiên Kim nói.

Làng giải trí, minh tinh?

Chuyện này đối với cô mà nói, thật đúng là cuộc chiến vừa mạo hiểm lại kích thích.

...

Hai ngày sau, Lục Du Sinh nói với cô, đã hẹn được rồi.

Tối mai, gặp nhau ở Bích Lạc Đình.

Nghe được ba chữ "Bích Lạc Đình", Thịnh Thiên Kim ngẩn ra một lúc.

Cô không kiềm được nhớ tới Bạch Thận Ngôn.

Nếu ngày đó không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hẳn là bây giờ cô đã quen với Bạch Thận Ngôn rồi.

Đáng tiếc, trên thế giới này không có nhiều nếu như vậy.

Bọn họ không ở cùng nhau, cũng chỉ có thể nói hai người không có duyên phận.

...

Ngày hôm sau, Lục Du Sinh lái xe tới đón cô.

Trên đường, dieendaaneequydoon – V.O, Lục Du Sinh giới thiệu đơn giản tình hình của "em trai" kia. Cuối cùng, đặc biệt dặn dò cô: "Tính cách cậu ta tương đối lạnh lùng, càng không thích con gái quá mức chủ động. Cho nên nếu em gặp cậu ta, nhớ biểu hiện rụt rè một chút, đừng lộ đuôi."

"Biết rồi." Thịnh Thiên Kim vỗ ngực đảm bảo: "Em cũng là người muốn vào làng giải trí, nếu như ngay cả "ngụy trang" cơ bản nhất cũng không có, anh có thể yên tâm em sao?"

Lục Du Sinh cười cười.

...

Bây giờ rười, bọn họ đến Bích Lạc Đình.

Tới nơi này lần nữa, tâm tình Thịnh Thiên Kim có chút phức tạp.

"Hửm?" Lục Du Sinh nhìn qua.

"Không sao." Thịnh Thiên Kim lắc đầu.

Sau đó, hai người cùng nhau vào nhà hàng.

Tìm được phòng đã đặt, đôi phương vẫn chưa đến.

"Em đi toilet một chút." Thịnh Thiên Kim đứng dậy, nói.

"Đi đi." Lục Du Sinh gật đầu.

Thịnh Thiên Kim cầm túi, đi ra khỏi phòng.

...

Thời gian hẹn là bảy giờ bốn mươi.

Xe Bạch Thận Ngôn bị chặn ở trên đường một lát, lúc y đến Bích Lạc Đình, đã hơn thời gian hẹn 2 phút.

Nhìn cảnh vật quen thuộc, Bạch Thận Ngôn không khỏi nhớ tới buổi tối tràn ngập sự nhục nhã và lửa gạt hai tháng trước.

Y cho rằng, y sẽ không tới đây nữa.

Kết quả không nghĩ tới, Lục Du Sinh sẽ định địa điểm gặp mặt ở đây.

Lại nói tiếp, đây là lần đầu tiên trong mấy năm nay, Lục Du Sinh chủ động hẹn y.

Xem ra người phụ nữ tối nay, đối với Lục Du Sinh mà nói, có ý nghĩa không bình thường.

...

Nhờ sự chỉ dẫn của người phục vụ, y đã tìm được phòng.

Lúc y đứng ở cửa phòng, đang chuẩn bị đẩy cửa đi vào, phía sau có người đi đến.

"Xin hỏi, là..."

Thịnh Thiên Kim mở miệng, đang còn muốn hỏi, Bạch Thận Ngôn quay đầu lại.

Bốn mắt nhìn nhau, thế giới yên tĩnh lại.

Nụ cười Thịnh Thiên Kim, cứng ngắc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Là Thịnh tiểu thư chứ không phải là Cố tiểu thư

Edit: V.O

Bạch...Bạch Thận Ngôn...

Mắt Thịnh Thiên Kim trừng lớn, khiếp sợ nhìn người đối diện.

Sao, sao có thể là Bạch Thận Ngôn?

Sao y lại xuất hiện ở đây?

Ý nghĩ đầu tiên sau khi lấy lại tinh thần, chính là cô muốn bỏ đi.

"Kéo kẹt..."

Đúng lúc này, cửa phòng bị người mở ra từ bên trong. Lục Du Sinh xuất hiện ở cửa.

"Thận Ngôn, cậu đến rồi."

Dường như Lục Du Sinh không phát hiện ra sự khác thường giữa hai người, đầu tiên là gật đầu với Bạch Thận Ngôn, sau đó lại vẫy tay với Thịnh Thiên Kim. "Thiên Kim, em đứng đây làm gì? Vị này chính là con trai của mẹ kế anh, Bạch Thận Ngôn. Thận Ngôn, đây là bạn tôi - Thịnh Thiên Kim, cậu kêu cô ấy là Thiên Kim là được rồi."

"Thịnh Thiên Kim?" Bạch Thận Ngôn híp mắt, giọng nói lạnh lùng: "Thì ra là Thịnh tiểu thư."

Toàn thân Thịnh Thiên Kim cứng ngắc đứng đó, hoàn toàn không dám nhìn về phía Bạch Thận Ngôn.

Cô không hề nghĩ tới, con trai của mẹ kế Lục Du Sinh sẽ là Bạch Thận Ngôn!

...

2 phút sau, ba người ngồi trong phòng bao.

Không khí có chút xấu hổ.

Bạch Thận Ngôn lạnh lùng nghiêm mặt, ngồi ở đối diện, nhìn chằm chằm Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Thiên Kim lại giống như có tật gập mình, hoàn toàn không dám nhìn về phía Bạch Thận Ngôn.

Giờ phút này, dường như Lục Du Sinh cũng phát hiện không khí không quá đúng lắm, thử hỏi: "Hai người quen nhau?"

"Không, sao có thể? Người như Bạch tiên sinh, sao em có cơ hội quen biết?" Thịnh Thiên Kim nhanh chóng gờ tay, xua xua phủ nhận.

Đối diện, hơi thờ quanh thân Bạch Thận Ngôn, vô hình trung lại thấp mấy độ.

Lục Du Sinh nhìn Thịnh Thiên Kim thật sâu, sau đó nói: "Thiên Kim, em giới thiệu đơn giản bản thân với Thận Ngôn đi."

"Ồ?"

Thịnh Thiên Kim ngắc đầu, dieendaanleequydoon – V.O, hoảng sợ trừng Lục Du Sinh.

Nếu không biết rõ lúc trước Lục Du Sinh luôn ở nước ngoài, chỉ sợ cô sẽ cho rằng Lục Du Sinh đã biết được chuyện của cô và Bạch Thận Ngôn.

Đồng đội heo, không thấy bây giờ cô rất xấu hổ sao?

"Hừm?" Lục Du Sinh nhú mày, giục cô.

Mặt Thịnh Thiên Kim đau khổ cau lại.

Nếu có thể, bây giờ cô rất muốn đào một cái lỗ dưới đất chui vào.

Sao có thể là Bạch Thận Ngôn chứ?

...

Bạch Thận Ngôn ngồi yên lặng trên ghế sofa, nhìn hai người đối diện "mặt mày đưa tình".

Sự ngạc nhiên và tức giận khi vừa mới gặp Thịnh Thiên Kim biến mất, sau đó lòng y lại bình tĩnh.

Có lẽ, chỉ có mình y biết, phản ứng bây giờ của y mới là không thích hợp. Nhất là lúc nhìn thấy Thịnh Thiên Kim và Lục Du Sinh ở cùng nhau.

"Thịnh Thiên Kim là tên cô?" Trong lòng có buồn phiền khó tả, không phát ra được, Bạch Thận Ngôn chỉ phải chọn mở miệng, cắt ngang hai người đối diện "mất đi mày lại".

"Ồ? À, đúng, đúng vậy."

Thịnh Thiên Kim không nghĩ tới Bạch Thận Ngôn sẽ chủ động nói chuyện với cô, khiếp sợ, sau đó chột dạ gật gật đầu.

"Không có tên khác?" Bạch Thận Ngôn nói.

"Không, không có." Thịnh Thiên Kim nói.

"Vậy Thịnh tiểu thư và nhà họ Cố ở thành phố M, cũng không có bất kỳ quan hệ gì sao?" Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chăm cô, hỏi.

Nghe được vấn đề này, Thịnh Thiên Kim giật mình, vội vàng ngẩng đầu, vừa vặn chống lại đôi mắt không thấy đáy kia của Bạch Thận Ngôn. Không biết sao, rõ ràng mặt người đối diện không có gì không vui, nhưng cô lại cảm thấy, đối phương đang tức giận, hơn nữa còn tức giận vô cùng nghiêm trọng.

Sẽ không thật sự khó giữ được cái mạng nhỏ này đó chứ?

Sớm biết sẽ như vậy, lúc trước cô nên lăm miệng hỏi một chút về em trai Lục Du Sinh.

A a a a...

Cảm thấy sắp điên rồi.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô chăm chăm, Lục Du Sinh cũng nhìn cô. Cuối cùng, Thịnh Thiên Kim đành phải kiên trì, trả lời: "Tôi không phải là người thành phố M, cũng không biết nhà họ Cố ở thành phố M."

"Vậy sinh nhật của Thịnh tiểu thư thì sao? Hẳn cũng không phải là tháng Tám đúng không?" Bạch Thận Ngôn lại hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Điều có tâm sự riêng

Edit: V.O

A a a a...

Thật sự sắp điên rồi.

Giờ phút này, Thịnh Thiên Kim hận không thể để Bạch Thận Ngôn giáp mặt vạch trần cô, cũng tốt hơn việc hỏi từng chút một, hành hạ từng chút một thế này.

Cô đã nói, không nên về thành phố M.

Thành phố M nhỏ như vậy, sớm hay muộn hai người cũng sẽ đụng mặt.

Chỉ là không nghĩ tới, sẽ đụng mặt dưới tình huống như vậy.

"Thịnh tiểu thư?" Bạch Thận Ngôn kêu.

"À, không, không phải là tháng Tám. Là, là vào mùa Đông." Thịnh Thiên Kim nói.

Nghe câu trả lời như thế, Bạch Thận Ngôn ngồi đối diện, ánh mắt lạnh lùng.

Y ra sức đè dòng táo bạo sâu trong nội tâm, nhưng cuối cùng vẫn bị câu trả lời của Thịnh Thiên Kim chọc giận.

Tên, là giả.

Thân phận, là giả.

Sinh nhật, là giả.

Sự thật chứng minh, "Cố Niệm", từ tình cảm đến con người, tất cả đều là giả.

Bạch Thận Ngôn y, chẳng qua là một vị thuốc mà nhất thời Thịnh đại tiểu thư tâm huyết dâng trào tìm được mà thôi.

Tốt lắm, thật sự rất tốt!

...

Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, lên nhìn thoáng qua Bạch Thận Ngôn.

Cô vừa nhìn, lòng cô lập tức chìm vào đáy biển.

Xong rồi xong rồi.

Xem ra lần này, cô đã hoàn toàn đắc tội với Bạch Thận Ngôn. Đừng nói ký hợp đồng với công ty y, ngay cả chuyện cô có thể sống sót ở thành phố M không, cô cũng không dám bảo đảm.

Nếu không, thừa dịp Bạch Thận Ngôn còn chưa ra tay, nhanh chóng rời khỏi thành phố M?

Thịnh Thiên Kim muốn làm con rùa đen rụt đầu.

...

Cuối cùng, cho đến rời khỏi, dieendaanleequydoon – V.O, Thịnh Thiên Kim vẫn cúi thấp đầu, không nói gì, cố gắng giảm cảm giác tồn tại của mình xuống mức thấp nhất.

Bạch Thận Ngôn đứng ở cửa Bích Lạc Đình, nhìn Lục Du Sinh dẫn Thịnh Thiên Kim rời đi.

"Bạch gia."

Lúc này, tài xế đã lái xe đến.

Bạch Thận Ngôn vòng qua đầu xe, đi đến chỗ tay lái: "Tôi có chút việc, tự anh gọi xe về đi."

Tài xế bước xuống xe, Bạch Thận Ngôn ngồi vào chỗ ghế lái.

Rất nhanh, xe đã chạy nhập vào dòng xe, sau đó từ từ đi theo phía sau một chiếc xe khác.

...

Thịnh Thiên Kim ngồi ở vị trí phó lái, hai tay xoắn vòng trên đầu gối.

"Thế nào?" Lục Du Sinh quay đầu, nhìn cô.

Thịnh Thiên Kim mở miệng, cuối cùng nói: "Không thì, em đổi việc khác đi."

"Lý do." Lục Du Sinh nói.

"Ồ, em cảm thấy, có thể em không thích hợp với công việc này." Thịnh Thiên Kim rôi rắm, nói.

Cô cúi đầu, cho nên bỏ lỡ biểu cảm lúc này của Lục Du Sinh.

...

Lục Du Sinh đưa Thịnh Thiên Kim đến cửa nhà lầu nhỏ.

"Đừng suy nghĩ nhiều, có anh ở đây."

Trước khi xuống xe, anh xoa nhẹ đầu cô.

Thịnh Thiên Kim cố gắng nhếch miệng, muốn tươi cười với anh, nhưng trong lòng lại chua xót, thật sự là không cười nổi.

"Đi đường cẩn thận."

Cô đứng ở cổng sắt khắc hoa, vẫy tay với người trong xe.

Sau khi Lục Du Sinh rời đi, cả người cô đều suy sụp, đứng ù rũ trước cổng vài phút, sau đó mới nhấc chân đi vào bên trong.

Lúc cô đi vào nhà, một chiếc xe hơi màu đen từ từ đứng ở chỗ cô vừa đứng.

Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra khuôn mặt tràn ngập tối tăm của Bạch Thận Ngôn.

Y nhìn chằm chằm căn nhà đối diện, nhìn một lúc lâu. Lâu đến mức cơn giận không tên trong lòng y bị gió đêm thổi tan, y mới quay đầu xe, từ từ chạy vào trong đêm đen.

Mà lúc này, Thịnh Thiên Kim đang ôm gối ôm, ngồi tựa lên cửa sổ, nhìn chăm chăm bóng đêm bên ngoài, nhớ tới đủ chuyện ở nhà hàng vừa rồi.

Nếu đổi thời gian, đổi địa điểm, có lẽ cô sẽ giải thích rõ ràng với Bạch Thận Ngôn.

Nhưng, vào lúc đó, nơi đó, trường hợp như vậy... phản ứng đầu tiên của cô, cũng chỉ có thể ra sức phủ nhận quan hệ giữa cô và Bạch Thận Ngôn...

Chỉ sợ giữa bọn họ, lại không có cách nào cứu vãn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Bạn gái?

Edit: V.O

Đêm đó qua đi, Thịnh Thiên Kim cho rằng Bạch Thận Ngôn sẽ không ký hợp đồng với cô.

Kết quả không nghĩ tới, vài ngày qua đi, đột nhiên có người tự xưng là người đại diện của cô, gọi điện thoại cho cô, nói cô đã thông qua xét duyệt ký kết của Chanh Giai Ánh Thị. Hỏi khi nào cô rảnh, đến công ty ký hợp đồng.

Chanh Giai Ánh Thị?

Thịnh Thiên Kim ngẩn ra một lúc mới kịp phản ứng, đó không phải công ty dưới trướng Thịnh Thiên sao?

Bạch Thận Ngôn anh ta...đồng ý rồi hả?

"Alo, cô còn nghe không?" Người đại diện đầu kia điện thoại, hỏi.

"Đây đây đây. Tôi chi..." Thịnh Thiên Kim mở miệng.

"Nếu đã biết, vậy thì thứ Hai tuần sau gặp nhau ở công ty." Sau khi nói xong, vội vàng cúp điện thoại.

"Tôi..."

Thịnh Thiên Kim nhìn chăm chăm điện thoại, mặt vẫn không thể tin được.

Sao Bạch Thận Ngôn có thể ký kết với cô?

Không phải anh ta ghét cô sao?

Chẳng lẽ, là cô hiểu lầm, thực tế Bạch Thận Ngôn không ghét cô?

"A..."

Thịnh Thiên Kim cầm điện thoại lên, muốn hỏi Bạch Thận Ngôn một chút.

Chẳng qua, chuyện này, hay là gặp mặt hỏi tốt hơn.

Dù sao thứ Hai tuần sau, cô cũng phải đến công ty. Đến lúc đó, thuận tiện hóa giải hiểu lầm lúc trước.

Nghĩ đến đây, cô lướt điện thoại gọi cho Lục Du Sinh.

Lục Du Sinh biết tin này, hẹn cô đi ra ngoài chúc mừng.

Thịnh Thiên Kim nhìn thời gian còn sớm, đồng ý.

...

Nhà họ Lục.

Lục Du Sinh thay quần áo xong, chuẩn bị ra cửa.

Gặp được Dương Hoài Thiên vừa trở về ở phòng khách.

"Du Sinh muốn đi ra ngoài à?" Dương Hoài Thiên hỏi.

"Ừm, dieendaanleequydoon – V.O, có hẹn." Lục Du Sinh nói.

"Là bạn gái à?" Dương Hoài Thiên hỏi.

Lục Du Sinh cười cười, không thừa nhận, cũng không phản bác.

Dương Hoài Thiên nhìn bóng lưng anh rời đi, mặt đăm chiêu.

Không qua bao lâu, Bạch Thận Ngôn đến.

Dương Hoài Thiên đưa quà mua lúc đi du lịch cho y.

Lúc Bạch Thận Ngôn chuẩn bị đi về, Dương Hoài Thiên cản y lại.

"Thận Ngôn, bây giờ có cô gái mình thích không?" Dương Hoài Thiên hỏi.

Bạch Thận Ngôn hơi hơi nhú mày.

Dương Hoài Thiên lại nói: "Mẹ thấy con gái nhà họ Vương không tệ, còn có cô bé nhà họ Mã kia..."

"Mẹ." Bạch Thận Ngôn ngắt lời bà.

Dương Hoài Thiên ngậm miệng lại.

Tuy Bạch Thận Ngôn là con trai bà, nhưng bà biết, từ nhỏ đến lớn con trai bà là người có chủ kiến. Chuyện y không muốn làm, không ai miễn cưỡng y được.

Nhưng, con bà đã độc thân 27 năm, sao bà có thể không quan tâm?

"Mẹ biết con có chừng mực, nhưng chuyện tìm bạn gái, con vẫn nên để tâm chút đi. Con xem Du Sinh, người ta mới về nước bao lâu, cũng đã có bạn gái rồi. Hôm nay còn hẹn hò với bạn gái..." Dương Hoài Thiên kể.

Vốn Bạch Thận Ngôn không hề để ý.

Nhưng lúc y nghe được về sau, càng nghe càng cảm thấy không thích hợp.

"Bạn gái?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

Dương Hoài Thiên không chú ý tới sự thay đổi của y, gật đầu: "Đúng vậy, nó đã thừa nhận rồi. Hơn nữa, nó còn để bạn gái nó ở trong ngôi nhà mà mẹ nó để lại."

Ngôi nhà?

Trong đầu Bạch Thận Ngôn, thoáng hiện lên căn nhà hai tầng nở đầy hoa tươi.

Sau đó, y nói địa chỉ.

"Đúng vậy, chính là căn nhà đó!" Dương Hoài Thiên nói: "Ồ? Sao con biết được? Chẳng lẽ, con đã từng gặp... Thận Ngôn?"

"Đột nhiên con nhớ công ty còn có việc gấp, con đi trước."

Bạch Thận Ngôn nói xong, vội vàng rời đi.

...

Bạn gái? Căn nhà mẹ anh ta ở khi còn sống?

Bạch Thận Ngôn ngồi trong xe, sắc mặt trầm dạ người.

Khó trách Lục Du Sinh ra mặt, nhờ y ký kết với cô gái này.

Thì ra, bây giờ cô là bạn gái của Lục Du Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đứng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tầng 28

Edit: V.O

Thứ hai.

Thịnh Thiên Kim ăn cơm trưa xong, lại ngồi xe đến Chanh Giai Ảnh Thị.

Chanh Giai Ảnh Thị ở ngay trong tòa nhà Tập đoàn Thận Thiên.

Lúc Thịnh Thiên Kim vào cửa, bị bảo vệ ngăn lại.

Cô gọi điện thoại cho người đại diện, nhưng điện thoại mãi không thông.

Sau đó, cô lại đợi mười phút, người đại diện mới gọi tới, hỏi cô đến đâu rồi?

Thịnh Thiên Kim nói tình huống của mình ra.

Người đại diện bảo cô đợi một lát.

Vì thế, cô lại đợi gần mười phút, mới có cô gái nhỏ gầy đi xuống, dẫn cô vào.

Người nọ dẫn cô đi thẳng đến căn phòng nhỏ ở tầng 6, nói cô chờ bên trong.

Thịnh Thiên Kim chờ lại chờ, đối phương vẫn mãi không tới.

Trong lòng cô, khó tránh khỏi có chút không kiên nhẫn. Nhưng nghĩ lại tình huống trước mắt của mình, vẫn nhịn.

Khoảng nửa giờ sau, người đại diện mới vội vàng đi tới, sau đó giới thiệu đơn giản về bản thân.

Người đại diện tên là Lưu Ninh, ba mươi lăm tuổi, là người đại diện cấp một của Chanh Giai Ảnh Thị. Hiện dưới tay có hai cái nhệ tuyến, vài cái tam tuyến. Cho nên cũng không phải cô cố ý chậm trễ Thịnh Thiên Kim, mà hoàn toàn là bận không tới kịp.

Sau khi giới thiệu đơn giản, lại đưa hợp đồng ký kết đã làm xong lúc trước cho Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Thiên Kim xem qua, sau đó phát hiện không có vấn đề quá lớn, rồi ký tên.

"Được rồi, cô về chờ tin đi. Đợi tôi sắp xếp xong, sẽ thông báo cho cô." Lưu Ninh nói.

"Dạ, cảm ơn chị Ninh." Thịnh Thiên Kim nói.

...

Đứng ở cửa thang máy, Thịnh Thiên Kim hơi do dự, nhấn đến tầng cao nhất.

Hai ngày này, cô đã suy nghĩ cẩn thận, đã ký kết với Chanh Giai, vậy hiểu lầm lúc trước với Bạch Thận Ngôn, vẫn nên giải thích rõ ràng mới được.

"Ting tong..."

Cửa thang máy mở ra, Thịnh Thiên Kim đi ra ngoài.

"Vị tiểu thư này, dieendaanleequydoon – V.O, xin hỏi có hẹn trước không?" Cô vừa mới ra cửa thang máy, đã bị thư ký cản lại.

"Ồ, không. Nhưng tôi nghĩ, ông chủ các cô sẽ muốn gặp tôi." Thịnh Thiên Kim nói.

"Vậy thật sự thật có lỗi." Người nọ mỉm cười, nói: "Không hẹn trước, là không thể lên tầng 28."

"Cô có thể..."

"Không thể."

"..."

Chị, tôi còn chưa nói xong đâu, đừng vội vã từ chối tôi được không?

"Mời..."

Nữ thư ký ra hiệu cho cô.

"Tôi..."

Ngay lúc Thịnh Thiên Kim sắp bị mời ra ngoài, đột nhiên cô nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc đi qua bên cạnh: "Trợ lý Lý!"

Trợ lý Lý nghe thấy có người kêu anh, quay đầu lại, đã nhìn thấy một người "tuyệt đối không thể" xuất hiện ở đây, đang vẫy tay với anh.

"Cố, Cố tiểu thư?" Trợ lý Lý có chút không chắc chắn, đi tới chỗ cô.

"Ha ha, là tôi." Nghe xưng hô đó, Thịnh Thiên Kim lúng túng nói.

"Chuyện gì vậy?" Trợ lý Lý hỏi.

Thư ký kể lại chuyện vừa rồi một lần.

Trợ lý Lý nghe xong, nói với thư ký: "Cô đi làm việc đi, nơi này để tôi xử lý."

Nữ thư ký rời đi.

Trợ lý Lý quay đầu, nhìn "Cố Niệm" đứng ở trước mặt.

Nói thật, cái nhìn của anh với vị "Cố tiểu thư" này, vô cùng phức tạp.

Anh đã từng nhìn thấy Bạch Thận Ngôn thay đổi trước mặt cô.

Anh cho rằng, cuối cùng Bạch gia nhà anh cũng hiểu ra, biết yêu rồi.

Lúc anh đang yên lặng vui vẻ, đột nhiên cô gái này lại biến mất, giống như bốc hơi khỏi nhân gian.

Lúc đó, lúc Bạch gia đến câu lạc bộ tìm đám bạn xấu của cô, anh cũng ở đó.

Lúc có cô gái trong bọn họ nói với Bạch gia, "Cố Niệm" theo đuôi y, chỉ vì muốn lập quân lệnh trước mặt bạn bè, chỉ vì giữ gìn mặt mũi. Mà từ lúc cô gái đó nói những lời đó, bao gồm sinh nhật đó là giả, anh nhìn thấy ánh mắt luôn luôn trầm ổn của Bạch Thận Ngôn, thoáng hiện lên âm ỉ và tức giận.

Khi đó, anh nghĩ, hẳn là Bạch gia đã từng động lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Cô gái trong văn phòng

Edit: V.O

"Cho nên bây giờ, vì sao Cổ tiểu thư lại xuất hiện ở đây?" Trợ lý Lý hỏi.

Về chuyện Bạch Thận Ngôn và 'Cổ Niệm', trợ lý Lý cũng cảm thấy không đáng cho Bạch gia nhà anh.

"À..."

Thịnh Thiên Kim xấu hổ gãi cổ, nói: "Tôi đến xin lỗi Bạch Thận Ngôn tiên sinh."

"Xin lỗi?" Một câu xin lỗi, là được rồi à?

Trợ lý Lý bĩu môi.

"Thật sự xin lỗi. Tôi muốn giải thích rõ ràng hiểu lầm lúc trước." Thịnh Thiên Kim chấp tay trước ngực, cầu xin: "Trợ lý Lý, giúp đỡ một chút. Tôi nghĩ, hẳn là anh cũng hy vọng Bạch gia nhà anh vui vẻ, đúng không?"

Trợ lý Lý cau mày, nhìn chằm chằm cô một lúc lâu, mới gật đầu: "Được rồi, tôi dẫn cô đi. Chỉ là, tôi nghĩ, đây là cơ hội cuối cùng. Nếu..."

"Được rồi được rồi, tôi biết rồi. Đi nhanh đi." Thịnh Thiên Kim vui vẻ nói.

"..." Đột nhiên có chút hối hận.

Trợ lý Lý nghĩ.

...

"Đây chính là văn phòng Bạch gia, Cổ tiểu thư vào đi thôi." Trợ lý Lý dẫn cô đến trước một cánh cửa, nói.

"Cám ơn."

Thịnh Thiên Kim cười nói với anh.

Trước khi gõ cửa, cô quay đầu, cười nhe răng với trợ lý Lý: "Đúng rồi, tôi không phải là Cổ tiểu thư, mà là Thịnh tiểu thư."

Nói xong, không đợi trợ lý Lý kịp phản ứng, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Không phải là Cổ tiểu thư, mà là Thịnh tiểu thư?

Trợ lý Lý há to mồm: "Bạch gia lại bị lừa?"

"Trợ lý Lý, anh để người đó đi vào? Cổ tiểu thư còn ở bên trong đó?" Đúng lúc này, có người nói bên cạnh.

"Cổ tiểu thư mới đi vào, dieendaanleequydoon – V.O, đương nhiên ở đây... không đúng, cô nói Cổ tiểu thư?" Trợ lý Lý kịp phản ứng: "Một Cổ tiểu thư khác?"

...

Lúc Thịnh Thiên Kim đẩy cửa đi vào, bên trong chẳng phải chỉ có một người.

Ngoại trừ Bạch Thận Ngôn, còn có một cô gái ăn mặc thời thượng.

Vốn cô gái này đang nói gì đó với Bạch Thận Ngôn. Kết quả, đột nhiên Thịnh Thiên Kim tiến vào, tiếng nói chuyện lại ngừng lại.

Hai người quay đầu, nhìn về phía cô.

Thịnh Thiên Kim chỉ ngẩn ra một lúc, mới thu lại tầm mắt nhìn cô gái này.

"E hèm."

Cô háng giọng, sau đó đi qua chỗ Bạch Thận Ngôn.

Cô đứng trước mặt Bạch Thận Ngôn, cúi đầu nhìn y: "Tôi có lời muốn nói với anh."

Bạch Thận Ngôn ngồi trên ghế sofa, ngẩng đầu nhìn cô đi tới, không nhìn ra trên mặt có cảm xúc gì.

"Cô là ai? Ai cho cô vào!" Đúng lúc này, cô gái ngồi đối diện không vui.

Thịnh Thiên Kim quay đầu, nhìn cô gái này.

Chỉ cần liếc mắt, cô có thể cảm nhận được địch ý dày đặc trên người cô gái này.

Người yêu thích Bạch Thận Ngôn?

Thịnh Thiên Kim giật mình.

"Này, đang nói chuyện với cô đó? Cô bị điếc hả?" Cố Yên Nhi thấy cô không nhìn mình, lòng vô cùng khó chịu.

"Cô là ai?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

"Tôi? Tôi là Nhị tiểu thư nhà họ Cố - Cố Yên Nhi! Cô là ai?" Cố Yên Nhi hỏi.

Cố Yên Nhi?

Họ Cố à.

Kiểu ngạo như vậy? Hiếm thấy có người không biết, Bạch Thận Ngôn ghét cô gái nhe nanh múa vuốt nhất sao?

Thịnh Thiên Kim bĩu môi.

"Bạch Thận Ngôn, tôi có chuyện vô cùng quan trọng, phải nói với anh." Thịnh Thiên Kim thu lại tầm mắt, nhìn Bạch Thận Ngôn nói.

Cô gắng sức khiến biểu cảm của mình, trông có vẻ chân thành.

Mau trả lời đi, mau trả lời đi.

Bạch Thận Ngôn quay đầu, nhìn cô: "Thịnh tiểu thư, chẳng lẽ người đại diện của cô không nói với cô, tất cả nghệ sĩ của Chanh Giai, không có sự cho phép của tôi, là không được phép lên tầng 28?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Vì sao còn trêu chọc tôi

Edit: V.O

"Cái, cái gì?"

Mắt Thịnh Thiên Kim trừng to.

Cô không nghĩ tới, mình sẽ nhận được một câu trả lời như vậy.

"Anh, anh có ý gì? Chẳng lẽ không phải anh muốn ký kết với tôi, tôi mới..."

"Thịnh tiểu thư."

Bạch Thận Ngôn ngắt lời cô, lạnh lùng nói: "Có phải cô đã quên chuyện gì không? Vốn dĩ tôi ký kết với cô, là vì anh tôi - Lục Du Sinh, anh ta nhờ tôi, nhờ tôi ký kết với cô. Nếu không, cô cho là dựa vào sự chuyên nghiệp của cô, dựa vào lai lịch của cô, tiến vào Chanh Giai được sao?"

"Tôi..."

Thịnh Thiên Kim mở miệng.

Vốn còn muốn hỏi, còn muốn giải thích, kết quả nhìn đôi mắt lạnh như băng kia của Bạch Thận Ngôn, đột nhiên cô không nói ra được gì.

Bởi vì cô phát hiện, bây giờ cô cũng chưa dùng hết tất cả lời giải thích của mình.

Bởi vì, Bạch Thận Ngôn hoàn toàn không muốn nghe lời giải thích của cô.

"Ha ha ha, thì ra là nghệ sĩ Chanh Giai vừa ký kết."

Đúng lúc này, vang lên giọng nói châm chọc của Cố Yên Nhi: "Tôi còn tưởng, là thiên kim hào môn nhà ai chứ? Kết quả không nghĩ tới...ha ha, cô mới đến báo cáo ngày đầu tiên, đã chạy đến chỗ ông chủ, có phải không tốt lắm đúng không."

Thịnh Thiên Kim nghe được như vậy.

Lúc cô đang muốn đáp trả, Bạch Thận Ngôn mở miệng: "Nếu cô không còn chuyện khác, vậy thì xuống đi. Cố tiểu thư, vừa rồi cô nói đi nghỉ dưỡng ở Đảo Ái La..."

"Ồ? Bạch đại ca anh đồng ý rồi à? Tháng sau anh thật sự muốn đi nghỉ dưỡng ở Đảo Ái La với em? Ôi, đúng là tốt quá, em rất vui. Em nghe nói, Đảo Ái La được xưng là nơi những người yêu nhau..." Cố Yên Nhi vui vẻ nói.

"Kịch rầm..."

Đúng lúc này, cửa truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Thịnh Thiên Kim sập cửa đi ra ngoài.

Cố Yên Nhi lại hoảng sợ, mặt lộ vẻ không vui.

Chẳng qua, lúc cô ta nhìn về phía Bạch Thận Ngôn, lại nở nụ cười ngọt ngào: "Nghe nói chỗ đó, rất nhiều cặp đôi đều sẽ..."

"Cố tiểu thư!" Lúc này, diendaanleequydoon – V.O, Bạch Thận Ngôn ngắt lời cô ta.

"Hả?" Cố Yên Nhi nhìn y.

Bạch Thận Ngôn nói: "Vừa rồi tôi muốn nói là, tôi sẽ không đến Đảo Ái La du lịch với cô."

...

Thịnh Thiên Kim tức giận vội vàng đi ra ngoài, tức giận vội vàng bấm thang máy bỏ đi.

Năm phút sau, Cố Yên Nhi khóc chạy ra, vừa khóc vừa bấm thang máy bỏ đi.

Mặt đầm thư ký, tràn ngập bất quá.

"Làm việc."

Trợ lý Lý ra hiệu với các cô, sau đó đi vào văn phòng.

"Cốc cốc..."

Trợ lý Lý gõ cửa đi vào.

"Có hạng mục ở thành phố C xây ra chút vấn đề, bây giờ anh lập tức thu dọn hành lý đi đi."

Bạch Thận Ngôn ngồi ở bàn làm việc, cũng không ngẩng đầu lên, căn dặn.

"Ồ? Bạch gia tôi sai rồi, sau này tôi không bao giờ..." Về mặt trợ lý Lý cầu xin.

"Hả?" Bạch Thận Ngôn ngẩng đầu, hơi nhíu mày.

"À, tôi lập tức đi thu dọn hành lý." Trợ lý Lý vội vàng nói.

Sau này yêu hận tình thù của ông chủ, anh không bao giờ nhúng tay nữa, nghiêm túc chăm chỉ làm quần chúng ăn dưa là được rồi. Nếu hơi không chú ý, cũng sẽ bị "Sung quân đến biên cương".

Trợ lý Lý rời đi, Bạch Thận Ngôn bỏ văn kiện trong tay xuống.

Y nhấc tay lên, xoa xoa ấn đường.

Nếu đã quen với Lục Du Sinh, sao còn trêu chọc y?

...

Năm giờ tan ca, sáu giờ rưỡi Bạch Thận Ngôn mới rời khỏi công ty.

Y đi thang máy, đến bãi đỗ xe.

Tài xế mở cửa cho y, sau đó vòng qua chỗ tay lái, ngồi lên.

Rất nhanh, xe đã chạy ra khỏi bãi đậu xe.

Sau khi Bạch Thận Ngôn lên xe, thì xoa ấn đường. Sau đó, lại dựa vào ghế, khép hờ mắt.

Lúc xe chạy được nửa đường, đột nhiên y cảm thấy không thích hợp.

"Dừng xe!"

Đột nhiên Bạch Thận Ngôn ghì chặt cổ "tài xế" từ phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Dừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Bắt cóc

Edit: V.O

"Xoạt..."

Lốp xe ma sát với mặt đất, phát ra âm thanh chói tai.

Theo sau đó, xe lập tức dừng lại, vọt vào khu xanh hóa bên cạnh.

"Khụ khụ...nhanh bỏ tay, là tôi...khụ khụ..."

"Tài xế" liên tục duỗi chân.

Nghe giọng nói quen thuộc, Bạch Thận Ngôn nhướng mày.

Y vươn tay, trực tiếp gỡ mũ trên đầu "tài xế", sau đó lộ ra mặt Thịnh Thiên Kim.

Sắc mặt Bạch Thận Ngôn trầm xuống, nói lỏng cô ra.

"Xuống xe." Giọng y lạnh lùng, nói.

"Khụ khụ khụ..."

Thịnh Thiên Kim che cổ, bị Bạch Thận Ngôn kéo ra khỏi ghế lái.

"Anh nhẹ chút..."

Cô ngồi ở ven đường.

Bạch Thận Ngôn sai bước tới chỗ tay lái, lấy cây cối mắc vào trong xe ra, lái xe ngừng ở ven đường.

May mắn bây giờ là lúc ăn cơm, bên này ít người, không đụng vào ai.

...

Sau khi Bạch Thận Ngôn ngừng xe xong, đi nhanh đến chỗ Thịnh Thiên Kim.

Y trực tiếp vươn tay, túm Thịnh Thiên Kim từ dưới đất đứng dậy.

Tay y, giống như kim sắt, ghim cô rất đau.

"Này? Bạch Thận Ngôn anh thả tôi ra...anh nhanh thả tôi ra..." Thịnh Thiên Kim kêu.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn hoàn toàn không để ý tới cô, trực tiếp kéo cô đến phía sau bóng cây ở bờ sông, lúc này mới bỏ cô ra.

"Cô hỏi tôi làm gì? Tôi còn muốn hỏi cô đó! Cô đóng giả thành tài xế của tôi, rốt cuộc muốn làm gì?" Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chăm cô, nói.

Thịnh Thiên Kim xoa xoa cổ tay bị y cầm đau, dieendaanleequydoon – V.O, u oán nói: "Ai bảo anh không nghe tôi giải thích? Tôi chỉ muốn anh cho tôi chút thời gian, nghe tôi giải thích mà thôi. Không nghĩ tới anh ra tay nặng như vậy..."

"Giải thích? Giữa chúng ta, còn gì để giải thích nữa hả?" Bạch Thận Ngôn nói xong, lại hỏi: "Sao cô ăn mặc như vậy? Tài xế của tôi đâu?"

Nghĩ đến đây, lòng anh lại tuôn ra một đám lửa.

"À, chuyện này..."

Thịnh Thiên Kim xấu hổ nâng tay, gãi gãi cằm.

Thực tế, vì "bất cóc" Bạch Thận Ngôn, cô dùng cây gậy điện đánh ngã tài xế. Sau đó, nhân cơ hội cởi quần áo của anh ta, lấy chìa khóa xe.

...

Nhìn thấy bộ dạng này của Thịnh Thiên Kim, sao Bạch Thận Ngôn có thể không đoán ra được?

Y nhú nhú mày.

Không biết vì sao, mỗi lần gặp Thịnh Thiên Kim, sự tự chủ mà y vẫn lấy làm tự hào, cũng sẽ hóa thành hư ảo trong nháy mắt.

"Tôi không cố ý." Thịnh Thiên Kim chấp tay trước ngực, để dưới cằm, đáng thương nói.

Bạch Thận Ngôn lườm cô.

Cuối cùng, anh vẫn lạnh mặt, lấy điện thoại ra, gọi cho tài xế. Sau khi biết được tài xế không sao, y nhẹ nhàng thở ra. Sau đó lại cho tài xế nghỉ phép ba ngày, thời gian nghỉ phép, gấp ba tiền lương.

Làm xong việc này, tâm tình của y hơi ổn định lại.

"Cám ơn anh." Thịnh Thiên Kim nói.

Bạch Thận Ngôn không nói chuyện, chỉ căng mặt, nhìn Thịnh Thiên Kim đứng ở trước mặt, trong lòng có chút phức tạp.

"Cô còn muốn giải thích chuyện gì?" Một lát sau, y nói.

Từ sau khi "Cố Niệm" biến mất, y nghĩ tới vài cảnh tượng hai người gặp lại. Nhưng chưa từng nghĩ tới, cô sẽ biến thành "Thịnh Thiên Kim", có quan hệ với Lục Du Sinh.

"Tôi..."

Thịnh Thiên Kim gầy gầy bộ đồng phục không hợp thân, nói: "Tôi muốn nói một tiếng thật xin lỗi với anh. Về chuyện tối hôm đó, tôi vô cùng có lỗi. Bởi vì, nhà tôi..."

"Được rồi, tôi không muốn nghe cô nói những chuyện này."

Bạch Thận Ngôn vẫy tay ngắt lời cô, nói: "Cô chỉ cần thành thật trả lời tôi mấy vấn đề là được rồi."

Thịnh Thiên Kim vội vàng gật gật đầu.

Bạch Thận Ngôn hít vào một hơi, nói: "Có phải cô từng khoe khoang khoác lác trước mặt bạn bè, nói nhất định sẽ theo đuổi được tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Giăng co

Edit: V.O

"Ồ? Chuyện này, hình như là có. Nhưng, lúc đó tôi..." Thịnh Thiên Kim giải thích.

"Hôm đó, cô nói sinh nhật cô, người nhà đều ở nước ngoài, không có ai trải qua sinh nhật với cô, cũng là lừa tôi?" Bạch Thận Ngôn ngắt lời cô, nói.

"Chuyện này, trước tôi đã..."

"Xem ra, cũng là lừa tôi." Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chăm cô, giọng nói lạnh lùng.

"Tôi..."

"Xét thấy tác phong lúc trước của cô, tôi có thể cho ra một kết luận: Lúc trước cô dùng tên giả 'Cố Niệm' tới tiếp cận tôi, ban đầu là vì khuôn mặt của tôi. Sau này, cô phát hiện tôi không dễ đối phó, bạn bè khuyên cô từ bỏ, ngược lại khơi dậy ý chí chiến đấu của cô. Trước mặt bạn bè, cô lập quân lệnh, nói nhất định sẽ theo đuổi được tôi...sau đó, lại thay đổi kế sách, bắt tay vào từ chỗ Triệu lão gia tử, đánh ván bài tình cảm, từ từ làm tan rã phòng tuyến nội tâm của tôi. Cho đến khi tôi đồng ý, cùng cô 'qua sinh nhật'..." Bạch Thận Ngôn nhìn cô, gần từng tiếng, nói rất chậm.

Thịnh Thiên Kim đứng trước mặt y, toàn thân cứng ngắc.

"Không phải như thế."

"Vậy thì sao?"

"Tôi..."

Giờ phút này, đột nhiên cô phát hiện, mình không có cách nào phản bác những suy đoán của Bạch Thận Ngôn.

Bởi vì, đây thật sự đều là những chuyện cô đã từng làm.

"Cô thích chơi đùa, lại kiêu ngạo. Trước kia ra tay luôn luôn thuận lợi, chỉ riêng chạm vào cái đỉnh lớn ở chỗ tôi. Tồn nhiều thời gian như vậy, mới khiến cho tôi động lòng. Cho nên, cô muốn trả thù tôi." Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nói: "Thù đoạn cô trả thù tôi, dieendaanleequydoon – V.O, chính là khiến tôi mất mặt! Cô tí mỉ bày ra một trận..."

"Im miệng, anh im miệng cho tôi!"

Thịnh Thiên Kim không nghe nổi nữa, kêu lớn.

Bạch Thận Ngôn dừng lại, mặt vô cảm nhìn cô.

Thịnh Thiên Kim cũng nhìn chăm chăm y, mắt đỏ bừng, nói: "Anh không nghe tôi giải thích, dựa vào cái gì nói tôi như vậy? Anh thích suy diễn như vậy, sao không đi làm biên kịch, đi quay phim truyền hình đi!"

Nói tới đây, giọng cô bắt đầu nghẹn ngào.

"Tôi thừa nhận, ban đầu tôi tiếp cận anh, là vì mặt của anh. Sau đó không từ bỏ, là vì thái độ của anh khơi dậy ý chí chiến đấu của tôi. Nhưng sau đó, lúc anh đi xem pháo hoa Đêm Thất Tịch cùng tôi, tôi động lòng rồi. Lúc đó, tôi mới phát hiện, tôi đã sớm thích anh rồi..." Thịnh Thiên Kim kích động nói: "Sau đó, cho dù là mưa cá vàng cho anh, hay là cuộc hẹn sinh nhật kia, đều là tôi thật lòng..."

Trong mắt cô, tràn ngập nước mắt.

Bộ dạng này, rất dễ khiến cho người ta thương tiếc, khiến cho người ta tin tưởng.

Bạch Thận Ngôn hơi hơi nhũn mảy, vô thức tránh ánh mắt cô.

"Thật lòng? Nếu là thật lòng, vậy cô sẽ không tiếp tục lừa tôi, nói ngày đó là sinh nhật cô." Bạch Thận Ngôn nói.

Nghe xong lời này, Thịnh Thiên Kim cố gắng ngẩng đầu, ép nước mắt tràn đến khóe mắt trở lại.

"Đúng, chuyện sinh nhật là tôi lừa anh. Nhưng, dựa theo kế hoạch ban đầu, vốn tôi định tới hôm đó thẳng thắn thành thật với anh." Thịnh Thiên Kim nói: "Chỉ là không nghĩ tới, trên đường đi tới, xảy ra chuyện ngoài ý muốn, khiến tôi không thể không rời đi."

"Hừm, thật không?" Bạch Thận Ngôn thân nhiên nói: "Vậy sau đó thì sao? Sau hai tháng, cô cũng không tìm được cơ hội giải thích cho tôi?"

"Hai tháng đó, tôi..."

Nói tới đây, Thịnh Thiên Kim ngừng lại.

Hai tháng đó xem như là những ngày sụp đổ nhất trong cuộc đời cô, ngoại trừ đoạn ám ảnh thời thơ ấu.

Ông nội thương yêu cô nhất, đột nhiên qua đời.

Cô vội vàng chạy về, lại té xỉu trên linh đường.

Sau khi tỉnh lại, phát hiện thế giới của cô đã biến mất hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Sau này sẽ không liên quan gì đến nhau

Edit: V.O

Vào lúc cô hôn mê, ba ruột của cô cướp đi tài sản ông nội để lại cho cô, hơn nữa nguyên rửa sao cô còn chưa chết.

Mẹ kế và em gái cô, lại nghĩ cách muốn hại cô.

Cuối cùng, cô không thể không chặt vật rời đi.

Hai tháng ngắn ngủi, cô mất đi tất cả người thân.

Thế giới của cô, từ thiên đường, biến thành địa ngục.

Mấy ngày nay, cô không biểu hiện ra, không phải chứng tỏ cô không đau.

Hoàn toàn ngược lại, sự tổn thương này, như một khối u ác tính, chui sâu vào trong thân thể cô, tra tấn ngày đêm.

...

Những đau khổ này, cô sẽ không nói cho người khác biết.

Ngay cả Lục Du Sinh, cô cũng không nói.

Bởi vì mấy năm nay, cô biết rõ một đạo lý.

Chính là, cho dù bạn đau khổ bao nhiêu, bạn cũng không nên biểu hiện ra.

Khẩn đầu tiên bạn biểu hiện ra, có thể mọi người sẽ đồng tình với bạn, đến khuyên bảo bạn.

Lần thứ hai bạn biểu hiện ra, có thể sẽ có người đến nói vài lời với bạn.

Nhưng, đến lần thứ ba, lần thứ tư, sẽ không có ai quan tâm nữa. Ở trong mắt bọn họ, bạn cứ dán dấu hiệu "người đáng thương" lên người. Thậm chí sau đó, sẽ có người bắt đầu trốn bạn.

Bạn đau khổ bao nhiêu, người khác cũng không thể nào cảm nhận được.

Cho nên điều có thể làm, chính là khiến mình trở nên kiên cường.

...

Đối với Thịnh Thiên Kim mà nói, cô không muốn để Bạch Thận Ngôn biết chuyện này.

Bởi vì đó là nỗi nhục của cô, là thù của cô, là oán của cô, là một mặt đen tối nhất trong cuộc đời cô.

Mà cô hy vọng, ở trước mặt y, vĩnh viễn là mặt tốt nhất của cô.

...

Bây giờ, dieendaaneequydoon – V.O, cô muốn giữ lại sự kiêu ngạo cuối cùng còn lại.

Nhưng chỉ vì chút kiêu ngạo này, khiến bây giờ cô không thể nào trả lời câu hỏi của Bạch Thận Ngôn.

Thịnh Thiên Kim yên lặng, khiến lòng Bạch Thận Ngôn, ngã vào đáy cốc.

Y nhìn người đối diện, giọng nói có nhàn nhạt châm biếm: "Bởi vì không thêm đề ý, cho nên không cần giải thích. Hoặc là, trong hai tháng này, cô lại "yêu" một người khác."

Chữ "yêu" đó, y cần rất nặng.

Toàn thân Thịnh Thiên Kim chấn động.

Cô không nghĩ tới, mình chỉ yên lặng ngăn ngừa, sẽ khiến Bạch Thận Ngôn nghĩ nhiều như vậy.

"Tôi..."

"Được rồi, không cần nói nữa."

Bạch Thận Ngôn nâng tay, ngăn cô: "Nề mặt Lục Du Sinh, chuyện xảy ra hai tháng trước, tôi có thể coi như chưa từng xảy ra. Tôi sẽ không nhắc tới trước mặt Lục Du Sinh. Cho nên, nếu có thể, cô cũng cố gắng đừng xuất hiện trước mặt tôi. Sau này, chúng ta chỉ là quan hệ cấp trên và nghệ sĩ. Tôi cảm thấy như vậy, đối với cô, đối với tôi, đối với Lục Du Sinh, đều tốt."

Sau khi nói xong, xoay người đi đến ven đường.

Thịnh Thiên Kim đứng ngơ ngác tại chỗ.

Đến nay, cô còn chưa ổn định tinh thần lại từ những lời cuối cùng của Bạch Thận Ngôn.

Cái gì gọi là "có thể coi như chưa từng xảy ra"?

Cái gì gọi là "sau này sẽ là quan hệ giữa cấp trên và nghệ sĩ"?

Còn nữa, chuyện giữa cô và y, sao lại liên quan đến Lục Du Sinh? Chuyện này có nửa xu quan hệ gì tới Lục Du Sinh?

"Bạch Thận Ngôn, anh đứng lại đó cho tôi!"

Đột nhiên, Thịnh Thiên Kim rống lớn với bóng lưng y.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn không hề quay lại.

"Anh..."

Thịnh Thiên Kim đuổi theo, phát hiện tốc độ của mình, hoàn toàn không đuổi kịp. dưới tình thế gấp rút, trực tiếp cõng đôi giày da không hợp chân kia, ném về phía y.

Giày da về một đường cong trong không trung, sau đó nện trúng ót y.

Bạch Thận Ngôn dừng lại.

"Tôi không muốn cắt đứt quan hệ với anh! Chuyện giữa chúng ta, hoàn toàn không phải...a..." Thịnh Thiên Kim đi chân trần một bên, khập khiễng đi về phía Bạch Thận Ngôn.

Lúc cô đi được một nửa, đột nhiên kêu thảm một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Được bế?

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn nắm tay lại, nắm cùng nhau.

Y cố gắng đè lửa giận trong lòng.

"Thịnh Thiên Kim, cô..." Cuối cùng, vẫn thất bại.

Y tức giận quay đầu, muốn tính sổ với Thịnh Thiên Kim, lại phát hiện Thịnh Thiên Kim ngã xuống đất, nhắm mắt lại, giống như rơi vào hôn mê.

"Thịnh Thiên Kim?"

Bạch Thận Ngôn đi đến trước mặt cô, mũi chân đá đá mắt cá chân cô.

Nhưng người nằm trên đất, không có phản ứng.

"Cô đừng tưởng dùng mảnh khỏe như vậy, tôi sẽ tin. Cô phải biết rằng, giá trị thành thật của cô đối với tôi, sớm đã..." Bạch Thận Ngôn lật cô lại, phát hiện sắc mặt cô có chút không thích hợp.

Hình như, thật sự ngất đi.

"Này? Tỉnh lại..."

Y vỗ vỗ mặt cô.

Bạch Thận Ngôn dần dần thu lại lửa giận, sắc mặt trở nên nghiêm túc.

Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chăm người nằm trên đất, tâm tình có chút phức tạp.

Cuối cùng, y cúi người, ôm lấy cô từ trên đất, đi đến chiếc xe dừng bên đường kia.

...

Lúc Thịnh Thiên Kim tỉnh lại, phát hiện mình nằm trong một căn phòng xa lạ. Trang trí màu xám lạnh nhạt, hơn nữa đường cong mạnh mẽ, khiến cô cảm thấy đè nén.

Đây là đâu?

Sao cô lại xuất hiện ở đây?

Trong mắt Thịnh Thiên Kim thoáng hiện lên nghi ngờ.

Rất nhanh, cô nhớ tới cảnh trước khi hôn mê kia.

Chẳng lẽ...

Trong đầu cô có một suy đoán.

Đầu còn hơi đau.

Mất cá chân bị treo, được bọc băng vải.

Cô vịn mép giường, từ từ đi xuống giường, nhảy lò cò về phía cửa.

"Két..."

Lúc cô nhảy tới cửa, đột nhiên cửa phòng ngủ bị người bên ngoài mở ra. Mặt Bạch Thận Ngôn, bất ngờ xuất hiện trước mặt cô, khiến cô phát hoảng.

...

Bạch Thận Ngôn nhìn cô đắn đo một lúc, mới nói: "Làm cơm xong rồi, xuống lầu ăn đi."

Nói xong, xoay người đi ra ngoài.

Định đầu Thịnh Thiên Kim, bốc ra hai dấu chấm hỏi.

Sao vừa tỉnh dậy, đột nhiên Bạch Thận Ngôn hiền lành với cô vậy hả?

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt, nghĩ không thông.

Thấy Bạch Thận Ngôn đi xa, cô nhanh chóng chống tường, nhảy lò cò đuổi theo.

Nhưng, chờ cô nhảy đến trước cầu thang, đã gặp khó khăn.

Không dễ nhảy lò cò.

Cô ngẩng đầu, nhìn bóng lưng Bạch Thận Ngôn.

Cô muốn mở miệng gọi y lại, nhưng lại nghĩ tới trước khi hôn mê, những lời Bạch Thận Ngôn nói với cô.

Có lẽ, y không muốn tiếp xúc với cô nữa.

Nghĩ đến đây, mắt cô thoáng hiện lên chút ảm đạm.

...

Cô chống lên tay vịn, cẩn thận nhảy xuống.

Mấy bậc thang phía trước, cũng ổn, nhưng lúc cô nhảy đến bậc thứ sáu, vừa giẫm không ổn định, thân thể trực tiếp ngã xuống.

"A..."

Thịnh Thiên Kim hét chói tai.

Lúc cô cho rằng, cô sẽ ngã liệt nửa người, đột nhiên một đôi tay từ phía trước vươn đến, kịp thời ôm chặt cô.

"Bộp..."

Đầu cô đập vào một lồng ngực dày. Sau đó, mùi trà thoang thoang, chui vào trong mũi, khiến cho tinh thần sáng khoái.

...

"Cám ơn."

Cuối cùng, cô ngượng ngùng giẫy ra khỏi lòng bạch thận ngôn.

Lúc cô do dự có tiếp tục đi xuống không, đột nhiên Bạch Thận Ngôn vươn tay, ôm cô lên.

"A?"

Thịnh Thiên Kim kêu một tiếng, vô thức vươn tay, ôm cổ Bạch Thận Ngôn.

Cô trừng lớn, ngạc nhiên nhìn y.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn không giải thích gì. Trục tiếp ôm cô, đi xuống cầu thang.

Cho đến khi Thịnh Thiên Kim được đặt trước bàn ăn, cô vẫn có chút hốt hoảng.

Bạch Thận Ngôn bế cô?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Đưa cô về

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn liếc nhìn bộ dạng hốt hoảng của Thịnh Thiên Kim, sau đó gõ gõ cái chén: "Ăn cơm."

Thịnh Thiên Kim lấy lại tinh thần, ngẩng đầu nhìn y.

Bộ dạng đó, khiến Bạch Thận Ngôn nhớ tới con chó nhỏ mẹ y từng nuôi.

Mỗi lần y về nhà họ Lục, con chó nhỏ đó sẽ nhìn y với ánh mắt vừa vui vẻ lại mong chờ.

Chỉ là sau này, người giúp việc dẫn theo nó ra ngoài, bị xe cán chết.

"Com nước xong, tôi gọi người đưa cô về." Bạch Thận Ngôn nói.

Lời nói ra, lông mi Thịnh Thiên Kim hơi run nhè nhẹ.

Vốn trong lòng vui sướng, cũng tiêu tan theo những lời này.

...

Bữa cơm cuối cùng này, ngoài ăn chỉ có yên tĩnh.

Dường như Thịnh Thiên Kim đang giận dỗi, cơ bản chỉ ăn cơm trong chén.

Mà Bạch Thận Ngôn, cũng ăn vô cùng ít.

"Tích..."

Lúc kim đồng hồ chỉ hướng 9 giờ, bữa tối ngọt ngào này mới kết thúc.

Cô ngồi trên ghế không nhúc nhích, ánh mắt nhìn lung tung xung quanh.

Đột nhiên, cô nhìn thấy bể cá quen thuộc được đặt ở trên quầy trong phòng khách kia.

Cô hơi cong môi, chống bàn đứng dậy, nhảy tới chỗ bể cá.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, sau đó lấy điện thoại ra, gọi cho tài xế.

...

Thịnh Thiên Kim tựa vào trước bể cá.

"Ồ?"

Đột nhiên, cô phát ra một tiếng nghi ngờ.

Không phải lúc đó cô mua hai con sao? Sao giờ chỉ còn lại một con vậy hả?

Lúc này, Bạch Thận Ngôn cầm chìa khóa đi đến chỗ cô.

"Tài xế có việc không tới được, tôi đưa cô về." Y nói.

Thịnh Thiên Kim không quan tâm đến điều đó, dieendaanleequydoon – V.O, mà chỉ vào bể cá hỏi: "Còn một con cá khác đâu?"

"Chết rồi." Bạch Thận Ngôn nói xong, xoay người đi ra ngoài.

"O? Sao có thể chết chứ? Lúc đó ông chủ bán cá nói với tôi, cá vàng là dễ nuôi nhất mà...lần sau, tôi lại mua cho anh một con khác vậy. Nếu không một con thật sự rất cô đơn..." Thịnh Thiên Kim khập khiễng, đuổi theo phía sau.

Lúc này, Bạch Thận Ngôn đã đi ra tới cửa.

Thật ra y rất muốn nói với cô, ngay cả con cá còn sót lại này, y cũng không muốn nuôi nữa.

Lúc trước, y đập bể cá dưới con giận dữ.

Ngày thứ hai xuống lầu, người giúp việc đã dọn dẹp sạch mảnh vỡ và nước đọng trên đất. Mà chỗ ban đầu để bể cá, đổi thành một lọ nhỏ. Hai con cá đó, hồn nhiên bơi bên trong.

Khi đó, tâm tình của y đã hồi phục rất nhiều. Nghĩ, sao lại tức giận với hai con cá chứ?

Sau này có lần về nhà, đi ngang qua một cửa hàng cá cảnh ven đường nào đấy, y gọi tài xế dừng lại, tự mình đến đó chọn một bể cá giống cái trước kia.

Bể cá đã trở lại, hai con cá thành thạo bơi bên trong.

Tất cả, dường như lại trở về lúc đầu.

Nhưng sáng sớm một ngày kia, lúc y xuống lầu, người giúp việc lại nói với y, có một con cá đã chết.

Rất khó nói rõ tâm tình giờ phút đó của y.

Có lẽ là cảm thấy, ý trời như thế.

Không giữ được, nhất định rời đi.

...

Trên đường trở về, vô cùng yên tĩnh.

Thịnh Thiên Kim suy nghĩ, khi nào lại mua con cá vàng, để cho con kia có bạn.

Về phần Bạch Thận Ngôn, không ai biết y đang nghĩ gì.

Không qua bao lâu, xe đã đứng trước cửa nhà.

Lúc xuống xe, Thịnh Thiên Kim hơi do dự: "Muốn vào ngồi một lát không?"

Nói xong, ánh mắt Bạch Thận Ngôn, thoáng hiện lên châm chọc.

"Không cần." Y nói.

Thịnh Thiên Kim nhìn y, cuối cùng chỉ "ừm" một tiếng.

"Vậy hôm nay, thật là..."

"Xuống xe."

Bạch Thận Ngôn lạnh lùng ngắt lời cô.

Nụ cười trên mặt Thịnh Thiên Kim cứng đờ.

"Thiên Kim?"

Đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên ngoài cửa sổ xe.

Chương 59: Tam giác tình yêu

Edit: V.O

Thịnh Thiên Kim quay đầu, thấy được Lục Du Sinh.

"Ồ?"

Cô hơi ngạc nhiên: "Sao anh lại ở đây?"

Lục Du Sinh quơ quơ túi máy tính nhân hiệu nào đó với cô.

Thịnh Thiên Kim đẩy cửa xuống xe.

Lúc này, Lục Du Sinh cũng thấy Bạch Thận Ngôn ngồi ở tay lái.

"Thận Ngôn? Sao cậu lại ở cùng với Thiên Kim?" Lục Du Sinh ngạc nhiên.

Không đợi Bạch Thận Ngôn mở miệng, Thịnh Thiên Kim đã giành nói trước: "Hôm nay em đến công ty báo cáo. Kết quả lúc trở về, không hiểu sao chân lại đau. Sau đó, Bạch tiên sinh vừa vịn đi ngang qua chỗ đó, rồi tốt bụng đưa em về."

Cô nói xong, không khí chung quanh đọng lại.

"À, vậy sao? Vậy anh phải thay Thiên Kim cảm ơn cậu rồi." Lục Du Sinh nở nụ cười vô hại, nói khề.

Mà trong xe, mặt Bạch Thận Ngôn, lạnh vài phần: "Không cần."

Sau khi nói xong, hiện trường lại lâm vào yên lặng.

Dù là Thịnh Thiên Kim, lúc này cũng nhận thấy không khí có chút không thích hợp.

Cô há miệng, muốn phá vỡ bầu không khí kỳ lạ này.

"Anh Du Sinh, sao anh lại đến đây?" Cô hỏi.

Ánh mắt Lục Du Sinh nhìn Bạch Thận Ngôn đối diện, sau đó cung chiều xoa xoa đầu Thịnh Thiên Kim, nói: "Chẳng lẽ em đã quên? Lúc trước em trách anh, nói là máy tính ở đây không dùng được. Cho nên, anh mới mua cái mới đem tới cho em."

"À, ra là vậy, cảm ơn."

"Giữa anh và em, còn cần nói cảm ơn à?"

...

Thịnh Thiên Kim nhìn anh.

Nếu như bình thường, lời này không có gì, nhưng bây giờ nói trước mặt Bạch Thận Ngôn, sao nghe thấy có chút kỳ lạ.

Thịnh Thiên Kim khẽ nhú mày.

Lục Du Sinh lại muốn chơi trò gì vậy.

"Người đã đưa về, dieendaanleequydoon – V.O, tôi đây cũng nên đi."

Đúng lúc này, Bạch Thận Ngôn luôn luôn yên lặng lại mở miệng.

Thịnh Thiên Kim quay đầu, nhìn y.

"Thận Ngôn, nếu cậu không bận việc gì, đưa tôi đi đoạn đường đi." Lúc này, đột nhiên Lục Du Sinh nói. Thấy mọi người nhìn anh, vẻ mặt lại bất đắc dĩ, giải thích: "Lúc mới tới, tôi không biết phải ở bao lâu, dặn tài xế đi về trước rồi. Cho nên bây giờ..."

Anh nhìn Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn cũng nhìn anh.

Cuối cùng, Bạch Thận Ngôn gật đầu: "Được."

Lục Du Sinh nghe xong, nhếch miệng, cái tay để không kia kéo Thịnh Thiên Kim vào lòng.

Thịnh Thiên Kim ngạc nhiên, trừng anh.

Nhưng tay Lục Du Sinh lại giống như kim sắt, gắt gao cố định cô trong lòng, lại nói với Bạch Thận Ngôn: "Nha đầu này bị thương, tôi đưa em ấy vào trước, quay ra nhanh thôi."

Nói xong, đã giúp Thịnh Thiên Kim đi vào cánh cổng phía sau.

"Này! Tên khốn kiếp Lục Du Sinh này, rốt cuộc anh muốn làm gì? Nhanh thả em ra!" Thịnh Thiên Kim giãy dụa.

"Bảo bối, anh đưa em vào nhà đó, sao em có thể hiểu lầm tâm lòng của anh chứ?" Lục Du Sinh nói.

"Khốn kiếp! Đừng động tay động chân với em, tự em có thể đi được!"

"Có thể đi? Vậy sao em lại ở chung với Bạch Thận Ngôn?"

"Không phải em đã nói rồi sao, em không cần thận..."

"Em coi anh cũng ngu ngốc giống em sao, sẽ tin loại lý do này? Lúc rời khỏi công ty bị trẹo chân, được Bạch Thận Ngôn tốt bụng đưa về? Em cũng không nhìn xem, bây giờ là mấy giờ, em ký cái hợp đồng, sẽ ký đến hơn chín giờ tối? Còn có quần áo lộn xộn này của em..."

"..."

Thịnh Thiên Kim không phản bác được.

...

Phía sau, Bạch Thận Ngôn nhìn hai người dần dần đi xa, ánh mắt trở nên vô cùng thâm trầm.

...

Hai mươi phút sau, Lục Du Sinh từ trong nhà đi ra, mỉm cười đi về phía y.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Trốn tránh

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn và Lục Du Sinh, cả đường không nói chuyện.

Lúc xe sắp đến nhà họ Lục, Lục Du Sinh mới mở miệng: "Thiên kim là một cô gái tốt."

Bạch Thận Ngôn không trả lời.

Lục Du Sinh cũng không tức giận, tiếp tục nói: "Cô ấy thật sự rất tốt, lương thiện, lại đơn thuần."

"...Anh muốn nói gì?" Yên lặng trôi qua, Bạch Thận Ngôn hỏi.

Lục Du Sinh cười cười: "Lúc trước tôi giới thiệu cô ấy cho cậu, là muốn để cô ấy được phát triển tốt, đồng thời tránh được quy tắc ngầm bí mật của làng giải trí..."

"Kít kít..."

Đúng lúc này, đột nhiên xe dừng lại, lốp xe ma sát với mặt đất, phát ra âm thanh chói tai.

Mặt Lục Du Sinh, thoáng hiện lên một chút ngạc nhiên.

Bạch Thận Ngôn nhìn phía trước, thản nhiên nói: "Đến rồi."

Lục Du Sinh quay đầu, mới phát hiện đã về đến nhà rồi.

Anh thu lại vẻ ngạc nhiên, nở nụ cười chân thành: "Làm phiền cậu rồi."

Nói xong, mở cửa xuống xe.

"Cậu muốn vào ngồi một chút không?" Lục Du Sinh hỏi.

"Không cần." Bạch Thận Ngôn nói.

"Vây, đi đường cẩn thận. Lời tôi vừa nói, là đùa, cậu đừng để trong lòng." Anh cười nói.

Bạch Thận Ngôn gật đầu với anh, sau đó quay đầu rời đi.

Xe từ từ hòa vào đêm tối, nụ cười trên mặt Lục Du Sinh phai nhạt.

Mặt anh vô cảm nhìn hướng Bạch Thận Ngôn rời đi, đứng một lát, xoay người đi vào cánh cổng phía sau.

...

Xe chạy trên đường.

Ánh mắt Bạch Thận Ngôn, vô cùng âm trầm.

...

Hai ngày sau, Thịnh Thiên Kim ở nhà dưỡng chân bị thương.

Lúc này, cô gọi hai cuộc cho Bạch Thận Ngôn, nhưng đối phương không nhận. Gửi tin nhắn, dieendaanleequydoon – V.O, cũng đá chìm đáy biển. Ngày thứ ba, cô kéo cái chân bị thương, đến chợ bán hoa và chim mua một con cá vàng, sau đó gọi xe đến nhà Bạch Thận Ngôn.

Nhưng chờ lúc đến cô đến mới biết được, Bạch Thận Ngôn đã xuất ngoại rồi.

Nghe nói là xuất ngoại khảo sát, mới vừa đi hôm kia, ít nhất phải một tuần mới có thể trở về.

Thịnh Thiên Kim nghe được tin này, nụ cười hơi ngừng lại.

"À, tôi đến tặng cá vàng." Cô quơ quơ gói to trên tay, nói.

"Thịnh tiểu thư thật có lòng, bên này." Người giúp việc lui qua một bên, nhường đường cho cô.

Thịnh Thiên Kim đổi giày, sau đó, cầm cá vàng đi vào.

...

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh thường xuyên xuất ngoại à?"

Thịnh Thiên Kim đứng trước bể cá, nhìn chăm chăm cá vàng bơi lội bên trong, nhìn như vô ý hỏi.

Người giúp việc đứng bên cạnh, mỉm cười đưa thức ăn vật nuôi cho cô, sau đó mới nói: "Mấy năm đầu, lúc công ty vừa thành lập, tiên sinh thường xuyên bay ra nước ngoài. Một hai năm nay, đã ít lại."

Nghe xong lời này, tay Thịnh Thiên Kim cho cá ăn, hơi run lên.

Cho nên nói, lần này xuất ngoại, là vì trốn tránh cô đúng không?

Nghĩ đến trên bờ sông đêm đó, câu nói kia của Bạch Thận Ngôn: "Chuyện trước kia coi như chưa từng xảy ra, sau này cũng chỉ là quan hệ giữa cấp trên và nghệ sĩ"...

Cho nên, đây là tính toán thật sự trong lòng anh ta?

Trong khoảng thời gian ngắn, Thịnh Thiên Kim có chút không chấp nhận được.

Dù sao bây giờ cô, không còn là "Cổ Niệm", mà là "Thịnh Thiên Kim", một Thiên Kim nghèo túng mất đi chỗ dựa vững chắc nhất, bị người nhà đuổi đi.

Sau đó, Thịnh Thiên Kim lại hỏi thăm người giúp việc một ít chuyện có liên quan đến Bạch Thận Ngôn.

...

Buổi chiều, Thịnh Thiên Kim lại trở về nhà, sau đó ngồi trên lầu, ngẩn người nửa ngày.

Cô suy nghĩ rất nhiều.

Về cô và Bạch Thận Ngôn, về tương lai của cô, về đi sản cô bị cướp đi...

Cuối cùng, cô cũng nghĩ thông suốt.

Yêu đương thì lúc nào cũng có thể, nhưng chuyện phải trở nên mạnh mẽ, giành lại di sản, lại khẩn cấp.

Cho nên kế tiếp, cô muốn hoàn toàn vùi đầu vào thân phận mới...

Thân phận của một người nghệ sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Scandal (1)

Edit: V.O

"Cái gì? Tuyên truyền scandal?"

Lúc này, Thịnh Thiên Kim ngồi trong một phòng nghỉ nào đó ở Chanh Giai Ảnh Thị, ngạc nhiên nhìn người đại diện của mình.

Không đợi Lưu Ninh mở miệng, chàng trai trẻ nào đó ngồi bên cạnh cô, lại khinh thường liếc cô: "Sao? Cô không đồng ý à?"

Thịnh Thiên Kim nhìn lướt qua anh ta, sau đó nhìn Lưu Ninh, hy vọng cô có thể giải thích.

Mặt Lưu Ninh bình tĩnh, nói: "Bây giờ cô là người mới, trước đó không có tác phẩm gì, chưa lộ ra gì trước truyền thông. Cô muốn được hoan nghênh, thì cần tuyên truyền, mượn hơi người khác. Vũ Hạo là tiểu sinh đang nổi, phối với cô cũng không uất ức cô chút nào."

Nói tới đây, tốc độ nói của cô nhanh hơn: "Trước cô cứ tuyên truyền scandal với Vũ Hạo, nhưng đừng thừa nhận. Chờ đủ sự chú ý, sẽ ra làm sáng tỏ, nói cô là nghệ sĩ công ty mới ký kết, là tiểu sư muội của Vũ Hạo. Sau đó, cô lại nói với bọn họ, nói bộ phim truyền hình sắp tới của cô, nhờ mọi người để ý nhiều hơn."

"Phim truyền hình?" Thịnh Thiên Kim ngạc nhiên.

"Không sai!" Lưu Ninh nói: "Tháng sau công ty chúng ta có kịch bản cần quay, là phim thần tượng thanh xuân. Tôi xin cho cô một nhân vật, là nữ số 3 trong đó, vừa vặn Vũ Hạo cũng diễn. Scandal của các cô, còn có thể thêm độ hot cho bộ phim."

Sau khi Lưu Ninh nói xong, không cho cô nửa cơ hội từ chối, bắt đầu nói đủ chuyện với bọn họ, phải tuyên truyền như thế nào.

Chàng trai thần tượng tên Lâm Vũ Hạo kia, lúc nhìn Thịnh Thiên Kim, trong mắt hiện ra không kiên nhẫn, dường như cảm thấy là Thịnh Thiên Kim trèo cao, tuyên truyền với cô là chuyện mất mặt cỡ nào. Đồng thời, lúc nói chuyện với Lưu Ninh, giọng điệu lại vô cùng thân thiết, có ý cẩn thận lấy lòng.

Lòng Thịnh Thiên Kim ghen một hơi.

Nói thật, dieendaanleequydoon – V.O, nếu để cho cô chọn, thật đúng là cô không muốn dùng cách này.

Nếu vừa xuất đạo đã tuyên truyền với nghệ sĩ nam, vậy sự phát triển sau này, chỉ sợ cũng phải chịu sự hạn chế.

Nhưng bây giờ, cô không có cách nào khác.

Cô không còn là Đại tiểu thư của Tập đoàn Thịnh Thế, không còn là thiên kim hào môn có được tài sản hàng tỉ, Bạch Thận Ngôn trốn tránh không gặp cô, Lục Du Sinh là mặt cọp biết cười, muốn nợ nhân tình, trước tiên phải lật da...

Cô không có lựa chọn khác, chỉ có thể dựa vào cách này.

"Được rồi, cứ như vậy đi. Hẹn hò ở quán cà phê, cùng đi khu vui chơi, còn có đêm khuya đến thăm nhà Vũ Hạo...tạm thời cứ nhiều đó, các cậu cứ làm quen trước, ngày mai đến quán cà phê quay." Lưu Ninh nói xong, đứng lên chuẩn bị rời đi.

Lâm Vũ Hạo đứng dậy, cười nhìn theo cô rời đi.

Lưu Ninh mới vừa đi, nụ cười trên mặt Lâm Vũ Hạo đã không còn.

Anh ta quay đầu, đánh giá Thịnh Thiên Kim từ trên cao: "Tuy chị Ninh nói, để tôi và cô tuyên truyền, nhưng, ít nhất cô phải theo gu thẩm mỹ của tôi. Tôi không thích con gái tóc uốn, cho nên tốt nhất là ngày mai cô duỗi thẳng tóc; còn nữa, tôi không thích con gái mang giày cao gót; tôi cũng không thích váy màu xanh lam, tốt nhất cô..."

Lâm Vũ Hạo nói một mạch, thấy cô không phản bác, thế mới vừa lòng rời đi.

"Ha ha..."

Lâm Vũ Hạo đi rồi, cuối cùng Thịnh Thiên Kim cũng ngẩng đầu, vẻ mặt như ăn nhầm phải phân.

Ông trời ơi, sao tên này bất bình thường vậy?

Đúng là không nhận rõ thân phận của mình.

Cho là cô không biết gì hết à?

Nếu anh ta thật sự là loại tiểu sinh đang nổi nào đó, chắc chắn sẽ không tuyên truyền scandal với một người mới nhỏ nhỏ như cô vào lúc này! Loại scandal như thế này, mấy tiểu sinh đang nổi đều tránh không kịp chứ nói gì?

Lâm Vũ Hạo này, đúng là buồn cười!

Thịnh Thiên Kim ôm một bụng lửa, rời khỏi cao ốc công ty.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Scandal (2)

Edit: V.O

Ba ngày sau.

Thịnh Thiên Kim nằm trên sofa trong nhà.

Ảnh chụp scandal với Lâm Vũ Hạo, có thể coi là đã chụp xong.

Chẳng qua, cô cảm thấy mình mệt như mất nửa cái mạng, máu chốt còn bị ghê tởm không chịu được.

Ngày đó gặp nhau ở phòng nghỉ công ty, cô vẫn chỉ cảm thấy tên Lâm Vũ Hạo đó, thật phiền thật kỳ dị.

Nhưng ba ngày kể tiếp này, cô mới biết được, kỳ dị còn là nhẹ, tên này siêu cấp ghê tởm.

Nói không thích con gái tóc uốn?

Đó là bởi vì anh ta ít tóc, con gái tóc uốn đứng bên cạnh, sẽ khiến tóc anh ta có vẻ càng ít.

Nói không thích con gái mang giày cao gót?

Đó là vì bản thân anh ta không cao, không biết bỏ bao nhiêu tầng đệm dưới chân mới có được chiều cao bình thường, tóc vuốt cao thật cao! Cô gái 1.65 bình thường, nếu mang giày cao gót, lập tức khiến anh ta lòi "chiều cao 1.80".

Nói không thích màu xanh lam?

Về điểm này, nói chung là bản thân đối phương không trắng.

Rõ ràng không có tư bản để trở thành hoa mỹ nam, lại muốn đi con đường thành hoa mỹ nam.

Mỗi lần cần lên hình, sẽ đi tiêm trắng da, tiêm mặt gầy.

Mỗi lần nhiếp ảnh gia chuẩn bị chụp ảnh, anh ta luôn soi gương trước, đánh một tầng phấn nền lên mặt. Sau đó, còn chỉ huy nhiếp ảnh gia tìm góc độ, cần phải chụp mọi vẻ đẹp của anh ta.

Có một lần, lúc anh ta đang chỉ huy người khác, thiếu chút nữa bị người nhận ra. Làm hại sau đó vì trốn người, bọn họ đã lãng phí buổi trưa.

...

Đủ loại chuyện xấu, trong quá trình chụp ảnh, nhiều lần Thịnh Thiên Kim thiếu chút nữa sụp đổ, muốn rống trả Lâm Vũ Hạo.

Không có thân phận vương tử, không có giá trị nhan sắc của vương tử, lại có bệnh vương tử!

Chẳng qua cũng may, cuối cùng cũng chụp xong rồi.

Thịnh Thiên Kim mệt mỏi ngã xuống ghế sofa.

"Ting ting ting..."

Đang mơ màng màng, điện thoại vang lên.

"Alo, chị Ninh...ạ...hà?"

Thịnh Thiên Kim cầm điện thoại, dieendaanleequydoon – V.O, ngồi bật dậy.

"Dạ, em biết rồi! Bây giờ em qua liền!"

Thịnh Thiên Kim nói xong, cầm túi bên cạnh, chạy ra bên ngoài.

Vừa rồi người đại diện nói với cô, ảnh chụp scandal cô mất nửa cái mạng chụp cùng tên bệnh vương tử, bị tặng trên công ty để xuống, nói không được tung ra.

Tặng trên công ty?

Thịnh Thiên Kim nhú mày.

Tặng trên công ty còn có gì?

Cô nghĩ nghĩ, ngoại trừ Bạch Thận Ngôn, còn có thể có ai!

Tính tính thời gian, đối phương cũng sắp về nước rồi.

Hừ!

Nếu thật là Bạch Thận Ngôn giờ trò quý, vậy cô nhất định sẽ không bỏ qua cho anh ta!

...

Thịnh Thiên Kim tức giận vội vàng chạy tới công ty.

Cô vừa đi vào phòng nghỉ, Lâm Vũ Hạo lập tức nhào tới mừng cô một trận.

"Cám miệng!"

Thịnh Thiên Kim rống trả.

Lâm Vũ Hạo hoảng sợ, mặt mông lung nhìn cô.

Hiển nhiên, không nghĩ tới Thịnh Thiên Kim có gan rống mình.

"Chị Ninh, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Thịnh Thiên Kim lập tức đi đến trước mặt Lưu Ninh, hỏi.

Lưu Ninh đứng ở trước cửa sổ, mặt phức tạp nhìn cô.

Vốn scandal này, là công ty đề xuất trước.

Lúc trước, cũng luôn tiến hành vô cùng thuận lợi.

Nhưng không nghĩ tới, sau khi chụp xong, đột nhiên bị tầng trên kêu ngừng lại.

Về phần nguyên nhân, tầng trên không nói.

Sau khi Thịnh Thiên Kim nghe xong, một đám lửa vọt lên trong lòng.

Bạch Thận Ngôn!

Chắc chắn là Bạch Thận Ngôn làm!

"Chị Ninh, giao chuyện này cho em đi, em sẽ xử lý tốt!"

Thịnh Thiên Kim nói xong, xoay người đi ra phía ngoài.

Cô đi vào trong thang máy, ấn tầng 28.

Bạch Thận Ngôn đứng không.

Lúc trước rốt cuộc là ai nói, sau này cũng chỉ là quan hệ giữa cấp trên và nghệ sĩ!

Bây giờ, anh ta lại có ý gì?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Vào nhăm (1)

Edit: V.O

Lần thứ hai đến tầng 28.

Lúc này, cô lại không may mắn gặp được trợ lý Lý ngay cửa thang máy như trước.

"Tôi không có hẹn trước, trợ lý Lý đâu? Tôi có thể gặp anh ấy không." Thịnh Thiên Kim hỏi.

"Thật xin lỗi, Thịnh tiểu thư, bây giờ trợ lý Lý không ở thành phố M." Thư ký trả lời.

Lần trước cho Thịnh Thiên Kim vào, trợ lý Lý đã bị Bạch Thận Ngôn phạt đi công tác, còn chưa trở về.

"Vậy có thể..."

"Không thể."

"..."

Thịnh Thiên Kim há miệng.

Thư ký của Bạch Thận Ngôn, sao tính cách y hệt anh ta, tất cả đều dầu muối không vào!

"Vậy tôi ngồi đây chờ!"

Thịnh Thiên Kim xách túi, ngồi xuống sofa bên cạnh, nói.

"Xin cứ tự nhiên."

Thư ký mỉm cười nói xong, đi làm việc của mình.

Thịnh Thiên Kim ngồi ở bên ngoài một lát.

Cô vốn muốn tìm thời cơ thích hợp, thừa dịp thư ký lơ là, lén lủi vào. Kết quả không nghĩ tới, thư ký này luôn đứng canh ở đó, khiến cô không có nửa cơ hội.

Cuối cùng, cô cũng đợi được thư ký đi toilet, lúc này mới bắt được cơ hội đi vào.

Cô đứng ở cửa văn phòng Bạch Thận Ngôn.

"Cốc cốc..."

Cô hít một hơi thật sâu, gõ cửa đi vào.

Vốn cô đã chuẩn bị mở cửa là mắng, kết quả không nghĩ tới, trong văn phòng lại không có ai.

Ờ?

Không có ai?

Thịnh Thiên Kim đi đến trước bàn làm việc.

Sao lại không có ai chứ?

Cô đánh giá văn phòng.

Đột nhiên, loáng thoáng có tiếng nước, truyền vào trong tai cô.

Hả?

Thịnh Thiên Kim tò mò, dieendaanleequuydoon – V.O, đi tới trước một cánh cửa theo tiếng nước.

Đây là phòng nghỉ?

Cô vồn tay, từ từ đẩy cửa đi vào.

"Ào ào ào ào..."

Cửa bị đẩy mở, tiếng nước bỗng chốc lớn hơn.

Bên trong, là phòng ngủ và phòng tắm.

Tiếng vừa rồi cô nghe thấy, chính là từ trong phòng tắm truyền ra.

Cho nên, vậy là Bạch Thận Ngôn đang tắm?

Trông nét Thịnh Thiên Kim, dạo một vòng trong hốc mắt, thoáng hiện lên gian xảo.

...

Một lát sau, nước trong phòng tắm ngừng lại.

Bạch Thận Ngôn mặc một bộ áo tắm màu trắng, lồng ngực rộng mở, đi ra từ bên trong.

Lúc y đi đến bàn trà, chuẩn bị xoay người rót nước, động tác ngừng lại.

Y từ từ thu tay, đứng thẳng, sau đó nhìn về phía giường.

Chỉ thấy trên giường lớn thuần sắc, có một người đang nằm.

Người kia đắp chăn che kín đầu, không nhìn thấy rõ mặt. Chỉ có thể phán đoán đó là phụ nữ từ độ dài đầu tóc.

Nhất thời, cặp lông mày đẹp của Bạch Thận Ngôn nhíu lại.

Y nhanh chóng đi đến giường.

Lúc y sắp đến gần, đột nhiên người vốn nằm trên giường bật dậy, cầm lấy chăn trùm lên đầu y. Dù phản ứng của Bạch Thận Ngôn nhanh, vẫn không tránh được đối phương tập kích đột ngột.

Trước mặt bỗng chốc tối sầm, y bị chăn che kín.

Chẳng qua, trong nháy mắt y bị đè dưới chân, vươn tay bắt được cánh tay kia. Chỉ nghe thấy một tiếng "A", hai người ngã mạnh lên giường.

Bạch Thận Ngôn đè trên thân người kia, chặn bực bọn họ lại cùng một chỗ.

Trong không gian bị quăn chặt, thân thể hai người dính sát vào nhau, thân mật khăng khít.

"A a a a! Tên lưu manh thối này, nhanh bỏ tôi ra!"

Thịnh Thiên Kim ổn định tinh thần lại, vừa xấu hổ vừa cáu, vươn tay đẩy y.

Nhưng vừa rồi ngã xuống, khiến vạt áo Bạch Thận Ngôn mở ra, Thịnh Thiên Kim đụng vào trước ngực y.

Bịch, thỉnh thỉnh, thỉnh thỉnh...

Tiếng tim đập mãnh liệt vũng vàng, vang lên trong bóng tối ngán ngủ này.

"Bỏ ra!" Trên đầu vang lên giọng nói khàn khàn của Bạch Thận Ngôn.

Hơi thở ấm nóng phun lên mặt, khiến lòng cô hoảng loạn, có cảm giác như trái tim sắp nhảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Vào nhâm (2)

Edit: V.O

"Bỏ ra!"

Cho đến khi Bạch Thận Ngôn lập lại, Thịnh Thiên Kim mới hốt ha hốt hoảng bỏ y ra.

Nhưng sau khi bỏ ra, cô lại muốn đẩy y ra.

"Đừng nhúc nhích!"

Đúng lúc này, trong bóng tối, Bạch Thận Ngôn đè lại vai cô.

Chỗ bị y đè, hình như hơi nóng, khiến cả người cô giật mình chấn động.

"Hô, hô, hô..." (tiếng thở)

Giữa bọn họ, lại yên tĩnh lại.

Nhưng, không biết có phải ảo giác của Thịnh Thiên Kim không, cô cảm thấy hơi thở của Bạch Thận Ngôn lại nặng nề.

...

Bạch Thận Ngôn cố gắng khiến mình bình tĩnh lại.

Y không nghĩ tới, cô gái này lại khơi dậy lửa trong thân thể y.

Không, phải bình tĩnh, phải bình tĩnh.

Y cắn răng, cảnh cáo chính mình.

"Tôi...anh, có thể ngồi dậy không?"

Lúc này, trong bóng tối, giọng nói yếu ớt của Thịnh Thiên Kim vang lên.

Cô rất khi ít nói với giọng điệu như vậy, nhưng lúc này, cô cảm thấy mình sắp hồng mắt, bị hoàn cảnh trước mắt, khiến cho sắp hồng mắt, càng là có người ở trên thân.

Bởi vì ở dưới chân, không gian cực kỳ nhỏ hẹp, thân thể của hai người không thể không kề sát, ngay cả hơi thở cũng quấn quanh với nhau.

Toàn thân cô cứng ngắc, trái tim lại đập nhanh.

"Hô..."

Bạch Thận Ngôn thở dốc, mới nói: "Chân cô, chặn áo của tôi rồi."

"Ơ? Tôi..."

Thịnh Thiên Kim vừa nghe, muốn di chuyển.

Nhưng, cô mới vừa động, hơi thở của Bạch Thận Ngôn lại nặng thêm.

"Ai cho cô cử động!" Bạch Thận Ngôn hung dữ nói.

"Tôi..."

Thịnh Thiên Kim muốn giải thích.

Nhưng đúng lúc này, hình như cô cảm nhận được gì đó.

"Anh..."

Đột nhiên cô vươn tay che miệng, dieendaaneequydoon – V.O, mở to hai mắt nhìn trong bóng tối.

Không, không phải chứ...Bạch Thận Ngôn anh ta, anh ta...

Bạch Thận Ngôn hít một hơi thật sâu, ép xao động trong thân thể, sau đó đột nhiên kề miệng đến bên tai cô, khàn khàn nói: "Cô lại cử động, tôi cũng không dám đảm bảo kẻ tiếp sẽ xảy ra chuyện gì!"

"Anh, tên cầm..."

Thú...

Bạch Thận Ngôn cắn, cắn, lỗ tai của cô...

Mắt Thịnh Thiên Kim, đột nhiên tròn to.

Giờ phút này, trong đầu cô như có pháo hoa bắn ra, choáng váng, kỳ diệu lại mộng ảo.

"Đã nói đừng động đây rồi!"

Bạch Thận Ngôn vừa nói, vừa kéo áo ngủ dưới người cô ra.

...

"A..."

Ánh sáng bất thành linh hiện ra, con đau ập vào mắt Thịnh Thiên Kim. Khóe mắt cô, có chút dịch thể chảy ra.

Bạch Thận Ngôn đang muốn ngồi dậy, lại bị cảnh trước mắt hấp dẫn.

Có lẽ là ngột ngạt trong chăn quá lâu. Lúc này, hai má Thịnh Thiên Kim ửng hồng, mắt ứa lệ, trông diễm đạm đáng yêu, giống như vừa bị người chà đạp, khiến cho người ta kích động muốn ôm cô vào lòng, hung hăng âu yếm một trận.

"Anh, anh nhìn gì vậy?"

Thịnh Thiên Kim dần thích ứng với ánh sáng trước mắt, nhìn Bạch Thận Ngôn.

Trong giây phút cô mở miệng, mắt Bạch Thận Ngôn, hơi lóe lên.

Y thu lại sự rung động vừa rồi, đổi thành bộ mặt vô cảm, ngồi dậy khỏi người Thịnh Thiên Kim.

"Anh...tên khốn kiếp Bạch Thận Ngôn này!"

Thịnh Thiên Kim hét lên một tiếng, ôm chăn quay đầu.

Bạch Thận Ngôn cúi nhìn cô, sau đó mặt vô cảm quần bộ ngực sắp lóa lò ra vào lại trong áo ngủ.

"Cô làm loạn đủ chưa?" Bạch Thận Ngôn nhìn cô, lạnh lùng nói.

"Cái gì? Tôi đâu có?"

Thịnh Thiên Kim quay đầu, trừng y: "Rõ ràng là anh! Vừa rồi, vì sao anh lại cắn tai tôi? Còn, còn..."

Còn, còn nổi lên phản ứng!

Ông trời ơi!

Câu nói kế tiếp, cô thật sự không nói nên lời.

Cho nên, cứ nhắm mũi, ánh mắt nhìn y giống như lên án.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Anh cố ý

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn nghe xong, cười lạnh: "Có vẻ cô lắm chỗ nào rồi. Rõ ràng là cô thừa dịp tôi tắm rửa, tiến vào phòng tôi, trèo lên giường của tôi, ngã vào lòng tôi."

"Nhưng, nhưng anh cũng không nên, không nên đối với tôi..." Thịnh Thiên Kim đỏ mặt.

"Thịnh tiểu thư!"

Đột nhiên, Bạch Thận Ngôn chống hai tay lên giường, nghiêng người tới trước, tiến đến trước mặt cô, nói: "Tôi là đàn ông! Một người đàn ông bình thường, lúc phụ nữ ngã vào lòng, dụ dỗ đủ loại, nếu một chút phản ứng cũng không có, vậy mới là có vấn đề! Trừ khi, cô thừa nhận sức quyến rũ của chính mình không đủ, không đủ để hấp dẫn thú tính của tôi..."

"Im miệng, im miệng, im miệng!"

Thịnh Thiên Kim giống như một con mèo xù lông, bật dậy: "Anh mới không đủ sức quyến rũ! Mị lực của bản tiểu thư rất lớn!"

Bạch Thận Ngôn nghe xong, rút tay về, đứng thẳng bên giường, lạnh lùng nhìn cô: "Một khi đã như vậy, cô cũng không có tư cách trách tôi."

"Anh, anh..."

Thịnh Thiên Kim chỉ vào y, trong lòng ghen một bụng tức, cuối cùng lại không nói nên lời.

Đột nhiên cô phát hiện, nếu bạch thận ngôn không biết xấu hổ, quả thực còn khủng bố hơn mười tên Lục Du Sinh!

"Được rồi, cho dù vì sao đi vào, bây giờ, lập tức đi ra ngoài cho tôi." Bạch Thận Ngôn chỉ vào cửa, nói.

"Vì sao?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, mắt bốc lên một đám lửa: "Tôi cần đi tắm lại."

"Không phải anh mới vừa tắm xong sao? Sao còn..." Lúc cô nói tới đây, đột nhiên ngừng lại, một tay che miệng, một tay chỉ vào người đối diện: "Anh, sẽ không phải là anh... tên lưu manh này!"

Nói xong, đã bước xuống đất, chạy ra bên ngoài.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô vừa xấu hổ vừa giật mình chạy đi, ánh mắt thoáng hiện lên vẻ phức tạp.

...

Sau khi Thịnh Thiên Kim ra ngoài, dieendaanleequydoon – V.O, lại đi đến phòng làm việc.

Đột nhiên, cô vô tình nhìn thấy bản thân mình trong gương, đột ngột dừng lại.

"Trời ơi..."

Cô che mặt, khiếp sợ nhìn chằm chằm người trong gương.

"Sao có thể đồ như vậy? Trời ạ!"

Cô không ngừng lấy tay quạt gió.

...

Hai mươi phút sau, Bạch Thận Ngôn mới đi ra.

Sau khi ra, y phát hiện về mặt Thịnh Thiên Kim như đang đi vào cõi tiên, ngồi trên ghế sofa nhìn bầu trời ngoài cửa sổ.

Trong ký ức của y, Thịnh Thiên Kim luôn luôn tràn ngập sức sống, náo loạn, lại rất ít có lúc yên tĩnh như thế này.

Nghe được tiếng động, Thịnh Thiên Kim quay đầu, thấy được Bạch Thận Ngôn.

Cô suy tính y một lúc.

Lúc này, Bạch Thận Ngôn đã cởi áo ngủ, thay quần áo ngay ngắn, lại trở lại thành Bạch gia nói năng nghiêm túc kia. Chỉ là, có lẽ do tắm rửa, tóc y chưa khô hoàn toàn, ướt sũng, vài sợi không nghe lời lại dựng lên trên đỉnh đầu, có vài phần buồn cười và hiền hòa hơn bình thường.

"Cô đến tìm tôi làm gì?" Bạch Thận Ngôn ngồi xuống đối diện cô.

Y không nói tới thì thôi, y vừa nói tới, lửa giận trong lòng Thịnh Thiên Kim lại bùng lên.

"Anh còn nói!"

Cảm xúc Thịnh Thiên Kim kích động, nói: "Về kế hoạch tuyên truyền của tôi và Lâm Vũ Hạo, có phải bị anh bác bỏ không?"

Anh có biết không, vì chụp cái này, cô đã nhận bệnh vương tử của Lâm Vũ Hạo bao lâu?

Buổi chụp cực kỳ tàn ác, diệt sạch tính người như vậy, cô không bao giờ muốn trải nghiệm lần thứ hai!

Kết quả, Bạch Thận Ngôn lại tốt, chỉ một câu nói, trực tiếp bỏ mặc vất vả và nỗ lực của cô!

Vậy sao có thể không khiến cô tức giận?

"Anh cố ý làm khó dễ tôi đúng không?" Thịnh Thiên Kim trùng y, nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Cô không nên trở lại

Edít: V.O

Sắc mặt Bạch Thận Ngôn, trầm xuống.

Thực tế, lúc cô nhắc tới Lâm Vũ Hạo, ánh mắt y đã không thích hợp.

Bây giờ, nghe thấy Thịnh Thiên Kim chỉ trích, còn nói là y cố ý làm khó dễ cô, lửa giận vốn đã được đề xuống của Bạch Thận Ngôn, lại có lý do bùng lên.

Chỉ là, từ trước đến nay Bạch Thận Ngôn là người vui buồn không hiện lên mặt.

Cho nên, mặc dù trong lòng y đã hận không thể kéo lỗ tai Thịnh Thiên Kim, rống to với cô, nhưng thực tế, giọng trả lời của y lại trầm hơn bình thường vài lần: "Còn chưa xuất đạo, đã tung scandal với nghệ sĩ nam cùng công ty. Cho dù sau này, thành tựu của cô có tốt bao nhiêu, người khác cũng sẽ nói, lúc trước cô thượng vị dựa vào đàn ông, mới có thành tựu hôm nay. Một câu nói, đã bác bỏ tất cả nỗ lực của cô. Chẳng lẽ, cô muốn nhìn thấy được ngày đó?"

Bạch Thận Ngôn nói như vậy, Thịnh Thiên Kim cũng nổi giận: "Anh đã nghĩ như vậy, sao lúc trước lại bảo tôi tung scandal với anh ta?"

Còn nói không cố ý?

Rõ ràng chính là muốn cô xấu mặt, muốn để cho Lâm Vũ Hạo tra tấn cô, còn nói không cố ý...

Thịnh Thiên Kim tức giận suy nghĩ trong lòng.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, đôi mắt tối sầm lại, cũng không giải thích nhiều: "Đây là quyết định của công ty. Bây giờ cô đã là nghệ sĩ của Chanh Giai, vậy thì phải phục tùng quyết định của công ty!"

"Anh..."

Thịnh Thiên Kim đứng bật dậy, trừng y: "Anh đừng quá đáng! Lúc trước nói, những chuyện lúc trước coi như chưa từng xảy ra, sau này chỉ là quan hệ giữa cấp trên và nghệ sĩ. Bây giờ, người phá lời, công tư không phân, lại là anh! Bạch Thận Ngôn, rốt cuộc anh muốn thế nào? Anh không muốn ký kết với tôi, anh nói với tôi là được, thừa dịp tôi còn chưa xuất đạo, trực tiếp hủy hợp đồng với Chanh Giai là được rồi."

Bạch Thận Ngôn nhìn cô, đôi mắt màu đen đỏ, đen tối không rõ.

"Thôi, cứ vậy đi! Tôi biết, dieendaaneequydoon – V.O, anh không rộng lượng như biểu hiện bên ngoài! Trong lòng anh, chắc chắn còn hận chuyện ban đầu."

Thịnh Thiên Kim đứng dậy, nói: "Đã như vậy, tôi cũng không nói nhiều vô ích. Anh yên tâm, tôi sẽ tìm thời gian nói rõ với anh Du Sinh, nói là tự tôi muốn hủy hợp đồng, không liên quan gì đến anh. Đến lúc đó, cũng sẽ không khiến anh khó xử!"

Thịnh Thiên Kim nói xong, nhấc chân đi ra cửa.

"Vậy sao lúc trước cô lại trở lại?" Đúng lúc này, giọng Bạch Thận Ngôn từ phía sau truyền đến.

Thịnh Thiên Kim dừng lại trước cửa, không xoay người.

Miệng cô, giật giật, do dự vài lần, nhưng không có cách nào nói ra đáp án chân thật nhất.

"Lúc trước, cô không nên trở lại." Bạch Thận Ngôn nói.

Thân thể Thịnh Thiên Kim, cứng đờ, mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Không, không nên trở lại?

Ha ha...

Cô nở nụ cười khổ.

Không nên trở lại sao?

"Anh cho là, tôi trở lại vì anh à?" Cô đề chưa xốt trong lòng, giọng nói sắc bén: "Ha ha, đừng tự mình đa tình. Lúc trước, tôi thật vất vả thắng cuộc, thật vất vả mới rời khỏi thành phố M, tôi ung dung tự tại bên ngoài, anh nghĩ rằng tôi trở lại vì anh? Nếu không phải đột nhiên anh Du Sinh về nước, tôi muốn gặp anh ấy, sao tôi có thể trở lại thành phố M? Trở về thành phố mà tôi đã chơi ngán?"

Nếu lúc này Thịnh Thiên Kim quay đầu, tất nhiên cô sẽ phát hiện mặt Bạch Thận Ngôn, đã dày đặc mây đen.

"Còn nữa, anh nghĩ rằng tôi muốn gặp anh sao? Ban đầu ở nhà hàng, khi tôi biết anh chính là em trai của anh Du Sinh, anh không biết, lòng tôi hối hận thế nào. Nếu sớm biết sẽ gặp lại anh, tôi không nên đồng ý với anh Du Sinh vào làng giải trí để chơi đùa..."

Thịnh Thiên Kim đã không biết mình đang nói gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Khẩu thị tâm phi

Edit: V.O

Lòng cô rất khó chịu, rất khó chịu, rất khó chịu.

Cô cần gấp một cái lỗ để phát tiết, cần gấp chuyển dời cảm giác khó chịu này đi.

Cho nên, cô hoàn toàn không biết, bản thân mình đang nói cái gì.

"Anh cũng không phải không biết, Thịnh Thiên Kim tôi, từ trước đến nay quen tùy tiện, không thèm để tâm, sao có thể thật lòng thật dạ với ai chứ?" Thịnh Thiên Kim nói, bàn tay dưới thân, đã nắm rất chặt: "Cho nên, anh nói thà rằng tôi không trở lại. Ồ, anh cho là, anh không muốn gặp tôi, tôi lại muốn gặp anh à?"

Nói tới đây, hốc mắt cô, đã chứa đầy nước mắt.

Cuối cùng, Thịnh Thiên Kim nói: "Bạch Thận Ngôn, anh không khỏi quá tự mình đa tình rồi."

Sau khi nói xong, mở cửa rồi đi.

...

Trong văn phòng, chỉ còn lại một mình Bạch Thận Ngôn.

Y ngồi trên ghế sofa, mặt âm trầm dọa người.

"Choang..."

Đột nhiên, y hát cốc nước bên cạnh xuống đất.

"Thịnh Thiên Kim!"

Y nhìn chăm chăm cốc nước rơi vỡ dưới đất, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Cô đúng là cô gái không tim không phổi.

Lúc trước, lúc phương án tung scandal được đề xuất, y không ở trong nước.

Chờ y trở về, liên tục tăng ca hai đêm, hôm nay thật vất vả hết bận, kết quả lại nhìn thấy bản thông văn scandal này!

Y không hề suy nghĩ, trực tiếp bác bỏ. Hoàn toàn không giống Thịnh Thiên Kim nói, là y cố ý chinh cô.

Nhưng bây giờ, tất cả đều đã chậm.

Giải thích?

Giải thích còn có tác dụng gì?

Không phải tự Thịnh Thiên Kim đã nói sao, cô trở lại thành phố M vì Lục Du Sinh, trong lòng cô, hoàn toàn không có y, tất cả chuyện trước đây của bọn họ, là vì đánh cược với bạn bè, bây giờ cô chơi ngán rồi...

Cho nên, Bạch Thận Ngôn, mày cần gì phải vậy?

Người khác hoàn toàn chưa từng để ý đến mày, dieendaanleequydoon – V.O, hoàn toàn chỉ đang chơi đùa với mày, mày lại tha thiết trông mong quần quýt...

"Cần gì phải vậy chứ?"

Y tựa lên ghế sofa, tay dè lên mắt, mỗi một nói.

...

Thịnh Thiên Kim xuống khỏi tầng 28, trực tiếp trốn vào toilet tầng kế.

Tên khốn kiếp Bạch Thận Ngôn này, tên khốn kiếp, tên khốn kiếp!

Hu hu hu...

Thật giận mà.

Sao anh ta có thể nói như vậy?

Còn nói, lúc trước cô không nên trở lại thành phố M.

Đúng vậy, bây giờ cô hối hận rồi.

Sớm biết mọi chuyện sẽ biến thành như vậy, lúc trước cô thật sự không nên trở lại.

Ai cũng không biết, lúc Lục Du Sinh hỏi cô, muốn đến thành phố M không, lòng cô thoáng hiện lên một ý nghĩ, không phải gặp lại bạn tốt, không phải có thể thoát khỏi mẹ con Hồ Diệp Nhi đuổi giết, mà là Bạch Thận Ngôn!

Đúng vậy, là Bạch Thận Ngôn.

Trời mới biết, bên trong quyết định trở lại thành phố M của cô, có bao nhiêu vì Bạch Thận Ngôn.

Nhưng bây giờ, Bạch Thận Ngôn lại nói, lẽ ra lúc trước cô không nên trở lại.

Không nên trở lại?

Hu hu hu...

Tên khốn kiếp Bạch Thận Ngôn này.

Thịnh Thiên Kim ngồi trên nắp bồn cầu, lần đầu tiên khóc đến đáng thương như vậy, vì một người đàn ông.

...

Cô không biết mình khóc bao lâu ở bên trong.

Dù sao cuối cùng, lúc cô chuẩn bị đi ra ngoài, phát hiện mắt sưng như quả đào.

Vừa khéo lúc này, có người đi từ bên ngoài vào.

Dù gì Thịnh Thiên Kim cũng là nghệ sĩ mà công ty ký hợp đồng, nên trốn vào cái phòng ngăn cách bên cạnh.

"Ào ào ào ào..."

Tiếng nước vang lên.

Người tới rửa tay, lúc chuẩn bị đi ra ngoài, điện thoại vang lên.

"Alo, anh Vũ Hạo à...dạ, đúng vậy..." Người nọ nhận điện thoại.

Giọng nói này có chút quen thuộc, hình như cô đã từng nghe ở đâu đó?

Thịnh Thiên Kim mất sung, suy nghĩ.

"Anh nói Thịnh Thiên Kim à? À, là người đó...hi hi hi, cảm ơn anh Vũ Hạo trút giận giúp em. Dạ, ngày khác em mời anh ăn cơm..."

Người nợ nói xong, tâm tình tốt ngâm nga rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Đụng mặt

Edit: V.O

Anh Vũ Hạo, trút giận?

Người này, chính là người cô đã từng gặp trong văn phòng Bạch Thận Ngôn...

Cố Yên Nhi!

Không sai, chính là Cố Yên Nhi vênh váo tự đắc kia.

Anh Vũ Hạo trong miệng cô ta, chính là Lâm Vũ Hạo à?

Được lắm! Thì ra Lâm Vũ Hạo quen biết với Cố Yên Nhi.

Khó trách, cô nói sao Lâm Vũ Hạo vừa gặp cô, lại soi mói, khinh thường đủ thứ. Lúc chụp ảnh, cũng không phối hợp đủ chuyện, giống như bà đi tới. Thì ra, anh ta đang dạy dỗ cô giúp Cố Yên Nhi.

"Chuyện này, gọi là gì đây chứ?"

Lòng Thịnh Thiên Kim vừa tức giận, còn cảm thấy hoang đường.

Cuối cùng, cô thành công tính món nợ này lên đầu Bạch Thận Ngôn.

Nếu không phải do tên khốn kiếp Bạch Thận Ngôn, sao cô có thể bị Cố Yên Nhi nhắm vào? Sao cô có thể bị Lâm Vũ Hạo làm ghê tởm?

Cho nên, đều do Bạch Thận Ngôn.

...

Thịnh Thiên Kim nói tình hình của mình với người đại diện.

Kết quả bị người đại diện mắng cho một trận, nói cô về nhà chờ tin.

Thịnh Thiên Kim phiền lòng rời khỏi công ty.

Đi trên đường, Lục Du Sinh gọi điện thoại đến.

"Alo, anh Du Sinh? Anh nói ăn cơm, hôm nay? Đúng rồi, em có chuyện muốn nói với anh, em không muốn...a..."

Ngay lúc cô đang nghe điện thoại, không cẩn thận bị người bên cạnh đụng phải.

"Thiên Kim, xảy ra chuyện gì vậy?" Đầu kia điện thoại, Lục Du Sinh hỏi.

"À, không, không sao! Anh Du Sinh, dieendaaneequydoon – V.O, tối nay em có việc, sẽ không ăn cơm với anh. Em cúp đây." Nói xong, nhanh chóng cúp điện thoại, nhìn hai người trước mặt.

"Cố Niệm!"

Đỗ Thiên Mỹ kêu lớn, sau đó nhảy lên, hung hăng gõ đầu cô: "Mấy tháng này, cậu chết ở đâu vậy? Sao chẳng có chút tin tức nào!"

"Ồi!" Thịnh Thiên Kim ôm đầu, cười với cô.

"Cậu rõ là..."

Đỗ Thiên Mỹ hưng phấn, lại muốn đánh cô.

"Thiên Mỹ, sao cậu lại ở đây?" Thịnh Thiên Kim nhanh chóng nắm lấy tay cô, hỏi.

"Mấy ngày nay, rốt cuộc cậu đã chạy đi đâu?" Đỗ Thiên Mỹ hỏi.

Thịnh Thiên Kim cười cười: "Trong nhà xảy ra chút chuyện, trở về xử lý. Thật có lỗi, lúc trước điện thoại mình bị trộm, cho nên mãi không liên lạc cho cậu."

Thực tế, lúc trở lại thành phố M, không phải cô không nghĩ tới liên lạc với bọn Đỗ Thiên Mỹ. Chỉ là lúc đó, cô đã không còn là Đại tiểu thư Thiên Kim, cô sợ chuyện "bạn bè rời bỏ" lúc trước lại xảy ra. Hơn nữa, lòng tự trọng của cô quá phá. Cho nên sau khi đến thành phố M, dứt khoát đổi số điện thoại, không liên lạc với bọn họ nữa.

Lần này gặp nhau bất ngờ, cô phát hiện chút khó chịu vừa rồi trong lòng, tất cả lại không thấy nữa.

"Đi đi đi! Đêm nay là sinh nhật của bạn trai Hi Nhiên, bọn mình cũng hẹn chúc mừng sinh nhật anh ấy ở Lam Sắc. Vừa vặn, cậu đi với mình đi. Nếu Hi Nhiên nhìn thấy cậu, chắc chắn sẽ rất vui." Đỗ Thiên Mỹ khoát tay lên vai cô, nói.

"Nhưng Thiên Mỹ..."

Không đợi Thịnh Thiên Kim gật đầu, một giọng nữ yếu ớt vang lên từ bên cạnh.

Đó là cô gái có vẻ ngoài, nhiều nhất chỉ coi là thanh tú.

Mặc hàng hiệu trên người, nhưng người từng trải vừa nhìn thấy, sẽ biết là loại nhà giàu mới nổi, không hiểu thời thượng.

Dưới ánh sáng của Đỗ Thiên Mỹ, cô ta có vẻ vô cùng không thu hút. Nếu cô ta không mở miệng, chỉ sợ Thịnh Thiên Kim cũng quên còn có một người như vậy.

Lưu Uyển thấy các cô nhìn qua, cẩn thận dè dặt nhắc nhở: "Lam Sắc là dành cho hội viên, cần phải có Thẻ hội viên, hoặc là thiệp mời đặc biệt mới có thể vào. Cố Niệm cậu ấy, hình như không có..."

"Vậy à." Đỗ Thiên Mỹ nói.

Lưu Uyển nghe xong, ánh mắt thoáng hiện lên một chút vui sướng.

"Đã vậy, vậy thì lấy thiệp mời hội sáng tôi đưa cho cậu cho Niệm Niệm đi." Đỗ Thiên Mỹ thờ ơ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Bạn trai của Lý Hi Nhiên

Edit: V.O

"Cái gì?"

Mắt Lưu Uyển tròn to, vẻ mặt không thể tin được.

Thịnh Thiên Kim nhìn thấy, kéo tay Đỗ Thiên Mỹ, nói: "Không cần! Ngày khác mình lại hẹn Hi Nhiên là được rồi."

Đỗ Thiên Mỹ để lại tay Thịnh Thiên Kim, để cô đừng nói chuyện, sau đó nhìn Lư Uyển: "Sao, cậu không đồng ý? Vậy thiệp mời đó vốn là tôi đưa cho cậu. Bây giờ tôi muốn lấy lại, cậu còn không đồng ý hả?"

"Không, Thiên Mỹ cậu đừng hiểu lầm. Sao mình có thể không đồng ý? Thiệp mời ở đây, bây giờ mình sẽ đưa cho Cố Niệm." Lư Uyển nói, nhanh chóng lấy thiệp mời ra, nhét vào trong tay Thịnh Thiên Kim, nói: "Cố Niệm, cậu cầm đi. Vốn buổi tối mình có việc khác. Ha ha."

"Coi như cậu thức thòi."

Đỗ Thiên Mỹ hừ hừ, sau đó quay đầu, cầm lấy tay Thịnh Thiên Kim, nói: "Niệm Niệm, chúng ta đi thôi."

Nói xong, lại kéo cô đi đến chiếc xe thể thao màu đỏ đậu ở ven đường.

Lư Uyển đứng tại chỗ, ngăn người nhìn các cô.

Cho đến khi xe thể thao biến mất trong dòng xe, về lấy lòng trên mặt cô ta mới dần dần biến mất, biến thành oán hận thật sâu.

...

"Như vậy có được không?"

Trên xe, Thịnh Thiên Kim hỏi Đỗ Thiên Mỹ.

"Sao lại không được?"

Đỗ Thiên Mỹ không quan tâm: "Công ty nhà Lư Uyển có thể tiếp tục mở, toàn bộ phải dựa vào nhà họ Đỗ mình. Cô ta luôn luôn lấy lòng mình, muốn chen vào vòng luẩn quẩn của mình. Đã vậy, cô ta cũng nên trả giá chút đi. Dù sao, bên cạnh Đỗ Thiên Mỹ mình cũng không thiếu người như vậy. Nếu không chịu nổi, trực tiếp bỏ đi là được."

Thịnh Thiên Kim thấy Đỗ Thiên Mỹ nói như chẳng hề để tâm.

Vì thế cũng biết, đây là Chu Du đánh Hoàng Cái, một người nguyên đánh, một người nguyên nhận.

Dù sao trước kia, bên cạnh cô cũng không thiếu người như vậy.

Lúc cô đắc thế, bọn họ tiếp cận cô với mục đích lấy lòng cô, nhưng lúc cô gặp nạn, lại lập tức đổi sắc mặt, bỏ đá xuống giếng.

Nghĩ đến đây, cô cũng không rồi rắm nữa.

Đã đụng mặt với Thiên Mỹ, dieendaanleequydoon – V.O, vừa vặn cô có thể phát tiết những uất ức nhận từ chỗ Bạch Thận Ngôn một chút!

...

Chờ bọn họ đến Lam Sắc, đã gần tối.

Đỗ Thiên Mỹ như ngựa quen đường cũ, đi xuyên qua sảnh chính xa hoa, đi vào bên trong.

"Cạch..."

Đỗ Thiên Mỹ đẩy cửa ra, kêu lên.

Lập tức, mọi người trong phòng nhìn về phía này.

"Thiên Mỹ, cậu đến rồi!"

"Sao giờ mới đến? Cần phải phạt ba ly rượu."

"Đúng đúng! Cậu quá chậm rồi."

...

Xem ra Đỗ Thiên Mỹ rất được lòng người ở trong vòng tròn này.

Cô đi vào, lại có người chào hỏi.

Lúc này, một tên trông có vẻ quần là áo lượt, kéo Lý Hi Nhiên đi tới phía bọn cô.

"Thiên Mỹ, em đã đến chậm." Tên này nói.

"Chậm cái gì." Đỗ Thiên Mỹ khinh thường hừ hừ, đẩy Thịnh Thiên Kim ở phía sau ra.

"Trời ạ! Niệm Niệm! Cuối cùng Niệm Niệm cũng trở lại." Lý Hi Nhiên vừa nhìn thấy cô, lập tức vui vẻ nói.

"Hi Nhiên." Thịnh Thiên Kim gật đầu với cô.

Lý Hi Nhiên xông tới, ôm lấy cô.

"Cậu cảm thấy cái mũi này của mình thế nào? Mới làm "

"...hoàn hảo."

"Mình cũng thấy vậy. Chỉ là, mắt còn chưa đủ to..."

"..."

Rất nhanh, "Ma cuồng thẩm mỹ" Lý Hi Nhiên đã quán quýt lấy Thịnh Thiên Kim, chia sẻ chuyện mặt mình.

Đúng lúc này, Thịnh Thiên Kim phát hiện, lúc Lý Hi Nhiên nói chuyện phẫu thuật thẩm mỹ, mặt bạn trai Tôn Bân của cô, thoáng hiện lên bức mình. Nhưng, Lý Hi Nhiên không phát hiện ra, vẫn vui vẻ trò chuyện với cô.

"Được rồi được rồi, tất cả mọi người ngồi đi."

Cuối cùng, vẫn là Đỗ Thiên Mỹ lên tiếng, bọn họ mới ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Bắt đúng chỗ

Edit: V.O

Cả phòng tuần nam mỹ nữ, chơi vui vẻ.

Lúc này, Tôn Bân đi đến, mời rượu cô.

Đối phương là người được chúc mừng, tự nhiên cô sẽ không từ chối.

Chỉ là lúc tên Tôn Bân kia mời rượu cô, ánh mắt liên tục nhìn phần ngực cô, còn vô tình hay cố ý đụng chạm cô. Chẳng qua, đều bị Thịnh Thiên Kim tránh được.

Thịnh Thiên Kim nhìn nhìn Lý Hi Nhiên hoàn toàn không biết gì cả, quyết định sau này tìm thời gian, nói chuyện với cô ấy.

Cô cảm thấy, tên Tôn Bân này không quá đáng tin.

...

Rượu qua ba vòng.

Người trong phòng, cũng uống nhiều rồi.

Thịnh Thiên Kim nhìn nhìn thời gian, sắp mười hai giờ rồi, tính đi trước.

"Cậu phải đi à? Vậy nói với Hi Nhiên một tiếng đi." Đỗ Thiên Mỹ nói.

Thịnh Thiên Kim nhìn một vòng, không phát hiện bóng dáng của Lý Hi Nhiên.

Không chỉ Lý Hi Nhiên, ngay cả bóng dáng của Tôn Bân cũng không thấy.

"Thôi, mình gửi tin nhắn cho cậu ấy sau." Thịnh Thiên Kim nói.

"Vậy mình cũng về. Không uống nổi nữa."

Đỗ Thiên Mỹ nói, đá văng người bên cạnh ra, cầm lấy túi của mình đeo lên vai, đi ra phía ngoài.

...

Bên ngoài căn phòng Tôn Bân bao hôm nay, có một cái sân.

Thịnh Thiên Kim và Đỗ Thiên Mỹ mới vừa đi từ trong ra, chợt nghe thấy tiếng tranh cãi từ trong sân truyền đến.

"Sính Đình là bạn anh. Hôm nay là sinh nhật anh, Sính Đình đến lúc mừng anh thì sao? Em đừng có tình gây sự được không?"

"Hu hu hu...em ghét cô ta, em không muốn nhìn thấy cô ta...anh nói cô ta đi đi..."

"Đi cái gì mà đi? Lý Hi Nhiên, em đừng được một tắc lại muốn tiến một thước được không? Em cũng không nhìn lại mình? Trên dưới toàn thân em, chỗ nào là không sửa? Nếu ba em không có chút tiền, ai sẽ để ý đến em? Ngực giả, mũi giả, mắt giả..."

"Hu hu hu...Tôn Bân, dieendaaneequuydoon – V.O, sao anh lại có thể nói em như vậy chứ?"

...

Nghe đến đó, Thịnh Thiên Kim và Đỗ Thiên Mỹ nhìn nhau, đi nhanh đến chỗ sân.

Chờ bọn họ đến chỗ sân, vừa hay nhìn thấy Tôn Bân che chở một cô gái, đang mắng Lý Hi Nhiên.

Mà Lý Hi Nhiên nước mắt nước mũi, khóc rất đáng thương.

"Tôn Bân, anh muốn đi đâu? Đừng đi..."

"Cút ngay..."

Tôn Bân muốn dẫn cô gái đó đi, Lý Hi Nhiên đi ngăn cản anh ta, trực tiếp bị Tôn Bân hất một cái ngã xuống đất.

"Tôn Bân, anh đang làm gì vậy?"

Đỗ Thiên Mỹ kêu lớn một tiếng, đi qua chỗ Lý Hi Nhiên, nâng cô từ dưới đất dậy.

Thịnh Thiên Kim cũng đi theo qua.

Tôn Bân nhìn thấy các cô đến, vẻ mặt dịu lại một chút: "Các em tới đúng lúc! Lý Hi Nhiên uống rượu, đang điên vì rượu, các em dẫn cô ấy đi nhanh đi!"

"Hu hu hu...không, không phải như thế...anh ấy, anh ấy và cô gái kia..." Lý Hi Nhiên khóc sụt sùi, nói: "Mình nhìn thấy anh ấy hôn cô ta ở đây...hu hu..."

"Tôn Bân, Hi Nhiên nói có đúng không?"

Tính cách Đỗ Thiên Mỹ là loại chỉ cần một chút sẽ bùng nổ.

Vừa nghe thấy như vậy, chỗ nào còn chịu để yên.

Tôn Bân chống lại ánh mắt cô, có chút chột dạ: "Chỉ là uống chút rượu, vậy cũng không có gì."

"Anh Tôn Bân nói không sai, là Lý Hi Nhiên chuyện bé xé ra to." Đúng lúc này, cô gái vốn được Tôn Bân che chở, đột nhiên đứng ra, nói.

Thịnh Thiên Kim sững sốt.

Cô gái này thật không biết xấu hổ?

Ai nghĩ tới, Đỗ Thiên Mỹ nhìn thấy vẻ ngoài của cô gái đó, sau đó cả người đều nổ tung: "Mã Sính Đình, dĩ nhiên là cô!"

"Cô ta chính là Mã Sính Đình?"

Mắt Thịnh Thiên Kim trừng lớn, ngạc nhiên nhìn cô gái trước mặt.

Mã Sính Đình cười cười, nhìn các cô khiêu khích.

Thịnh Thiên Kim nhìn khuôn mặt dày lớp trang điểm kia, nhớ tới một chuyện Đỗ Thiên Mỹ từng đề cập với cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đứng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: "Người qua đường" bị ngộ thương

Edit: V.O

Ba người Đỗ Thiên Mỹ, Tiểu Tử Du, cùng với Lý Hi Nhiên, xem như là thanh mai trúc mã.

Tiểu Tử Du thích ăn chơi, Đỗ Thiên Mỹ thích xa xỉ, mà Lý Hi Nhiên lại điên cuồng phẫu thuật thẩm mỹ.

Về chuyện Lý Hi Nhiên phẫu thuật thẩm mỹ...

Đỗ Thiên Mỹ từng kể với cô, thật ra không phải ngay từ ban đầu, Lý Hi Nhiên đã thích phẫu thuật thẩm mỹ.

Vốn sau này cô ấy yêu thích phẫu thuật thẩm mỹ, là vì một chàng trai.

Lúc Lý Hi Nhiên học trung học, đã từng yêu một chàng trai.

Lý Hi Nhiên rất yêu chàng trai đó.

Nhưng sau này, chàng trai này lại bị bạn khuê mật của Lý Hi Nhiên lúc đó là Mã Sinh Đình dẫn đi. Không chỉ như thế, lúc chàng trai này đá Lý Hi Nhiên một cú, còn đã kích cô, nói cô xấu, mỗi lần hôn cô, đều ghé tòm đến buồn nôn...

Lần đó, Lý Hi Nhiên nhận đến đá kích rất lớn.

Đỗ Thiên Mỹ luôn luôn khuyên bảo cô.

Tiểu Tử Du còn dẫn người đi dạy dỗ chàng trai kia.

Nhưng, vậy cũng không thể bù lại những tổn thương mà chàng trai đó đã gây ra cho Lý Hi Nhiên.

Từ đó về sau, Lý Hi Nhiên lại điên cuồng say mê phẫu thuật thẩm mỹ.

Cô cảm thấy, mình không hạnh phúc trong chuyện tình yêu, là bởi vì chính mình xấu.

Nếu cô trở nên xinh đẹp, có thể nhận được hạnh phúc hoàn mỹ.

...

Những ngày tiếp theo, Đỗ Thiên Mỹ và Tiểu Tử Du chỉ có thể trơ mắt nhìn Lý Hi Nhiên càng lún càng sâu.

Mà Mã Sinh Đình cướp chàng trai đó không bao lâu, đã bỏ chàng trai đó, sau đó đi quán lấy người khác.

Mấy năm nay, Mã Sinh Đình đều ở nước ngoài.

Không nghĩ tới bây giờ lại trở lại.

Không chỉ trở lại, còn không biết nghe được ở đâu, bạn trai hiện giờ của Lý Hi Nhiên là Tôn Bàn.

Kết quả, lặp lại kể cũ, dụ dỗ Tôn Bàn.

...

"Các cô đủ chưa! Sinh Đình vô tội, dieendaaneequydoon – V.O, là tôi uống rượu, hôn cô ấy, không có chút gì liên quan đến cô ấy." Tôn Bàn kéo Mã Sinh Đình, nói. Nói tới đây, hẳn lại quay đầu, trừng Lý Hi Nhiên: "Lý Hi Nhiên, cô đừng cố tình gây sự nữa."

Nói xong, dẫn Mã Sinh Đình rời đi.

Lý Hi Nhiên khóc rất đáng thương.

"Anh đứng lại đó cho tôi!"

Đỗ Thiên Mỹ bùng nổ: "Sao trên đời này lại có thể có loại người thối nát như anh!"

Nói xong, nắm túi ném về phía Tôn Bàn và Mã Sính Đình.

"Đỗ Thiên Mỹ, có phải cô điên rồi không!"

"A a! Đầu tôi..."

Tôn Bàn và Mã Sính Đình kêu.

Rất nhanh, bọn họ đã bắt đầu đánh trả.

Tôn Bàn là đàn ông, sức chiến đấu của Đỗ Thiên Mỹ có mạnh, khó tránh khỏi cũng sẽ bị chịu thiệt.

Bên kia, Lý Hi Nhiên đã khóc thành người lệ.

Thịnh Thiên Kim nhìn thấy, không được, cô phải giúp Đỗ Thiên Mỹ.

Cô nhìn chung quanh một chút, nhìn thấy vòi nước nằm trên mặt cỏ, trong lòng lập tức nghĩ ra một kế.

Cô vọt tới mặt cỏ, vặn mở chốt, kêu lớn một tiếng: "Thiên Mỹ tránh ra", sau đó phun nước lên người Tôn Bàn và Mã Sính Đình.

"A a a! Quần áo của tôi!"

"Đừng phun..."

Tôn Bàn và Mã Sính Đình thét chói tai.

Bọn họ muốn bỏ chạy, ai biết Đỗ Thiên Mỹ lại nhặt được cây gậy, cản ở trên đường. Chỉ cần bọn họ đi đến, cầm gậy đánh bọn họ. Nếu bọn họ chạy về phía bên kia, Thịnh Thiên Kim lại phun bọn họ.

Vì thế rất nhanh, bọn họ đã bị xối cho ướt sũng.

"Ha ha ha...cho các anh đặc ý!" Đỗ Thiên Mỹ cười to.

Thịnh Thiên Kim cũng cười.

"Đừng phun..."

"Lý Hi Nhiên, cô bảo bọn họ dừng tay..."

Tôn Bàn kêu.

Bởi vì Thịnh Thiên Kim tập trung chú ý hai người bọn họ, cho nên không để ý người vừa đi tới bên cạnh.

"Rào rào..."

Lúc Mã Sính Đình có ý đồ chạy trốn, Thịnh Thiên Kim trực tiếp chuyển ống nước, tính cả người mới tới kia, đều bị xối cả người là nước.

Lúc cô thấy rõ người đến là ai, sợ tới mức thả vòi nước trong tay rơi "bộp" xuống đất.

"Bạch, Bạch Thận Ngôn?"

Thịnh Thiên Kim há miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12. Anh muốn làm gì

Edit: V.O

"Bạch Thận Ngôn, anh thả tôi ra! Anh nhanh thả tôi ra, Bạch Thận Ngôn..."

Lúc này, Thịnh Thiên Kim đang bị Bạch Thận Ngôn túm, đi đến cửa thang máy.

Tay Bạch Thận Ngôn giống như cái kiềm sắt, nắm lấy cô chặt cứng, khiến cô hoàn toàn không tránh thoát được.

Nhưng, cho dù cô giãy dụa thế nào, Bạch Thận Ngôn cũng không bỏ ra.

"Ting..."

Cửa thang máy mở, Bạch Thận Ngôn đẩy Thịnh Thiên Kim vào trong thang máy.

"Bạch Thận Ngôn, rốt cuộc anh muốn làm gì? Tôi đã nhún nhường nói với anh, vừa rồi là tôi không đúng, tôi không nên phun nước lên anh...nhưng đây không phải là ý định của tôi, tôi không cố ý...anh nhanh thả tôi ra, tôi..."

"Bộp..."

Đúng lúc này, đột nhiên Bạch Thận Ngôn đè lại vai cô, ấn cô lên tường thang máy, cúi đầu nhìn chăm chăm cô: "Im miệng!"

Thịnh Thiên Kim sợ tới mức nhanh chóng vuron tay che miệng, mắt trừng lớn nhìn y.

"Rốt cuộc anh muốn làm gì?" Sau đó, cô nhỏ giọng hỏi.

Bạch Thận Ngôn không trả lời.

Lúc này, cửa thang máy mở ra.

Bạch Thận Ngôn kéo cô, đi ra phía ngoài.

Rất nhanh, Bạch Thận Ngôn dẫn cô đến trước một cánh cửa, người phía sau dùng thẻ mở cửa cho bọn họ.

"Này, anh muốn làm gì? Tôi không muốn thuê phòng với anh!" Hai tay hai chân Thịnh Thiên Kim ôm lấy cánh cửa, la lớn.

Lời nói vừa ra, trên hành lang không có một tiếng động.

Sắc mặt Bạch Thận Ngôn, trầm trầm.

Người khác đi theo, lại xấu hổ quay đầu qua một bên, tỏ vẻ mình không nghe thấy gì hết.

Bạch Thận Ngôn đè cơn giận trong lòng, dieendaaneequydoon – V.O, gõ đầu cô một cái: "Trong đầu cô, rốt cuộc suy nghĩ chuyện gì?"

Nói xong, không để ý Thịnh Thiên Kim la to, trực tiếp kéo cô vào trong phòng.

"A a! Cứu mạng, buông tôi ra...Bạch Thận Ngôn tên khốn kiếp nhà anh, tôi chỉ lỡ xối lên người anh, sao anh có thể đối xử với tôi như vậy...tôi không muốn lấy thân trả nợ..."

Thịnh Thiên Kim kêu thảm thiết.

Mặt Bạch Thận Ngôn tối sầm, vẫn túm cô từ dưới đất dậy kéo đi, ném lên trên giường.

"A..."

Tiếng kêu sợ hãi của Thịnh Thiên Kim còn chưa ngừng, Bạch Thận Ngôn đã đè lên.

Cả người cô cứng ngắc, không dám cử động nữa.

"Sao không kêu nữa đi?"

Bạch Thận Ngôn đè lên người cô, ấn hai tay cô lên đỉnh đầu, lạnh giọng hỏi.

"Ưm ưm ưm..."

Mặt Thịnh Thiên Kim cầu xin, lắc lắc đầu.

"Đừng nhúc nhích!"

Bạch Thận Ngôn cảnh cáo.

Thịnh Thiên Kim lập tức không kêu nữa.

Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chăm người dưới thân, uy hiếp: "Nếu cô lại kêu, tôi sẽ thật sự để cô lấy thân trả nợ."

"Không kêu! Uhm um um..."

Bộ dạng Thịnh Thiên Kim bị thăm, vô cùng nghe lời.

Vốn chỉ là câu nói đùa, nhưng giờ phút này, Bạch Thận Ngôn nhìn thấy bộ dạng này của cô, đột nhiên kích động muốn bắt nạt cô.

Ngày thường, Thịnh Thiên Kim giống như một con khổng tước kiêu ngạo, đến chỗ nào chỗ đó nín thở, kiêu ngạo lại thích đi trêu chọc khắp nơi. Nhưng trong nội tâm cô, lại là một con hổ giấy, nếu gặp được người lợi hại chân chính, cô lập tức sẽ sợ.

"Không được chạy loạn, cũng không được nói lung tung nữa, ngoan ngoan ở đây chờ tôi ra, biết không?" Bạch Thận Ngôn ngừng suy nghĩ, ra lệnh.

"Ừ, tôi biết rồi." Thịnh Thiên Kim vội gật đầu, lại hỏi: "Anh muốn đi đâu?"

Bạch Thận Ngôn cảm thấy có chút buồn cười: "Đương nhiên phải đi thay quần áo. Không biết vừa rồi, là ai xối cả người tôi?"

"..." Thịnh Thiên Kim ngậm miệng.

Bạch Thận Ngôn thấy, cúi người đưa miệng đến cạnh tai cô, nhẹ nhàng nói: "Hay là nói, cô thật sự cho là tôi dẫn cô đi thuê phòng?"

Hơi thở ấm nóng, phun trên cổ, ngứa.

Thịnh Thiên Kim hối hận vì đã hỏi vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Đừng có khúc mắc nữa

Edit: V.O

"Không phải anh muốn thay quần áo sao? Anh nhanh đi đi." Thịnh Thiên Kim tránh đi tầm mắt y, nói.

Bạch Thận Ngôn nhìn chăm chăm khuôn mặt ửng hồng của cô, sau đó từ từ thả lỏng tay ra.

"Nghe lời."

Bạch Thận Ngôn gỡ trần cô, đứng dậy đi vào phòng trong thay đồ.

Thịnh Thiên Kim lui đến một góc giường, vuốt lên chỗ trán vừa bị y gõ. Rõ ràng Bạch Thận Ngôn gõ không mạnh, nhưng cô cảm thấy chỗ đó lại nóng hơn những chỗ khác.

"Sao lại thế này?"

Thịnh Thiên Kim phẩy phẩy tay, sau đó nhìn nhìn chung quanh, nhanh chóng đi xuống giường.

Mấy phút sau, Bạch Thận Ngôn từ bên trong đi ra.

Y bỏ âu phục màu đen bị xối ướt, thay một bộ áo bành tô màu xám.

Thịnh Thiên Kim thấy bộ này rất vừa người, trong lòng không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

"Sao chỗ này lại có quần áo của anh? Còn phòng này nữa." Cô tò mò hỏi.

Bạch Thận Ngôn khó hiểu nhìn cô: "Hiếm thấy cô không biết Lam Sắc là sản nghiệp dưới trướng Tập đoàn Thịnh Thiên sao?"

"Ồ?"

Thịnh Thiên Kim há to mồm.

Cô thật không biết.

Bạch Thận Ngôn thấy phản ứng của cô, dường như cũng đoán được.

Y ngồi xuống ghế sofa, nhìn cô: "Nói đi, lúc này xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện gì?"

Ánh mắt Thịnh Thiên Kim, bắt đầu mờ mịt.

Nửa giờ trước, cô và Thiên Mỹ tính rời khỏi Lam Sắc, kết quả gặp được Tôn Bân và Mã Sính Đình ăn hiếp Lý Hi Nhiên ở trong sân. Thù mới hận cũ, Thiên Mỹ dẫn đầu khai chiến. Cô là bạn của Thiên Mỹ và Hi Nhiên, tự nhiên không thể trơ mắt nhìn bọn họ bị ăn hiếp, cho nên cũng gia nhập chiến đấu.

Kết quả, không nghĩ tới chơi quá tay, dieemdaamleequydoon – V.O, nước trong vòi xối lên người “người qua đường vô tội” là Bạch tiên sinh. Sau đó, cô đã bị vị "người qua đường vô tội" này, mạnh mẽ kéo đi.

Bây giờ bên bọn Thiên Mỹ, hẳn là đã tan tác rồi.

Thịnh Thiên Kim nghĩ.

"Tôi không muốn hỏi lại lần thứ hai." Bạch Thận Ngôn nói.

"Ồ..."

Thịnh Thiên Kim nhìn y, do dự một chút, kể đơn giản lại ân oán giữa Lý Hi Nhiên, Tôn Bân và Mã Sính Đình một lần.

Sau khi nói xong, Thịnh Thiên Kim không nhận được cảm thán: "Cho nên nói, tình yêu này, cho dù tới giai đoạn nào, cũng phải tỉnh táo, không thể lún quá sâu, nếu không rất dễ mất đi chính mình. Không phải có câu, tận hưởng lạc thú trước mắt sao? Thích thì ở cùng nhau, không thích thì chia tay, trừ khi muốn kết hôn, nếu không thì không cần quá nghiêm túc."

"Đây là quan điểm tình yêu của cô?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

"Coi như...không..." Nói đến một nửa, đột nhiên Thịnh Thiên Kim phản ứng, bây giờ người ngồi đối diện mình là Bạch Thận Ngôn. Mà người như Bạch Thận Ngôn, không thích phụ nữ có thái độ tùy tiện. Lời vừa rồi của cô, chắc chắn đối phương đã hiểu lầm rồi.

"Xem ra, lúc trước cô theo đuổi tôi, là ôm tâm tình như vậy." Bạch Thận Ngôn thân nhiên nói.

Mặt y, không có chút nào tức giận, nhưng Thịnh Thiên Kim lại cảm thấy không khí chung quanh bỗng chốc lạnh xuống, âm u vù vù, khiến cho người ta sợ hãi.

"Tôi không..."

"Được rồi!"

Bạch Thận Ngôn đứng dậy: "Thời gian cũng không sớm, tôi gọi người đưa cô về."

"Ồ? Anh không đưa tôi về..."

"Thịnh tiểu thư!"

Đột nhiên, sắc mặt Bạch Thận Ngôn trầm xuống: "Tôi nhớ hình như tôi từng nói với cô, sau này chúng ta chỉ là quan hệ giữa cấp trên và nghệ sĩ. Trừ cái này ra, tôi không hy vọng lại có khúc mắc gì với cô. Tôi nghĩ, như vậy đối với cô, đối với tôi, cũng có lợi. Dù sao..."

Dù sao bây giờ cô, còn là bạn gái của Lục Du Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Anh cần em giúp anh

Edit: V.O

Nửa câu còn lại, Bạch Thận Ngôn không nói.

Thịnh Thiên Kim nhìn y.

Y quay đầu, nhấc chân đi ra cửa.

"Đưa Thịnh tiểu thư về." Y căn dặn một câu, sau đó rời đi.

Thịnh Thiên Kim đứng tại chỗ, vẻ mặt hết đổi lại đổi.

Vậy là có ý gì?

Không muốn có liên quan gì tới cô?

Nếu không muốn liên quan gì tới cô, vì sao lại dẫn cô lên, còn làm chuyện ám muội vậy với cô?

Rõ ràng, rõ ràng...

"Thịnh tiểu thư, mời."

Lúc này, người bên ngoài đi vào.

Thịnh Thiên Kim trừng anh ta: "Thay tôi chuyển lời cho Bạch gia nhà anh, tự tôi sẽ về, không phiền anh ta."

Nói xong, nắm lấy túi, nhanh chóng rời đi.

...

Bạch Thận Ngôn đứng trước cửa sổ, nhìn bóng đêm bên ngoài.

Tài xế vừa thuật lại lời nói của Thịnh Thiên Kim cho y.

Mày Bạch Thận Ngôn hơi nhú lại: "Phái người đi theo cô ấy."

"Vâng." Tài xế rời đi.

"Bạch gia, chuyện tối nay..." Người bên cạnh hỏi.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, ánh mắt thoáng hiện lên vẻ lợi hại.

...

Thịnh Thiên Kim về nhà.

Đi cả đoạn đường, chút oán hận trong lòng cô, đã ít đi rất nhiều.

Lúc cô lấy điện thoại từ trong túi ra, mới nhớ tới bọn Đỗ Thiên Mỹ bị cô quên mất.

Vì thế, cô nhanh chóng gọi điện thoại cho Đỗ Thiên Mỹ.

Đỗ Thiên Mỹ nói với cô, bọn họ đều không sao.

Sau khi cô đi, Đỗ Thiên Mỹ đã dẫn Lý Hi Nhiên về nhà.

Bây giờ, cô mới đi từ trong nhà Lý Hi Nhiên ra.

"Không đúng, Cố Niệm." Đỗ Thiên Mỹ nói.

"Cái gì?" Thịnh Thiên Kim không kịp phản ứng.

"Chuyện Bạch Thận Ngôn là sao? Cậu lại ở cùng với anh ta rồi à?" Đỗ Thiên Mỹ nói.

"Đại tiểu thư, dieendaanleequydoon – V.O, xin chú ý cách dùng từ được không?" Mặt Thịnh Thiên Kim tỏ vẻ chăm chọc.

"Vậy các cậu đã xảy ra chuyện gì?"

"Không có chuyện gì."

"Cậu còn thích anh ta à?"

"..."

"Aiz, đã thích, vậy thì theo đuổi. Mình thấy hình như anh ta cũng để ý đến cậu."

"Cậu suy nghĩ nhiều rồi."

...

Sau đó, hai người lại trò chuyện vài câu, Thịnh Thiên Kim cúp điện thoại.

Thích?

Không thích?

Thịnh Thiên Kim ôm gối ôm, ngồi xếp bằng trên ghế sofa.

Mà máu chốt của vấn đề lúc này, chẳng lẽ không phải do thái độ của Bạch Thận Ngôn không lạnh không nóng với cô à?

Thịnh Thiên Kim nhú mày.

...

Tôn Bàn đã gặp họa.

Hắn không nghĩ tới sau đêm đó, hắn đã bị Lam Sắc thu lại Thẻ hội viên, hơn nữa đưa vào sổ đen mãi mãi. Không chỉ như thế, còn có người nhà hắn, hể là người có quan hệ với Tôn Bàn, sẽ bị gạch bỏ Thẻ hội viên hoặc sẽ nhận những điều kiện hà khắc lúc đăng ký Thẻ hội viên.

Mà chuyện của hắn và Mã Sính Đình, cũng không biết bị ai chọc ra.

Từ đó, về mặt sinh ý, nhà họ Lý tiến hành đủ loại tấn công với hà họ Tôn. Không qua bao lâu, nhà họ Tôn đã gặp phải nguy cơ phá sản. Mà Mã Sính Đình bị moi ra n món nợ cuộc sống cá nhân hỗn loạn, cuối cùng bất đắc dĩ, trốn ra nước ngoài, không trở về nữa.

Giờ phút này, Tôn Bàn mới hồi hận, còng còng đến nhà họ Lý xin lỗi.

Nhưng người nhà họ Lý lại nói với hắn, trong tất cả mọi chuyện, nhà họ Lý chỉ có chút tác dụng. Người chân chính muốn chinh nhà hắn, là một người hoàn toàn khác.

Mà chuyện này, cho đến thật lâu về sau, Thịnh Thiên Kim mới biết được.

...

"Thiên Kim, chủ nhật anh đến tìm em."

Chủ nhật, đột nhiên Thịnh Thiên Kim nhận được điện thoại của Lục Du Sinh.

"Dạ, được."

Thịnh Thiên Kim không quan tâm.

Nhưng, chờ lúc Lục Du Sinh đến, cô đã hối hận vì mình đồng ý nhanh như vậy.

"Thiên Kim, anh cần em giúp anh."

Giờ phút này, Lục Du Sinh đang ngồi đối diện cô, mặt nôn nóng nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Đến, hợp tác

Edit: V.O

Rất ít khi Thịnh Thiên Kim nhìn thấy Lục Du Sinh như vậy.

Ở trong ấn tượng của cô, cho dù sau một phút phải rơi vào vực sâu vạn trượng, giờ phút này anh cũng sẽ cười tính kẻ người khác.

Cho nên, lúc Lục Du Sinh ở trước mặt cô, nôn nóng nhờ cô giúp đỡ, Thịnh Thiên Kim thật sự bị dọa.

"Anh muốn em làm gì?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

Lục Du Sinh hơi nghiêng người tới phía trước, ánh mắt vẫn nhìn cô chăm chú: "Anh hy vọng em lấy một phần tư liệu từ trong tay Bạch Thận Ngôn giúp anh."

"Cái gì chứ?" Thịnh Thiên Kim mở to hai mắt, khiếp sợ nhìn anh.

"Thiên Kim"

Lục Du Sinh nhìn cô: "Chuyện này, em cần phải giúp anh."

"Vậy, vậy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao anh lại tìm em?" Lòng Thịnh Thiên Kim hốt hoảng: "Em và Bạch Thận Ngôn, hoàn toàn không quen."

Từ lúc mới bắt đầu, lúc biết Bạch Thận Ngôn chính là em trai của Lục Du Sinh, cô đã thề, tuyệt đối không được tham gia vào giữa Bạch Thận Ngôn và Lục Du Sinh. Cho nên, cô che giấu Lục Du Sinh chuyện cô quen biết với Bạch Thận Ngôn.

Lần trước bị trật chân, Bạch Thận Ngôn đưa cô về, gặp được Lục Du Sinh ở cửa, cô cũng vì nguyên nhân này, mới vô thức nói dối Lục Du Sinh.

Cô ra sức phủ nhận quan hệ giữa cô và Bạch Thận Ngôn trước mặt Lục Du Sinh, chỉ vì không muốn chọc phiền phức.

Cô hiểu biết Lục Du Sinh.

Cho nên, mới không muốn làm địch với anh.

"Ha ha ha..."

Lục Du Sinh nghe cô nói lời này, nở nụ cười.

Về nôn nóng trên mặt anh dần dần rút đi.

Anh ngồi thẳng người lại, từ từ dựa lên ghế sofa phía sau, hai chân bắt chéo, thần thái vô cùng thả lỏng.

Nhưng, đôi lập rõ ràng với trạng thái thả lỏng của anh, là Thịnh Thiên Kim.

Lúc Lục Du Sinh nở nụ cười, toàn thân Thịnh Thiên Kim lại căng thẳng.

Cô biết, dieendaanleequydoon – V.O, cô lại rơi vào bẫy của Lục Du Sinh.

...

"Lời mới vừa nói, chỉ đùa một chút." Lục Du Sinh nhìn cô, nhếch miệng, nói: "Chẳng qua..."

Thịnh Thiên Kim lại vô thức ngừng thở.

Lục Du Sinh thả lỏng tay, mỉm cười nhìn cô: "Chúng ta có thể đổi cách hợp tác."

"Hợp tác? Anh Du Sinh đừng nói giỡn." Thịnh Thiên Kim ra vẻ thoải mái: "Em cũng không phải Thịnh Thiên Kim trước kia. Bây giờ, em hai bàn tay trắng, lấy cái gì hợp tác với anh?"

"NO! NO! NO!"

Lục Du Sinh vươn một ngón tay, lắc lắc: "Em đừng tự coi nhẹ mình."

Nói tới đây, anh đổi lời: "Chỗ này của anh, tra ra thứ rất thú vị, là chuyện lần trước em đến thành phố M. Em muốn xem thử không?"

Nói xong, lại lấy điện thoại, mở album hình bên trong ra, đưa tới trước mặt Thịnh Thiên Kim.

Hình chụp trên màn hình, rõ ràng là cảnh cô lái xe chặn Bạch Thận Ngôn ở dưới chân tòa nhà Tập đoàn Thịnh Thiên.

"Phía sau còn, có thể xem tiếp." Lục Du Sinh cười tít mắt, nói.

Thịnh Thiên Kim không nhúc nhích.

Giờ phút này, tay chân cô lạnh như băng, mồ hôi toát ra trên trán.

"Anh Du Sinh."

Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, nhìn anh, khó khăn nói: "Em không muốn tham gia ân oán giữa các anh."

Lục Du Sinh đứng dậy, từ từ đi đến sau lưng cô, vén một lọn tóc của cô lên, nhẹ nhàng ngửi: "Nhưng, em đã bị liên lụy vào rồi. Từ lúc em quyết định trở lại thành phố M này, cũng đã định, em trốn không thoát rồi."

"Nhưng..."

"Suyt..."

Lục Du Sinh ra hiệu cho cô, mỉm cười nói: "Đừng vội từ chối anh. Vì sao em không nghe thử, anh sẽ cho em cái gì?"

Thịnh Thiên Kim nhìn anh, tâm tình vừa không yên vừa phức tạp.

Lúc này, Lục Du Sinh lại không giấu răng nanh, không che giấu sự ác độc của anh nữa. Anh muốn bày những thứ này ra, ép cô đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Thân sĩ và ác ma

Edit: V.O

Lục Du Sinh rời đi.

Thịnh Thiên Kim lại ngồi trước cửa sổ cả một buổi chiều.

Trong sân, phồn hoa rực rỡ, cảnh sắc hợp lòng người.

Nhưng lúc này, cô lại cảm thấy nơi này giống như một nhà giam lạnh lẽo, không khí tràn ngập tuyệt vọng khiến cho người ta không thở được.

Lục Du Sinh, Lục Du Sinh.

Vì sao cô lại kiêng kị Lục Du Sinh như thế?

Bởi vì, cô từng tận mắt nhìn thấy sự ác độc của Lục Du Sinh.

Hai năm trước, cô mới tới nước ngoài, bởi vì mất hành lý, nên làm quen với đồng bào Lục Du Sinh tốt bụng.

Lúc đó, cô cảm thấy Lục Du Sinh sinh ra là một thân sĩ hoàn mỹ.

Anh hấp dẫn ánh mắt mọi người chung quanh, đồng thời cũng hấp dẫn ánh mắt cô.

Lễ giáng sinh năm ấy, Thịnh Thiên Kim muốn hẹn Lục Du Sinh đi ăn cơm.

Cô đến nhà Lục Du Sinh, nhưng cánh cổng nhà Lục Du Sinh lại khép chặt.

Cô cũng không có chỗ nào để đi, quyết định chờ Lục Du Sinh trước cửa nhà.

...

Không biết qua bao lâu, hai bóng người từ đằng xa đi tới.

Thịnh Thiên Kim muốn cho Lục Du Sinh ngạc nhiên, nên trốn đi.

Kết quả không nghĩ tới, khiến cô thấy được một cảnh tượng cả đời không thể quên.

Lục Du Sinh dẫn theo bạn gái về.

Bọn họ thân thiết trước cổng.

Nhưng đột nhiên, cô gái này kêu lên một tiếng thảm thiết.

Lục Du Sinh cúi đầu, cầm gì đó trong tay.

"Lục, em không cố ý làm hư vòng cổ của anh..." Bạn gái nhào qua, muốn xin lỗi.

"Cút..."

Giọng nói âm trầm lại mãnh liệt, được phát ra từ miệng Lục Du Sinh.

Giây phút đó, cho dù là bạn gái Lục Du Sinh, hay là bản thân Thịnh Thiên Kim, cũng giật nảy mình.

Bởi vì, từ trước tới giờ các cô chưa từng nghe Lục Du Sinh nói người khác bằng giọng dọa người như vậy.

Thịnh Thiên Kim cho rằng mình đã nghe lầm.

Nhưng sau đó, dieendaanleequydoon – V.O, Lục Du Sinh ngẩng đầu.

Trong nháy mắt, cô bị vẻ âm u trên mặt anh dọa sợ.

Cô cảm thấy kẻ đứng trước mặt cô, không phải người, mà là ác ma tới từ địa ngục.

Nhưng ác ma và thân sĩ, là hoàn toàn trái ngược.

Cô bạn gái đó, bị bộ dạng của Lục Du Sinh dọa chạy.

...

Đoạn thời gian đó, buổi tối, Thịnh Thiên Kim liên tục gặp ác mộng.

Trong mộng, đều là ánh mắt đó của Lục Du Sinh.

Lại qua mấy ngày, đột nhiên cô bạn gái kia bị tung ra rất nhiều scandal. Cuối cùng, cô ấy không chịu nổi người chung quanh chỉ trích, nhảy lầu tự tử.

Lúc Thịnh Thiên Kim nghe được tin này, cô lập tức nghĩ tới Lục Du Sinh.

Có lẽ, chỉ là trùng hợp.

Cô không nghĩ nhiều.

Nhưng sau này, cô lại vô tình bắt đầu chú ý một mặt khác của Lục Du Sinh.

Từng có đàn anh châm chọc tác phẩm chụp của Lục Du Sinh ngay trước mặt anh. Kết quả không bao lâu, đàn anh này bị tung ra chuyện thích trẻ con, bị người chung quanh chỉ trích, âm thầm bỏ học.

Lại có một lần, có người vì ghen tị, tung một vài lời đồn gây bất lợi cho Lục Du Sinh. Nhưng không được bao lâu, người đó đã chết, nghe nói là lái xe lúc say rượu.

Còn có lần khác...

Nhiều chuyện như vậy, nếu nói trùng hợp, Thịnh Thiên Kim cũng không tin.

Nhưng, cô lại không lấy ra được chứng cứ, chứng minh việc này là Lục Du Sinh làm.

...

Cho đến một lần, cô theo dõi Lục Du Sinh, bị Lục Du Sinh phát hiện.

Lúc đó, cô sợ chết khiếp.

Nhưng, Lục Du Sinh không ra tay với cô, ngược lại vỗ đầu cô nói với cô, anh thích con gái nghe lời.

Sau đó, giữa bọn họ nhất định giữ một sự cân bằng kỳ diệu, thậm chí còn thân thiết hơn người bình thường. Nhưng cô biết rõ, đây chỉ là bên ngoài.

Lục Du Sinh, luôn là ác ma khoác da người.

Chỉ cần cô cẩn thận một chút, đừng đạp vào cảm kị của anh, vậy tất cả mọi người có thể bình yên vô sự, anh còn có thể vui vẻ cưng chiều cô. Chỉ khi nào, cô vượt qua cái vạch đó, thì sẽ thảm.

Hôm nay, Lục Du Sinh chủ động lột bỏ lớp nguy trang trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Mưu kế của Thịnh Thiên Kim

Edit: V.O

Hợp tác với anh, cùng nhau đối phó với Bạch Thận Ngôn. Sau khi xong chuyện, anh sẽ cho em thứ em muốn.

Chẳng lẽ em không muốn giành lại di sản ông nội em để lại cho em sao?

Chỉ cần em giúp anh đối phó với Bạch Thận Ngôn, anh sẽ làm cho em đạt được ước muốn.

Chuyện hai bên cùng có lợi như thế, sao em còn muốn do dự?

Chẳng lẽ, em thật sự thích Bạch Thận Ngôn rồi sao?

...

Lời nói trước khi đi của Lục Du Sinh, quanh quẩn trong đầu Thịnh Thiên Kim.

Thiên Kim, đừng nói với anh đây là sự thật.

Em biết tính anh mà.

Hay là em muốn đối địch với anh?

Bốn chữ "đối địch với anh", khiến cô mất hồn mất vía ngay tại chỗ.

Bây giờ nhớ tới, cũng có chút sợ hãi.

"Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ thật sự phải hợp tác với Lục Du Sinh, cùng đối phó với Bạch Thận Ngôn?"

Thịnh Thiên Kim ôm gối ôm, ngồi trước cửa sổ, trán nhăn thành hình chữ "xuyên".

"A a a a..."

Cô đập đầu lên cửa sổ, buồn phiền không dứt.

Không muốn.

Không muốn hợp tác với Lục Du Sinh.

Không muốn đối nghịch với Bạch Thận Ngôn.

Lại càng không muốn tham gia vào chuyện giữa bọn họ.

Nhưng bây giờ, cô đã tham gia vào rồi.

"Sớm biết như vậy, lúc trước cô sẽ không trở lại thành phố M."

Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, tóc tai rối tung nhìn ngoài cửa sổ.

Có lẽ tên khốn kiếp Lục Du Sinh kia, trước khi về nước, đã biết được quan hệ giữa cô và Bạch Thận Ngôn rồi. Nếu không, sao anh mới về nước, đã gọi điện cho cô?

Mị lực của Thịnh Thiên Kim lớn, nhưng không lớn bằng chuyện trước mắt, khiến Lục Du Sinh để bụng để mức đó!

Cho nên, ngay từ ban đầu, dieendaaneequydoon – V.O, đã bị Lục Du Sinh tính kế.

Ngay từ ban đầu, Lục Du Sinh đã tính để cô dùng "Mỹ nhân kế" với Bạch Thận Ngôn.

Lúc này, cô muốn rời đi, đã là chuyện không thể.

Huống chi, có câu Lục Du Sinh nói không sai...

Cô cần đồng minh mạnh, giúp cô giành lại di sản của ông nội.

Nếu đồng minh này là Lục Du Sinh, vậy chắc chắn cuối cùng sẽ bị hớ đến xương cốt cũng không thừa.

Vậy nếu nói, đồng minh đổi thành Bạch Thận Ngôn thì sao?

"Ha ha ha."

Thịnh Thiên Kim vuốt cằm, cười gian.

Lấy thủ đoạn, trí tuệ và địa vị vừa Bạch Thận Ngôn, hoàn toàn có thể làm đối thủ của Lục Du Sinh, nhưng một điểm quan trọng nhất là, cô tin tưởng nhân phẩm của Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn là người giữ lời hứa, nói là làm. Không giống Lục Du Sinh, hai mặt.

"Ừ, không sai!"

Thịnh Thiên Kim vừa lòng gật đầu.

Cùng với việc bảo hồ lột da, không bằng ôm đùi Bạch Thận Ngôn.

"Này, Thiên Mỹ phải không? Mình cần giúp đỡ khẩn cấp." Thịnh Thiên Kim bấm gọi cho Đỗ Thiên Mỹ.

...

Sáng sớm hôm sau, Đỗ Thiên Mỹ hùng hùng hổ hổ tới nhà cô.

"Bộp..."

Cô ấy cầm một cái bình nhỏ màu vàng nâu, đưa tới trước mặt Thịnh Thiên Kim: "Đây là đồ cậu cần."

Thịnh Thiên Kim hít vào một hơi, từ từ cầm lấy cái bình nhỏ đó, đưa đến trước mặt quan sát: "Là cái này?" Nói xong, còn lắc lắc: "Thật sự có tác dụng à?"

"Sao có thể vô dụng được?" Đỗ Thiên Mỹ nhướn mày: "Minh rất vất vả, mới lấy được từ trong hộp đồ của anh mình. Uống một viên, cho dù là trinh tiết liệt phụ, hay là cô gái thanh thuần, cũng sẽ lập tức dục hòa quán thân, hận không thể hóa thành sói..."

"Cái gì mà trinh tiết liệt phụ? Minh chỉ muốn cho Bạch Thận Ngôn dùng..." Thịnh Thiên Kim nhận ra được mình nói lỡ, nhanh chóng ngậm miệng.

Đỗ Thiên Mỹ cười "ha ha", ánh mắt "cậu đừng giả bộ, mình biết hết" nhìn chằm chằm Thịnh Thiên Kim.

"Được rồi, được rồi."

Mặt Thịnh Thiên Kim nóng bừng: "Còn rượu vang nữa? Nhân hiệu anh ta thích nhất."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Chặn người

Edit: V.O

Đỗ Thiên Mỹ đưa rượu vang cho cô.

Thịnh Thiên Kim nhận lấy, vẻ mặt phức tạp.

"Cậu thật sẽ không tính cưỡng bức Bạch Thận Ngôn đó chứ?" Đối diện, Đỗ Thiên Mỹ hỏi.

"Chú ý dùng từ! Cái gì mà cưỡng bức? Hơn nữa, mình cũng không tính tự mình ra trận..." Thịnh Thiên Kim thấp giọng nói.

"Cái gì, cái gì? Không tự mình ra trận, chẳng lẽ cậu còn..." Đỗ Thiên Mỹ ngạc nhiên.

Thịnh Thiên Kim nghe vậy, gật đầu.

Thật ra, kế hoạch của cô rất đơn giản.

Chính là, cô cần phải ôm chặt đuôi Bạch Thận Ngôn trong vòng ba ngày này.

Một người đàn ông, một người phụ nữ, muốn xảy ra quan hệ không gì phá nổi trong khoảng thời gian ngắn, vậy quan hệ thân thể là trực tiếp nhất.

Lấy tính cách của Bạch Thận Ngôn, nếu bọn họ thật xảy ra chút gì đó, vậy thì y không thể không giúp cô. Nhưng về phương diện khác, Thịnh Thiên Kim lại chưa chuẩn bị tốt việc trao mình cho một người đàn ông.

Kết quả là, cô nghĩ tới thay mặt đổi đào.

Đầu tiên là để Bạch Thận Ngôn uống xong, bỏ thuốc vào rượu vang, sau đó dẫn y đến phòng khách sạn, để người phụ nữ cô đã chuẩn bị trước đó thay thế cô, tiến vào phòng, quan hệ với Bạch Thận Ngôn. Chờ sau khi xong chuyện, chính cô lại đi vào, làm bộ là người xảy ra quan hệ với Bạch Thận Ngôn...

Cảnh tối lửa tắt đèn, người phụ nữ cô tìm tới lại được cô dùng tiền đuổi đi. Bạch Thận Ngôn vừa ngủ dậy, chắc chắn cho rằng người đêm đó là cô.

Bởi vậy, cô vừa không cần hiến thân, lại có thể giữ gìn mình, thành công ôm đuôi Bạch Thận Ngôn.

Đây, chính là kế hoạch của cô.

...

"Cậu điên rồi?"

Đỗ Thiên Mỹ nghe xong, khiếp sợ: "Vì sao cậu không tự mình ra trận, khi không tiện nghi cho người phụ nữ khác? Cậu có biết không, cực phẩm giống Bạch Thận Ngôn, đều có thể gặp nhưng không thể cầu! Cậu lại hào phóng như vậy? Cũng không đau lòng chút nào?"

Vai Thịnh Thiên Kim sụp xuống, cầm đặt lên bình rượu vang, vẻ mặt mệt mỏi, nói: "Sao có thể không đau lòng? Nhưng, mình không muốn gia nhập cuộc

chiến giữa bọn họ."

Cô thầm muốn một cái cảng tránh gió, dieendaanleequydoon – V.O, cầu một đường tắt có thể nhanh chóng giành lại di sản.

Chờ giành lại di sản, cô sẽ cho Bạch Thận Ngôn thù lao tương ứng.

Về phần cuộc chiến giữa y và Lục Du Sinh, cô hoàn toàn không muốn tham gia vào.

Đương nhiên chuyện này, tạm thời cô không muốn nói cho Đỗ Thiên Mỹ biết.

...

Cho dù Đỗ Thiên Mỹ có tiếc thế nào, cô vẫn quyết định tìm một người phụ nữ thay thế cô.

Chuyện tìm người, đương nhiên sẽ nhờ Đỗ Thiên Mỹ.

Xử lý xong chuyện này, Thịnh Thiên Kim bắt đầu hẹn Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn không dễ hẹn, càng là sau trận tan rã trong không vui ở Lam Sắc lần trước.

Cô đến trước cửa công ty, đợi cả ngày. Kết quả, cũng không đợi được người.

Bất đắc dĩ, cô đến nhà Bạch Thận Ngôn chờ.

Kết quả, người giúp việc nói với cô, tối nay Bạch Thận Ngôn về nhà họ Lục rồi.

Nhà họ Lục?

Cô cũng không dám đến nhà họ Lục.

Lục Du Sinh đang ở đó.

Cuối cùng, cô không còn cách nào, chỉ có thể hôm sau lại đến.

Ngày hôm sau, là kỳ hạn cuối cùng Lục Du Sinh cho cô, cũng là ngày cô chuẩn bị thực thi kế hoạch.

Cho nên, cô phải đợi được Bạch Thận Ngôn.

Vì để không bỏ lỡ y, sáng sớm cô đã đến cổng Thịnh Thiên chờ.

Rốt cuộc, lúc gần 9 giờ, cô cũng chờ được xe Bạch Thận Ngôn ở bãi đỗ xe.

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh!"

Lúc Bạch Thận Ngôn lái từ ngoài vào đây, đột nhiên Thịnh Thiên Kim từ bên cạnh xông tới, vươn hai tay ra, chắn trước mặt xe.

"Kít..."

Xe phát ra tiếng phanh chói tai, lớp xe ma sát với mặt đất, ngừng lại.

Bạch Thận Ngôn bước xuống xe, túm lấy tay cô kéo qua bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hẹn hò

Edit: V.O

"Cô có biết cô vừa mới làm gì không?" Bạch Thận Ngôn rống cô.

Cho tới bây giờ, y vẫn còn nghĩ mà sợ.

Nếu vừa rồi tài xế không phản ứng kịp lúc, chiếc xe kia đã sớm tông Thịnh Thiên Kim rồi.

Rốt cuộc cô có chút đầu óc nào không!

Thịnh Thiên Kim bị rống có chút mông lung.

Cô không nghĩ tới, Bạch Thận Ngôn sẽ giận như vậy.

"Tôi..."

Cô há miệng, kết quả lại bị Bạch Thận Ngôn trừng cho ngậm lại.

Lúc này, tài xế đi đến hỏi.

Bạch Thận Ngôn kêu tài xế lái xe đến chỗ đậu. Mà chính y, lại túm tay Thịnh Thiên Kim, kéo cô đến văn phòng trên đỉnh tòa nhà.

"Cạch..."

Bạch Thận Ngôn đóng cửa văn phòng, lúc này mới thả lỏng Thịnh Thiên Kim ra.

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt, đến nay cũng chưa lấy lại tinh thần.

Cảm xúc hôm nay của Bạch Thận Ngôn, sao có chút kích động?

...

Bạch Thận Ngôn nhìn về mặt Thịnh Thiên Kim mông lung, tâm tình có chút phức tạp.

Đây đúng là...

Tối hôm qua, y bị mẹ gọi về nhà họ Lục.

Trên bàn cơm, không biết sao mẹ y lại nói tới chuyện hôn nhân của y và Lục Du Sinh.

Kết quả, trên bàn cơm, Lục Du Sinh phủ nhận chuyện anh có bạn gái.

Lục lão phu nhân ngạc nhiên, hỏi cô gái ở nhà lâu nhỏ đó là ai?

Lục Du Sinh nói, đó là một hậu bối anh gặp được lúc ở nước ngoài. Bởi vì không có chỗ ở thành phố M, cho nên mới ở tạm trong nhà lâu nhỏ đó.

Lúc Bạch Thận Ngôn nghe được lời này, cả người đều nhẹ nhàng thở ra.

Y phát hiện, cho tới nay, là y hiểu lầm quan hệ giữa Thịnh Thiên Kim và Lục Du Sinh.

Như vậy nghĩ lại, dieendaanleequydoon – V.O, thái độ gần đây của y với Thịnh Thiên Kim, hình như có chút ác liệt.

Nhưng cho dù như vậy, cũng không đề nổi phần vui sướng này trong lòng.

...

"Tìm tôi có chuyện gì?" Bạch Thận Ngôn nghiêm mặt hỏi.

Mặc dù biết là hiểu lầm, y cũng không muốn để Thịnh Thiên Kim quá đắc ý.

Cô là cô gái đắc ý thì sẽ điên cuồng.

"Ồ, à..."

Thịnh Thiên Kim lấy lại tinh thần, bỏ sự khác thường của Bạch Thận Ngôn ra khỏi đầu, nhanh chóng nói chuyện chính.

"Cô muốn hẹn tôi ăn cơm?" Bạch Thận Ngôn nghi ngờ.

"Đúng vậy."

Thịnh Thiên Kim làm bộ không nhìn thấy vẻ mặt y: "Tôi muốn nhận lỗi với anh chuyện lúc trước. Anh có thể cho tôi một cơ hội không?"

Bạch Thận Ngôn yên lặng, dường như đang suy nghĩ sâu xa.

"Đến lúc đó, anh muốn hỏi cái gì, tôi cũng sẽ trả lời anh." Thịnh Thiên Kim đánh cược.

"Được." Bạch Thận Ngôn nói.

...

Thời gian hẹn hò là vào 8 giờ tối, tại khách sạn của cậu Đỗ Thiên Mỹ.

Dưới lầu là nhà hàng, mà trên lầu là khách sạn, vừa vặn thuận tiện làm việc.

8 giờ tối, Bạch Thận Ngôn đến nhà hàng.

"Ồ đây!"

Thịnh Thiên Kim vẫy tay với y.

Bạch Thận Ngôn nhẹ nhàng thở ra, đi tới phía cô.

Ít nhất lần này, không phải không có một bóng người giống lần trước.

...

Bạch Thận Ngôn ngồi xuống đối diện Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Thiên Kim cười cười với y, sau đó lại ra hiệu với người phục vụ bên cạnh.

Rất nhanh, thức ăn đủ sắc hương vị, đã được bung lên.

Mà lúc này, người phục vụ cũng bung rượu vang tới.

Bạch Thận Ngôn nhìn thấy bình rượu vang đó, vẻ mặt thoáng cái ngừng lại.

Thịnh Thiên Kim cười nói: "Nghe nói anh thích loại rượu này, tôi cố ý lấy từ chỗ bạn."

Người phục vụ rót rượu vang cho Bạch Thận Ngôn.

"Lần này, cô có lòng rồi." Bạch Thận Ngôn thần nhiên nói.

Thịnh Thiên Kim nheo mắt lại, nở nụ cười.

"Cô không uống?"

Bạch Thận Ngôn thấy người phục vụ rót nước trái cây cho Thịnh Thiên Kim, hỏi một câu.

"Không được! Tối nay tôi còn phải lái xe đến nhà Thiên Mỹ." Thịnh Thiên Kim nói.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, cũng không nghĩ nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Lời rượu, khúc mắc (1)

Edit: V.O

"Đến, cạn một ly trước!"

Lúc này, Thịnh Thiên Kim nhắc nước trái cây lên, nói với Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn không hề nghi ngờ, cộng ly với Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Thiên Kim hơi cúi đầu, uống hết nước trái cây trong ly, nhưng tầm mắt vẫn nhìn Bạch Thận Ngôn.

Lúc cô nhìn thấy Bạch Thận Ngôn không hề nghi ngờ, uống một ngụm rượu vang, sau đó tảng đá treo trong lòng mới hạ xuống. Nhưng, không biết có phải quá căng thẳng không, lúc thả lỏng, lòng cô lại dâng lên chua xót.

Cô cúi đầu, gửi tin nhắn cho Đỗ Thiên Mỹ, hỏi bên cô ấy chuẩn bị thế nào rồi?

Rất nhanh Đỗ Thiên Mỹ đã trả lời cô, tất cả OK.

Chờ Thịnh Thiên Kim ngừng đầu, phát hiện Bạch Thận Ngôn đang nhìn cô.

Lòng cô hồi hộp, không biết có phải có tật giật mình không.

"Anh nhìn tôi như vậy làm gì?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

"Tôi chỉ cảm thấy, đêm nay cô có chút lạ." Bạch Thận Ngôn nói xong, cũng không nhận ra những lời này ảnh hưởng Thịnh Thiên Kim thế nào, mà chỉ cầm lấy ly rượu bên cạnh, lại uống một ngụm.

"Vây, vậy sao? Ha ha!"

Thịnh Thiên Kim gợn tay lên gãi gãi đầu, che che giấu giấu.

"Tôi rất ghét tiếp xúc với phụ nữ."

Đúng lúc này, đột nhiên Bạch Thận Ngôn mở miệng.

"Hà?"

Thịnh Thiên Kim ngạc nhiên nhìn y, không biết vì sao y lại nói lời này.

"Năm tôi 10 tuổi, đã xảy ra một chuyện, tôi đã bị dì nhỏ bắt cóc." Bạch Thận Ngôn không quan tâm đến sự nghi ngờ của cô, tiếp tục nói.

"Cái gì?"

Lần này, Thịnh Thiên Kim khiếp sợ.

Chẳng qua cẩn thận nghĩ lại, vụ án trẻ con hào môn bị bắt cóc, cũng không phải số ít. Ngay cả khi cô còn nhỏ, cũng từng gặp bọn buôn người.

Sau khi Bạch Thận Ngôn nói xong, lặng im một lát.

Lúc Thịnh Thiên Kim không nghe thấy tiếng gì, ngừng đầu nhìn, phát hiện trong mắt y có nhiều điểm men say.

Thuốc này của Thiên Mỹ, cũng quá mạnh.

"Trước khi chuyện xảy ra, dì nhỏ đối xử với tôi rất tốt."

Ngay lúc cô đang cảm thán, dieendaanleequydoon – V.O, giọng Bạch Thận Ngôn lại vang lên: "Thường xuyên chơi với tôi, mua quà cho tôi..."

Không nghĩ tới Bạch Thận Ngôn lúc nhỏ, cũng giống những đứa trẻ bình thường khác, thích chơi đồ chơi?

"Sau khi ba qua đời, dì nhỏ biến mất suốt cả một năm."

Ba? Chắc là chỉ ba ruột của Bạch Thận Ngôn.

"Một năm sau, dì nhỏ lại xuất hiện, nhưng dì lại thay đổi...tuy dì vẫn cười với tôi, nhưng nụ cười đó, lại khiến tôi cảm thấy sợ hãi..."

Xảy ra chuyện gì liên quan đến dì nhỏ? Sao Bạch Thận Ngôn lại nói với cô về chuyện lúc nhỏ. Xem ra, y đã thật sự say.

"Có một lần, tôi vô ý nhìn thấy dì nhỏ cãi nhau với mẹ tôi...tôi đã bị dọa sợ..."

Không biết khi nào thì được hiệu phát tác? Cô có cần thông báo cho Thiên Mỹ đến không?

Bị dọa?

Bạch Thận Ngôn cũng có lúc bị dọa?

Xem ra Bạch Thận Ngôn không "mặt than" ngay từ nhỏ.

"Đi nhỏ lại mất tích..." Bạch Thận Ngôn tiếp tục nói: "Lúc đi xuất hiện lại, là trước cổng trường. Đi đứng trước cổng trường chờ tôi, nói tôi đi với đi đến một chỗ...lúc đó đi rất bình thường, giống như trở lại là đi nhỏ trước kia...tôi không hề nghi ngờ, cứ đi theo đi...không nghĩ tới..."

Nghe nghe, Thịnh Thiên Kim bị câu chuyện của y hấp dẫn.

Không nghĩ tới cái gì? Anh nhanh nói đi.

Bạch Thận Ngôn vô thức uống một ngụm rượu.

"Đừng uống nữa."

Thịnh Thiên Kim sợ uống nhiều thứ đó, sẽ xảy ra chuyện, vội vàng vươn tay giành lấy ly rượu.

Bạch Thận Ngôn say, cũng không để ý, tiếp tục nói với cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Lời rượu, khúc mắc (2)

Edit: V.O

"...tôi uống nước đi ấy đưa cho tôi, rồi hôn mê...chờ đến lúc tôi tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm trong một căn phòng xa lạ...trên tường căn phòng đó, dán đầy hình ba tôi...có lúc ông còn nhỏ, có lúc ông đọc sách, có lúc ông lớn lên...còn có lúc ông kết hôn với mẹ tôi..." Bạch Thận Ngôn tiếp tục nói.

Thịnh Thiên Kim nắm lỗ tai.

Sao cô cảm thấy, kể tiếp Bạch Thận Ngôn sẽ kéo cô lên một bí mật cực kỳ bất quá?

"Đi nhỏ ngồi ở trên giường, nhìn tôi hưng phấn lại kỳ dị...cho đến lúc này tôi mới biết được, thì ra đi nhỏ thích ba tôi. Không, là yêu ba tôi rất sâu...nhưng, ba lại yêu mẹ. Đi nhỏ nhỏ hơn ba và mẹ mười tuổi. Cho nên, lúc đi ấy phát hiện mình yêu ba, ba đã kết hôn với mẹ rồi..."

Quả thật, là chuyện cực kỳ bất quá.

Chẳng qua, lúc đó, hẳn là Bạch Thận Ngôn tương đối thảm.

"Đi nhỏ điên rồi..."

Kể tiếp, lúc Bạch Thận Ngôn kể tới đoạn này, ánh mắt thoáng hiện lên chút đau khổ: "Dường như bà ấy coi tôi là ba...là ba lúc nhỏ, bắt tôi làm rất nhiều chuyện...tôi không biết, tôi bị nhốt ở đó bao lâu...có lẽ, chỉ có vài ngày, nhưng trong lòng tôi, lại giống như trôi qua nửa thế kỷ, dày vò như vậy..."

Từ lúc Bạch Thận Ngôn kể chuyện, nụ cười trên mặt Thịnh Thiên Kim dần dần biến mất.

Loại cảm giác này của Bạch Thận Ngôn, cô biết.

Cô thật sự biết.

Bởi vì lúc nhỏ, lúc cô bị người giúp việc lòng dạ ác độc ngược đãi, cũng có cảm nhận như vậy.

Chính lúc đó, sự đau khổ và sợ hãi của cô, càng hơn cảm giác mà Bạch Thận Ngôn đã chịu.

Bởi vì, đó là sự ngược đãi dài dài đến vài năm.

Khiến cho mặc dù cô đã trưởng thành, cũng chưa từng dám đặt chân đến căn biệt thự đó nữa.

"...cảnh sát tìm đến, đi nhỏ dẫn tôi bỏ đi..."

Chờ đến lúc cô ổn định tinh thần lại, Bạch Thận Ngôn đã kể đến tiếp theo sau đó: "Tôi bị đưa đến một thành phố xa lạ, lại bị đi ấy nhốt lại...đi nhỏ trở nên càng điên loạn, thường xuyên ôm tôi cười to, hoặc là khóc lớn, điên điên khùng khùng...tôi thừa dịp lúc tinh thần đi ấy không ổn, chạy trốn, gặp phải bọn buôn người..."

Bọn buôn người?

Vậy cũng quá thảm.

Thịnh Thiên Kim nghĩ.

"Sau đó, dieendaanleequydoon – V.O, tôi gặp được một cô bé..."

Nói tới đây, y ngừng đầu, ánh mắt chăm chú nhìn Thịnh Thiên Kim: "Cô biết không? Lần đầu tiên tôi nhìn thấy cô, đã phát hiện cô rất giống cô bé ấy."

Cái gì?

Cô rất giống cô bé Bạch Thận Ngôn từng gặp lúc nhỏ?

"Cô bé đó, gầy gầy nho nhỏ, trên người toàn vết thương...cô bé ấy nói với tôi, cô ấy trốn ra khỏi nhà. Bởi vì, người giúp việc luôn luôn đánh cô ấy, cô ấy sợ đau, sợ đói. Người giúp việc đó..."

Lúc Bạch Thận Ngôn nhắc tới "người giúp việc", mắt Thịnh Thiên Kim tròn to.

Lúc y nói đến cô bé bị người giúp việc ngược đãi, tứ chi Thịnh Thiên Kim bắt đầu cứng ngắc.

Trong giây phút đó, hình như trong đầu cô thoáng hiện lên gì đó.

Ngay lúc cô chuẩn bị hỏi Bạch Thận Ngôn, có nhớ thành phố bị bắt cóc kia không, đầu Bạch Thận Ngôn lại đập lên bàn cơm.

"Này? Bạch Thận Ngôn tiên sinh?"

Thịnh Thiên Kim đứng dậy, đi đến trước mặt Bạch Thận Ngôn, vươn tay kéo y.

Mày Bạch Thận Ngôn hơi nhú lại, nhưng lại không tỉnh lại.

Cô vươn tay sờ trán y, phát hiện trán y rất nóng.

Không chỉ trán, toàn thân đều như bị phun nước nóng.

Là được hiệu bắt đầu phát tác.

Mắt Thịnh Thiên Kim hép lại, lông mi dày cong che giấu cảm xúc trong mắt cô.

Một lúc sau, cô nhấn tin cho Đỗ Thiên Mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tính kế luôn cả mình (1)

Edit: V.O

Tin nhắn Thịnh Thiên Kim vừa gửi đi chưa được bao lâu, Đỗ Thiên Mỹ đã tới.

Hai người cùng nhau, đưa Bạch Thận Ngôn đến phòng đã được chuẩn bị trước.

"Phù..."

Thịnh Thiên Kim đặt y lên giường, xoa xoa mồ hôi trên đầu.

Không nghĩ tới trông Bạch Thận Ngôn không mập, lại nặng như vậy.

"Người kêu cậu tìm đâu?" Thịnh Thiên Kim hỏi Đỗ Thiên Mỹ.

Đỗ Thiên Mỹ không trả lời trực tiếp: "Cậu thật sự muốn tặng Bạch Thận Ngôn cho người khác?"

Thịnh Thiên Kim nghe xong, mày hơi nhăn lại.

Cô quay đầu, nhìn Bạch Thận Ngôn mặt ửng hồng nằm trên giường.

Bằng lòng không?

Đương nhiên là không.

Nhưng, cô sợ bị cuốn vào trong ân oán của Bạch Thận Ngôn và Lục Du Sinh hơn.

Cho nên, cô không thể thật sự lún vào.

Cô phải khiến bản thân mình không thể có chút vướng bận nào đến cuối cùng, toàn thân rút lui.

Tuy như vậy đối với Bạch Thận Ngôn mà nói, không quá công bằng. Nhưng trước mắt, cô chỉ có thể làm như vậy. Cùng lắm thì chờ giành lại di sản của ông nội xong, lại tiến hành bồi thường y.

"Nói người của cậu, đi lên đi." Thịnh Thiên Kim nhìn Bạch Thận Ngôn, từ từ nói.

Đỗ Thiên Mỹ nghe xong, vẻ mặt muốn nói lại thôi. Cuối cùng, nói: "Minh xuống lầu, xem thử cô ta đến chưa."

Nói xong, cầm túi xách lên, từ từ rời đi.

Lúc cô ấy đi tới cửa, dừng lại, quay đầu nhìn Thịnh Thiên Kim.

Theo góc độ này của cô ấy, có thể nhìn thấy sườn mặt Thịnh Thiên Kim.

Nhưng sườn mặt, đã đủ vừa lòng rồi.

Đỗ Thiên Mỹ thật muốn để cô đi soi gương, xem thử bộ dạng lúc này của mình.

Rõ ràng là đau lòng muốn chết, lại còn mạnh mẽ.

Không bằng, dieendaaneequydoon – V.O, giúp cô một tay?

Đỗ Thiên Mỹ lên đóng cửa phòng.

...

Thịnh Thiên Kim ngồi canh chừng bên giường Bạch Thận Ngôn, không chú ý tới động tác nhỏ của cô bạn xấu.

Lúc này, tâm tình của cô, hình như vô cùng lo lắng cho thân thể của Bạch Thận Ngôn.

Cô không nói rõ cảm giác này, giống như có tật giật mình, hoặc như có đám lửa đốt bên chân.

Đúng lúc này, Bạch Thận Ngôn nằm trên giường, bắt đầu kéo cổ áo, mặt cũng trở nên đỏ bừng.

"Này, anh không sao chứ?" Thịnh Thiên Kim muốn tới gần, lại nghĩ tới gì đó, lui về sau một bước, đứng xa xa hỏi.

"Nóng, nóng..."

Bạch Thận Ngôn vừa kêu, vừa kéo cà vạt.

Nhưng, y bị đốt đến mơ mơ màng màng, tay không theo trình tự, cả vật nhanh chóng bị thắt chặt trên cổ. Dường như y lại không nhận ra, rất khó chịu nhìn Thịnh Thiên Kim.

"Anh đừng cử động, anh đừng cử động..."

Giờ phút này, Thịnh Thiên Kim cũng bất chấp mọi thứ, bước nhanh đến, cởi cả vật trên cổ giúp Bạch Thận Ngôn.

Có lẽ vì được hiệu phát tác, toàn thân Bạch Thận Ngôn hết nóng lại nóng. Lúc tiếng rên rỉ nhẹ nhàng bật ra khỏi miệng y, toàn thân Thịnh Thiên Kim chấn động.

Cô hơi run lên, không nhìn Bạch Thận Ngôn, tiếp tục cởi cả vật trên cổ giúp y.

Không biết có phải vì quá căng thẳng không, càng muốn cởi ra, lại càng khó cởi.

Bạch Thận Ngôn, dường như cũng đang ra sức kiềm chế.

Nhưng cho dù như vậy, tiếng thở của anh cũng càng ngày càng nặng.

Hơi thở cực nóng, nóng bỏng, thổi vào cổ cô, khiến toàn thân cô cứng ngắc...

Bạch Thận Ngôn như vậy, thật sự rất có sức hấp dẫn.

Thịnh Thiên Kim cũng không biết mình dùng bao nhiêu sức, mới dời tầm mắt dính trên người y.

"Anh đừng cử động! Sắp được rồi!" Thịnh Thiên Kim liếm liếm đôi môi hơi khô.

Vì sao con nhỏ Thiên Mỹ kia, còn chưa dẫn người tới?

Đúng lúc này, Thịnh Thiên Kim nghe thấy có tiếng ở cửa.

Là người đến à?

Lòng cô thả lỏng, nhanh chóng đứng dậy, muốn đi tới trước cửa.

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay từ sau lưng vươn tới, sờ lên eo cô, kéo cô lên giường.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tính kế luôn cả mình (2)

Edit: V.O

"A..."

Thịnh Thiên Kim kêu lên.

Chờ đến lúc cô lấy lại tinh thần, cả người đã bị Bạch Thận Ngôn đè dưới thân.

"Hô, hô, hô..."

Bạch Thận Ngôn thở hỗn hển, hai mắt đỏ bừng nhìn cô.

"Bạch Thận Ngôn, anh thả tôi ra! Không phải tôi, tôi đi giúp anh..." Thịnh Thiên Kim gào thét.

Nhưng, đừng nhìn Bạch Thận Ngôn bị đốt đến mơ mơ màng màng. Thực tế, lực tay y lại vô cùng mạnh. Thịnh Thiên Kim dùng hết toàn bộ sức lực, cũng không đẩy y ra được.

Bạch Thận Ngôn dè nặng cô, cúi đầu nhìn cô.

"Bạch Thận Ngôn, xin anh thả tôi ra...tôi tìm người khác giúp anh..." Thịnh Thiên Kim khóc nức nở nói.

Giờ phút này, cô đã hối hận rồi.

Hối hận nghĩ ra chiêu tổn hại này, hối hận tính kế Bạch Thận Ngôn như thế.

Cô tuyệt đối không nghĩ tới, cuối cùng sẽ tính kế luôn cả mình.

"Bạch Thận Ngôn...hu hu hu..."

Giọt nước mắt lớn như hạt đậu, từ trong hốc mắt cô lăn xuống.

Lúc này, bị Bạch Thận Ngôn mất đi lý trí, dục hỏa đốt người dè nặng, cô sợ thật sự.

Nhưng vào lúc này, Bạch Thận Ngôn từ từ nâng tay lên, xoa xoa nước mắt ở khóe mắt cô.

"Bạch Thận Ngôn?"

Thịnh Thiên Kim hơi sững sờ, trong lòng dâng lên hy vọng.

Nhưng rất nhanh, hiện thực đã bóp nát hy vọng của cô.

Bạch Thận Ngôn cúi đầu, hôn dọc theo khóe mắt cô, từ từ đi xuống thân.

Lòng Thịnh Thiên Kim, cũng càng ngày càng lạnh lẽo.

"Úm..."

Trước ngực chột lạnh, lòng Thịnh Thiên Kim như chết đi, nhắm hai mắt lại.

...

Một đêm phóng túng.

Thịnh Thiên Kim không biết, dieendaaneequydoon – V.O, tối nay Bạch Thận Ngôn muốn cô bao nhiêu lần.

Cô chỉ biết là cuối cùng, cô chết lặng, toàn thân đau không chịu được.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn vẫn rất có sức sống.

Cô vừa mắng Bạch Thận Ngôn là cầm thú, vừa mắng Đỗ Thiên Mỹ.

Thuốc cô ấy đưa, rốt cuộc là cái quỷ gì vậy?

Vì sao lại mạnh mẽ như thế?

...

Đến phút cuối, Thịnh Thiên Kim hôn mê bất tỉnh.

Sau khi cô ngất đi, Bạch Thận Ngôn lại làm hai lần nữa.

Bình minh, y ngừng lại, nhìn người dưới thân, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Lặng im một lát, y nằm xuống, cẩn thận ôm cô vào ngực.

Y hôn hôn trán cô, sau đó nhắm hai mắt lại.

...

Ngày kế, Thịnh Thiên Kim ngủ đến hơn mười một giờ, mới đỡ cái lưng đau nhức đứng dậy khỏi giường.

Đã không thấy Bạch Thận Ngôn nữa.

Thịnh Thiên Kim nhìn căn phòng một đêm phóng túng, lộn xộn đầy đất, trong lòng cũng xấu hổ, lại khó chịu nói không nên lời.

Sao có thể như vậy?

Sao lại như vậy?

Rõ ràng cô thầm nghĩ diễn kịch, kết quả không nghĩ tới, cuối cùng lại biến thành kịch giả tình thật!

Điều đáng giận nhất chính là, Bạch Thận Ngôn là tên khốn kiếp ăn xong bỏ chạy!

Nếu sau khi y tỉnh lại, không nhận thì sao bây giờ?

Thịnh Thiên Kim gầy dựa suy nghĩ.

"Lạch cạch..."

Đúng lúc này, phòng tắm bên cạnh bị người ở bên trong mở ra. Bạch Thận Ngôn quán khăn tắm trên lưng, đi ra từ bên trong.

Tầm mắt hai người, nhanh chóng chạm nhau.

Mặt Bạch Thận Ngôn, thoáng hiện lên chút không được tự nhiên.

Y tránh đi tầm mắt Thịnh Thiên Kim, giọng nói khàn khàn: "Em muốn tắm không?"

Thịnh Thiên Kim cắn chặt răng, nhìn nhìn vết tích trên người. Biết bộ dạng hiện tại của mình, thật sự không thể nào nói chuyện với y. Vì thế, cô cố hết sức quần ga giường lên người, sau đó chống lên giường, từ từ đi xuống.

"A..."

Thân thể cô, lại còn yếu hơn tưởng tượng. Vừa mới đặt chân xuống đất, đã ngã. Chỉ là, hiện thực cũng không giống như trong dự đoán, trực tiếp ngã xuống đất, mà là ngã vào trong lòng Bạch Thận Ngôn.

Lúc này, Bạch Thận Ngôn ôm eo cô, mà hai tay cô, lại nắm chặt lên cơ bụng rắn chắc của y.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Buồn cái gì

Edit: V.O

Thế giới, yên tĩnh lại.

Thịnh Thiên Kim chỉ nghe thấy tiếng trái tim đập "bình bịch bình bịch" trong lồng ngực. Càng đập càng nhanh, càng đập càng nhanh, giống như sắp nhảy ra khỏi cổ họng.

Bạch Thận Ngôn cúi đầu, nhìn người trong lòng.

Thân thể Thịnh Thiên Kim bị ga giường bao lấy, lộ ra cái cổ và xương quai xanh trắng nõn, chói mắt khiến Bạch Thận Ngôn hơi choáng váng. Trong giây phút này, trong đầu y thoáng hiện lên vài hình ảnh tối đó, đục vọng vốn đầy lùi, dường như lại có xu thế nhấc lên.

Bạch Thận Ngôn nhanh chóng dời mắt.

"Anh đưa em đến phòng tắm vậy."

Bạch Thận Ngôn nói xong, lập tức bế Thịnh Thiên Kim từ trên đất lên.

Thịnh Thiên Kim hét lên một tiếng, hai chân vọt lên không, sợ tới mức nhanh chóng vươn tay ôm cổ y.

Thân thể hai người, dán chặt vào nhau.

Khoảng cách quá gần, khiến cô cảm nhận được thân thể Bạch Thận Ngôn ấm nóng, cùng với cơ bắp căng đầy.

Không ai trong bọn họ nói gì.

Không khí có chút xấu hổ, nhưng hương vị tràn ngập trong không khí, lại ái muội khó nói.

Hai người lặng im.

Bạch Thận Ngôn nhìn xao động trong thân thể, ôm Thịnh Thiên Kim vào phòng tắm, nhẹ nhàng đặt cô vào bồn tắm lớn. Nhưng dù y dè dặt cẩn thận, vẫn khiến lưng Thịnh Thiên Kim đau đớn nhức nhối sau một đêm phóng túng.

Thấy cô cau chặt mày, vẻ mặt Bạch Thận Ngôn hơi cứng ngắc, cũng không biết làm sao.

Nhận thấy được tầm mắt đối phương vẫn nhìn chăm chăm lên người mình, Thịnh Thiên Kim kéo ga giường che trước ngực, kéo qua đầu, giọng nói khàn khàn: "Anh ra ngoài trước đi."

Nghe giọng nói khàn khàn đó, Thịnh Thiên Kim thật muốn đánh Bạch Thận Ngôn một trận.

Bạch Thận Ngôn đứng sau lưng cô.

Có lẽ, cũng nhận thấy được sự xấu hổ của cô.

Trong ánh mắt y, thoáng hiện lên rất nhiều tâm tình.

Cuối cùng, dường như hạ quyết định gì đó, dieendaaneequydoon – V.O, hít một hơi thật sâu, điều chỉnh hơi thở, mở miệng: "Chuyện tối hôm qua, anh sẽ nói rõ với em."

Nói xong, ngừng tại chỗ một lát, thấy Thịnh Thiên Kim không phản đối, lại nhấc chân đi ra ngoài.

Cô cởi bỏ ga giường, quăng ra ngoài, sau đó bắt đầu xả nước.

Nước trong bồn tắm, càng ngày càng nhiều, nhưng tâm tình Thịnh Thiên Kim, lại càng ngày càng phức tạp, càng ngày càng buồn bực.

Sao mọi chuyện lại có thể biến thành như vậy?

Sau này, cô nên làm gì bây giờ.

...

Thịnh Thiên Kim ở trong phòng tắm gần một tiếng.

Lúc Bạch Thận Ngôn chuẩn bị phá cửa vào, Thịnh Thiên Kim quần khăn tắm đi từ trong ra.

Hai người không có chuẩn bị, kết quả đụng mạnh vào nhau, không khí lại xấu hổ.

...

Sau đó, Bạch Thận Ngôn gọi com trưa của khách sạn.

Đồng thời, lại gọi trợ lý cầm hai bộ quần áo đến.

Ăn com trưa, thay quần áo xong, Bạch Thận Ngôn đưa cô về nhà lầu nhỏ.

Đoạn đường này, giữa hai người, đều không nói gì.

Mà trợ lý đưa quần áo đến buổi sáng, tuy trong lòng bát quái muốn chết, nhưng cũng không dám mở miệng hỏi nhiều một câu.

Rất nhanh, xe đứng ở cửa nhà lầu nhỏ.

Lúc Thịnh Thiên Kim chuẩn bị xuống, đột nhiên Bạch Thận Ngôn giữ chặt tay cô.

Thịnh Thiên Kim quay đầu, nhìn y.

Bạch Thận Ngôn liếm liếm đôi môi hơi khô, nói: "Em nghỉ ngơi cho tốt, đừng suy nghĩ gì hết. Chuyện tối hôm qua, anh sẽ làm rõ ràng với em."

Đây là lần thứ hai Bạch Thận Ngôn nói câu này, sẽ nói rõ với cô.

Nhưng, y có thể nói rõ cái gì?

Quen với cô?

Đưa chi phiếu cho cô?

Hay là cho cô tài nguyên, nâng cô thành siêu sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng Thịnh Thiên Kim có chút buồn.

Nhưng rất nhanh, tự đáy lòng cô lại cười nhạo chính mình.

Buồn cái gì?

Đây chẳng phải là điều cô muốn à?

Có gì mà phải buồn chứ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Thật ra, cũng không tính chịu thiệt

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn nhìn theo Thịnh Thiên Kim đi vào nhà lầu nhỏ.

"Bạch gia, hạng mục ở nước ngoài xảy ra chút vấn đề, chỉ sợ cần anh tự mình đi một chuyến..." Lúc này, trợ lý quay đầu, dè dặt cẩn thận nói.

Bạch Thận Ngôn nghe vậy, cau mày.

Y thu tầm mắt lại.

Dưới ánh nhìn chăm chú của y, trợ lý không nhịn được rung mình. Sau đó, chỉ nghe y nói với giọng lạnh lùng: "Đến sân bay."

"Vâng."

Trợ lý lén xoa xoa mồ hôi trên trán.

Trước khi đi, Bạch Thận Ngôn sắp xếp người chú ý hướng đi của Thịnh Thiên Kim.

...

Bên nhà lầu nhỏ, Thịnh Thiên Kim cũng không biết Bạch Thận Ngôn đã đi.

Sau khi trở lại nhà lầu nhỏ, cô ngã thật mạnh lên giường.

Bây giờ thể xác và tinh thần mỗi một, vô cùng buồn ngủ.

Nhưng, nằm trên giường hai tiếng, cũng không thể nào ngủ được.

"A a a a a..."

Cô gãi đầu, ngồi dậy trên giường.

Cảm thấy mình sắp điên rồi!

Sau đó, cả ngày đó, cô đều hoảng hoảng hốt hốt như thế này, có đôi khi thần kinh quá độ.

Lúc tối, điện thoại cô vang lên, là Đỗ Thiên Mỹ gọi tới.

Đỗ Thiên Mỹ áp a áp ứng nhận lỗi với cô, nói là người đã tìm trước đó tạm thời bị đổi. Cho nên, cô ấy nghĩ "nước phù sa không chảy ruộng ngoài", dứt khoát để "chuyện tốt" này lại cho Thịnh Thiên Kim.

"Chuyện tốt cái bunn đen á! Đỗ Thiên Mỹ! Mình muốn giết cậu!" Thịnh Thiên Kim mắng một trận vào điện thoại.

Cô lấy những lời mắng chửi cô từng nghe được từ trước đến nay, rống hết lên với Đỗ Thiên Mỹ.

Cuối cùng, lúc cô mắng sắp hết hơi, Đỗ Thiên Mỹ đối diện đột nhiên nói một câu: "Chẳng lẽ, tôi qua cậu không sướng?"

"Sướng cái bunn đen! A a a a..."

Chờ Thịnh Thiên Kim thẹn quá hóa giận mắng xong, dieeendaanleequyudoon – V.O, mới phát hiện người đối diện đã sớm cúp điện thoại.

"Đỗ Thiên Mỹ! Cậu đừng để mình bắt được cậu! Nếu mình bắt được cậu, cậu nhất định phải chết!" Thịnh Thiên Kim nghiến răng nghiến lợi, nói.

Sau khi nói xong, cô giống như một quả bóng bị đâm nổ, ngã ập xuống giường.

Thật ra, cô cũng không thật sự giận Đỗ Thiên Mỹ, cô chỉ muốn tìm một người để phát tiết một chút.

Bạch Thận Ngôn, cô không dám loạn phát hỏa với y.

Vậy cũng chỉ có thể là Đỗ Thiên Mỹ.

Chẳng qua...

Cô nhìn trần nhà, cắn ngón tay, từ từ hồi tưởng.

Không nghĩ tới Bạch Thận Ngôn không chỉ có cơ thể đẹp, công cụ cũng thật tốt, ban đầu kỹ thuật toàn dựa vào bản năng, đến cuối cùng nước chảy thành sông, đa dạng nhiều lần...

"Phi phi phi!" Rốt cuộc cô đang nghĩ cái gì! Lại đang YY Bạch Thận Ngôn?

Mặt Thịnh Thiên Kim nghiêm túc.

"Chẳng qua, ngoại trừ một mỗi một chút, thật sự vẫn là một bạn giường không tệ..."

Rất nhanh, mặt Thịnh Thiên Kim lộ vẻ háo sắc.

...

Một lúc sau, đột nhiên cô xoay người đứng dậy.

Không đúng!

Cô cầm điện thoại lên.

Lúc Bạch Thận Ngôn đưa cô trở về, không phải nói sẽ phụ trách với cô à?

Sao mới qua buổi trưa, anh ta cũng không liên lạc lại với cô?

"Hắt xì..."

Đúng lúc này, trên máy bay bay qua bờ kia đại dương, Bạch Thận Ngôn hắt hơi một cái.

"Bạch gia, cần tôi lấy cái chăn cho anh không?" Trợ lý ngồi phía trước quan tâm hỏi.

Bạch Thận Ngôn sờ sờ mũi, lắc đầu.

Y buông tài liệu trong tay, có chút xem không vào.

Cả đường, trong đầu y, đều là mặt Thịnh Thiên Kim.

Còn có bộ dạng trên giường đêm qua của Thịnh Thiên Kim, lại có, bộ dạng liêu lĩnh khi vừa mới gặp cô.

Nghĩ đến đây, y giật mình.

"Nhờ cậu ta tìm người tra lai lịch của Thịnh tiểu thư." Bạch Thận Ngôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Cảm giác an toàn

Edit: V.O

Trợ lý Lý vốn cách ngăn dậm, đang bị hạng mục khiến cho sứt đầu mẻ trán, lúc nghe được tin này, lại gặp phải trở ngại.

Anh thề, sau này tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào chuyện giữa Bạch gia và Thịnh tiểu thư.

Nếu lại nhiều chuyện, thì cho cả đời anh cũng không tìm thấy bạn gái đi.

...

Trước khi ngủ, một tin nhắn, khiến Thịnh Thiên Kim mất ngủ trắng đêm.

Tin nhắn, là Lục Du Sinh nhắn tới.

Giọng điệu trên đó, cũng vô cùng bình thường, giống như Lục Du Sinh chỉ thuận miệng hỏi một câu "em ăn cơm không", anh hỏi "quyết định của em là gì".

Một câu nói ngắn ngủn, mấy chữ, khiến tâm tình bay tới đám mây của Thịnh Thiên Kim, nháy mắt rơi xuống bụi rậm, nghiền thành mảnh nhỏ.

Cô nhìn chăm chăm tin nhắn trên điện thoại, sắc mặt hơi trắng bệch.

Bởi vì chuyện "ngoài ý muốn" hôm qua, khiến cả ngày cô đều lắc lư. Kết quả, đã quên mất chuyện quan trọng nhất này.

Thịnh Thiên Kim nhìn chăm chăm chữ trên màn hình, do dự một lúc lâu.

Cuối cùng, cô đấu tranh nhắn trả lời tin nhắn của Lục Du Sinh...

Thật xin lỗi, em vẫn không muốn tham gia ân oán giữa các anh.

Gửi tin nhắn này xong, toàn thân cô hết sức lực ngã xuống giường, giống như vừa chạy Marathon 5km xong.

Bên kia, lúc Lục Du Sinh tràn đầy lòng tin chờ đáp án của Thịnh Thiên Kim. Cuối cùng, lúc chờ được một tin như vậy, mặt anh vốn đắc ý tự tin, nháy mắt hóa thành lạnh như băng.

"Cốc cốc cốc..."

Lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa: "Sinh Sinh, bà nội vừa cắt hoa quả cho con xong rồi."

Nghe được tiếng Lục lão phu nhân, vẻ âm u trên mặt Lục Du Sinh dần dần biến mất.

Lúc anh mở cửa, lại là bộ dạng thân sĩ lịch sự nho nhã kia.

...

Thịnh Thiên Kim nằm trên giường, lòng lạnh lẽo.

Trong đầu cô, dieendaaneequydoon – V.O, giống như đèn nháy, thoáng hiện lên rất nhiều hình ảnh ở chung với Lục Du Sinh.

Dựa theo tính cách của anh, chắc chắn sẽ trả thù.

Đến lúc đó...

"Ting ting ting..."

Đúng lúc này, điện thoại cô lại vang lên.

Lúc cô cầm lên, lập tức hoảng sợ bật dậy.

Bạch Thận Ngôn?

"Alo..." Cô nhận cuộc gọi.

"Là anh." Đầu kia điện thoại, giọng Bạch Thận Ngôn trầm trầm.

"Em biết." Thịnh Thiên Kim nói.

Vừa rồi còn đang trách, vì sao ngay cả cuộc điện thoại Bạch Thận Ngôn cũng không gọi cho cô. Bây giờ gọi đến, tâm tình cô lại biến thành buồn phiền vì tin nhắn của Lục Du Sinh.

"Em có ổn không?" Có lẽ nghe ra sự suy sụp trong giọng nói của cô, Bạch Thận Ngôn hỏi.

"Anh cho là vì sao?" Thịnh Thiên Kim hỏi lại.

Câu này, Bạch Thận Ngôn im lặng.

Thịnh Thiên Kim hỏi xong, lại hơi hối hận.

Cô vừa đắc tội Lục Du Sinh, bây giờ, hẳn là nên ôm chặt đùi Bạch Thận Ngôn, mà không phải nói chuyện kích thích y.

"Công ty vừa có hạng mục xảy ra chút vấn đề. Cho nên, anh ra nước ngoài." Đúng lúc này, Bạch Thận Ngôn mở miệng: "Em chờ anh trở về, được không?"

...

Thịnh Thiên Kim không biết mình cúp điện thoại lúc nào.

Cô chỉ biết là, sau khi Bạch Thận Ngôn nói xong câu "Em chờ anh trở về, được không", lòng vốn lo lắng không yên của cô, bất tri bất giác, lại ổn định lại.

Cô chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy, mình sẽ có thể cảm nhận được cảm giác an toàn vì một câu nói của Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn nói cô chờ y trở về.

Như vậy, cô yên tâm chờ y trở về.

Cô tin, Bạch Thận Ngôn sẽ làm rõ chuyện này cho cô.

...

Nhưng, lần này Bạch Thận Ngôn đi, chính là một tuần.

Chờ sau khi y trở về, chuyện đầu tiên là đến tìm Thịnh Thiên Kim.

"Cái gì? Kết hôn?"

Thịnh Thiên Kim trừng mắt, vẻ mặt không thể tin được nhìn người đàn ông trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đứng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Cô đã kết hôn!

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn mặc âu phục màu đen, đứng yên lặng trước mặt cô.

Về mặt y nói với cô, y cũng không nói đùa.

"Nhưng...kết hôn?"

Thịnh Thiên Kim đi một vòng, lại về tới trước mặt Bạch Thận Ngôn, mặt vẫn là vẻ không thể tin được: "Anh chắc chắn? Nhưng chúng ta chỉ là..."

"Chúng ta có gần gũi da thịt, anh nên phụ trách cho em." Ánh mắt thâm thúy kia của Bạch Thận Ngôn, yên lặng nhìn chăm chú vào cô.

Vốn Thịnh Thiên Kim còn muốn hỏi, nhưng, lúc cô chống lại ánh mắt đó, cô lại không muốn hỏi. Chỉ là cuối cùng, cố gắng đè nén cảm xúc trong lòng, nói: "Anh nghiêm túc?"

"Nghiêm túc." Bạch Thận Ngôn gật đầu.

Thịnh Thiên Kim nhìn chăm chăm vào mắt y, tâm tình có chút phức tạp: "Nhưng, anh không hiểu biết gì về em."

"Sau khi kết hôn có thể từ từ tìm hiểu."

Bạch Thận Ngôn nói: "Hộ khẩu và giấy chứng minh của em có đây không?"

"Có, sao vậy..." Thịnh Thiên Kim không hiểu.

"Vậy cầm theo đi, cùng anh đến cục dân chính." Bạch Thận Ngôn nói.

"Cái gì? Bây giờ?" Mắt Thịnh Thiên Kim trừng lớn: "Bạch Thận Ngôn, anh điên rồi sao?"

Lúc trước Bạch Thận Ngôn nói, sẽ phụ trách cho cô, nói cô chờ y trở về.

Lúc đó, cô cho rằng ý của y là, sẽ nói chuyện với cô về chuyện đêm đó, hứa hẹn một chút lợi ích cho cô.

Cô vốn nghĩ, nên ra sức giành lấy lợi ích gì đó?

Kết quả không nghĩ tới, sau khi Bạch Thận Ngôn trở về, câu nói đầu tiên khi gặp mặt, chính là "chúng ta kết hôn đi". Hơn nữa, hình như y còn tính ngay bây giờ, lập tức, lập tức đi đăng ký kết hôn.

...

Thịnh Thiên Kim nói xong, ánh mắt Bạch Thận Ngôn nhìn cô, trở nên càng thâm trầm: "Bây giờ anh rất bình thường. Em cần bác sĩ tư nhân của anh đưa cho em một phần giấy khám tinh thần của anh không? Chỉ là, anh đề nghị em, cho dù muốn xem, cũng phải đợi sau khi chúng ta đăng ký."

"Em..."

Thịnh Thiên Kim há hốc mồm, đầu vang lên ong ong.

"Hộ khẩu và giấy chứng minh ở đâu?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

"Chứng minh ở trong túi em, dieendaaneequydoon – V.O, hộ khẩu ở trong va li trong tủ quần áo trong phòng trên lầu." Thịnh Thiên Kim vô thức trả lời.

"Ồ đây chờ anh!"

Bạch Thận Ngôn nói xong, lướt qua cô, đi lên lầu.

Chờ cô ổn định tinh thần lại, Bạch Thận Ngôn đã cầm hộ khẩu và túi của cô, đi xuống lầu.

"Anh..."

Cô có chút mộng lung.

Ai tới nói với cô, đây không phải sự thật, là cô đang nằm mơ.

"Đi thôi."

Bạch Thận Ngôn vừa cầm túi, vừa nắm tay cô, đi ra ngoài.

"Này? Anh..."

Thịnh Thiên Kim kêu một tiếng.

Nhưng, lúc này Bạch Thận Ngôn không cho cô nửa cơ hội từ chối, trực tiếp kéo cô lên chiếc Rolls-Royce màu đen chờ ở cửa.

...

Chờ xe dừng trước cửa cục dân chính, Thịnh Thiên Kim cũng còn mơ hồ.

"Hà?"

Bạch Thận Ngôn đứng ngoài xe, duỗi tay về phía cô.

Thịnh Thiên Kim hơi run run, đặt tay lên tay y.

Bạch Thận Ngôn nắm chặt tay cô.

Giờ phút này, lúc Bạch Thận Ngôn nắm tay cô, tâm tình vốn hỗn loạn của cô, dường như đã ổn định lại.

Bạch Thận Ngôn nắm tay cô, đi vào cục dân chính.

...

Khi bọn họ đi ra khỏi cục dân chính, mặt Bạch Thận Ngôn, cuối cùng cũng nở nụ cười hiếm có.

Y vươn tay, nhìn Thịnh Thiên Kim: "Bà Bạch, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn."

Bà Bạch?

Có ý gì?

Ánh mắt Bạch Thận Ngôn nhìn nhìn giấy hôn thú trong tay bọn họ.

Lúc này Thịnh Thiên Kim mới kịp phản ứng: Cô đã kết hôn.

Cô đã kết hôn rồi hả?

Cô đã kết hôn.

Cô và Bạch Thận Ngôn đã kết hôn à?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đứng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Còn hơn cả thích

Chương tặng bạn Diệp bạch

Edit: V.O

"Bạch Thận Ngôn tiên sinh, anh thích em không?" Thịnh Thiên Kim quay đầu, nhìn người đàn ông ngồi bên cạnh cô.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, quay đầu nhìn cô.

Bốn mắt nhìn nhau, giọng nói Bạch Thận Ngôn có một chút vui vẻ rất khó phát hiện: "Em đã kết hôn với anh, mới hỏi anh vấn đề này, có phải hơi chậm rồi không?"

"Ồi..."

Thịnh Thiên Kim nghe xong, kêu rên một tiếng.

"Đúng, sao em lại hỏi vấn đề ngu ngốc như vậy!" Thịnh Thiên Kim nói: "Chỉ là, kết hôn, cũng có thể ly hôn."

Bạch Thận Ngôn vừa nghe, mày hơi nhăn lại, nói: "Bà Bạch, có một chuyện, anh nghĩ anh phải thanh minh một chút, đó là anh chưa từng nghĩ, anh sẽ có hai đoạn hôn nhân!"

"Nhưng, Bạch Thận Ngôn tiên sinh, điều kiện tiên quyết của hôn nhân là tình yêu." Thịnh Thiên Kim nhếch miệng, nói: "Chúng ta đã kết hôn, chẳng lẽ anh không thể thừa nhận anh thích em một chút được sao?"

Bạch Thận Ngôn vươn tay xoa xoa đầu cô: "Em thích nghĩ thế nào, thì là thế đó."

Sau khi nói xong, lại nhìn phía trước.

Thịnh Thiên Kim ôm cánh tay y, tựa đầu lên vai y, khóe miệng nhếch lên.

Hừ, đúng là tên khó chịu.

Đã ép em kết hôn với anh, còn không thừa nhận?

Bây giờ anh không thừa nhận, nhưng em tin, một ngày nào đó anh sẽ thừa nhận!

...

Bạch Thận Ngôn kêu tài xế đưa Thịnh Thiên Kim về nhà lầu nhỏ.

Sau khi xuống xe, Thịnh Thiên Kim vốn muốn vẫy tay tạm biệt Bạch Thận Ngôn. Kết quả không nghĩ tới, Bạch Thận Ngôn cũng bước xuống xe theo cô, còn chuẩn bị đi vào.

"Anh muốn làm gì?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô kỳ dị, nói: "Giúp em dọn hành lý."

"Dọn hành lý làm gì?" Thịnh Thiên Kim không hiểu: "Em cũng không rời khỏi thành phố M."

Bạch Thận Ngôn nghe xong, dieendaanleequydoon – V.O, yên lặng thở dài: "Cần anh nhắc lại lần nữa, thân phận bây giờ của em không, bà Bạch?"

"Anh sẽ không phải muốn..." Mắt Thịnh Thiên Kim trừng lớn, vẻ mặt không dám tin.

"Không sai." Bạch Thận Ngôn khẽ gật đầu với cô: "Tiểu Vương, dọn hành lý giúp phu nhân."

...

Một lần nữa, Bạch Thận Ngôn lại không cho cô cơ hội từ chối, khiến cô phải thu dọn hành lý trong thời gian cực ngắn, đi với y.

Lý do y đưa ra cũng rất đơn giản, đơn giản đến mức Thịnh Thiên Kim không có cách nào từ chối.

Bạch Thận Ngôn nói, y là người chồng hợp pháp của cô. Bọn họ vừa mới kết hôn, vốn nên ở cùng một chỗ.

Cả ngày này Thịnh Thiên Kim đều mơ hồ.

Cho nên đến phút cuối, Bạch Thận Ngôn nói cái gì, thì chính là cái đó.

Lúc chiếc Rolls-Royce màu đen chở bọn họ chạy khỏi nhà lầu nhỏ, Bạch Thận Ngôn vươn tay vòng Thịnh Thiên Kim vào trong lòng.

Thịnh Thiên Kim giả dựa tựa trung một cái, sau đó cười thầm ôm lấy eo y.

Khóe miệng Bạch Thận Ngôn, độ cong vô cùng nhỏ, nhẹ nhàng nhếch lên.

Có thể Thịnh Thiên Kim không biết, lần đầu tiên y biết được chỗ cô đang ở là nhà của mẹ Lục Du Sinh khi còn sống, y lại có ý nghĩ muốn Thịnh Thiên Kim chuyển ra.

Chỉ là lúc đó, y cho rằng Thịnh Thiên Kim là bạn gái của Lục Du Sinh, hơn nữa chuyện không từ mà biệt lúc trước, nỗi hận với cô trong lòng còn lớn hơn những tình cảm khác.

Vừa rồi ở trên xe, Thịnh Thiên Kim hỏi y, y thích cô không?

Thích không?

Không.

Không chỉ là thích.

Chính xác hơn, là yêu.

Còn hơn cả thích, yêu.

Có lẽ, từ lúc Thịnh Thiên Kim còn là "Cố Niệm", từ lần đầu tiên y ở nhà hàng, bắt mắt vở kịch "phụ nữ đại nhảm chán kia", cũng đã bị cô hấp dẫn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Thì ra anh là Bạch Thận Ngôn như thế

Chương tặng bạn Duale9x

Edit: V.O

Thậm chí, ngay từ sớm.

Bạch Thận Ngôn nhớ tới phần báo cáo điều tra trợ lý Lý gửi tới máy tính.

Trên báo cáo, bày ra rõ cuộc đời Thịnh Thiên Kim, bao gồm gia đình cô. Ông nội thương yêu cô nhất, người cha đột nhiên kế thừa toàn bộ gia sản, mẹ kế ác tâm quen thuộc, cùng với em gái mẹ kế sinh...còn có đã lâu trước kia, chuyện cô bị người giúp việc lòng dạ hiểm độc ngược đãi.

Có thể đến bây giờ Thịnh Thiên Kim đều cảm thấy y đưa ra ý muốn kết hôn, là xúc động nhất thời.

Nhưng thực tế, chỉ có y biết rõ, đó là kết quả trải qua suy nghĩ tường tận.

Từ nhỏ đến lớn, chuyện có thể khiến cho y hứng thú, người có thể khiến cho y hứng thú, rất ít. Nhưng Thịnh Thiên Kim, là một người trong đó, hơn nữa là một người mạnh nhất.

Tối đó, lúc y tiến vào cô, y đã cảm nhận được phần tình yêu bị y ra sức đè nén này.

Tính cách của Bạch Thận Ngôn y, thích, thì sẽ cố gắng giành lấy.

...

Thịnh Thiên Kim đi theo Bạch Thận Ngôn về nhà y.

Sau khi vào cửa, người giúp việc ra đón.

"Tiên sinh, Thịnh tiểu thư." Người giúp việc đi đến nhận va li.

Động tác đôi giày của Bạch Thận Ngôn hơi dừng lại, sau đó sửa: "Là phu nhân."

Người giúp việc hít một hơi, nhìn về phía Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Thiên Kim ngượng ngùng nhìn đất, lỗ tai nở ra, cười cười với người giúp việc.

"Phu nhân." Người giúp việc kịp phản ứng, mỉm cười nói.

Biểu hiện của người giúp việc rất tự nhiên, thế nên đến lượt Thịnh Thiên Kim không được tự nhiên rồi.

Cô đi theo Bạch Thận Ngôn lên lầu.

Người giúp việc đặt va li ở cửa, rồi cáo từ đi xuống.

"A a a a, em thật rồi rắm!" Thịnh Thiên Kim đặt mông ngồi lên va li, nói.

Bạch Thận Ngôn quay đầu lại, nhìn cô một cái, tiếp tục cời cà vạt.

Chỉ thấy vẻ mặt Thịnh Thiên Kim rồi rắm, nói: "Anh không biết, năm nay em mới 22 tuổi! Không, không đúng, còn thiếu một tháng, mới tròn 22 tuổi! Bây giờ em mới 21 tuổi! 21 tuổi đã kết hôn, dieendaanleequydoon – V.O, bị người kêu phu nhân, có cảm giác, cảm giác..." Cô cào cào đầu, nhìn chăm chăm y: "Anh có biết cảm giác này không?"

Bạch Thận Ngôn lắc đầu, bỏ cà vạt đã cời ra vào trong tủ quần áo.

"Chính là từ thiếu nữ biến thành thiếu phụ trong một giây!" Thịnh Thiên Kim bật dậy, nói.

Năm tháng tươi xanh của cô, cô vẫn muốn làm "em bé" một lần nữa.

Trước kia ra cửa, được người kêu chị.

Sau này ra cửa, bị người kêu dì.

Nghĩ lại cũng cảm thấy khủng bố.

...

Bạch Thận Ngôn không quá hiểu nỗi buồn này của cô.

Y đi đến bình nước bên cạnh, hỏi cô: "Muốn uống nước không?"

"Muốn!" Thịnh Thiên Kim nói.

Bạch Thận Ngôn đưa cho cô một ly nước, Thịnh Thiên Kim nhận lấy.

Bạch Thận Ngôn lại rót một ly nước cho mình.

Thịnh Thiên Kim cầm lấy ly nước, trong lòng vẫn hơi không cân bằng.

"Chẳng lẽ anh không cảm thấy, anh như là 'trâu già gặm cỏ non' sao?"

Đúng lúc này, Thịnh Thiên Kim thỉnh thoảng nói một câu.

Mà giờ phút này, Bạch Thận Ngôn đang uống nước.

Kết quả, trực tiếp bị sặc.

"Anh có ổn không?" Lần đầu tiên Thịnh Thiên Kim thấy y chặt vật như vậy.

"Không sao."

Bạch Thận Ngôn xua tay, ho khụ khụ vài cái, mới dần dần thở được, sau đó nói: "Trâu già rất tốt."

"Ồ?" Thịnh Thiên Kim mở to hai mắt, nhìn y.

"Trâu già cày ruộng không biết mệt." Chỉ nghe Bạch Thận Ngôn bình tĩnh nói.

Trâu già cày ruộng?

Đùa gì vậy?

Thịnh Thiên Kim cầm lấy ly nước, uống nước.

Lúc uống được một nửa, đột nhiên có gì đó thoát hiện lên trong đầu cô, phun ra một miệng nước.

"Khụ khụ khụ..."

Bạch Thận Ngôn đi đến, vuốt lưng giúp cô.

"Khụ khụ, anh..."

Thịnh Thiên Kim chỉ vào y, nước mắt vòng quanh.

Không nghĩ tới, anh lại là Bạch Thận Ngôn như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Cuộc sống sau khi kết hôn

Chương tặng bạn Vanyibi

Edit: V.O

Từ trước đến nay Thịnh Thiên Kim chưa từng nghĩ, mình sẽ kết hôn trước 22 tuổi.

Cô vẫn cho là, với tính cách ham chơi của cô, ít nhất phải chờ tới sau 30 tuổi mới có thể nghĩ lại. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là cô có thể sống đến 30 tuổi.

Kết quả không nghĩ tới, năm nay cô tròn 22 tuổi, cô sẽ gặp được Bạch Thận Ngôn, một người đàn ông đặc biệt lại bá đạo.

Cô sẽ động lòng với người đàn ông này, cô sẽ vui vẻ vì người đàn ông này, cũng sẽ rơi lệ vì người đàn ông này.

Bây giờ, bọn họ đã kết hôn.

Có lẽ đây là vận mệnh an bài.

Mà cô, sẽ thân nhiên nhận lần vận mệnh này.

...

Kể tiếp, Thịnh Thiên Kim cố gắng thích ứng với thân phận hiện tại, cuộc sống ở chung với Bạch Thận Ngôn.

Vào ban đêm, cô vào ở trong phòng Bạch Thận Ngôn, hai người ngủ trên một cái giường.

Chỉ là, bọn họ chẳng làm gì.

Ban ngày, Bạch Thận Ngôn ngồi máy bay mười mấy tiếng đồng hồ, sau khi trở lại thành phố M, lại kéo cô đi làm giấy hôn thú. Bận rộn vòng vòng, lại không nghĩ ngợi. Cho nên, vào ban đêm, Bạch Thận Ngôn chỉ ôm cô ngủ, hình ảnh rất hài hòa.

Mà về chuyện công bố quan hệ của hai người, ý Bạch Thận Ngôn là, thuận theo tự nhiên. Đến lúc thích hợp, sẽ đưa cô về gặp tộc trưởng.

"thuận theo tự nhiên" đối với Bạch Thận Ngôn, là khi Thịnh Thiên Kim vui khi việc thành.

Dù sao, nhà họ Lục cũng còn có Lục Du Sinh.

Công bố chậm một ngày, kỳ hạn chết của cô cũng chậm một ngày.

Chỉ là, về chuyện cô và Bạch Thận Ngôn làm giấy hôn thú, cô vẫn nói cho Đỗ Thiên Mỹ. Dù sao cô và Bạch Thận Ngôn có thể kết hôn hòa tốc như vậy, có thể nói Đỗ Thiên Mỹ là "vất vả hơn, công lao lớn hơn".

Là "chất xúc tác" trực tiếp giữa bọn họ, đương nhiên Thịnh Thiên Kim muốn "cảm ơn cô ấy thật tốt".

Dựa theo lệ thường, cô đãi ở hộp đêm, mời cả đám tham gia.

"Niệm Niệm, có chuyện tốt gì xảy ra vậy?"

"Cố Niệm, dieendaanleequydoon – V.O, sinh ý thịnh vượng à!"

"Niệm Niệm, khi nào rảnh, mọi người ra nước ngoài chơi đi."

...

Nhưng người khác, vẫn trước sau như một, không biết điều.

Phương diện này, cũng chỉ có Đỗ Thiên Mỹ biết nguyên nhân thật sự cô đả tiệt.

"Không nghĩ tới, cậu lại là người kết hôn sớm nhất trong đám chúng ta." Rượu qua ba vòng, Thịnh Thiên Kim và Đỗ Thiên Mỹ tựa vào ban công phòng trên, cầm ly rượu trong tay, nhìn bóng đêm bên ngoài, Đỗ Thiên Mỹ say lơ đãng, mông lung nói.

Thịnh Thiên Kim cười cười, nhấp ngụm rượu, không nói gì.

Nhìn bộ dạng của cô, hẳn là cũng hơi say.

"Vậy chuyện lúc trước cậu nói..." Đỗ Thiên Mỹ dựa lên lan can, xoay người, mặt quay về phía Thịnh Thiên Kim, vô thức quơ quơ ly rượu trong tay: "Chuyện phiền phức kia, giải quyết chưa?"

Phản ứng của Thịnh Thiên Kim hơi chậm chạp, cách một lúc lâu, mới lắc đầu.

"Vậy bây giờ cậu tính sao?" Đỗ Thiên Mỹ ợ hơi rượu.

Thịnh Thiên Kim dụi dụi mắt: "Thuận theo tự nhiên, thuận theo tự nhiên..."

"Ha ha ha ha..." Đỗ Thiên Mỹ nở nụ cười.

Đúng lúc này, điện thoại Thịnh Thiên Kim vang lên.

Cô lắc lắc đầu, đi lắc lư tới trước ghế, vươn tay lấy điện thoại từ trong túi ra.

Trên màn hình, hai chữ "ông xã", vô cùng chói mắt.

Ông xã?

Ông xã của ai?

Từ lúc nào cô lại có số của người này?

Thịnh Thiên Kim gõ gõ cái đầu hơi đặc sệt, nhấn phím nghe.

"Alo?" Thịnh Thiên Kim mở miệng trước.

Người đầu kia điện thoại, không nói chuyện ngay lập tức.

"Alo? Ai vậy?" Thịnh Thiên Kim muốn cúp điện thoại.

"Em uống rượu à?" Đúng lúc này, giọng nói quen thuộc vang lên trong điện thoại.

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt, đầu hơi kẹt, mới kịp phản ứng: "Là anh à."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Mèo say họa phong thanh kỳ (*)

Chương tặng bạn ha trang221

Edit: V.O

(*)Họa phong thanh kỳ: hiện được dùng nhiều trên Internet, Microblogging và các diễn đàn, có ý tứ chi kỳ hoa, kỳ dị. Ý gốc là thanh tú, mới mẻ độc đáo, có thể dùng để hình dung một người, cũng có thể dùng để hình dung một việc.

Nói xong, cô lại cầm điện thoại qua, nhìn chăm chăm tên trên màn hình, nhìn nhìn: "Sao anh lại biến thành ông xã vậy? Anh sửa tên lúc nào...em nói cho anh biết, tên mỗi người, đều đặc biệt, bên trong chứa kỳ vọng tốt đẹp của cha mẹ chúng ta, không thể tùy tiện sửa...a, không đúng, tên em là sự kỳ vọng của ông nội với em..."

Đầu kia điện thoại, sắc mặt vốn ủ dột của Bạch Thận Ngôn, nhờ những lời nói nhắm đầu kia điện thoại, mà từ từ giãn ra. Nếu cẩn thận nhìn, sẽ còn phát hiện giọng nói của y cũng dịu dàng hơn rất nhiều.

"Ủm? Ông nội kỳ vọng em cái gì?"

Bạch Thận Ngôn vừa nói, vừa ra hiệu trợ lý định vị vị trí điện thoại của Thịnh Thiên Kim.

Từ sau khi biết những việc bẩn thỉu của nhà họ Thịnh, y lại lo lắng có một ngày, người nhà họ Thịnh sẽ tìm đến. Cho nên, thừa dịp Thiên Kim ngủ, nhờ người cài định vị vào điện thoại cô.

Cho dù cô đi đâu, y cũng có thể tìm được cô.

Lúc cấp dưới trả điện thoại lại, y vô tình lục xem điện thoại cô, phát hiện cô lưu tên y trong danh bạ là "Bạch khó chịu".

Y chỉ yên lặng một giây, rồi quyết định đổi tên giúp cô.

Cho nên, mới có "ông xã" như bây giờ.

"...ông nội kỳ vọng, vui vui vẻ vẻ, mãi mãi sống như tiểu công chúa..."

Giờ phút này, Thịnh Thiên Kim đã say đến mức trực tiếp ôm ghế dựa, ngồi dưới đất. Bên cạnh, tuy Đỗ Thiên Mỹ còn đứng dựa vào lan can, nhưng ánh mắt mê man, không biết suy nghĩ sớm đã bay đi đâu.

Mà trong phòng, cũng là một đồng ma men.

Tuy Bạch Thận Ngôn chưa tới, nhưng y từng thấy bộ dạng đăm đăm Thịnh Thiên Kim tụ tập, cũng từng thấy bộ dạng Thịnh Thiên Kim uống say...

Hơn nữa, lần anh từng trải qua đó...

Chuyện trước kia, y không quản được, nhưng bây giờ, y không muốn nhìn thấy Thịnh Thiên Kim say rượu, sau đó ôm đàn ông lạ to "người đẹp", đòi hôn.

"Chạy nhanh lên!" Y nói tài xế.

Sau đó, y lại dặn Thịnh Thiên Kim uống chút gì đó giải rượu, ngoan ngoãn ở đó chờ y tới, hơn nữa trên đường, vẫn giữ cuộc gọi.

Thịnh Thiên Kim "ừm ừm" đồng ý, vừa mới gạt đầu xong, dieendaanleequydoon – V.O, đã "bộp" một tiếng, ngắt cuộc gọi của Bạch Thận Ngôn.

"Tít tít..."

Bạch Thận Ngôn nhìn màn hình tối đen, trong lòng hơi buồn phiền.

Lúc sáng đến công ty, Thịnh Thiên Kim nói muốn đi tìm bạn bè tụ tập.

Y dặn cô về sớm một chút.

Thịnh Thiên Kim một miệng đồng ý.

Kết quả mới quay người, đã "quấn lấy" người.

Bây giờ, vừa đồng ý giữ cuộc gọi, đầu mắt đã cúp rồi.

Cô nàng lừa đảo thích nói dối này, y không nên tin tưởng cô.

Bây giờ, chỉ hy vọng cô có thể yên phận một chút trước khi y đến.

...

Thịnh Thiên Kim thật sự đủ yên phận.

Bạch Thận Ngôn kêu cô uống thứ gì đó giải rượu.

Cô lại đồ tất cả đồ trong túi ra, phát hiện không có.

"Thiên Mỹ..."

Cô hỏi Đỗ Thiên Mỹ.

Con mèo say Đỗ Thiên Mỹ, chỉ chỉ ngoài cửa, ý nói cô đi tìm người phục vụ.

Thịnh Thiên Kim tin thật. Lắc la lắc lư, bước trên đôi giày như cà kheo, đi ra cửa.

Vừa ra khỏi phòng, âm nhạc bên ngoài chấn động.

So với bên ngoài ngập trong vàng son, đám mèo say trong phòng kia, quả thật chính là họa phong thanh kỳ.

"Giải rượu, giải rượu..."

Thịnh Thiên Kim ần ần đầu sắp nổ tung, trong lòng vẫn biết phải đi tìm người phục vụ.

Người phục vụ, đồng phục màu trắng...

"Thịnh Thiên Kim?"

Lúc cô xuyên qua đám người, sắp đi đến trước mặt người phục vụ, đột nhiên có một bàn tay bên cạnh vươn đến, nắm lấy tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Gặp nạn

Chương tặng bạn Nhok Trjnh

Edit: V.O

"A..."

Thịnh Thiên Kim kêu nhỏ một tiếng.

Cô quay đầu, thấy được một gương mặt quen thuộc.

"Lâm, Lâm Vũ Hạo?" Cô chỉ vào anh ta, lắc lắc đầu, nói.

Giờ phút này, tiểu sinh Lâm Vũ Hạo của Chanh Giai Ảnh Thị, Lâm Vũ Hạo từng thiếu chút nữa tung scandal với cô, đang cầm lấy tay cô, vẻ mặt ngạc nhiên.

Thấy cô nhận ra mình, thái độ Lâm Vũ Hạo thay đổi, mặt lộ vẻ khinh thường: "Sao cô lại ở đây?"

Nói xong, anh ta lập tức đổi lời: "Không đúng, cô uống say rồi à?"

"Không, tôi không say." Thịnh Thiên Kim nói: "Tôi muốn tìm phục vụ lấy thứ gì đó giải rượu... tôi phải đi..."

Mặc dù say, nhưng trong tiềm thức cô cũng biết không nên tiếp xúc với tên Lâm Vũ Hạo.

"Cô gấp như vậy làm gì?" Vừa thấy cô muốn đi, Lâm Vũ Hạo cản cô lại.

Đúng lúc này, bên cạnh có người thái độ lỗ mãng huyết sáo.

"Vũ Hạo, cậu quen à?" Sau đó, vài thiếu niên ăn mặc phô trương đi đến.

"Thật xinh đẹp, sao lại đi vội như vậy?"

"Mã thiếu nói không sai! Đến chơi với bọn anh đi!"

...

Lâm Vũ Hạo nhìn thấy bọn họ, trong lòng lập tức nghĩ ra một kế.

Lúc trước anh ta đồng ý với Cố Yên Nhi, phải làm khó dễ cô gái này. Kết quả cuối cùng, bản thảo thông qua lại bị cấp trên bác bỏ, anh ta bị Cố Yên Nhi mắng.

Bây giờ, cơ hội cực tốt này, không công đưa đến tay anh ta, sao anh ta có thể từ chối chứ?

"Ha ha ha...mấy vị nói không sai!"

Lâm Vũ Hạo cười nói, bàn tay còn lại túm hai tay Thịnh Thiên Kim ra sau, khiến mặt cô lộ ra: "Thịnh Thiên Kim, bọn họ đều là bạn của tôi. Chúng ta đã có duyên như vậy, tất cả mọi người là bạn, vậy cô đi chơi với chúng tôi đi! Nếu cô đi, không cần phải nghĩ nhiều."

Lâm Vũ Hạo nói, người bên cạnh lập tức cười hèn hạ.

"Anh thả tôi ra, dieendaanleequydoon – V.O, tôi không muốn chơi với anh..."

Thịnh Thiên Kim giãy dụa.

Nhưng, một cô gái yếu đuối như cô, đối diện là mấy người đàn ông, cho dù cô không uống say, cũng không kéo lại bọn họ, huống chi là bây giờ.

"Cô đừng như vậy."

Lâm Vũ Hạo nói, lại cùng với vài người che miệng Thịnh Thiên Kim, nửa kéo nửa tha cô đi vào trong phòng bao.

Thịnh Thiên Kim ra sức giãy dụa.

Chung quanh, cũng có người thấy được.

Nhưng bị ánh mắt mấy người Lâm Vũ Hạo trừng, cũng không dám tùy tiện đi tới giúp đỡ.

Dù sao ở đây thường xuyên xảy ra chuyện này.

Ai biết, người ta có phải là lòng chống cự mà thân nghênh đón không?

...

Thịnh Thiên Kim bị một đám người kéo vào trong phòng.

"Ha ha ha, chơi thế nào?" Có người hỏi.

"Vũ Hạo, cậu nói xem. Dù sao, người là người cậu quen." Người lúc trước được gọi là Mã thiếu mở miệng.

Lâm Vũ Hạo nghe xong, vẻ mặt lầy lõng: "Mã thiếu, tùy anh. Người này, chỉ là một nghệ sĩ nhỏ công ty chúng tôi mới ký hợp đồng. Nghe nói, không có bối cảnh gì, tuần 18 tuyến, còn chưa xuất đạo, cho dù xảy ra chuyện cũng không sao."

"Ha ha ha ha..."

Mã thiếu nghe xong, nở nụ cười: "Coi như thằng nhóc cậu thức thời."

Đầu Thịnh Thiên Kim càng mơ hồ, mặt ửng hồng, trông vô cùng mê hoặc.

Mã thiếu thấy, không nhìn được xoa mặt Thịnh Thiên Kim, miệng không ngừng "chặc chặt".

Người bên cạnh thấy, vẻ mặt cũng là nóng lòng muốn thử.

"Mã thiếu, anh chơi xong rồi, có thể thưởng cho mấy anh em bọn tôi không?"

"Đúng đó, Mã thiếu! Con nhỏ này tươi ngon, chúng tôi cũng muốn nếm thử."

...

Lâm Vũ Hạo thấy Thịnh Thiên Kim đã chạy không thoát.

"Mã thiếu, các anh từ từ chơi, em canh chừng ở ngoài cho các anh." Nói xong, đã đi ra ngoài.

V.O: Chúng ta bắt đầu chơi game thử suy đoán cốt truyện tiếp nha, câu hỏi như sau: “Bạch Thận Ngôn có kịp đến cứu Thịnh Thiên Kim không? Hay Thịnh Thiên Kim sẽ bị “bạo hành”?

Số chương tặng phụ thuộc vào câu chuyện sáng tạo của bạn, càng sáng tạo càng nhiều chương^^

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Bị nhốt

Edit: V.O

Lúc Bạch Thận Ngôn chạy tới hộp đêm, Thịnh Thiên Kim vừa bị người kéo vào phòng.

Y gọi điện thoại cho Thịnh Thiên Kim, nhưng luôn luôn không có ai nhận.

Bạch Thận Ngôn lập tức nhờ trợ lý, định vị vị trí của Thịnh Thiên Kim. Căn cứ vị trí định vị, bọn họ tìm được phòng xếp bọn Thịnh Thiên Kim vui chơi đêm nay.

Gõ cửa đi vào, mùi rượu bên trong gay gắt.

Bạch Thận Ngôn vô thức nhíu nhíu mày.

Y nén sự cuộn cuộn trong bụng, đi vào.

Rất nhanh, y tìm được Đỗ Thiên Mỹ say khướt ở ban công, cùng với điện thoại Thịnh Thiên Kim đánh rơi.

"Thiên Kim đâu?"

Đỗ Thiên Mỹ nghe được mục đích đến của y, gõ đầu nghĩ nghĩ: "À, hình như cậu ấy nói, muốn giải rượu. Ở đây không có, tôi kêu cậu ấy đi tìm người phục vụ rồi...đi rồi, có lẽ đã hơn mười phút..."

Đỗ Thiên Mỹ vừa nói xong, sắc mặt Bạch Thận Ngôn lập tức trầm xuống.

"Lập tức liên hệ ông chủ câu lạc bộ này, điều camera, xem phu nhân đang ở đâu. Người còn lại, đi ra ngoài tìm với tôi." Bạch Thận Ngôn vừa ra lệnh, vừa đi nhanh ra ngoài.

Người y dẫn đến, lập tức chia làm hai đường.

Vừa rời khỏi phòng, Bạch Thận Ngôn bắt đầu phân tích chỗ Thịnh Thiên Kim có thể sẽ đến.

Vừa rời bạn cô nói, cô đã đi hơn mười phút.

Nếu chỉ muốn đồ giải rượu, hơn mười phút, hẳn là đủ.

Nhưng bây giờ...

Nghĩ đến đây, mày Bạch Thận Ngôn nhíu lại.

Chỗ như hộp đêm, tuy y không thích đến, nhưng chuyện bên trong, ít nhiều y cũng từng nghe.

Vừa nghĩ đến đây, lòng y càng lo lắng hơn.

"Thịnh Thiên Kim, em dám xảy ra chuyện xem!" Bạch Thận Ngôn cắn răng, nói.

...

Bên kia, sau khi Lâm Vũ Hạo ra ngoài, đám Mã thiếu lại trở nên càng không kiêng nể gì.

Bọn họ ném Thịnh Thiên Kim lên ghế sofa.

Đầu Thịnh Thiên Kim đụng lên ghế sofa, dieendaaneequydoon – V.O, trở nên càng mơ hồ.

"Ha ha ha, không nghĩ tới tới nay may mắn như vậy, gặp phải một cực phẩm!" Mã thiếu quý bên cạnh Thịnh Thiên Kim, vươn tay vuốt cánh tay cô, hít mắt háo sắc nói: "Các cậu nhìn xem, làn da này, non mềm, còn có..."

Tay anh ta, càng ngày càng đi xuống.

Trong cơn say choáng váng mơ hồ, đột nhiên Thịnh Thiên Kim cảm thấy ngực lạnh lẽo. Sau đó, một thân thể đè lên cô. Bên tai, vang lên tiếng cười ghé tòm

Cô mở choàng mắt, sau đó một cái miệng đầy mỡ hôn lên mặt cô.

Thịnh Thiên Kim vung một nắm đấm theo bản năng, nện lên mặt người kia.

"A..."

Mã thiếu hét to một tiếng, che mũi nhảy xuống khỏi ghế sofa.

"Mã thiếu!"

"Mã thiếu anh không sao chứ!"

"Mã thiếu, anh làm sao vậy?"

Đám chân chó bên cạnh, lập tức vây quanh.

Mặt Mã thiếu vặn vẹo, bỏ tay che mặt ra, sau đó máu tươi chảy ra từ lỗ mũi.

Máu mũi đỏ tươi, cùng với khuôn mặt béo vặn vẹo, nhìn sao cũng thấy buồn cười.

"Phụt..."

Đúng lúc này, một tiếng cười nhạo vang lên trong phòng.

Mọi người quay đầu, phát hiện tiếng cười đó lại phát ra từ miệng Thịnh Thiên Kim.

Chỉ thấy Thịnh Thiên Kim lắc la lắc lư đứng dậy khỏi sofa, cười khanh khách nhìn bọn họ.

"Cô, cô..."

Mã thiếu nổi giận.

Không nghĩ tới cô đã say thành như vậy, còn có tâm tư cười nhạo anh ta.

"Đầu heo!"

Không biết Thịnh Thiên Kim đang nghĩ gì, làm mặt quỷ với Mã thiếu.

Mã thiếu tức giận đến toàn thân phát run.

"Bắt cô ta lại cho tôi! Hôm nay tôi muốn đâm chết con đàn bà này!"

Nói xong, đám chân chó trong phòng lập tức nhào tới Thịnh Thiên Kim.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Thịnh nộ

Edit: V.O

"Bùm bùm bùm..."

"Rắc rắc rầm rầm..."

"Ôi, chân của tôi!"

"Đứng lại, đừng chạy!"

"Đề cô ta lại!"

...

Trong phòng, nhất thời bị Thịnh Thiên Kim quậy đến gà bay chó sủa.

Cô vốn vẫn là một con mèo say tay trái gà không chặt, kết quả không nghĩ tới, đột nhiên giờ phút này lại quậy như điên, bắt đầu chạy loạn la bậy trong phòng.

Vốn, bắt một cô gái uống say, là việc rất đơn giản.

Nhưng Thịnh Thiên Kim, cô vừa chạy, còn vừa lấy đồ ném người.

Gối, ly rượu, bình rượu, hàng ghế, tai nghe...

Dù là thứ gì có thể ném người, cô đều dùng hết.

Chỉ là, nói đến cùng cô cũng chỉ là con mèo say.

Lúc cô xuyên qua đám người, chạy tới cửa, chuẩn bị mở cửa, đột nhiên đầu lại choáng váng.

Cô lắc lắc cái đầu căng lên, sau đó lại đi mở cửa, nhưng đã không kịp.

"Mau đề cô ta lại!"

Người phía sau xông lên, đề cô xuống đất.

"Àm..."

Lúc cô ngã xuống đất, đầu đập vào góc bàn. Đồng thời, lúc gãy dựa, tay cũng đề lên bình rượu. Nhất thời, máu tươi chảy ra.

"Bắt được cô ta rồi!"

"Con nhỏ thôi tha mày!"

"Chát..."

Lúc cô choáng váng mơ hồ, Mã thiếu trực tiếp đánh lên mặt cô một bạt tai. Nhất thời, bên mặt Thịnh Thiên Kim bị đánh kia, sưng cao lên, hô: "Con đi thôi! Còn dám chạy!" Mã thiếu bị chọc tức, nắm lấy tóc cô, kéo cô đến trước mặt, nhìn chăm chăm mặt cô, hung hăng nói: "Hôm nay, tao không làm chết mày, tao sẽ không họ Mã nữa!"

"A, đau đau đau..."

Thịnh Thiên Kim gãy dựa.

Tóc bị hấn ta túm chặt, dieendaaneequydoon – V.O, giống như cả da đầu cũng bị kéo xuống.

"Mày còn biết đau!"

Mã thiếu cười lạnh, ném cô lên ghế sofa: "Các cậu ra ngoài canh chừng cho tôi! Đêm nay, nếu tôi không đâm chết con đi thôi này, tên của tôi sẽ bị đảo ngược!"

Nói xong, nhào về phía Thịnh Thiên Kim.

Tuy đám chân chó nhìn thấy thèm, nhưng cũng biết Mã thiếu đã thật sự tức giận.

"Mã thiếu, anh từ từ tận hưởng, bọn em canh chừng ở bên ngoài cho anh."

Đám chân chó cúi đầu khom lưng, vừa mở cửa định đi ra.

Lúc bọn họ mở cửa phòng, đang muốn đi ra ngoài, phát hiện người đàn ông đứng ở cửa, vừa vặn chặn lối ra của bọn họ.

"Người anh em, nhường chút, đừng cản đường!" Đám chân chó nói xong, định đẩy vai người nọ.

Nhưng, tay còn chưa đụng tới vai người kia, đã bị người bên cạnh bắt được, vặn lại.

"A a a..."

Đám chân chó lập tức kêu thảm thiết.

Mặt Bạch Thận Ngôn trầm xuống.

Trợ lý rất nhanh dọn dẹp đám chân chó chặn trước mặt.

Bạch Thận Ngôn đi vào phòng, vừa vặn nhìn thấy một tên đàn ông thân hình mập mạp, đang đè lên thân Thịnh Thiên Kim.

Giây phút này, con thịnh nộ trực tiếp vọt tới nã y.

Y không hề suy nghĩ, trực tiếp đi qua, đá một phát vào thận người nọ.

"Ồi..."

Người nọ kêu thảm, sắc mặt tái nhợt ngã xuống đất, che thận, liên tục kêu to.

Phía sau, lập tức có người đi đến, kéo Mã thiếu ra ngoài.

Lúc này, trong phòng chỉ còn lại hai người Bạch Thận Ngôn và Thịnh Thiên Kim.

Cả thân Thịnh Thiên Kim nhếch nhác, rụt trong góc ghế sofa.

Hai tay cô ôm đầu gối, cúi đầu, trên tay dính máu, thân thể hơi run rẩy.

Lúc Bạch Thận Ngôn nhìn thấy cảnh đó, ma thú bị đè nén rất lâu trong lòng, bị cảnh trước mắt kích thích tỉnh dậy, không ngừng rống giận. Có ý nghĩ muốn làm thịt người nọ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Đau lòng, dịu dàng

Edit: V.O

Cả khuôn mặt Bạch Thận Ngôn đều căng hết mức, hai tay gồng sức nắm chặt.

Ngực của y, phập phồng kịch liệt vì tức giận.

"Hô..."

Cuối cùng, y hít một hơi thật sâu, cứ thế đè con thú dữ trong lòng xuống.

Y từ từ đi đến phía Thịnh Thiên Kim.

Nhưng, y tới gần khiến Thịnh Thiên Kim run rẩy mạnh hơn.

"Thiên Kim..."

Mắt y đầy đau lòng nhìn cô: "Đừng sợ, là anh..."

Có lẽ, nghe thấy được giọng nói quen thuộc, Thịnh Thiên Kim không run rẩy mạnh như vậy nữa.

Chỉ là cô vẫn không ngẩng đầu.

Bạch Thận Ngôn cởi áo khoác, từ từ khoác lên người cô.

Lúc này, Thịnh Thiên Kim không từ chối.

Bạch Thận Ngôn vươn tay, ôm lấy cô.

Động tác của y, vô cùng dịu dàng, thật giống như ôm bảo bối, vừa là ôm một phần thể gian vừa quý giá vào trong lòng.

"Đừng sợ, anh đưa em về nhà." Giọng nói Bạch Thận Ngôn dịu dàng chưa từng có.

Có lẽ vì phần dịu dàng hiếm có này, khiến Thịnh Thiên Kim bị kích thích, cảm thấy hơi an toàn.

Cô chống cái đầu choáng váng, sau đó từ từ nâng lên.

Trong tầm mắt cô, xuất hiện một khuôn mặt cực kỳ tuấn tú.

Cô chớp chớp mắt, từ từ ngẩng đầu, thấy khuôn mặt kia, ánh mắt có chút nghi ngờ và lo lắng: "Bạch, Bạch Thận Ngôn à?"

"Đúng, là anh."

Bạch Thận Ngôn nắm lấy tay cô, ấn tay cô lên mặt, hôn hôn mu bàn tay cô: "Là anh."

Giây phút tên y phát ra từ trong miệng Thịnh Thiên Kim, Bạch Thận Ngôn lại kích động muốn rơi lệ.

Y biết, y xong rồi.

Y hoàn toàn yêu con nhóc vô lại, tiểu yêu tinh Thịnh Thiên Kim này rồi.

"Ừm."

Thịnh Thiên Kim nghe được câu trả lời của y, mắt chớp chớp, sau đó yên lòng dựa vào lòng y, ngủ.

Bạch Thận Ngôn cúi đầu, dieendaanleequydoon – V.O, nhìn người trong lòng.

Y vén tóc cô lên, nhìn thấy vết thương trên trán kia.

Nhất thời, con thịnh nộ rất vất vả mới đè lại được, lại bốc chạy hùng hực.

Y nắm nắm đầm thật chặt, bế cô dậy khỏi ghế sofa, đi nhanh ra phía ngoài.

...

Lúc Thịnh Thiên Kim tỉnh lại, đã là ngày hôm sau.

Cô nằm trên giường bệnh ở bệnh viện, đầu và tay đều được băng bằng băng vải. Bàn tay còn lại được nối với ống truyền dịch.

Cô vừa định ngồi dậy, thì có một bàn tay từ bên cạnh vươn đến, đỡ lại vai cô: "Đừng nhúc nhích."

Thịnh Thiên Kim từ từ quay đầu, thấy được Bạch Thận Ngôn.

Say rượu một đêm, lại bị thương.

Bây giờ, đầu cô vẫn còn hơi mơ hồ.

"Bây giờ cảm thấy thế nào?" Bạch Thận Ngôn ngồi bên cạnh cô, hỏi.

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt với y, giọng nói khô khốc: "Nước."

Bạch Thận Ngôn xoa xoa đầu cô, đứng dậy đi rót nước.

Lúc Bạch Thận Ngôn rót nước, Thịnh Thiên Kim lại nhìn bóng lưng y.

Không biết có phải cô bị ảo giác không, cô cảm thấy sau khi tỉnh lại, hình như Bạch Thận Ngôn dịu dàng rất nhiều.

...

Thịnh Thiên Kim uống nước xong.

Ký ức tối qua, đứt quãng, cô vừa định hỏi Bạch Thận Ngôn. Kết quả, Bạch Thận Ngôn đã nói, để bác sĩ xem thử trước.

Vì thế, kêu bác sĩ đến.

Bác sĩ kiểm tra xong, nói là không có gì đáng ngại.

Đầu và tay đều chỉ bị thương ngoài da, thay thuốc đúng hạn là được rồi.

Thịnh Thiên Kim vừa nghe, chờ bác sĩ đi, đã xin Bạch Thận Ngôn đưa cô xuất viện.

"Không muốn ở bệnh viện?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

Không muốn không muốn.

Thịnh Thiên Kim lắc đầu.

"Muốn xuất viện cũng được, vậy em hãy đồng ý một yêu cầu của anh." Bạch Thận Ngôn nói.

Yêu cầu? Yêu cầu gì?

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt.

Bạch Thận Ngôn thấy cô ngoan ngoãn như vậy, không nhịn được vươn tay xoa xoa đầu cô: "Sau này, không được đến chỗ như hộp đêm nữa."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Điện thoại

Edit: V.O

Thịnh Thiên Kim nghe xong, cả người đều ngây ngẩn.

"Cái gì? Không được đến hộp đêm? Vậy nếu sinh nhật bạn bè em tổ chức ở đó thì sao? Chẳng lẽ, em không thể đi sao?" Thịnh Thiên Kim tỏ vẻ kháng nghị.

Cuối cùng, trải qua làm nũng và cò kè mặc cả, khiến Bạch Thận Ngôn sửa điều kiện lại một chút.

Chính là, có thể tụ tập với bạn bè. Nhưng, không thể lại đến chỗ phức tạp như vậy nữa, không thể quá 11 giờ tối. Cho dù chơi thế nào, đến 11 giờ, nhất định phải ngoan ngoãn trở về.

Thịnh Thiên Kim đồng ý, sau đó Bạch Thận Ngôn kêu người làm thủ tục xuất viện cho cô.

Đợi đến lúc về nhà, Bạch Thận Ngôn dặn dò người giúp việc, những chuyện quan trọng cần chú ý sau khi Thịnh Thiên Kim bị thương.

Thịnh Thiên Kim ngồi nghe ở bên cạnh, lúc này mới dần dần tỉnh táo lại.

Cô đang bị gì vậy?

Sao bây giờ thành Bạch Thận Ngôn nói cái gì thì hoàn toàn thành cái đó vậy hả?

Cô đồng ý kết hôn với Bạch Thận Ngôn, chẳng lẽ không phải vì tránh sự uy hiếp của Lục Du Sinh, thuận tiện lợi dụng thế lực của Bạch Thận Ngôn, giành lại tài sản nhà họ Thịnh thuộc về cô sao?

Sao trong nháy mắt, thật giống như thật sự kết hôn với Bạch Thận Ngôn, sau đó sống yên ổn cả đời?

Không không không...

Cô lắc lắc đầu.

Thịnh Thiên Kim, mày phải nghĩ rõ ràng, mày không phải thật sự muốn thành phu nhân của Bạch Thận Ngôn!

Đây chỉ là kế sách của mày.

Cho dù Bạch Thận Ngôn có dịu dàng với này, thì mày cũng không thể lún vào.

Nếu không đến cuối cùng, mày sẽ không thể thoát thân.

"Em đang nghĩ gì vậy?"

Đúng lúc này, giọng Bạch Thận Ngôn vang lên.

Thịnh Thiên Kim lấy lại tinh thần, phát hiện Bạch Thận Ngôn và người giúp việc đều đang nhìn cô.

"Ồ? Cái gì?" Cô hỏi.

Miệng Bạch Thận Ngôn mấp máy, dieendaaneequydoon – V.O, nói: "Vừa rồi, anh thương lượng với dì Lý bồi bổ cho em. Em có kiêng ăn gì không?"

"Kiêng ăn? À, không! Em không kiêng ăn." Thịnh Thiên Kim nhanh chóng nói.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, nhìn cô thật sâu, ánh mắt thoáng hiện lên vẻ dăm chiêu.

Y quay đầu lại, lại dặn dò người giúp việc vài câu.

...

Người giúp việc rời đi.

Bạch Thận Ngôn ngồi xuống cạnh Thịnh Thiên Kim, ôm cô lên rất tự nhiên, đặt cô lên đùi, ôm cô vào lòng.

Thịnh Thiên Kim vừa mới cảnh cáo chính mình xong. Bây giờ, Bạch Thận Ngôn làm hành động thân mật như vậy, khiến thân thể cô hơi cứng ngắc, có vẻ không được tự nhiên.

"Em hơi mệt, có thể lên lầu ngủ một giấc không?" Thịnh Thiên Kim quay đầu, nói với Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô.

Dưới ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chú, Thịnh Thiên Kim hơi chột dạ.

Nhưng cuối cùng, Bạch Thận Ngôn cũng không vạch trần câu nói dối vụng về của cô.

Y sờ sờ đầu cô, gật đầu: "Lên đi. Làm xong cơm trưa, anh sẽ kêu em."

"Ừm." Thịnh Thiên Kim đáp.

...

Trong lòng cô cũng rất mâu thuẫn.

Cô biết, cô thích Bạch Thận Ngôn.

Nếu đổi thành lúc khác, nếu ông nội không qua đời, nếu người nhà họ Thịnh không uy hiếp...

Có lẽ, cô tình nguyện cùng Bạch Thận Ngôn, thoải mái nói chuyện yêu đương.

Thậm chí, tạo ra một đoạn hôn nhân tốt đẹp.

Nhưng, hiện thực không phải là phim thần tượng.

Cô không có cách nào, đi yêu một người mà không hề kiêng kị gì.

Thậm chí cô rất sợ Bạch Thận Ngôn biết, lý do cô đồng ý kết hôn với y.

Y càng biểu hiện quan tâm cô, lòng cô lại càng mâu thuẫn, càng khó chịu.

Cô vô tri vô giác đi lên lầu.

Đúng lúc này, điện thoại cô vang lên, là một số điện thoại lạ.

Cô ngẩn ra một lúc, nhận điện thoại.

"Alo, Thiên Kim đúng không?"

Trong điện thoại, truyền đến giọng nói quen thuộc.

"Cạch..."

Điện thoại trượt khỏi các ngón tay cô, rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Tin tức trong bản tin

Edit: V.O

"Alo, alo..."

Điện thoại vang lên hai tiếng, rồi tự động ngắt.

Thịnh Thiên Kim che mặt, trượt từ trên giường ngồi bệt xuống đất, ánh mắt hoảng loạn nhìn chăm chăm sàn nhà.

Hồ Diệp Nhi?

Sao có thể là bà ta?

Sao Hồ Diệp Nhi có thể có số của cô?

Rõ ràng lúc cô rời khỏi Kinh thành, cũng đã ném bỏ sim điện thoại trước kia, đổi thành mới rồi.

Hồ Diệp Nhi, sao lại có được?

Về mặt Thịnh Thiên Kim là không thể tin.

Tay trái cô nắm thành nắm đấm, răng nghiến chặt, sự sợ hãi trước nay chưa từng có ập vào lòng.

...

Bản tin tối đó đưa tin, nhà họ Thịnh - hào môn ở Kinh thành, sắp đến thành phố M nghỉ phép. Bản tin nêu rõ, đến lúc đó đương gia của Tập đoàn Thịnh Thế - Thịnh Cát An tiên sinh, cũng dẫn phu nhân và con gái của ông đến.

Phóng viên phân tích, lần này Thịnh Cát An tiên sinh tự mình đến thành phố M, có lẽ là kế tiếp Tập đoàn Thịnh Thế tính phát triển sự nghiệp ở thành phố M.

"Bíp..."

Bạch Thận Ngôn tắt TV đi.

Y quay đầu, thấy mặt Thịnh Thiên Kim tái nhợt, ánh mắt dò hỏi.

"Em không sao."

Tay nắm muống của Thịnh Thiên Kim hơi dừng lại một chút.

Cô cúi đầu uống canh.

Kết quả, không biết có phải quá căng thẳng hay không, cái muống kêu "lạch cạch" một tiếng, rơi vào trong chén, phát ra tiếng vang rõ ràng.

Bạch Thận Ngôn mở miệng, nhưng lại không nói gì.

Y đang đợi, đợi Thịnh Thiên Kim chủ động nói thật với y.

"Em..."

Thịnh Thiên Kim đặt hai tay lên đầu gối, dieendaanleequyudoon – V.O, nắm thành nắm đấm: "Hắn là anh từng điều tra em đúng không?"

Nói xong, cô ngẩng đầu, nhìn Bạch Thận Ngôn ở đối diện.

"Em không biết, anh đã tra được bao nhiêu." Thịnh Thiên Kim nắm tay thật chặt, mặt thoáng lộ vẻ đấu tranh.

"Cho dù anh tra được bao nhiêu, anh cũng hy vọng, những điều anh biết là từ chính miệng em nói với anh." Bạch Thận Ngôn nói.

Bởi vì điều này có nghĩa, em tình nguyện mở rộng cửa lòng với anh, tình nguyện chấp nhận anh.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, ánh mắt thoáng hiện lên ngạc nhiên.

Cô hơi do dự, mới từ từ nói thân phận của mình cho Bạch Thận Ngôn: "Em tên là Thịnh Thiên Kim. Tên này, là ông nội đặt cho em. Ông nội em, chính là đồng sự trưởng tiền nhiệm - Thịnh Lan San của Tập đoàn Thịnh Thế. Em nghĩ, hẳn là anh đã từng nghe nói..."

Tốc độ nói của cô bằng phẳng, nói ra thân thế của mình, chân tướng lần trước đột nhiên bỏ đi, cùng với sau khi trở lại Kính thành, nguyên nhân không liên quan đến y, còn có chuyện bị ba Thịnh Cát An cướp đi di sản dưới trạng thái hôn mê...

Cùng với sau này, cô đang đi trên đường, thiếu chút nữa bị người bắt đi.

Buổi tối ở khách sạn, có người cạy cửa vào.

Cuối cùng, cùng đường, nhận được điện thoại của Lục Du Sinh, lúc đó mới trở lại thành phố M.

...

Cô nói rất nhiều.

Nhưng bên trong, cô tránh đi bệnh tình của cô, cùng với sự uy hiếp của Lục Du Sinh.

Sau khi cô nói xong, căn phòng rơi vào yên lặng.

"Đây, chính là tất cả về em."

Thật lâu sau, cổ họng cô khô cạn, mở miệng: "Nhà họ Thịnh đó, chắc chắn tạm thời em không về được. Hơn nữa bọn họ, hẳn là cũng không muốn nhìn thấy em. Nếu, nếu anh không muốn bị phiền phức, vậy anh có thể chia..."

"Hôm nay em quá mệt rồi."

Cô còn chưa nói xong, đã bị Bạch Thận Ngôn ngắt lời.

Cô ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Thận Ngôn.

Không biết có phải cô bị ảo giác không, hình như cô thấy được sự tức giận trong ánh mắt Bạch Thận Ngôn.

"Hôm nay em quá mệt rồi."

Bạch Thận Ngôn nhìn chằm chằm mắt cô, lặp lại lần nữa: "Bác sĩ nói, em nên nghỉ ngơi nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Nhiệm vụ

Edit: V.O

Sau ngày đó, cảm xúc Thịnh Thiên Kim, trở nên hơi mất mát.

Bạch Thận Ngôn từng hỏi cô, cần tuần trăng mật tân hôn không?

Y có thể dẫn cô đi tìm một chỗ giải sầu.

Chỉ là Thịnh Thiên Kim đã từ chối.

Bởi vì cô biết, vấn đề của mọi chuyện không nằm ở đây.

Bây giờ tuần trăng mật đối với cô mà nói, không phải giải sầu, mà là một loại trốn tránh, trốn tránh Hồ Diệp Nhi và Thịnh Mỹ Ngọc, trốn tránh nhà họ Thịnh.

Nếu Hồ Diệp Nhi đã có thể gọi đến số điện thoại mới của cô, vậy thì bà ta đã có thể khuyên được Thịnh Cát An, đến thành phố M đầu tư...như vậy, cho dù cô tránh né thế nào, cũng là vô dụng.

Dù sao, cô cần phải đối mặt với bọn họ.

Bạch Thận Ngôn thấy cô như thế, cũng không kiên trì nữa.

Chỉ là sau đó, y sai người đi tra động tĩnh của Tập đoàn Thịnh Thế.

Kết quả vừa tra xong, y phát hiện chuyện hợp tác mới của Tập đoàn Thịnh Thế ở thành phố M, lại liên quan tới nhà họ Lục. Chính xác ra, có liên quan đến một hạng mục mà Lục Du Sinh phụ trách.

Từ lần Lục Du Sinh về nước rồi vào Lục Thị, hình như đã thay đổi thành một người khác.

Dựa theo quan hệ giữa anh và Lục Cẩm Thiêm, hai cha con này, hình như vẫn là nước lửa đối đầu. Chưa nói rõ mấy câu đã gây gỗ. Nhưng, chỉ quan sát mình Lục Du Sinh, sẽ phát hiện bên ngoài anh đối nghịch với Lục Cẩm Thiêm, nhưng thực tế, chuyện Lục Cẩm Thiêm giao cho anh, hạng mục từng nói, anh đều tiếp nhận hết.

Mà lần này, Lục Thị hợp tác với nhà họ Thịnh ở Kinh thành, cũng là một tay Lục Du Sinh thúc đẩy.

Đối mặt với kết quả điều tra như vậy, Bạch Thận Ngôn yên lặng.

Xem ra, Lục Du Sinh không tính tiếp tục giấu tài nữa.

Chỉ là, chỉ cần Lục Du Sinh không chọc tới y, vậy y sẽ không để ý.

Thực tế, cho dù Lục lão phu nhân có coi y là cái đinh trong mắt thế nào, Bạch Thận Ngôn y vẫn không có chút hứng thú nào với sản nghiệp Lục Thị.

Hễ là vật Bạch Thận Ngôn y muốn, đều sẽ tự mình cố gắng tạo ra, mà không phải thông qua việc thừa kế tài sản của người khác. Huống chi, Lục Cẩm Thiêm kia còn là cha dượng của y.

Y sẽ không muốn đồ của nhà họ Lục.

Về phần lão phu nhân nhà họ Lục, dieendaaneequydoon – V.O, hoặc là Lục Du Sinh sẽ nghĩ sao, như vậy thì tùy bọn họ.

...

Chuyện đối tượng hợp tác của nhà họ Thịnh ở thành phố M là Lục Thị, tạm thời Bạch Thận Ngôn không nói với Thịnh Thiên Kim.

Mấy ngày nay, Thịnh Thiên Kim đều dưỡng thương ở nhà.

Dưỡng khoảng một tuần, đã có thể cất chỉ.

Cô vừa mới cất chỉ xong, đã nhận được thông báo của Chanh Giai Ảnh Thị, nói là người đại diện của cô đã đổi. Từ Lưu Ninh lúc trước, đổi thành một người đại diện kim bài tên là Dương Tỹ.

Thịnh Thiên Kim hơi không hiểu.

Cô đi hỏi Bạch Thận Ngôn, Bạch Thận Ngôn nói với cô, đó là vì nghệ sĩ mà Luru Ninh dẫn dắt, phẩm hạnh bất chính, công ty quyết định bỏ, bao gồm cả nghệ sĩ cô ta dẫn dắt lúc trước.

Nghệ sĩ phẩm hạnh bất chính, thì diệt người đại diện à?

Đây là lần đầu tiên Thịnh Thiên Kim nghe được lý do này.

Cho đến rất lâu về sau, Thịnh Thiên Kim mới biết được, thì ra là vì Lâm Vũ Hạo.

Chuyện xảy ra ở hộp đêm lúc trước, Thịnh Thiên Kim đã quên mất vì cuộc gọi của Hồ Diệp Nhi. Nhưng, Bạch Thận Ngôn lại không quên, còn nhớ rõ rành mạch, từng người một, từ từ thanh toán.

Cái tên tên là Mã thiếu kia, đương nhiên rất thảm.

Người hầu của hắn ta, đều bị trừng phạt.

Mà Lâm Vũ Hạo là người khởi xướng, lại trực tiếp bị công ty gấu vào trong tuyết, vĩnh viễn không có thời gian xoay sở. Không chỉ như thế, còn bị ép bồi thường một khoản tiền đáng kể cho công ty. Đồng thời, Bạch Thận Ngôn nhớ tới chuyện "tung scandal" lúc trước, cũng tính toán với Luru Ninh.

Bởi vậy, chờ sau khi vết thương Thịnh Thiên Kim lành, người đại diện của cô cũng bị đổi.

"Ngày mai quán bar Huy Hoàng có một vũ hội, em đi theo chị." Cô gọi một cuộc cho người đại diện mới, đã nhận được nhiệm vụ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Oan gia ngõ hẹp

Edit: V.O

Quán bar Huy Hoàng?

Thịnh Thiên Kim hỏi Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn nghĩ nghĩ, nói: "Ngày mai, quán bar Huy Hoàng thật có vũ hội. Tính chất vũ hội vẫn là tốt. Nếu em chán ở nhà, có thể đi chơi."

Thịnh Thiên Kim nghe Bạch Thận Ngôn nói như vậy, cũng yên tâm.

Đương nhiên, vốn ý Dương Tỹ muốn cô đi, tuyệt đối không chỉ là đi chơi. Chỉ sợ, là muốn để cô mượn cơ hội, khai thác nhân mạch, có lợi cho sự phát triển về sau. Từ đó mà xem, hẳn là Dương Tỹ còn chưa biết mối quan hệ giữa cô và Bạch Thận Ngôn.

Nếu cô ấy biết, cô có chỗ dựa lớn vững chắc là Bạch Thận Ngôn, thì tuyệt đối sẽ không để cô một mình ra trận.

Chỉ là sắp xếp như vậy, coi như không tệ.

Dù sao, cô nhận được bao nhiêu danh lợi, sẽ trả giá lớn bấy nhiêu.

Danh hiệu "phu nhân của Bạch Thận Ngôn", sẽ mang đến nhiều tiện lợi cho cô, nhưng đồng thời cũng sẽ mang đến uy hiếp không thể biết trước.

Nhưng bây giờ, "không có tiếng tăm gì", coi như an toàn.

Nếu Bạch Thận Ngôn kêu cô "đi chơi", vậy cô cứ đi chơi là được. Vừa vặn, có thể tạm thời quên đi chuyện về nhà họ Thịnh.

...

Ngày thứ ba, Thịnh Thiên Kim trang điểm ăn mặc, Dương Tỹ dẫn cô đến quán bar Huy Hoàng tham gia vũ hội.

Quán bar Huy Hoàng, nơi giống như tên, xanh vàng rực rỡ, khắp nơi đều lộ vẻ xa hoa và phú quý. Các cô vừa đi vào, đã có người phục vụ đi đến, dẫn các cô đến hiện trường vũ hội.

"Hôm nay người tới đều là nhân vật lớn của thành phố M. Có mấy người trong đó, là ông lớn trong vòng tròn này. Em là người thông minh, hẳn là biết

nên nắm chắc cơ hội thế nào." Trước khi vào cửa, Dương Tỳ đã dặn dò cô.

"Dạ, biết biết." Thịnh Thiên Kim liên tục gật đầu.

Bây giờ cô chỉ cần ôm chặt đùi Bạch Thận Ngôn là được rồi.

Dù sao một mình Bạch Thận Ngôn, đã có thể làm ông lớn của cả cái làng giải trí.

Thịnh Thiên Kim yên lặng nói hai câu này ở trong lòng.

Rất nhanh, dưới sự hướng dẫn của người phục vụ, các cô đi vào vũ hội.

Lúc các cô đến, dieendaanleequydoon – V.O, vũ hội mới vừa bắt đầu.

Trong sàn nhảy, đã có người bắt đầu nhảy theo âm nhạc chậm rãi rồi.

Dương Tỳ cũng không vội, dẫn cô đi tìm một góc ngồi xuống, giới thiệu cho cô ai ai là cấp cao của công ty nào đó; ai ai là tổng giám đốc; ai ai là người chuyên thích gièm pha người khác, ngàn vạn không đắc tội được...

Thịnh Thiên Kim vừa ăn đồ ngọt, vừa nghe.

"Em đến để ăn à?" Lúc này, tay cô bị Dương Tỳ đập một cái.

"O?" Cô ngẩng đầu, giả bộ vô tội nhìn đối phương.

"Đừng giả bộ đáng thương với chị. Chiêu này của em, phải dùng với mấy người chị vừa giới thiệu cho em." Mặt Dương Tỳ nghiêm túc, nói. Sau khi nói xong, quét nhìn một vòng trong đám người, sau đó chỉ vào một người đàn ông mặc âu phục cách đó không xa, nói: "Nhìn thấy người đó không, Tổng biên tập giải trí. Bây giờ em qua đó, nhảy một bài với ông ta, để ông ta đưa danh thiếp cho em."

Thịnh Thiên Kim bỏ đồ ăn xuống, lau khóe miệng, từ từ đứng dậy: "Chút chuyện nhỏ, chị chờ tin tốt của em đi."

Nói xong, nở nụ cười tự tin, đi đến chỗ người Dương Tỳ chỉ.

Lúc cô sắp đến gần, tầm mắt vô tình đảo qua sàn nhảy, bước chân lập tức ngừng lại. Thân thể cứng ngắc, mặt lộ vẻ không dám tin.

Chỉ thấy trong sàn nhảy, Lục Du Sinh mặc âu phục màu trắng, giống như Vương tử, đang nhảy với người khác. Mà người nhảy với anh, không phải ai khác, chính là em gái cùng cha khác mẹ của cô - Thịnh Mỹ Ngọc.

Thịnh Mỹ Ngọc đến thành phố M rồi à?

Sao cô ta lại ở cùng Lục Du Sinh vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100

Edit: V.O

Ngay lúc Thịnh Thiên Kim ngẩn người, Lục Du Sinh nhìn về phía này.

Cô nhanh chóng xoay người, đưa lưng về phía Lục Du Sinh.

Tầm mắt nóng bỏng kia, dừng ở lưng cô nửa phút, mới rời đi.

Toàn thân Thịnh Thiên Kim như nhũn ra.

Cho đến khi tầm mắt anh chuyển đi, cô mới có sức rời khỏi đây.

"Lục đại ca, anh đang nhìn gì vậy?" Thịnh Mỹ Ngọc ngoảnh đầu, ánh mắt có vài phần tò mò của trẻ con.

Lục Du Sinh mỉm cười quay đầu lại, nói: "Không có gì, có lẽ là anh nhận sai rồi."

"À." Thịnh Mỹ Ngọc gật đầu.

Lúc này, tiếng nhạc kết thúc.

Lục Du Sinh thả lỏng tay ôm lưng Thịnh Mỹ Ngọc ra, nói với vẻ hơi có lỗi: "Thịnh tiểu thư, thật ngại quá, tôi hơi mệt, muốn đi nghỉ. Cô muốn tiếp tục nhảy, hay là qua bên kia ngồi với tôi một chút?"

Lúc này, bài nhạc mới vang lên.

Thịnh Mỹ Ngọc nhìn chăm chăm sàn nhảy, vẻ mặt hơi luyến tiếc.

Lục Du Sinh thấy, nói kiểu khéo hiểu lòng người: "Kỹ thuật nhảy của Thịnh tiểu thư tốt như vậy, đương nhiên nên để nhiều người thưởng thức."

Nói xong, liếc mắt ra hiệu với người bên cạnh.

Lập tức có người đi tới, mời Thịnh Mỹ Ngọc nhảy.

Mặt Thịnh Mỹ Ngọc nóng lòng muốn thử, lại hơi luyến tiếc Lục Du Sinh.

"Thịnh tiểu thư, không sao, cô đi đi. Tôi sẽ ngồi bên cạnh." Lục Du Sinh chỉ sofa cách đó không xa.

Thịnh Mỹ Ngọc thấy anh đã nói như vậy, tự nhiên cũng không từ chối nữa, kéo tay người bên cạnh, vào sàn nhảy.

...

Lục Du Sinh đứng đó một lát, thấy cô ta hoàn toàn tập trung nhảy, mới quay đầu, đi về hướng Thịnh Thiên Kim biến mất.

Rất nhanh, anh đã tìm được Thịnh Thiên Kim ở ban công.

Lúc này, Thịnh Thiên Kim đang dựa vào lan can, yên lặng nhìn cảnh đêm bên ngoài.

"Em vẫn giống trước kia."

Phía sau, dieendaanleequydoon – V.O, đột nhiên giọng nam quen thuộc vang lên.

Thịnh Thiên Kim giật mình ngạc nhiên.

Cô quay đầu, nhìn Lục Du Sinh đút hai tay vào trong túi quần, đang đứng sau lưng cô, mỉm cười nhìn cô.

Nụ cười này, dịu dàng lại quan tâm.

Nhưng, đối với người quen thuộc Lục Du Sinh như Thịnh Thiên Kim mà nói, nụ cười này là đáng sợ.

Lục Du Sinh đi đến bên cạnh Thịnh Thiên Kim, bắt chước bộ dạng của cô, vát tay lên lan can. Anh quay đầu, mỉm cười nhìn Thịnh Thiên Kim: "Nhìn thấy anh, không vui sao?"

"Sao, sao có thể?" Khóe miệng Thịnh Thiên Kim, giật giật.

"Vậy sao? Vậy anh yên tâm rồi."

Lục Du Sinh thu lại tầm mắt, nhìn cảnh đêm bên ngoài. Một lúc sau, anh lại hỏi: "Em không có gì muốn hỏi anh sao? Ví dụ như, vừa rồi anh nhảy với em gái em? Lại ví dụ như, ba em và mẹ kế, đột nhiên tuyên bố muốn tới thành phố M. Hoặc là, mẹ kế kia của em, vì sao lại có số điện thoại của em...anh cho rằng, em sẽ có rất nhiều vấn đề muốn hỏi anh."

Lời anh nói khiến chân mày Thịnh Thiên Kim hơi nhíu lại.

"Anh muốn làm gì?" Cô hỏi: "Em chỉ từ chối tham gia vào chuyện giữa anh và Bạch Thận Ngôn, em không...a..."

"Không?"

Đúng lúc này, đột nhiên Lục Du Sinh túm chặt tay Thịnh Thiên Kim, đề cô lên lan can. Thân thể hai người, kề sát vào nhau, hơi thở của Lục Du Sinh phả vào mặt cô: "Nếu không có, vậy sao em lại vào nhà Bạch Thận Ngôn? Anh có thể hiểu là giữa anh và Bạch Thận Ngôn, em chọn cậu ta, bỏ anh đứng không? Em muốn đối địch với anh, đúng không?"

"Không phải, em..."

"Đừng nói không phải! Anh có chứng cứ, chứng cứ cho em tâm phục khẩu phục! Em hoàn toàn không thể nói dối được." Lục Du Sinh nói.

"Em.." Thịnh Thiên Kim há miệng.

"Nói, anh nghe em giải thích!" Lục Du Sinh tiến đến gần trán cô, nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Bạch Liên Hoa thời đại

Edit: V.O

"Các người đang làm gì vậy?"

Đúng lúc này, một tiếng thét chói tai vang lên phía sau bọn họ.

Thịnh Thiên Kim vội đẩy Lục Du Sinh ra, lui qua bên cạnh một bước, sau đó vuốt vuốt mái tóc rối.

"Thịnh Thiên Kim?"

Rất nhanh, giọng nữ đó lại vang lên.

Động tác của Thịnh Thiên Kim hơi ngừng lại.

Cô ngẩng đầu, thấy được Thịnh Mỹ Ngọc ngạc nhiên đứng ngay cửa kính.

Chỉ là, rất nhanh tầm mắt cô đã chuyển khỏi người Thịnh Mỹ Ngọc, nhìn qua người bên cạnh cô ta.

"Bạch..."

Bạch Thận Ngôn?

Lúc này, Bạch Thận Ngôn mặc âu phục màu đen đồng nhất, đứng bên cạnh Thịnh Mỹ Ngọc, mặt vô cảm nhìn Lục Du Sinh bên cạnh cô.

Thịnh Thiên Kim mở miệng, muốn đi tới giải thích.

Nhưng, cô vừa bước một bước, đã bị Lục Du Sinh vươn tay ngăn lại.

Cô quay đầu, ngạc nhiên nhìn Lục Du Sinh.

Khí thế quanh thân Bạch Thận Ngôn, vì hành động của Lục Du Sinh, lại lạnh vài phần.

Nhất thời, không khí hiện trường trở nên cứng ngắc.

Thịnh Thiên Kim muốn giải thích với Bạch Thận Ngôn, nhưng lại bị Lục Du Sinh cản lại.

Không biết Lục Du Sinh nghĩ như thế nào, mở mặt nạ khiêm tốn thường ngày, dường như đang âm thầm phân cao thấp với Bạch Thận Ngôn.

Mà Bạch Thận Ngôn...

Khoảng cách rất gần vừa rồi giữa cô và Lục Du Sinh, thật hy vọng y đừng hiểu lầm cái gì.

Cuối cùng, người phá vỡ cục diện bế tắc này là Thịnh Mỹ Ngọc.

Thịnh Mỹ Ngọc giống như bị dọa, ưỡn ngực, nhìn nhìn Bạch Thận Ngôn, lại nhìn nhìn Lục Du Sinh. Cuối cùng, tầm mắt dừng lại trên người Thịnh Thiên Kim, chỉ nghe cô ta mở miệng nói: "Chị, sao chị lại ở đây?"

Một câu "chị", Thịnh Thiên Kim đã biết, Thịnh Mỹ Ngọc sắp bắt đầu tác yêu (kiểu lẳng lơ) rồi.

Đúng thật, dieendaanleequydoon – V.O, Thịnh Mỹ Ngọc bước nhanh tới, đứng trước mặt cô, vẻ mặt vui vẻ, lại có chút trách cứ: "Chị, chị luôn luôn ở thành phố M à? Sao, sao lại bỏ nhà đi? Chẳng lẽ, vì ông nội sao? Chị còn đang đau lòng chuyện ông nội qua đời...nhưng, mặc dù như vậy, chị cũng không nên yên lặng rời khỏi Kính thành. Chị không biết, từ sau khi chị biến mất, ba và mẹ lo lắng biết bao nhiêu. Bọn họ tốn bao nhiêu tinh thần và thể lực để tìm chị. Nhưng chị, nhưng chị..."

Nói tới đây, sự trách móc trong mắt cô ta càng nhiều.

Hốc mắt cô ta, thoáng hiện lên nướ mắt.

Nếu Thịnh Thiên Kim không biết sớm nhân phẩm của Thịnh Mỹ Ngọc, vậy chắc chắn cũng sẽ bị sự lo lắng đích thật trong mắt cô ta lừa.

Cô không mắc mưu, nhưng tiếng động phía bên ban công này, cũng khiến một vài người chú ý. Bọn họ nghe Thịnh Mỹ Ngọc nói xong, ánh mắt nhìn về phía Thịnh Thiên Kim, lại càng khác thường.

"Thịnh tiểu thư, vị này là?" Có người mở miệng.

Thịnh Mỹ Ngọc mềm mại nhìn Thịnh Thiên Kim, sau đó thờ dài, nói: "Đây là chị gái tôi. Bởi vì từ nhỏ lớn lên bên cạnh ông nội, cho nên quan hệ với ông nội rất tốt. Nhưng mấy tháng trước, ông nội tôi qua đời, là đã kích rất lớn đối với chị tôi, thậm chí ngay cả tinh thần cũng có chút vấn đề...aiz, ba và mẹ tôi, tìm chị ấy rất lâu, không nghĩ tới lại tìm được chị ấy ở thành phố M. Chị, ba mẹ rất lo lắng cho chị, chị về với em đi."

Thịnh Mỹ Ngọc nói xong, lại đi kéo tay cô.

Thịnh Thiên Kim tức giận đến mức lui về sau một bước.

Ha ha!

Giỏi cho một đóa Bạch Liên Hoa thời đại!

Không chỉ đổi trắng thay đen, còn nói cô bị bệnh tâm thần! Cô ta mới bị thần kinh, cả nhà cô ta đều bị thần kinh!

"Chị, chị sao vậy? Có phải tinh thần chị lại có vấn đề rồi không? Chị theo em về, trong nhà có bác sĩ trị bệnh cho chị." Về mặt Thịnh Mỹ Ngọc lo lắng nhìn cô.

"..."

Làm sao bây giờ? Cô rất muốn tát Thịnh Mỹ Ngọc một cái.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102: Bao che

Edit: V.O

"Thì ra, tinh thần Thiên Kim có vấn đề à."

Đúng lúc này, về mặt Lục Du Sinh như hiểu ra, mở miệng: "Sao trước kia tôi không biết vậy?"

Thịnh Thiên Kim nghe xong, quay đầu, hung hăng trừng anh.

Lục Du Sinh đang cố ý gây thêm phiền!

Cô ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Thận Ngôn. Chỉ thấy Bạch Thận Ngôn yên lặng nhìn cô, đôi mắt tối đen thâm thúy kia, hình như cất giấu gì đó. Lúc Thịnh Thiên Kim muốn dò xét, lại không thấy gì nữa.

"Lục đại ca, anh quen biết chị em?"

Lúc này, giọng Thịnh Mỹ Ngọc vang lên. Rất nhanh, cô ta nhìn thấy bàn tay Lục Du Sinh cầm Thịnh Thiên Kim lại, lại nghĩ tới cảnh tượng lúc cô ta vừa tới.

"Lục đại ca và chị, quen biết nhau thế nào? Sao lúc trước, cũng chưa từng nghe chị nói?" Thịnh Mỹ Ngọc giấu đi sự tức giận và ghen tị, chỉ tỏ vẻ ngạc nhiên và tò mò.

"Tôi..."

Lục Du Sinh đang định mở miệng nói chút gì đó đã bị Bạch Thận Ngôn ngắt lời.

"Về không?"

Mấy chữ không đầu không đuôi, Thịnh Thiên Kim lại biết là y đang nói chuyện với cô.

Bạch Thận Ngôn nhìn Thịnh Thiên Kim, ánh mắt yên bình.

Mặt Lục Du Sinh cười, nhưng hai bàn tay đút trong túi, lại nắm thành nắm đấm trong bóng tối.

Bạch Thận Ngôn chưa chào hỏi anh, mở miệng ra câu đầu tiên cũng trực tiếp bỏ qua anh, nói với Thịnh Thiên Kim..

Chuyện này đối với Lục Du Sinh mà nói, là sự khiêu khích rõ ràng.

...

Bạch Thận Ngôn cũng mặc kệ anh nghĩ như thế nào, tập trung nhìn một mình Thịnh Thiên Kim, và đợi câu trả lời của cô.

Thịnh Thiên Kim đứng tại chỗ, mặt cô trông bình tĩnh, nhưng nội tâm lại như đang dày vò.

Cho dù lời nói của Bạch Thận Ngôn chỉ có hai chữ ngắn ngủn, nhưng Thịnh Thiên Kim lại hiểu rõ, y đang ép cô quyết định: Rốt cuộc là chọn y, hay là chọn Lục Du Sinh.

Về quan hệ giữa cô và Lục Du Sinh, Thịnh Thiên Kim không biết Bạch Thận Ngôn biết bao nhiêu.

Nhưng, dieendaanleequydoon – V.O, bây giờ rõ ràng là y đang ép cô lựa chọn.

Đương nhiên cô muốn chọn Bạch Thận Ngôn.

Chỉ khi nào chọn Bạch Thận Ngôn, vậy thì gián tiếp trở lại vấn đề lúc trước của Lục Du Sinh.

Cô ở chung với Bạch Thận Ngôn.

Cô ở giữa hai người bọn họ, chọn Bạch Thận Ngôn. Một khi hai người xảy ra tranh chấp, cô tất sẽ đứng bên Bạch Thận Ngôn, mà chọn làm địch với Lục Du Sinh.

...

Cô chưa từng nghĩ, một lựa chọn đơn giản, sẽ mang đến nhiều rắc rối như vậy.

Nhưng bây giờ...

Cô nhìn ánh mắt Bạch Thận Ngôn.

Nếu trong lòng sớm đã có đáp án, vậy cần gì phải rối rắm lâu như vậy?

Nghĩ xong, độ cong của khóe miệng cô từ từ tăng lên.

Cô nhấc chân lên, đi tới phía Bạch Thận Ngôn.

Lục Du Sinh nhìn bóng lưng cô, ánh mắt thoáng hiện lên âm u.

...

Thịnh Thiên Kim đi đến trước mặt Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn duỗi tay về phía cô, cô vươn tay đặt lên, sau đó đứng dựa vào Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn kéo tay cô, mặt vô cảm gật gật với Lục Du Sinh, sau đó dẫn Thịnh Thiên Kim chuẩn bị rời đi.

"Thịnh...chị, người này là ai vậy?"

Đúng lúc này, giọng Thịnh Mỹ Ngọc vang lên.

Bạch Thận Ngôn dừng lại, Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, nhìn y, chỉ nghe Bạch Thận Ngôn nói với Thịnh Mỹ Ngọc bằng giọng vô cảm: "Người 'chị' trong miệng cô, cũng không có bệnh gì về mặt tinh thần. Ngược lại, cô ấy vô cùng bình thường. Cho dù cho cô ấy ra tòa chỉ ra và xác nhận người nào đó là tội

phạm giết người, cũng hoàn toàn không có vấn đề gì. Cho nên, vị tiểu thư này, sau này lúc phát bệnh, xin nói chuyện cẩn thận."

Sau khi nói xong, dẫn Thịnh Thiên Kim với vẻ mặt ngạc nhiên bỏ đi.

Đồng thời, để lại Thịnh Mỹ Ngọc với vẻ mặt sợ hãi, cùng với Lục Du Sinh âm trầm.

V.O: Dự là thứ 7 sẽ không up chương được nên giờ up luôn

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Không kiểm lòng được

Edit: V.O

"Lục đại ca, người đó là ai? Anh ta dựa vào cái gì mà nói e có bệnh, còn nói..."

Sau khi người đi, Thịnh Mỹ Ngọc uất ức nhìn Lục Du Sinh, nén nước mắt, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

Lục Du Sinh nhìn lướt qua cô ta, thần nhiên nói: "Thịnh tiểu thư, tôi nhớ lát nữa còn có hẹn, tôi cáo từ trước."

Sau khi nói xong, không để ý về mặt vừa xấu hổ vừa cáu giận của Thịnh Mỹ Ngọc, lướt qua cô ta đi ra phía ngoài.

"Lục đại..."

Thịnh Mỹ Ngọc mở miệng.

Cô ta phát hiện Lục Du Sinh đã đi thật rồi, nhất thời tức giận đến dậm chân.

Đều do Thịnh Thiên Kim!

Nếu con nhỏ Thịnh Thiên Kim thối tha đó không xuất hiện, vậy Lục đại ca cũng sẽ không lạnh lùng với cô ta như thế, người đàn ông có sắc mặt không tốt kia cũng sẽ không khiến cô ta mất mặt trước mặt mọi người!

Cho nên, đây đều là lỗi của Thịnh Thiên Kim!

Không được, cô ta phải nhanh đi về, nói chuyện này với mẹ cô ta.

...

Bên này, Thịnh Thiên Kim được Bạch Thận Ngôn dẫn ra khỏi khách sạn.

Cho đến khi lên xe, tâm tình của cô cũng rất tốt.

Cô quay đầu, lên nhìn nhìn người đàn ông ngồi nghiêm chỉnh bên cạnh cô, trong lòng không kiềm được vui vẻ.

Không nghĩ tới, không nghĩ tới.

Không nghĩ tới Bạch Thận Ngôn lại còn là người phúc hắc, miệng độc như vậy.

Tới bây giờ cô cũng còn nhớ rõ, bộ mặt chột dạ lại cam chịu lúc đó của Thịnh Mỹ Ngọc.

"Ha ha ha ha..."

Đúng là hả giận.

Thịnh Thiên Kim nghĩ, không khỏi cười ra tiếng.

Bạch Thận Ngôn nghe được tiếng cười, quay đầu nhìn cô.

Về nhà, Bạch Thận Ngôn nói với cô một câu "đi theo anh", rồi đi lên lầu.

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt, dieendaanleequydoon – V.O, đi theo sau lưng y.

...

Bạch Thận Ngôn vào phòng ngủ.

"Ngồi!"

Bạch Thận Ngôn chỉ chỉ giường.

Thịnh Thiên Kim nhìn y, sau đó ngồi lên giường.

Bạch Thận Ngôn kéo ghế, ngồi xuống trước mặt cô.

"Làm, làm gì vậy?"

Thịnh Thiên Kim nhìn thấy cảnh này, vô thức rụt đầu.

Bạch Thận Ngôn vòng tay, nhìn cô: "Em không có gì muốn nói với anh à?"

"Ồ?"

Thịnh Thiên Kim chớp chớp mắt nhìn y, mặt có vẻ vô tội: "Không, không có."

"Không có?" Bạch Thận Ngôn nói một chữ dừng một chữ, lặp lại.

"Hửn là, thật là không...a!"

Thịnh Thiên Kim còn chưa nói xong, Bạch Thận Ngôn đã đề lên cô.

Cô kêu to một tiếng, bị Bạch Thận Ngôn đề lên giường.

Bạch Thận Ngôn nhanh chóng ấn hai tay cô lên đỉnh đầu, từ trên cao nhìn xuống cô.

"Anh anh anh..."

Mắt Thịnh Thiên Kim trừng lớn, nhìn chăm chăm gương mặt gần sát đó, trong đầu trống rỗng. Cho đến khi, môi truyền đến sự đụng chạm mềm mại...

Lúc Bạch Thận Ngôn bỏ ra, nhẹ nhàng cắn một phát như trừng phạt.

Thịnh Thiên Kim ổn định tinh thần lại, sau đó đầu văng lên ong ong, mặt bị đốt nóng bỏng.

Mặt Bạch Thận Ngôn vẫn vô cảm như trước.

Y nhìn người dưới thân, hỏi: "Bây giờ thì sao? Vẫn không có?"

Thịnh Thiên Kim nhìn chăm chăm đôi môi khép mở cao thấp, hơi mòng, trong đầu hiểu ra nụ hôn vừa rồi.

"Xem ra, em muốn anh giúp em nhớ lại."

Sau khi nói xong, cúi người, hôn lên môi cô.

Lần này, y lại không kết thúc qua loa, mà là không ngừng càng hôn càng sâu...

Ban đầu, Thịnh Thiên Kim chỉ bị động thừa nhận.

Sau đó, dường như cô hưởng thụ được, bắt đầu thả lỏng, bắt đầu nghiêng hợp động tác của y...

Lại sau nữa, hai người đều có ý về phương diện đó.

Rất nhanh, đã không ép buộc bản thân...

...

Ngày kế, Thịnh Thiên Kim eo mỗi lưng đau ngời dậy.

Nhìn dấu vết trên người, cô không khỏi ngạc nhiên.

Không phải Bạch Thận Ngôn muốn hỏi cô gì đó sao, sao sau lại biến thành như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Quan hệ hợp pháp

Edit: V.O

Thịnh Mỹ Ngọc nhìn con giận, cho đến khi về nơi ở ở thành phố M, mới phát tiết ra.

"Mẹ! Mẹ không biết, Thịnh Thiên Kim đó kiêu ngạo bao nhiêu!"

Thịnh Mỹ Ngọc thêm nắm thêm muối kể lại chuyện tối hôm đó, sau đó lại nói: "Có phải cô ta cảm thấy mình có chỗ dựa vững chắc, là có thể không để mẹ con mình vào mắt? Đúng là đáng giận. Còn người đàn ông kia nữa, đúng là..."

Hồ Diệp Nhi ngồi trước bàn trang điểm, vừa nghe, vừa chăm sóc da.

Lúc bà ta nghe đến đó, động tác thoa phấn tạm dừng một chút: "Con có biết người đàn ông con nói là ai không?"

"Không biết, anh ta không giới thiệu." Thịnh Mỹ Ngọc lắc đầu: "Chỉ là, hình như anh ta quen biết Lục đại ca."

Hồ Diệp Nhi nhíu mày, giọng nói hơi nghiêm khắc: "Trước khi đến thành phố M, không phải mẹ đã từng nói với con sao? Thành phố M không thể bằng Kinh thành. Ở Kinh thành, cho dù con mò đầu tai họa thế giới, chỉ cần có nhà họ Thịnh ở, đều có thể xử lý cho con. Nhưng thành phố M, tuy nói..."

"Mẹ, mẹ lo lắng như vậy làm gì?" Thịnh Mỹ Ngọc mắt hứng chu miệng, nói: "Thành phố M thì thế nào? Mẹ luôn kêu con cẩn thận, đừng thể hiện quá. Trước kia, ông nội còn tại thế, mẹ kêu con cẩn thận, phải làm cho ba vui, con có thể hiểu được. Nhưng bây giờ, ông nội đã qua đời, Thịnh Thiên Kim cũng đã bị chúng ta đuổi ra khỏi nhà họ Thịnh. Bây giờ, Tập đoàn Thịnh Thế là của ba, ba lại nghe lời mẹ nói như vậy...con thật không biết, rốt cuộc mẹ còn lo lắng cái gì?"

"Con không hiểu." Hồ Diệp Nhi nói.

"Sao con không hiểu? Không phải mẹ muốn con học dáng vẻ của mẹ, hấp dẫn Lục Du Sinh sao? Con nói cho mẹ biết, bây giờ Lục đại ca đã bị con hấp dẫn rồi. Bây giờ anh ấy vô cùng có cảm tình với con." Thịnh Mỹ Ngọc nói: "Tối nay anh ấy còn mời con tháng sau đến tham gia tiệc sinh nhật của ba anh ấy."

"Cái gì? Thật sao?"

Hồ Diệp Nhi nghe xong, hai mắt tỏa sáng, kích động nhìn Thịnh Mỹ Ngọc.

Thịnh Mỹ Ngọc thấy, đắc ý ngẩng cằm, nói: "Sao không thật? Chẳng lẽ con còn lừa mẹ sao?"

"Mỹ Ngọc! Bảo bối, con đúng là quá tốt!" Hồ Diệp Nhi đi tới, ôm lấy cánh tay Thịnh Mỹ Ngọc, vẻ mặt vui vẻ: "Con đúng là kiêu ngạo của mẹ. Con không biết, gần đây ba con còn đang phiền lòng, làm sao tạo quan hệ tốt với nhà họ Lục. Nếu ông ấy biết, con được công tử nhà họ Lục mời đi tham gia tiệc sinh nhật của Lục tiên sinh, vậy chắc chắn ông ấy sẽ vô cùng vui vẻ..."

Hồ Diệp Nhi khen Thịnh Mỹ Ngọc.

Thịnh Mỹ Ngọc đắc ý, đuôi sắp vênh lên trời.

...

Sáng ngày hôm sau, lúc ăn sáng, dieendaanleequydoon – V.O, vừa lúc Bạch Thận Ngôn muốn nói đến chuyện này với Thịnh Thiên Kim.

"Ồ? Tiệc sinh nhật cha dựng anh? Anh muốn em cùng tham gia?"

Tay cầm muỗng của Thịnh Thiên Kim hơi hững lại.

Bạch Thận Ngôn nhìn cô: "Em không muốn đi?"

"Không, không phải."

Thịnh Thiên Kim lắc đầu. Rất nhanh, cô lại nói: "Anh thật sự muốn em đi? Vậy, em lấy thân phận gì đây?"

"Em muốn dùng thân phận gì?" Bạch Thận Ngôn ném vấn đề lại.

"Ồ?"

Mắt Thịnh Thiên Kim dạo quanh một vòng trong hốc mắt, mặt lộ vẻ buồn rầu.

Cô thật không biết nên lấy thân phận gì?

"Thân phận của em là gì thì cứ dùng thân phận đó." Bạch Thận Ngôn nói.

Là thân phận gì?

"Vợ anh?" Cô thử hỏi.

"Chẳng lẽ không phải?"

"Ha ha. Nhưng, anh muốn công khai quan hệ của chúng ta?" Thịnh Thiên Kim không chắc chắn.

Bạch Thận Ngôn bỏ cái ly xuống, nhìn cô: "Quan hệ của chúng ta là vợ chồng hợp pháp."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Thịnh Thiên Kim lo lắng

Edit: V.O

Quan hệ của chúng ta là vợ chồng hợp pháp.

Ngụ ý, công khai thì thế nào? Vốn nên công khai.

Thịnh Thiên Kim nhìn y, mở miệng: "Mẹ và cha dựng anh sẽ phản đối chứ?"

"Em sợ?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

"Phép khích tướng?"

Mắt Thịnh Thiên Kim trừng lớn, mặt không thể tin được: "Anh cảm thấy, em sẽ chịu lời nói khích của anh?"

Bạch Thận Ngôn không trả lời, mà mỉm cười nhìn cô.

Thịnh Thiên Kim hít một hơi thật sâu, sau đó cười nói: "Đương nhiên, anh đoán không sai, em thật đã bị anh khích rồi. Được, đi thi đi, chỉ cần anh không sợ!"

"Chỉ cần em không sợ." Bạch Thận Ngôn nói: "Chỉ là, cho dù là có điều kiêng kị cũng không sao. Bởi vì, có anh ở đây, anh sẽ giải quyết thay em."

Nói xong, trái tim Bạch Thận Ngôn hơi run rẩy.

Cô gục đầu xuống, nhìn chằm chằm đồ ăn trên bàn, cười nhẹ, nói: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, em phát hiện anh rất biết nói lời âu yếm."

"Nếu em thích, mỗi ngày anh sẽ nói cho em nghe." Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nói.

"Ồ?"

Thịnh Thiên Kim thiếu chút nữa bị nước miếng sặc, nói.

Bạch Thận Ngôn vô tội nhìn cô.

Cô không khỏi dờ khóc dờ cười.

Thì ra, sau khi Bạch Thận Ngôn lột da mặt, còn đáng sợ hơn cô tưởng.

...

Về chuyện tháng sau là sinh nhật cha dưỡng của Bạch Thận Ngôn, cha ruột Lục Du Sinh, coi như Bạch Thận Ngôn và Thịnh Thiên Kim đã quyết định rồi.

Bởi vì lần này, là mừng thọ 60 tuổi.

Cho nên, đến lúc đó sẽ có rất nhiều người đến chúc thọ.

Trái lại, chuyện này có rất nhiều việc cần làm.

Mấy ngày trước tiệc thọ, Bạch Thận Ngôn đã bị kêu về một lần.

Đương nhiên, cũng không kêu y giúp đỡ, chỉ là người nhà họp mặt.

Trước khi Bạch Thận Ngôn đi, hỏi Thịnh Thiên Kim muốn đi không?

"Hay là thôi đi."

Thịnh Thiên Kim đang cho cá vàng ăn, dieendaaneequydoon – V.O, hơi dừng lại một chút, sau đó bỏ ít thức ăn vào bể cá, nói: "Em vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng. Anh để em từ từ trước đã."

"Vậy thì cứ từ từ đi."

Bạch Thận Ngôn xoa xoa đầu cô, cầm chìa khóa đi ra ngoài.

Thịnh Thiên Kim vuốt chỗ đầu vừa bị y xoa, trong lòng có chút ngọt ngào, lại có chút không nỡ.

Từ lúc cô bị Lục Du Sinh ép, bắt đắc dĩ tính kế Bạch Thận Ngôn, sau đó trời xui đất khiến tính luôn mình vào, sau khi xảy ra quan hệ với Bạch Thận Ngôn, quan hệ của bọn họ, lại trở nên phức tạp...

Nhất là, khi Bạch Thận Ngôn đi công tác ở nước ngoài về, đón cô đi làm giấy chứng nhận, càng giống như một cơn mơ.

Bây giờ, cô chuyển vào nhà Bạch Thận Ngôn, cùng y sống cuộc sống "vợ chồng".

Y bắt đầu biết nói lời âu yếm với cô, bảo vệ cô trước mặt người ngoài, muốn dẫn cô đi gặp người nhà, muốn cho cô trở thành người nhà chân chính...

Tất cả tất cả những chuyện này, có lẽ là phát triển quá thuận lợi, đối với Thịnh Thiên Kim mà nói, lại quá nhanh, hoàn toàn vượt qua kế hoạch ban đầu của cô...

Cho nên trong lòng cô, có chút không yên.

Bạch Thận Ngôn đối tốt với cô, cô lại càng không yên, càng sợ đây là một giấc mơ, sau này càng khó rời đi.

...

Lúc Bạch Thận Ngôn đến nhà họ Lục, Lục Du Sinh vừa cùng xuống lầu với Lục lão phu nhân.

Nhìn thấy Bạch Thận Ngôn, nụ cười trên mặt anh hơi cứng lại.

Bạch Thận Ngôn đảo mắt qua, sau đó chào hỏi Lục lão phu nhân.

Có lẽ vì Lục Cẩm Thiêm ở nhà, Lục lão phu nhân cũng không trực tiếp không nhìn y như bình thường. Gật đầu cứng ngắc với y, sau đó xoay đầu qua một bên, kéo Lục Du Sinh đến sofa.

"Chú Lục."

Bạch Thận Ngôn chào hỏi Lục Cẩm Thiêm.

Lục Cẩm Thiêm gật gật đầu: "Mẹ con ở trên lầu, con đi tìm bà ấy đi."

Bạch Thận Ngôn gật đầu, sau đó đi lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Vậy thì cùng dẫn đến

Edit: V.O

Nhà họ Lục.

Trên bàn cơm, đề tài nói đến sinh nhật của Lục Cẩm Thiêm.

"Sinh Sinh à."

Lúc này, Lục lão phu nhân quay đầu, mặt hiền lành nhìn Lục Du Sinh, nói: "Ngày sinh nhật ba con, con có dẫn bạn gái đến tham dự không?"

Nói xong, ba người khác cùng bàn, đều ngừng động tác trong tay, nhìn qua Lục Du Sinh.

Tầm mắt Lục Du Sinh, thản nhiên đảo qua Bạch Thận Ngôn, nói: "Bà nội, con đã nói với bà bao nhiêu lần, Thiên Kim không phải là bạn gái của con, cô ấy chỉ là một người bạn con quen ở nước ngoài thôi."

"Bạn, được rồi... vậy là bạn thân đúng không." Về mặt Lục lão phu nhân kiểu "bà biết" nhìn Lục Du Sinh: "Vậy sinh nhật ba con, người bạn đó của con có đến không?"

Lục Du Sinh mỉm cười nói: "Vậy, con sẽ nói với cô ấy."

"Du Sinh có bạn gái rồi à?" Lục Cẩm Thiêm hỏi.

"Đúng, đã để cho người ta vào ở nhà lầu nhỏ ở phía Tây thành, còn không thừa nhận." Lục lão phu nhân nói.

Lục Cẩm Thiêm nghe xong, quay đầu nhìn Lục Du Sinh, về mặt ôn hòa hiếm có: "Đã quen bạn gái, vậy thì ngày sinh nhật ba, dẫn con bé về, cho bà nội con nhìn xem."

Lục Du Sinh không phản đối, dường như cũng thừa nhận.

...

Bạch Thận Ngôn ngồi đối diện bọn họ.

Ngoại trừ lúc đầu, lúc Lục Du Sinh nhắc tới Thịnh Thiên Kim, y hơi ngạc nhiên một chút. Sau đó, về mặt y đều rất bình tĩnh. Dường như, người "bạn gái" Lục lão phu nhân kêu Lục Du Sinh dẫn về kia, không có liên quan gì đến y.

Sau khi Lục Cẩm Thiêm nói xong, Lục Du Sinh cũng nhìn lướt qua phía Bạch Thận Ngôn.

"Thận Ngôn có bạn gái chưa?"

Đúng lúc này, đột nhiên Lục Cẩm Thiêm ngừng đầu, hỏi Bạch Thận Ngôn ngồi đối diện ông.

Bạch Thận Ngôn bị Lục Cẩm Thiêm gọi tên, tự nhiên cũng thành đối tượng chú ý của những người cùng bàn.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, từ từ đặt đôi đũa xuống, cầm lấy giấy ăn lau khôe miệng, mới nói: "Không phải bạn gái, mà là đối tượng đi cùng cả đời."

Nói xong, nhất thời phòng khách yên tĩnh lại. Yên tĩnh, dieendaanleequydoon – V.O, dường như một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy.

"Con thật sự có cô gái mình thích rồi à?" Mẹ y - Dương Hoài Thiển kích động nói.

Ánh mắt Lục Cẩm Thiêm có ý cười.

Mà Lục Du Sinh, lúc Bạch Thận Ngôn nói xong câu đó, trong mắt thoáng hiện lên âm trầm không ai phát hiện được.

Dưới ánh mắt chờ mong của Dương Hoài Thiển, Bạch Thận Ngôn gật gật đầu.

Dương Hoài Thiển nở nụ cười.

Lục Cẩm Thiêm cũng cười nói: "Đã như vậy, sinh nhật chú, con cũng dẫn người trong lòng con về đây đi."

Bạch Thận Ngôn gật đầu.

"Du Sinh và Thận Ngôn đều có người trong lòng rồi. Nào, chúng ta cạn một ly, chúc mừng!" Lục Cẩm Thiêm nói.

...

Sau đó, bầu không khí com tối, luôn luôn rất tốt.

Sau bữa com tối, Bạch Thận Ngôn ngồi với Dương Hoài Thiển một lát, rồi cáo từ rồi đi.

"Con đi tiễn Bạch Thận Ngôn."

Lục Du Sinh đứng dậy, nói.

Bạch Thận Ngôn liếc nhìn anh, sau đó đi ra ngoài.

Lục Du Sinh nhìn lưng y.

Sau khi ra khỏi nhà, trong vườn hoa yên ắng.

Bạch Thận Ngôn dừng lại, nhìn anh: "Anh có chuyện muốn nói với tôi?"

Lục Du Sinh đứng trong bóng tối, nở nụ cười: "Tôi chỉ hơi tò mò, người 'cùng theo cả đời' trong miệng cậu rốt cuộc là ai? Sẽ không phải là Thịnh Thiên Kim đó chứ?"

"Ngày sinh nhật chú Lục, anh sẽ biết." Bạch Thận Ngôn thần nhiên nói.

Sau khi nói xong, gật đầu với anh, xoay người đi về phía gara.

Lục Du Sinh nhìn bóng lưng y, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Hẹn gặp ở nhà lầu nhỏ

Edit: V.O

Bạch Thận Ngôn từ nhà họ Lục trở về, cũng không nói chuyện trên bàn com tối nay cho Thịnh Thiên Kim biết.

Ngày hôm sau, Thịnh Thiên Kim đã nhận được điện thoại của Lục Du Sinh, hẹn gặp cô ở nhà lầu nhỏ.

Thịnh Thiên Kim hơi do dự, nói chuyện này với Bạch Thận Ngôn.

"Nếu anh nói em đừng đi, vậy em sẽ không đi sao?" Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nói.

"Ồ, chuyện này..." Thịnh Thiên Kim nhìn y, vẻ mặt khó xử.

Bạch Thận Ngôn vươn tay xoa xoa đầu cô, nói: "Đi đi, anh kêu lão Trương chờ em đi."

Lão Trương là tài xế Bạch Thận Ngôn mới đổi.

"Ừm."

Thịnh Thiên Kim nghe xong, ngoan ngoãn gật đầu.

Sau đó, Thịnh Thiên Kim và tài xế làm bạn, đến nhà lầu nhỏ.

"Lão Trương, có thể tôi sẽ ở một lúc, anh về trước đi." Thịnh Thiên Kim xuống xe, sau đó nói.

Lão Trương lắc đầu: "Phu nhân, tiên sinh đã dặn, kêu tôi chờ cô bên ngoài."

Thấy anh nói như vậy, Thịnh Thiên Kim cũng không kiên trì nữa.

"Vậy làm phiền anh. Có lẽ 20 phút sau tôi sẽ ra."

Thịnh Thiên Kim nói, sau đó đi tới cổng.

Cô đứng trước cổng, hít một hơi thật sâu, sau đó ấn chuông.

Tiếng chuông vang lên không lâu, cổng sắt khắc hoa được mở ra từ bên trong. Thịnh Thiên Kim ngẩn ra một lúc, sau đó nhấc chân đi vào bên trong.

Cô rời khỏi nơi này, còn chưa tới một tháng.

Nhưng, lần này lại đến, tâm tình cũng không giống trước kia.

Cô vẫn nhớ rõ, tình cảnh lần đầu tiên tới đây.

Đường nhỏ tĩnh mịch, sân nở đầy hoa tươi, hoa hướng dương hai bên đường nhỏ...

Nơi ở giống như tiên cảnh, sân vườn làm cho người ta quên đi buồn phiền...những ký ức này, khắc thật sâu trong lòng cô.

Khi đó, cô vui vẻ, hớn hờ, thoải mái.

Nhưng lần này đến, phong cảnh trước mắt vẫn như trước, nhưng sâu trong nội tâm cô, lại có sự sợ hãi sâu sắc với nơi đây...từng ngọn cây cọng cỏ nơi đây, giống như nhà giam âm trầm, hơi lơ lửng, cô sẽ bị tóm.

Đúng lúc này, một bóng người xuất hiện ở con đường phía trước.

Lúc Thịnh Thiên Kim nhìn thấy bóng người kia, dicendaanleequydoon – V.O, thân thể hơi run rẩy.

Cô dùng sức nắm thành nắm đấm, móng tay cắm chặt lòng bàn tay, tạm dừng vài giây, mới nâng bước chân nặng nề, đi đến phía bóng người đó.

Dần dần, gương mặt mơ hồ trở nên rõ ràng.

Khuôn mặt dễ nhìn của Lục Du Sinh, xuất hiện trong tầm mắt cô.

...

Thịnh Thiên Kim ngừng lại cách Lục Du Sinh năm bước chân.

Cô ngẩng đầu nhìn Lục Du Sinh, thân thể cứng ngắc.

Hai người đối diện vài giây, sau đó đột nhiên Lục Du Sinh cười: "Thiên Kim, sao em không đi tới? Không phải sợ anh đó chứ?"

Khóe miệng Thịnh Thiên Kim mím thành một đường, sau đó nói: "Sợ anh? Anh Du Sinh thật biết nói đùa."

"Vậy sao em không đi tới?" Lục Du Sinh nói.

Thịnh Thiên Kim đứng yên lặng tại chỗ.

Một lát sau, cô mới nhấc chân đi đến gần Lục Du Sinh.

Lúc cô đi tới, Lục Du Sinh xoay người đi vào nhà.

Thịnh Thiên Kim hít một hơi thật sâu, theo anh đi vào nhà lầu nhỏ.

...

Trong phòng bếp, đang nấu nước.

Lúc Thịnh Thiên Kim đi vào, vừa đúng lúc nước sôi.

Lục Du Sinh tắt lửa, cầm ấm nước đến.

Đó là cái ấm kiểu dáng tương đối cổ, nhìn vẻ ngoài của nó, hẳn là đã dùng được nhiều năm rồi.

"Đây là mẹ anh để lại." Thấy cô nhìn chằm chằm ấm nước, Lục Du Sinh giải thích: "Anh nghĩ, lúc em ở đây, hẳn là không dùng đến phòng bếp, cho nên không để ý đến nó."

Nói xong, rót một ly nước đầy cho Thịnh Thiên Kim.

Thịnh Thiên Kim vươn tay cầm lên.

"Vì sao em lại rời khỏi đây?"

Lúc cô định bỏ ly nước xuống, Lục Du Sinh lại mở miệng

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Cho em chọn

Edit: V.O

Vậy sao em phải rời khỏi đây?

Lúc Lục Du Sinh nói xong, tay cầm ly nước của Thịnh Thiên Kim không kiềm được run lấy bầy.

Cô ngẩng đầu, nhìn Lục Du Sinh.

Ánh mắt Lục Du Sinh cũng đúng lúc nhìn cô.

Lúc trước, từ lúc đồng ý với Bạch Thận Ngôn chuyển ra khỏi đây, cô biết sẽ có một ngày, sẽ bị Lục Du Sinh hỏi vấn đề này. Lúc đó, cô từng tưởng tượng sẽ ở tình cảnh nào, cũng từng nghĩ câu trả lời. Nhưng thực tế, lúc cô thật sự đối mặt chính diện với Lục Du Sinh, cô phát hiện hiện thực còn gian nan hơn trong tưởng tượng của cô.

"Em..."

Cô há miệng, tránh ánh mắt chằm chằm của Lục Du Sinh: "Vốn cũng chỉ tạm thời ở đây."

"Vậy chuyển đến nhà Bạch Thận Ngôn thì sao?" Lục Du Sinh nói: "Vấn đề vũ hội lần trước, em vẫn chưa trả lời anh? Có phải em chọn đứng ở bên Bạch Thận Ngôn không?"

"Em không đứng bên nào cả, em hoàn toàn không muốn tham gia vào ân oán của các anh." Thịnh Thiên Kim nói.

Lục Du Sinh nghe xong, hơi cong môi: "Nhưng, em đã tham gia vào rồi. Bây giờ, chuyện đã không còn theo ý em nữa."

Thịnh Thiên Kim nghe xong, nhủ mày.

Cô hơi ngửa người ra sau, tạo khoảng cách với Lục Du Sinh, sau đó cầm ly nước lên, uống một ngụm.

"Em không cần phải trả lời anh ngay bây giờ."

Lúc này, Lục Du Sinh vẫn ngồi ở vị trí ban đầu của anh, nhìn Thịnh Thiên Kim nói: "Tuần sau, là ngày mừng thọ 60 của ba anh. Đến lúc đó, em tới tham

gia. Lúc đó, tự nhiên anh sẽ biết câu trả lời của em."

Cái gì?

Thịnh Thiên Kim khiếp sợ nhìn đối phương.

Tham gia tiệc sinh nhật của ba Lục Du Sinh?

Nếu cô không nhớ lắm, Bạch Thận Ngôn đã mời cô đi rồi.

Lục Du Sinh nhìn về khiếp sợ trên mặt cô, trong lòng thoáng hiểu ra, cũng không cho cô nửa cơ hội từ chối: "Thiên Kim, anh hy vọng nghe được một đáp án khiến anh vừa lòng. Nếu không nghe lời...em biết đó, anh vô cùng hy vọng ngày đó, em có thể cùng tham gia."

"..."

Thịnh Thiên Kim mím môi, nhìn anh, dieendaanleequydoon – V.O, không nói gì.

...

Kế tiếp, Lục Du Sinh còn nói một vài chuyện khác.

Thịnh Thiên Kim ngồi đối diện, đã có chút không yên.

Cô còn đang nghĩ lời Lục Du Sinh vừa mới nói với cô.

Cô ngồi lại một lát, rồi đứng dậy cáo từ.

Lục Du Sinh tiễn cô ra nhà lầu nhỏ.

Anh đứng cạnh tường gạch màu đỏ sẫm, tay rút túi quần, mỉm cười nhìn cô: "Thiên Kim, chuyện anh vừa nói, em phải suy nghĩ kỹ."

Thịnh Thiên Kim không mở miệng, gật đầu với anh, chuẩn bị đi về.

"Em cho là, Bạch Thận Ngôn bảo vệ được em sao?"

Lúc cô xoay người, đi tới cổng, phía sau vang lên giọng Lục Du Sinh.

Thịnh Thiên Kim nghe nói thế, bước chân hơi dừng lại, chỉ nghe Lục Du Sinh nói tiếp: "Bạch Thận Ngôn cũng sắp thân mình khó giữ. Em cho là, cậu ta có thể bảo vệ được em sao?"

"Anh có ý gì?"

Thịnh Thiên Kim quay đầu lại, nhìn chằm chằm anh.

Lục Du Sinh lại mỉm cười, xua tay với cô, cũng không nói nhiều.

Thịnh Thiên Kim nhìn nụ cười mỉm của anh, trong lòng sinh ra vài khúc hoảng vô cớ.

...

Cô không tiếp tục hỏi nữa, mà là bước nhanh ra ngoài.

Chờ lúc cô lên xe, lập tức bấm gọi cho Bạch Thận Ngôn.

"Alo."

Lúc giọng Bạch Thận Ngôn truyền đến thông qua điện thoại, đột nhiên lòng Thịnh Thiên Kim lại ổn định lại.

"Là em" Thịnh Thiên Kim nói.

"Mọi chuyện xong rồi à?"

"Ừm."

"Vậy em về đi. Hôm nay anh sẽ về sớm một chút."

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Gặp tộc trưởng

Edit: V.O

Trước sinh nhật Lục Cẩm Thiêm, tâm tình Thịnh Thiên Kim cũng không quá tốt.

Có lẽ lời nói cuối cùng của Lục Du Sinh ảnh hưởng đến cô.

Sau đó, cô từng nói bóng nói gió với Bạch Thận Ngôn, hỏi y gần đây có gặp được chuyện gì phiền phức không.

Nhưng, Bạch Thận Ngôn lại mông lung.

Hiển nhiên, y cũng không rõ nguyên nhân Thịnh Thiên Kim hỏi như vậy.

"Xảy ra chuyện gì sao?" Bạch Thận Ngôn hỏi cô.

Thịnh Thiên Kim lắc đầu.

"Thiên Kim." Lúc này, chỉ thấy Bạch Thận Ngôn nhìn cô, nghiêm túc nói: "Nếu như có chuyện gì thì em cứ nói với anh. Bây giờ chúng ta đã là vợ chồng, cho dù có chuyện gì, anh cũng sẽ giải quyết thay em."

Đối mặt với lời nói giống như thổ lộ bất thành linh của Bạch Thận Ngôn, Thịnh Thiên Kim sững sờ rất lâu.

Trong lòng cô, hơi chua xót, hơi cảm động, lại hơi hoảng hốt,...nhiều hơn, có lẽ là sự áy náy với Bạch Thận Ngôn.

Hình như Bạch Thận Ngôn thật sự thích cô.

Thịnh Thiên Kim nghĩ.

Tuy sự yêu thích này, cùng với chuyện bọn họ kết hôn tới nay, đều luôn luôn khiến cô hoang mang, khiến cô lo lắng. Nhưng thực tế, trong cuộc hôn nhân này, Bạch Thận Ngôn càng giống một người chồng, mà cô, lại không phải là một người vợ đủ tư cách.

...

Cho dù cô không đồng ý, nhưng vẫn đến sinh nhật của ba Lục Du Sinh.

Sáng sớm hôm đó, Bạch Thận Ngôn dẫn cô đến nhà họ Lục.

Lúc bọn họ đến nhà họ Lục, thời gian còn sớm.

Bạch Thận Ngôn dẫn cô đi gặp mẹ y - Dương Hoài Thiên đầu tiên.

Lúc ấy, Dương Hoài Thiên đang dặn dò người làm, chuẩn bị chuyện cơm trưa.

Hôm nay là sinh nhật Lục Cẩm Thiêm, sẽ cử hành ở trong nhà họ Lục.

"...nhớ, lúc mời vị khách tới, phải..."

Dương Hoài Thiên đang dặn dò, Bạch Thận Ngôn đã dẫn Thịnh Thiên Kim đến.

Dương Hoài Thiên dừng lại, mỉm cười đánh giá Thịnh Thiên Kim, sau đó nở nụ cười hài lòng.

"Mẹ." Bạch Thận Ngôn mở miệng trước, dieendaanleequydoon – V.O, giới thiệu Thịnh Thiên Kim với bà: "Đây là Thiên Kim. Vợ của con."

"Thiên Kim à, tên thật sự rất hay...ơ?"

Dương Hoài Thiên kéo tay Thịnh Thiên Kim, nói được một nửa, bị câu nói sau của bạch thận ngôn làm cho đứng hình. Hai mắt bà mở to, khiếp sợ nhìn Bạch Thận Ngôn: "Con, con nói cái gì?"

Trời ạ, vợ?

Dương Hoài Thiên ngạc nhiên nhìn Thịnh Thiên Kim.

"Thật là vợ."

Bạch Thận Ngôn vươn tay ôm Thịnh Thiên Kim vào lòng.

Bầu không khí hiện trường, hơi lúng túng.

Dương Hoài Thiên nhìn chăm chăm cô, Thịnh Thiên Kim hơi không được tự nhiên.

"Bác gái, chào bác." Giọng cô hơi khô.

Nghe được xưng hô này, Bạch Thận Ngôn vô thức nhú mày.

Dương Hoài Thiên nhìn nhìn Thịnh Thiên Kim, lại nhìn nhìn Bạch Thận Ngôn, xác định con trai mình thật sự không nói dối.

Bà từ từ ổn định vẻ mặt khiếp sợ, gật gật đầu với Thịnh Thiên Kim.

...

Bạch Thận Ngôn dẫn Thịnh Thiên Kim đi ra ngoài.

Dương Hoài Thiên đứng tại chỗ, hiển nhiên còn đắm chìm trong tin vừa nghe được.

Người làm bên cạnh, vẻ mặt cũng khiếp sợ.

...

Bạch Thận Ngôn không quan tâm rốt cuộc chân tướng mang đến bao nhiêu khiếp sợ cho mẹ y.

Y dẫn Thịnh Thiên Kim đi dạo vườn hoa giống như không có việc gì.

"Mẹ anh, bà ấy..." Không sao chứ?

Lòng Thịnh Thiên Kim hơi lo lắng.

Cô cho rằng, trước khi Bạch Thận Ngôn dẫn cô đến, hẳn là đã nói trước với mẹ y, quan hệ giữa bọn họ. Kết quả không nghĩ tới, thế mà lại...

Nếu, ngay cả mẹ y cũng không biết, vậy những người khác trong nhà họ Lục...còn có Lục Du Sinh, tạm thời còn chưa biết...

Thịnh Thiên Kim đang suy nghĩ, đã bắt gặp bóng dáng vài người ở phía trước.

Đi tuốt ở đằng trước, rõ ràng là Lục Du Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đổi trắng thay đen

Edit: V.O

Lục Du Sinh?

Mặt Thịnh Thiên Kim thoáng hiện lên ngạc nhiên.

"Thiên Kim?"

Ngay sau đó, một giọng nói quen thuộc vang lên trong vườn hoa.

Nghe giọng nói đó, toàn thân Thịnh Thiên Kim cứng ngắc.

Cô siết chặt nắm tay vào người.

Trong lòng cô, ngoại trừ khiếp sợ thì cảm xúc mãnh liệt nhất, chính là tức giận và căm hận.

Cô ngẩng đầu, nhìn phía trước.

Chỉ thấy bên cạnh Lục Du Sinh, Hồ Điệp Nhi mặc bộ lễ phục với khăn choàng màu đỏ, cùng với người đứng bên cạnh Hồ Điệp Nhi - Thịnh Mỹ Ngọc mặc lễ phục màu hồng nhạt.

Lúc Thịnh Mỹ Ngọc nhìn thấy cô, cho dù cố gắng che dấu, nhưng gương mặt mềm mại đó vẫn lộ vẻ oán hận Thịnh Thiên Kim. Mà đạo hạnh của Hồ Điệp Nhi, Thịnh Mỹ Ngọc hoàn toàn không bằng được.

Chỉ thấy Hồ Điệp Nhi kích động và vui vẻ nhìn cô, mắt nén ánh lệ, cực kỳ giống một người mẹ nhìn thấy con gái "bỏ nhà đi". Giọng nói vừa rồi là phát ra từ miệng Hồ Điệp Nhi.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, trong lòng chỉ cảm thấy châm chọc.

Hồ Điệp Nhi không hề là diễn viên.

Kỹ thuật diễn cao như thế, khó trách lúc trước Thịnh Cát An luôn nghe lời ông nội, lại không quan tâm đến sự phản đối của ông nội, kiên trì muốn lấy Hồ Điệp Nhi vào cửa nhà họ Thịnh.

Trong lòng Thịnh Thiên Kim, cảnh tượng mãi không dứt.

Lúc này, một bàn tay khoát lên vai cô.

Thân thể vốn cứng ngắc của cô, dần dần trầm tĩnh lại. Lửa giận trong lòng, cũng dần dần biến mất.

Cô quay đầu, nhìn Bạch Thận Ngôn.

Mặt Bạch Thận Ngôn cũng không có biểu cảm gì, nhưng đột nhiên trong lòng cô lại ổn định lại.

Lục Du Sinh ở đối diện thấy hai người bọn họ thân mật kề bên, ánh mắt thoáng hiện lên âm trầm.

...

"Thiên Kim, sao con lại ở đây?"

Đúng lúc này, Hồ Điệp Nhi vội vàng đi tới, muốn nắm tay Thịnh Thiên Kim. Kết quả, bị Thịnh Thiên Kim tránh đi. Nụ cười trên mặt Hồ Điệp Nhi hơi cứng ngắc. Chỉ là, bà ta không hề xuất thân là diễn viên. Trong thời gian cực ngắn, cũng đã điều chỉnh được cảm xúc của mình, dieendaaneequydoon – V.O, thành công đổi thành hình tượng "người mẹ quan tâm con gái": "Thiên Kim, có phải con còn đang trách ba con không. Về chuyện di chúc, thật sự không liên quan gì đến ba con. Lúc trước, ông nội con qua đời, Tập đoàn Thịnh Thế gặp nguy. Các vị đồng sự đều như hổ rình mồi với nhà họ Thịnh chúng ta. Ba con làm như vậy, tất cả đều là vì Thịnh Thế, vì giữ được sản nghiệp ông nội con để lại... ở trong lòng ông ấy, con luôn luôn đều là đứa con gái ông ấy yêu thương nhất. Cho nên, con đừng dùng tính tình trẻ con kia nữa. Con không biết, từ sau khi con biến mất, ba con lo lắng bao nhiêu, đi lo lắng bao nhiêu, còn có Mỹ Ngọc nữa..."

Hồ Điệp Nhi nói chuyện, một giọt nước cũng không lọt.

Nội dung chỉ mấy câu ngắn ngủn, đã hoàn toàn bóp méo sự thật.

Rõ ràng Thịnh Cát An thừa dịp cô hôn mê, trộm đi di sản ông nội để lại cho cô, hơn nữa xóa tên cô trên danh sách kế thừa di sản. Sau đó, cũng từ chối không thừa nhận chuyện này. Cô đi tìm ông ta, ông ta cũng trốn tránh không gặp cô, thậm chí sau đó, còn làm như không thấy Thịnh Mỹ Ngọc nhục nhã cô.

Nhưng, trong miệng Hồ Điệp Nhi, chuyện này lại biến thành, Thịnh Cát An vì nghĩ cho cô, vì nghĩ cho Tập đoàn Thịnh Thế.

Rõ ràng chính là kẻ trộm, chính là ăn cướp, cảm thú vì tiền tài, không để ý đến máu mủ tình thâm. Nhưng đến trong miệng Hồ Điệp Nhi, lại thành anh hùng, công thần cứu vớt nhà họ Thịnh lúc nguy nan.

Nếu cô không biết chân tướng, có lẽ thật sẽ bị lời nói này của Hồ Điệp Nhi lừa.

Đáng tiếc, cô biết.

Bởi vì cô chính là người bị hại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Ngay cả tôi cũng không nỡ ăn hiếp

Edit: V.O

Còn có sau đó, rõ ràng mẹ con Hồ Diệp Nhi tìm người, thiếu chút nữa đã bắt cóc được cô trên đường, ở khách sạn, thiếu chút nữa đã bị người của bọn họ bắt đi...

Cô bắt đắc dĩ, chỉ có thể chột vọt rời khỏi Kính thành.

Nhưng, đến chỗ Hồ Diệp Nhi, chỉ là cô dối với "ba", tính tình trẻ con, mới cố ý bỏ nhà đi. Còn nói, cô đã làm hại người nhà lo lắng...

"Người nhà?"

Bây giờ, cô còn có người nhà à?

Những người Thịnh Cát An, Hồ Diệp Nhi, Thịnh Mỹ Ngọc, được coi là người nhà của cô sao?

Toàn bộ nhà họ Thịnh, có lẽ cũng chỉ có ông nội là thật lòng đối tốt với cô.

Sau khi ông nội qua đời, vậy cô cũng không còn người thân nào rồi.

Bây giờ, Hồ Diệp Nhi giả bộ trước mặt cô, không, không đúng, là ở trước mặt "người ngoài" như Lục Du Sinh và Bạch Thận Ngôn, cố làm ra vẻ, giả dối, sắm vai người tốt!

Thịnh Thiên Kim nhìn người trước mặt, trong lòng thoáng xẹt qua rất nhiều cảm xúc.

Thật vô liêm sỉ.

...

"Thiên Kim, đi..."

"Đủ rồi! Vị phu nhân này!"

Lúc Hồ Diệp Nhi mở miệng lần nữa, giọng Bạch Thận Ngôn vang lên.

Tầm mắt mọi người ở hiện trường, đều nhìn về phía Bạch Thận Ngôn.

Thân thể vốn thả lỏng của Thịnh Thiên Kim, lại trở nên cứng ngắt.

Bạch Thận Ngôn vươn tay, không quan tâm ánh mắt ngạc nhiên của những người khác, kéo Thịnh Thiên Kim vào lòng.

Y xoa xoa đầu cô, lúc này mới ngừng đầu, nói với Hồ Diệp Nhi: "Tôi nghĩ, Thiên Kim cũng không muốn 'ôn chuyện' với bà."

Hồ Diệp Nhi vừa nghe, hít một hơi.

Ánh mắt bà ta tìm tòi nghiên cứu, nhìn Bạch Thận Ngôn, dường như đang phán đoán thân phận của y.

"Anh là ai? Dựa vào cái gì nói chuyện với mẹ tôi như vậy?"

Lúc này, Thịnh Mỹ Ngọc đi tới, tức giận chỉ vào Bạch Thận Ngôn, nói: "Vì sao anh luôn bảo vệ Thịnh Thiên Kim? Lần trước cũng vậy, lần này cũng vậy! Anh và Thịnh Thiên Kim, rốt cuộc có quan hệ gì? Mẹ tôi là trưởng bối, dieendaanleequydoon – V.O, nói với chị ta mấy câu thì thế nào?"

Thịnh Thiên Kim nghe thấy Thịnh Mỹ Ngọc nói chuyện vô lễ với Bạch Thận Ngôn như vậy, trong lòng thất kinh.

Bởi vì, ngay cả chính cô, cũng chưa từng nói những lời vô lễ đó với Bạch Thận Ngôn.

Thịnh Mỹ Ngọc như vậy, quả thật chính là tự khắc bia mộ cho chính mình.

"Trưởng bối? Thế nào là trưởng bối?"

Biểu cảm của Bạch Thận Ngôn, cũng không nổi giận quá rõ, nhưng hẳn là người đối mặt với y, cũng không nhận được rùng mình: "Trưởng bối, ngoại trừ

tuổi tác, quan trọng nhất chính là đức hạnh. Nếu chỉ có tuổi tác, không có đức hạnh, vậy chỉ có thể được gọi là người già..."

Nói tới đây, y nhìn qua Hồ Diệp Nhi.

Cho dù Hồ Diệp Nhi muốn tỏ vẻ rộng lượng thế nào, nhưng bị Bạch Thận Ngôn nói như vậy, vẻ mặt cũng không nhịn được.

"Muốn được xưng là trưởng bối, đức hạnh mới là quan trọng nhất." Bạch Thận Ngôn nói: "Nếu ngay cả hai chữ cơ bản nhất này cũng không làm được, dựa vào cái gì lấy tư thế 'trưởng bối' đi dạy dỗ người khác."

Nói tới đây, y đổi lời, cúi đầu nhìn Thịnh Thiên Kim, giọng nói dịu dàng rất nhiều: "Lại nói, Thiên Kim là người tôi muốn bảo vệ cả đời. Ngay cả tôi cũng không nỡ trách móc cô ấy quá nặng, huống chi là người khác?"

Bạch Thận Ngôn nói lời này xong, hiện trường yên tĩnh một lúc lâu.

Thịnh Thiên Kim cũng sững sờ tại chỗ.

Cô đoán được, có lẽ Bạch Thận Ngôn sẽ giúp cô.

Nhưng, cô thật không ngờ, Bạch Thận Ngôn sẽ nói những lời như vậy.

Ngay cả y cũng không nỡ trách cô quá nặng...

Cô đối với y, thật sự quan trọng như vậy sao?

"Thiên Kim, chúng ta vào nhà đi." Bạch Thận Ngôn nhìn Thịnh Thiên Kim, nói.

Thịnh Thiên Kim mím môi, rất nhanh gật đầu: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Bảo vệ

Edit: V.O

"Cậu đứng lại!"

Đúng lúc này, Hồ Diệp Nhi ổn định tinh thần lại, kêu.

Bạch Thận Ngôn dừng lại, nhưng không xoay người nhìn bà ta.

Chỉ thấy trán Hồ Diệp Nhi hiện rõ con giận, nói: "Cậu là ai? Chẳng lẽ cha mẹ cậu không dạy cậu cái gì là lễ phép sao? Cho dù nói như thế nào, tôi cũng là mẹ của Thiên Kim! Một người mẹ, muốn dạy con gái mình, sai chỗ nào? Cậu dựa vào cái gì mà nói như vậy?"

"Anh đó! Anh cho anh là ai?"

Thịnh Mỹ Ngọc thấy Hồ Điệp Nhi mở miệng, chính cô ta cũng không khỏi kiêu ngạo: "Đây là nhà anh sao? Lục đại ca là chủ nhà, người ta cũng không nói gì, anh dựa vào cái gì khoa tay múa chân với mẹ tôi? Mẹ tôi vốn là trưởng bối, sao để anh tùy tiện nói mấy câu, đã đảo loạn trắng đen..."

Nói tới đây, giọng Thịnh Mỹ Ngọc bắt đầu nghẹn ngào.

Cô ta nước mắt lưng tròng nhìn Lục Du Sinh, bắt đầu kể khổ: "Lục đại ca, rốt cuộc người này là ai? Sao không lễ phép như vậy? Hu hu, mẹ em chỉ vì tính tình trẻ con của chị, bỏ nhà đi, cho nên mới dạy dỗ chị ấy vài câu. Kết quả không nghĩ tới, lại bị vị này nói thành như vậy...hu hu hu, Lục đại ca, anh phải làm chủ cho bọn em..."

Trong lúc cô ta nói chuyện, tầm mắt mọi người, đều nhìn Lục Du Sinh.

Tầm mắt Lục Du Sinh đảo qua Thịnh Thiên Kim, sau đó khó xử nói với Bạch Thận Ngôn: "Thận Ngôn, tôi cũng không muốn nói cậu, cho dù nói thế nào, hôm nay cũng là sinh nhật ba, phu nhân và tiểu thư nhà họ Thịnh đều đến, chính là khách. Đã là khách, cậu cũng nên nhường họ một chút, sao có thể nói như vậy? Aiz, cậu muốn rước phiền phức cho ba sao?"

So với thủ đoạn của hai vị vừa rồi, Lục Du Sinh lại cao minh hơn.

Nói mấy câu ngắn ngủn, đã đổi trắng thay đen.

Mày Bạch Thận Ngôn, hơi hơi nhếch lên.

Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, thật có lỗi nhìn y.

Nếu không vì cô, vậy Bạch Thận Ngôn cũng sẽ không thể bị Lục Du Sinh nắm được nhược điểm.

...

Chỉ là, lời nói của Lục Du Sinh đến trong tai Hồ Điệp Nhi, lại thành một tình huống khác.

"À, Lục thiếu gia, thân phận của vị này là?" Hồ Điệp Nhi hỏi.

Lục Du Sinh mỉm cười, trả lời: "Đây là em trai tôi."

"Ồ?" Hồ Điệp Nhi há hốc mồm.

Miệng Thịnh Mỹ Ngọc mở ra rất lớn, vẻ mặt khiếp sợ.

Hồ Điệp Nhi lập tức gượng cười, dieendaanleequydoon – V.O, nói: "Thì ra là Nhị thiếu gia nhà họ Lục à. Thật là, thật là...vừa rồi, tôi..."

"Lời nói vừa rồi, chính là lời trong lòng tôi."

Bạch Thận Ngôn mở miệng, ngắt lời Hồ Điệp Nhi: "Nếu Thịnh phu nhân có gì bất mãn, tôi đây cũng sẽ không rút lại lời nói. Tôi còn muốn dẫn Thiên Kim đi tìm mẹ tôi, trước xin lỗi không tiếp."

Sau khi nói xong, cũng không quay đầu lại, trực tiếp dẫn Thịnh Thiên Kim đi.

"Vây..."

Hồ Điệp Nhi nhìn bóng lưng Bạch Thận Ngôn.

Bà ta không nghĩ tới, Nhị thiếu gia nhà họ Lục, lại sẽ không nể mặt như thế.

Nhất thời, cho dù kỹ thuật diễn của bà ta tốt, cũng không che dấu được vẻ lúng túng trên mặt.

"Thịnh phu nhân, thật ngại quá." Lục Du Sinh thu lại tầm mắt, ánh mắt sâu hiểm khó dò: "Tính cách cậu em trai này của tôi chính là vậy, hy vọng bà thông cảm."

"Đâu có đâu có...Nhị thiếu gia nhà họ Lục này, tính cách thật đúng là...đặc biệt, ha ha!" Hồ Điệp Nhi miễn cưỡng nói.

"Em cảm thấy, anh ta kém hơn Lục đại ca." Lúc này, Thịnh Mỹ Ngọc nhìn hướng bọn họ rời đi, hung hăng nói.

Thật ra, sau khi biết được thân phận của Bạch Thận Ngôn, cô ta cũng không có quá nhiều ý kiến với Bạch Thận Ngôn.

Điều chân chính khiến cô ta tức giận, là Nhị thiếu gia nhà họ Lục lại bảo vệ Thịnh Thiên Kim như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Nhu tình

Edit: V.O

Đợi đến lúc không có người, Thịnh Thiên Kim buông lỏng tay Bạch Thận Ngôn ra.

Cô lui về sau một bước, tạo ra khoảng cách với Bạch Thận Ngôn. Bạch Thận Ngôn thấy, khẽ cau mày. Lúc này, chỉ nghe Thịnh Thiên Kim mở miệng, nói: "Chuyện vừa rồi, cảm ơn anh."

Nói tới đây, cô hơi dừng lại, mà mày Bạch Thận Ngôn lại nhíu càng sâu: "Về chuyện nhà họ Thịnh, hẳn là anh đã biết một ít...nhưng còn lại, em hy vọng anh đừng hỏi lúc này. Em cần thời gian, suy nghĩ cẩn thận..."

Nghe đến đó, vẻ mặt Bạch Thận Ngôn hơi dịu lại.

Cô có thể nói như vậy, vậy ít nhất nói rõ cô quyết định thẳng thắn với y, mà không lừa y, coi y là người ngoài. Nhưng, y vẫn không quá thích câu "cảm ơn" vừa rồi của cô.

Vì thế, Bạch Thận Ngôn quyết định nhắc nhở cô.

"Chúng ta đã nhận giấy." Bạch Thận Ngôn mở miệng.

"Hả?" Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu nhìn y, không rõ vì sao đột nhiên y nói đến chuyện này.

Bạch Thận Ngôn bước tới trước một bước, đặt tay lên vai cô, đè xuống: "Cho nên, không cần nói cảm ơn với anh. Đương nhiên, anh cũng không hy vọng em nói xin lỗi."

Nói xong, không đợi Thịnh Thiên Kim kịp phản ứng, đã nhấc chân đi vào trong.

Thịnh Thiên Kim nhìn bóng lưng y, ngăn ra vài giây.

Chỉ là, rất nhanh cô đã kịp phản ứng, nở nụ cười ngọt ngào lại hạnh phúc.

Những lời này của Bạch Thận Ngôn, không có ý gì, thật ra y chỉ đang quan tâm cô...không, còn hơn cả quan tâm.

Nghĩ đến đây, lòng Thịnh Thiên Kim giống như nở hoa, thật tuyệt.

Chỉ là, niềm vui này cũng không được bao lâu, đã biến thành nghi ngờ.

Rốt cuộc thái độ của Bạch Thận Ngôn với cô là gì?

Thích à.

Nhưng lâu như vậy, một câu "thích" y cũng chưa từng nói với cô.

Không thích.

Vậy y không chỉ kết hôn với cô, còn ra mặt bảo vệ cô vài lần, quan tâm chăm sóc cô rất nhiều.

Vậy rốt cuộc là tình cảm gì?

Thịnh Thiên Kim hoang mang.

Còn có một khả năng, dieendaaneequydoon – V.O, ạch Thận Ngôn cưới cô, chỉ muốn "phụ trách" với đêm đó.

A a a a...

Nội tâm Thịnh Thiên Kim, đột nhiên rối loạn.

"Em còn đứng đó làm gì? Còn không nhanh đến đây!"

Đúng lúc này, giọng nói quen thuộc vang lên trước mặt.

Thịnh Thiên Kim ngẩng đầu, phát hiện không biết từ lúc nào Bạch Thận Ngôn đã quay trở lại, đang đứng ở chỗ cách cô năm bước chân.

Đôi mắt đẹp kia đang nhìn chăm chăm cô.

Giờ phút này, đột nhiên Thịnh Thiên Kim phát hiện, chuyện rối rắm vừa rồi của mình, hình như cũng không quan trọng nữa.

Bởi vì, chỉ cần trong lòng Bạch Thận Ngôn có cô là được rồi.

Cho dù cái loại "có" này có vì lý do gì.

Ít nhất giờ phút này, cô ở trong lòng Bạch Thận Ngôn, cô là vợ của Bạch Thận Ngôn.

...

Dường như Bạch Thận Ngôn nhận ra cô không quá muốn xã giao ở bên ngoài.

Cho nên sau đó, trực tiếp dẫn cô đến nhà kính của Dương Hoài Thiên.

Nhà kính này, bình thường đều là Dương Hoài Thiên quản lý.

Nhưng từ mỗi cây được chăm chút tỉ mỉ, có thể nhìn ra bà tốn không ít tâm tư vào đây.

"Thích không?" Bạch Thận Ngôn hỏi.

"Thích." Thịnh Thiên Kim nhìn hoa trước mặt, nói.

"Vậy anh kêu người xây một cái ở nhà." Bạch Thận Ngôn nói.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, đứng dậy, liên tục xua tay: "Hay là thôi đi."

Bạch Thận Ngôn nhìn cô.

Thịnh Thiên Kim nói: "Có thể anh không biết, trước kia em có biệt danh là "Mạnh tay phá hoa." Nếu để em trồng mấy hoa này, đảm bảo không sống qua mùa Đông năm nay."

"Từ từ học là được. Ngày còn dài." Bạch Thận Ngôn nói.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, lòng trào dâng ảm áp.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tiệc sinh nhật

Edit: V.O

Trên tiệc sinh nhật, Thịnh Thiên Kim không bắt ngờ khi gặp được Thịnh Cát An.

Có lẽ là vừa rồi bọn họ gặp nhau, Hồ Diệp Nhi đã nói chuyện của cô cho Thịnh Cát An.

Cho nên, lúc Thịnh Cát An nhìn thấy cô, tuy hơi ngạc nhiên, nhưng vẻ mặt không im lặng như ở Kính thành.

Cho tới bây giờ, Thịnh Thiên Kim cũng nhớ rõ ràng, lần cuối cùng bọn họ gặp nhau đó. Khi đó, cô vì chuyện đi săn bị cướp đi, đi tìm Thịnh Cát An lý luận. Kết quả, Thịnh Cát An trốn tránh không gặp cô. Cuối cùng, cô rất vất vả đến căn nhà mới của bọn họ, đợi Thịnh Cát An. Nhưng, thái độ của Thịnh Cát An đối với cô, lại khiến trái tim cô băng giá.

Chính vì ông ta mặc kệ, Thịnh Mỹ Ngọc mới kêu ngao như vậy.

Cũng vì ông ta ngầm đồng ý, Hồ Diệp Nhi mới dám ra tay với cô.

Cho nên, lúc Thịnh Cát An cười đi đến nói chuyện với cô, Thịnh Thiên Kim chỉ cảm thấy buồn nôn.

"Thiên Kim, đúng là con ở đây." Thịnh Cát An cười nói: "Con còn đang giận ba sao? Con bé này, cũng thật là..." Nói xong, ông ta cười cười với Bạch Thận Ngôn bên cạnh: "Vị này là Nhị thiếu gia nhà họ Lục đúng không. Nghe nói, cậu quen biết Thiên Kim. Con bé này, từ nhỏ đã tùy hứng, thích làm việc kích thích. Rất nhiều lúc, ngay cả người ba như tôi cũng không quản được nó."

Bạch Thận Ngôn không nói gì.

Thịnh Thiên Kim cũng không mở miệng.

Hồ Diệp Nhi là mẹ kế của cô.

Bạch Thận Ngôn phản bác vài câu giúp cô, những người khác biết, nhiều nhất cũng chỉ nói nói.

Nhưng, cho dù nói thế nào, Thịnh Cát An cũng là cha ruột của cô. Nếu, Bạch Thận Ngôn ra mặt thay cô, phản bác Thịnh Cát An, vậy chuyện này vào miệng người khác, sẽ thành một cảnh tượng khác. Có lẽ, những người đó sẽ nói, Thịnh Thiên Kim cô không hiểu thảo, lại tìm đàn ông bên ngoài về, cả cha ruột mình cũng không nhận.

Dù sao mấy năm nay, hình tượng bên ngoài của Thịnh Cát An, đều là hòa nhã dễ gần, lại thích làm công ích. Mà Thịnh Thiên Kim cô, có lẽ chỉ là tiểu công chúa bị người nhà làm hư...

Cho dù rất nhiều lúc, những chuyện bọn họ truyền, cô cũng chưa từng làm.

Đây, có lẽ chính là lời người đáng sợ.

...

Thịnh Cát An nói xong, phát hiện hai người đối diện đều không nói gì, trong lòng hơi bất mãn.

Ông ta chủ động đi đến nói chuyện, dieendaanleequyudoon – V.O, coi như là đã cho bọn họ mặt mũi.

Nếu không phải sau khi Thịnh Lan San mất, Tập đoàn Thịnh Thế vào tay ông ta dần dần xuống dốc. Đám người ở Kinh thành đó đều theo dõi ông ta như hổ rình mồi, khiến ông ta không thể không đến thành phố M, tìm con đường lui cho chính mình, không thì ông ta sẽ không đặt Bạch Thận Ngôn vào mắt.

Thế lực của nhà họ Lục ở thành phố M lớn.

Chỉ là theo suy nghĩ của ông ta, Bạch Thận Ngôn cũng chỉ là con riêng của Lục Cẩm Thiêm mà thôi. Nếu là đến phiên người thừa kế chân chính của nhà họ Lục, không phải là Lục Du Sinh thì còn ai. Mà Bạch Thận Ngôn, cho dù thế nào, vẫn cố hết sức tạo quan hệ tốt. Ít nhất, không thể vì Thịnh Thiên Kim mà khiến cho bọn họ sứt mẻ tình cảm.

...

Thịnh Cát An tự giác mất mặt, tùy tiện tìm lý do bỏ đi.

Kế tiếp, bữa tiệc cũng na ná như những bữa tiệc Thịnh Thiên Kim đã tham gia. Khác biệt duy nhất có lẽ là người tham gia.

Buổi tối, ăn xong cơm tối, Bạch Thận Ngôn dẫn Thịnh Thiên Kim cáo từ.

Lúc đó, Dương Hoài Thiên luôn luôn muốn tìm cơ hội, hỏi Bạch Thận Ngôn về chuyện Thịnh Thiên Kim.

Nhưng, khách quá nhiều, bà mãi vẫn không tìm được cơ hội.

Cuối cùng, Bạch Thận Ngôn dẫn Thịnh Thiên Kim đi.

Trên đường, Bạch Thận Ngôn sờ đầu cô nhận lỗi với cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Có việc cầu

Edit: V.O

Xin lỗi?

Vì sao phải xin lỗi?

Mặt Thịnh Thiên Kim mê mang nhìn đối phương,

Bạch Thận Ngôn xoa đầu cô, nói: "Tối nay anh không tìm được cơ hội giới thiệu thân phận của em với người nhà anh."

Tuy mẹ y - Dương Hoài Thiên đã gặp Thịnh Thiên Kim, nhưng, vẫn chưa biết chuyện y và Thịnh Thiên Kim đã kết hôn.

"Anh sẽ tìm thời gian." Bạch Thận Ngôn nói.

"Em cũng không nôn nóng." Thịnh Thiên Kim nói.

Không nôn nóng?

Bạch Thận Ngôn hơi để ý cách nói của cô.

Chỉ là đến cuối cùng, y chỉ ôm Thịnh Thiên Kim vào lòng, cũng không nói gì khác.

...

Bên này, tiệc sinh nhật nhà họ Lục kết thúc, Thịnh Cát An dẫn mẹ con Hồ Diệp Nhi cáo từ đi về.

Trên đường, bọn họ không nói một lời.

Chờ trở về nơi ở, Thịnh Mỹ Ngọc không nhịn được, bùng nổ: "Ba, mẹ, chị thật không lễ phép! Ba không biết đâu, lúc ba chưa tới, chị ta còn tranh luận với mẹ! Trước mặt nhiều người như vậy, hoàn toàn không đặt mẹ vào mắt. Còn có đứa con riêng của nhà họ Lục kia, càng quá đáng..."

"Được rồi, đừng nói nữa." Thịnh Cát An ần ần đầu, đau đầu nói.

Thịnh Mỹ Ngọc còn muốn nói tiếp, Hồ Diệp Nhi thấy thế, liếc mắt ra hiệu cho cô ta.

Về mặt Thịnh Mỹ Ngọc không vừa ý.

Chỉ là cuối cùng, vẫn miễn cưỡng nói một tiếng "chúc ngủ ngon" với Thịnh Cát An và Hồ Diệp Nhi, trở lại phòng cô ta.

Thịnh Mỹ Ngọc đi rồi, Thịnh Cát An và Hồ Diệp Nhi cũng về phòng ngủ trang trí xa hoa.

Hồ Diệp Nhi rót ly nước ấm cho Thịnh Cát An, Thịnh Cát An uống một ngụm, vỗ tay bà ta nói: "Cũng chỉ có em tri tâm. Chỉ là, con bé đó thật sự mặt nặng mày nhẹ với em ở trước mặt người khác à?"

Hồ Diệp Nhi tựa vào ông ta, dịu dàng nói: "Lời này nghiêm trọng quá rồi. Thiên Kim nó còn trẻ, có một số việc, có thể còn chưa biết nặng nhẹ. Nhưng em tin, bản tính của nó không xấu."

"Em đó, quá hiền lành! Nó còn trẻ? Mỹ Ngọc nhỏ hơn nó cũng hiểu chuyện hơn nó rất nhiều!" Thịnh Cát An nhũn mày nói. Sau câu nói đó, diendaaneequydoon – V.O, giọng ông ta thấp xuống: "Giống y như người mẹ kia của nó, tự cho là thanh cao, thật đáng ghét!"

Hồ Diệp Nhi nghe thấy lời ông ta nói, lại không nói một lời.

"Tối nay nhìn thấy nó, anh lại nhớ tới một việc." Đúng lúc này, Thịnh Cát An nói.

"Việc gì?" Hồ Diệp Nhi hỏi.

Thịnh Cát An nói: "Liên quan đến di sản của ông già, trong đó có hạng mục về sinh vật biển, cần con nhỏ đó ký tên mới được. Lúc trước, anh lại không để ý. Gần đây có người nhắc tới hạng mục đó, anh lật xem di chúc mới phát hiện."

"Hạng mục sinh vật biển?" Về chuyện công ty, Hồ Diệp Nhi rất ít hỏi.

Thịnh Cát An cũng không muốn giải thích kỹ càng với bà ta, chỉ nói: "Anh cũng không biết, sao ông già đầu tư tài chính lớn như vậy trong hạng mục đó! Bây giờ công ty xảy ra vấn đề, nếu có thể rút hạng mục đó về, vậy anh cũng có đủ tiền, khiến đám đồng sự không nghe lời kia ngậm miệng! Nhưng điều kiện tiên quyết là cần con nhỏ đó ký tên."

Hồ Diệp Nhi nghe xong, ánh mắt xoay xoay, nói: "Chuyện này anh đừng lo, ngày khác em nói với Thiên Kim. Em nghĩ, nó là con gái nhà họ Thịnh, hẳn là sẽ không đến mức thấy chết không cứu."

"Vậy thì giao cho em." Thịnh Cát An gật đầu.

...

Nhà họ Bạch.

Thịnh Thiên Kim vẫn chưa biết, Thịnh Cát An đánh mục đích lên người cô.

Ngày hôm sau thức dậy, cô đã nhận được điện thoại của người đại diện mới – Dương Tỷ.

Dương Tỷ nói, đã giành giúp cô một cơ hội diễn xuất.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Phim mới

Edit: V.O

Cơ hội diễn xuất?

Nếu không vì cuộc điện thoại này của Dương Tỷ, Thịnh Thiên Kim đã sắp quên mất thân phận của mình là "nghệ sĩ".

"Aiz..."

Cô thở dài nặng nề, nói: "Em biết rồi, một lát nữa em sẽ tới công ty."

Thịnh Thiên Kim nói xong, cúp điện thoại.

Cô xoa xoa ấn đường.

Gần đây có quá nhiều chuyện phiền phức.

Xem ra, cô nên kiểm chế tâm tư, nghiêm túc hơn với công việc tương lai của mình.

...

Đi đến công ty, Dương Tỷ đưa kịch bản cho cô xem.

Đây là một bộ phim truyền hình hài kịch thể loại võ hiệp. Nói đến Thành thích khách, câu chuyện của một đám thích khách.

Nam chủ là thích khách đứng đầu trong đó. Có lần, một thiếu nữ bị đuổi giết vô tình xâm nhập Thành thích khách. Bởi vì thiếu nữ đến, Thành thích khách đã xảy ra rất nhiều chuyện...

Thiếu nữ đó chính là nữ chính của bộ phim.

Mà Thịnh Thiên Kim, đóng vai nữ số hai trong phim. Nữ số hai là con gái của Thành chủ Thành thích khách, được nuông chiều từ nhỏ, tính cách phóng túng cao ngạo, vô cùng kiêu ngạo bá đạo...

Nữ số hai thích nam chủ, cho nên làm khó nữ chủ khắp nơi...

Chỉ là cuối cùng, đương nhiên nữ chủ dịu dàng lại lương thiện cùng nam chủ happy ending. Về phần nữ số hai, bởi vì là phim hài, cho nên cuối cùng ở cùng với người dưng bị...

Thịnh Thiên Kim nghe xong kịch bản và cách bố trí nhân vật xong, không nhịn được hỏi người đại diện: "Chị Dương, em không cần phải quay thử trước sao? Nếu không, em sẽ giống như ôm theo tổ kiến."

Dương Tỷ nghe xong, mỉm cười: "Không cần thử. Bộ phim này là công ty đầu tư, lần đầu tiên chị nhìn thấy kịch bản này, chị đã cảm thấy tính cách em và nữ số hai vô cùng ăn khớp, giống như là lượng thân định chế cho người không có kinh nghiệm diễn xuất như em."

"Ồ?"

Thịnh Thiên Kim há hốc mồm, cái gì gọi là tính cách ăn khớp? Nếu cô không nhớ lầm, tính cách nữ số hai, dieendaanleequydoon – V.O, là kiêu căng ngang ngược, hoành học tùy hứng, sao cô lại hợp với nhân vật đó?

Thịnh Thiên Kim cô là mầm non tương lai tốt của xã hội chủ nghĩa đó...

Trong lòng cô có chút không biết phải nói gì.

Chỉ là cô biết, với thân phận người mới của cô, có thể nhận được nhân vật như vậy, đã xem như không tệ.

"Cám ơn chị Dương, em sẽ cố gắng." Thịnh Thiên Kim nói: "À đúng rồi, nam, nữ chủ của bộ phim này là ai?"

"Chuyện này em yên tâm, đều là tiểu sinh và hoa đán đang nổi, đều có kỹ thuật diễn." Dương Tử nói.

Tiếp đó, Dương Tử lại nói cụ thể vài thời gian quay phim cho cô, chỉ tiết những vấn đề quan trọng cần chú ý. Đồng thời, cũng nói với cô, công ty đang lựa chọn trợ lý cho cô, có lẽ trước khi phim truyền hình khai máy, sẽ đề trợ lý đến.

"Đúng rồi, phim truyền hình khai máy vào tháng sau, trước đó, em tiến hành nửa tháng huấn luyện kỹ thuật diễn khẩn cấp." Dương Tử nói.

Tuy kiểu người này "rất giống" tính cách của Thịnh Thiên Kim, nhưng cuộc sống và diễn xuất, vẫn có sự khác nhau, nói ví dụ như dịch chuyển vị trí, làm sao phải khiến mình tự nhiên hơn trước màn ảnh...

Thịnh Thiên Kim là người mới, tất phải học lại từ đầu...

...

Buổi tối Bạch Thận Ngôn trở về, Thịnh Thiên Kim nói chuyện phim truyền hình với y. Đồng thời, cũng nói chuyện phải tập huấn.

Lúc đó, Bạch Thận Ngôn đang đọc một phần tin tức buổi tối. Nghe cô nói xong, tay cầm báo hơi dừng lại một chút, lập tức nói: "Phải cố gắng."

"Ừm, em sẽ cố gắng." Thịnh Thiên Kim gật đầu.

Tiếp đó, cô lại lao đầu vào cuộc huấn luyện gấp gấp lại thú vị.

Trong lúc đó, Hồ Diệp Nhi đi tìm cô, nói là muốn hẹn gặp cô.

Chỉ là, Thịnh Thiên Kim đều lấy lý do "gần đây đang bận" để từ chối.

...

Nửa tháng, rất nhanh trôi qua.

Trong nháy mắt, đã đến ngày cô vào đoàn phim.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đã sớm lĩnh giáo rồi

Edit: V.O

Một ngày trước khi cô vào đoàn phim, Hồ Diệp Nhi lại gọi điện thoại đến.

Lúc này, Thịnh Thiên Kim không từ chối yêu cầu hẹn gặp của bà ta nữa.

Thịnh Thiên Kim xin phép Bạch Thận Ngôn một tiếng, sau đó đến nhà hàng gặp Hồ Diệp Nhi.

Nhà hàng này, trang trí rất đẹp.

Hồ Diệp Nhi bao cả phòng, Thịnh Thiên Kim đi vào, sau đó nói tên Hồ Diệp Nhi, rồi được người phục vụ trực tiếp dẫn vào phòng.

Lúc cô đẩy cửa đi vào, phát hiện trong phòng không chỉ có Hồ Diệp Nhi, còn có Thịnh Cát An.

Thịnh Thiên Kim sững sờ ngay tại chỗ, vẻ mặt khiếp sợ.

Thịnh Cát An vừa thấy cô phản ứng như vậy, sắc mặt cũng hơi không tốt.

"Cô ngần ra đó làm gì? Sao, không vui vì nhìn thấy tôi? Hiếm thấy cô quên mất tôi là cha ruột của cô!" Giọng Thịnh Cát An không tốt.

"Cát An, đừng như vậy." Hồ Diệp Nhi ôm tay ông ta, dịu dàng nói. Sau khi nói xong, lại quay đầu tiếp đón Thịnh Thiên Kim: "Thiên Kim à, nhanh ngồi xuống, đừng khách sao với dì."

Trong lòng Thịnh Thiên Kim cười lạnh, sau đó ngồi xuống đối diện bọn họ.

Chờ sau khi cô ngồi xuống, Hồ Diệp Nhi lại nói: "Thiên Kim, con đừng trách dì gât con, không nói cho con biết, hôm nay ba con cũng muốn đến..."

"Chuyện này có gì mà phải trách hay không trách?"

Thịnh Cát An nghe đến đó, tức giận nói: "Anh là cha ruột của nó, là trưởng bối của nó! Anh muốn gặp nó, chẳng lẽ còn phải hẹn trước sao?"

"Cát An." Hồ Diệp Nhi vỗ vỗ tay ông ta.

Thịnh Cát An im lặng.

Có lẽ ông ta nhớ tới, mục đích hôm nay mình tới. Cho nên tạm thời, vẫn không muốn âm ỉ không vui với Thịnh Thiên Kim.

...

"Thiên Kim, con nhanh ném mấy đồ ăn này đi, nhìn xem có hợp khẩu vị không." Hồ Diệp Nhi nói xong, lại gấp một miếng đậu hủ vào chén Thịnh Thiên Kim, nhiệt tình nói.

Về mặt Thịnh Thiên Kim bình tĩnh, cô nhìn miếng đậu hủ trong chén, nói: "Dì, tôi dị ứng với đậu hủ."

Nói xong, trong phòng rơi vào yên tĩnh.

Tay Thịnh Cát An nắm thật chặt, hiển nhiên là muốn phát tác.

"Ba."

Lúc này, dieendaanleequydoon – V.O, ánh mắt Thịnh Thiên Kim chuyển qua Thịnh Cát An, nói: "Ba đã là ba con, con nghĩ trên đời này, không có người ba nào, chịu để con gái mình đồ ăn dị ứng, sau đó sốc mà chết. Đúng không, ba?"

Một chữ "ba" cuối cùng, khiến sắc mặt Thịnh Cát An khê thay đổi.

Lửa giận của ông ta, từ từ ép xuống, trong lòng lại sinh ra chột dạ.

Thịnh Thiên Kim nhìn thấy phản ứng của ông ta, trong lòng khinh thường.

Quả thực, cô sớm nên chấm dứt hy vọng với Thịnh Cát An.

Người giống như ông ta, thật sự không xứng làm ba...không, chính xác mà nói, ông ta chỉ thích hợp làm ba của Thịnh Mỹ Ngọc, mà không phải Thịnh Thiên Kim cô.

"Ha ha, Thiên Kim, con thật biết nói đùa."

Hồ Diệp Nhi không hổ là diễn viên, trong khoảng thời gian ngắn, đã điều chỉnh lại tâm tình: "Thật ra hôm nay đi hẹn con đến, chính là muốn hóa giải hiểu lầm giữa ba con và con."

"Hiểu lầm? Hiểu lầm gì?" Thịnh Thiên Kim nói: "Tôi không nhớ giữa ba và tôi có hiểu lầm gì!"

"Bộp..."

Thịnh Cát An nghe xong, rốt cuộc không thể nhịn được nữa, trực tiếp vỗ một phát xuống bàn, bát đĩa trên bàn nhảy lên loạn xạ.

"Mày đúng là phản rồi!"

Thịnh Cát An quát cô: "Chẳng lẽ mày cho rằng, mày có đứa con riêng nhà họ Lục kia làm chỗ dựa, là có thể đối xử với tao như vậy, nói chuyện với dì như vậy sao? Thịnh Thiên Kim, tao nói cho mày biết, mày đừng kiêu ngạo quá sớm! Cho dù ra khỏi Kính thành, tao muốn dạy dỗ mày, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay!"

Ông ta nói xong lời này, trong phòng lại yên tĩnh.

Thịnh Thiên Kim cúi thấp đầu, một lúc sau, tự giễu nói: "Đương nhiên tôi biết thủ đoạn của ông chủ Thịnh. Rất nhiều rất nhiều năm trước kia, tôi đã từng lĩnh giáo rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Không thể cứu vãn

Edit: V.O

Rất nhiều rất nhiều năm trước...

Lâu đến mức, trí nhớ của cô cũng tương đối mơ hồ.

Lúc đó, cô vừa được ông nội cứu thoát ra từ trong tay người giúp việc lòng dạ độc ác.

Cô sống ở căn nhà đó hơn một năm, mới được đón đến nhà chính nhà họ Thịnh.

Ngày đầu tiên cô ở nhà chính, ông nội kêu người chuẩn bị bữa cơm trưa phong phú hoan nghênh cô. Đồng thời, còn ra lệnh bắt buộc Thịnh Cát An đang sống cùng mẹ con Hồ Diệp Nhi bên ngoài, ngày hôm đó cũng phải trở về.

Ngày đó, Thịnh Cát An trở về.

Trong lòng Thịnh Thiên Kim, vừa có chút sợ hãi, lại có chút chờ mong.

Cho dù nói thế nào, người này cũng là ba cô, như tay với chân.

Ông nội nói với cô, ba cũng không biết chuyện bảo mẫu lòng dạ độc ác đã làm với cô, ba yêu cô, cô sẽ có một gia đình hoàn chỉnh...

Cho nên lúc đó, cô vẫn chờ mong Thịnh Cát An.

Sau cơm trưa, ông nội về phòng nghỉ ngơi, để Thịnh Cát An ở với Thịnh Thiên Kim.

Mặt Thịnh Cát An tràn đầy tươi cười.

Nhưng, ông nội vừa đi, nụ cười trên mặt ông ta cũng biến mất.

"Ba."

Thịnh Thiên Kim bé nhỏ, cố lấy hết can đảm, đi kéo tay áo ông ta, muốn thân thiết với ông ta.

Sau đó, cho dù bao nhiêu năm, cô cũng không quên được phản ứng của Thịnh Cát An với cô.

Giây phút cô dựa vào tay áo, Thịnh Cát An hất mạnh tay cô ra.

Tay cô đập lên ghế dựa, nhắt thời đỏ lên.

Hốc mắt cô, mắt đầu ửng đỏ.

"Khóc? Mày dám khóc!"

Thịnh Cát An hung tợn trừng cô.

Về mặt ông ta, khiến Thịnh Thiên Kim sợ tới mức quên cả đau lòng.

Thịnh Cát An nhìn chung quanh một chút, phát hiện chung quanh không có ai. Vì thế, nhìn Thịnh Thiên Kim chỉ đứng tới thất lưng trước mặt ông ta, nói: "Tao ghét mày! Mày giống hệt người mẹ tự cho là thanh cao kia của mày, khiến tao cực kỳ ghét! Tao vừa nhìn thấy mày, dieendaaneequydoon – V.O, tao đã hối hận sao lúc trước lại sinh mày ra! Mày nói xem, sao mày lại tới thế giới này?"

...

Khi đó cô còn rất nhỏ, nhỏ đến mức với kiến thức của cô, rất khó hiểu ý trong lời nói của ông ta.

Chỉ là trái tim cô, lại đau âm ỉ.

Sau này, cô dần dần lớn lên.

Cô học nhìn sắc mặt người.

Cô nhìn ra vẻ mặt Thịnh Cát An, cho dù ông ta cố gắng che dấu thế nào, cũng không che dấu được sự thật ông ta ghét cô.

Không, chính xác ra, là căm ghét!

Ông ta, căm ghét cô!

Có lẽ hình như vì đoạn thời gian ông nội qua đời mà cô hôn mê, nghe được những lời của Thịnh Cát An bên giường...

Ông ta hận cô!

Hận đến mức ông ta bắt đầu hỏi cô vì sao còn chưa chết? Vì sao nhiều lần phát bệnh, cuối cùng vẫn sống sót.

Lúc ông ta ở cạnh giường bệnh hỏi đứa con gái đang "hôn mê chưa tỉnh" của mình, Thịnh Thiên Kim hiểu ra, ông ta thật sự muốn cô chết!

...

Nghĩ đến đây, Thịnh Thiên Kim không còn tâm tình tiếp tục ngồi ở đây nữa.

Cô vuốt vuốt tóc bay tới trước trán, nói: "Nếu mục đích hai vị hẹn gặp tôi hôm nay chỉ vì giải bỏ 'hiểu lầm', chỉ sợ tôi đây phải nói tiếng xin lỗi. Dù sao theo tôi, giữa chúng ta, hoàn toàn không tồn tại 'hiểu lầm'."

Bởi vì tất cả tất cả, cũng không phải hiểu lầm, mà là chuyện đã từng xảy ra cực kỳ rõ ràng.

Cho dù Thịnh Cát An oán hận "đứa con gái" là cô, hay là Hồ Điệp Nhi trăm phương ngàn kế muốn giết cô, thâm ngòi mối quan hệ "cha và con gái" cực kỳ bé nhỏ giữa bọn họ.

Hai người đối diện, có lẽ không ngờ rằng, Thịnh Thiên Kim sẽ gọn gàng dứt khoát như thế.

"Nếu không có chuyện gì khác, tôi đây về trước."

Thịnh Thiên Kim nói xong, cầm túi chuẩn bị đi.

"Đợi đã..."

Đúng lúc này, Thịnh Cát An mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Thật là tức cười

Edit: V.O

Thịnh Thiên Kim ngừng lại.

Chỉ là, cô cũng không mong chờ, sẽ nghe được điều gì vui từ miệng Thịnh Cát An.

Quả thật, Thịnh Cát An nhìn chăm chăm lưng cô, giọng nói bất mãn và tức giận: "Tôi có phần văn kiện, cần cô ký tên."

"Vì sao phải ký tên?" Thịnh Thiên Kim quay đầu lại, khoe miệng châm chọc.

Cô cảm thấy người đối diện, đúng là hài.

Cô không nhịn được hỏi, sao trên thế giới này lại có người như vậy?

Sau khi nói như vậy, còn có thể tự nhiên cho rằng, cô sẽ ký cho ông ta?

Ha ha...

Chuyện này đúng là tức cười.

Có lẽ khoe miệng châm chọc của Thịnh Thiên Kim quá chói mắt, làm lòng tự trọng Thịnh Cát An bị tổn thương. Thịnh Cát An trực tiếp đứng dậy, vươn tay tát một bạt tai lên mặt cô.

Nhất thời, đánh cho Thịnh Thiên Kim khiếp sợ.

Ngay sau đó, Thịnh Cát An lại đánh thêm một bạt tai.

Chỉ là lần này, Thịnh Thiên Kim đã có chuẩn bị.

Lúc ông ta đánh, trực tiếp lấy túi cản lại.

Tay Thịnh Cát An đánh vào túi, bị miếng kim loại phía trên cào trúng.

"Mày đúng là phản ròi!"

Thịnh Cát An tức giận đến dậm chân.

Ngay lúc ông ta lại muốn đánh người, Hồ Diệp Nhi vội vàng chạy tới, ôm lấy tay Thịnh Cát An.

"Em làm gì vậy? Hôm nay để anh đánh chết đồ bất hiếu này!" Thịnh Cát An kêu gào.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, vẻ mặt lạnh lùng.

Hồ Diệp Nhi xấu hổ nhìn Thịnh Thiên Kim, sau đó lại đến gần tai Thịnh Cát An, nhỏ giọng nói: "Anh đừng xúc động. Anh quên mục đích hôm nay anh tới rồi sao? Nếu âm ỉ quá, nó không ký tên, vậy hạng mục biển này phải làm sao? Tiền phải làm sao?"

Hồ Diệp Nhi nói mấy câu, khiến Thịnh Cát An từ từ tỉnh táo lại từ trong cơn thịnh nộ.

Ông ta ép sự bất mãn trong lòng với Thịnh Thiên Kim, bỏ cái tay đang giờ cao xuống.

"Nếu mày còn muốn tao nhận mày là con gái, dieendaaneequydoon – V.O, vậy thì ký phần văn kiện này cho tao." Thịnh Cát An nói xong, vung một phần văn kiện vào tầm tay Thịnh Thiên Kim.

Mặt Thịnh Thiên Kim lạnh lùng, cầm lấy văn kiện, xem lướt qua một lần.

Sau khi xem xong, vẻ mặt trực tiếp đông thành khối băng.

"Ông muốn ngưng hẳn hạng mục này?" Thịnh Thiên Kim nói.

"Ừ! Bây giờ công ty thiếu tiền, hạng mục này cần phải ngưng!" Thịnh Cát An nói. Sau khi nói xong, giọng nói lại bất mãn: "Cũng không biết ông già nghĩ sao, khi không lại tốn nhiều tiền như vậy bảo vệ sinh vật biển? Mấy động vật đó có gì mà bảo vệ? Chúng nó chết sống, liên quan gì tới chúng ta?"

"Ha ha..."

Miệng Thịnh Thiên Kim phát ra vài tiếng châm chọc ngăn ngừa: "Chẳng lẽ, ông cho rằng mấy hạng mục này, chỉ là bảo vệ sinh vật biển? Ông không xem hạng mục phụ của nó sao?"

Sau khi nói xong, tầm mắt nhìn qua Hồ Diệp Nhi.

Hồ Diệp Nhi hơi chột dạ, tránh tầm mắt cô.

Sự châm chọc trong lòng Thịnh Thiên Kim càng nhiều hơn.

Thịnh Cát An nghe xong, vẫy tay: "Tôi không quan tâm nhiều như vậy. Bây giờ, tôi chỉ cần cô ký tên, ngưng hẳn hạng mục này, cùng với tất cả nghiên cứu liên quan đến hạng mục này!"

"Nếu tôi không đồng ý thì sao?" Thịnh Thiên Kim hỏi.

"Nếu cô không đồng ý?" Thịnh Cát An cười lạnh: "Thì chính là không muốn sống! Cô đừng quên, cái bệnh đó của cô, hàng năm phải uống thuốc, cần kiểm tra, mấy thứ đó, chỉ có Thịnh Thế mới có thể cho cô!"

"Ha ha ha ha ha..."

Thịnh Thiên Kim cười, sau đó trực tiếp ném văn kiện lên người Thịnh Cát An.

Ném xong, xoay người đi.

"Mày..."

Thịnh Cát An ngồi lại xuống ghế sofa.

Ở dưới chân ông ta, Hồ Diệp Nhi đang sửa sang lại phần văn kiện kia, một điều khoản nào đó mà ông ta không chú ý viết: Hạng mục sinh vật biển cũng bao gồm nghiên cứu ca bệnh đặc biệt của tiểu thư Thịnh Thiên Kim.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Yên tâm

Edit: V.O

Thịnh Thiên Kim ra khỏi nhà hàng, sau đó đứng ở trên đường cái mênh mông, thế giới ngựa xe như nước...

Giờ phút này, đột nhiên cô không biết mình nên đi đâu.

Giây phút vừa rồi, lúc cô ném văn kiện lại xuống chân Thịnh Cát An, trong lòng là tức giận, hoang đường...

Trên thế giới này, có lẽ cũng chỉ có Thịnh Cát An dùng mạng của con gái để đổi lấy tài phú.

Chỉ là bây giờ nghĩ lại, có lẽ ông ta không xem cẩn thận văn kiện này. Nếu không, ông ta sẽ biết, sự uy hiếp vừa rồi của ông ta, là ngu ngốc cỡ nào!

Lúc trước, ông nội chuyên môn thành lập một cơ cấu nghiên cứu loại bệnh đặc biệt này vì cô. Sau này, phát hiện ở sâu dưới đáy biển có cây trồng nào đó, có trợ giúp với chứng bệnh của cô...

Bởi vì cô là người thừa kế ông nội nhận định, ông nội không hy vọng tin người thừa kế tương lai của Tập đoàn Thịnh Thế mắc căn bệnh kỳ lạ truyền ra...

Nhưng nghiên cứu trong phạm vi lớn, lại sẽ dẫn tới sự chú ý...cho nên, ông nội đã đưa kế hoạch biển, cùng với nghiên cứu đó vào trong hạng mục biển.

Chuyện này do một tay ông nội xử lý, đương nhiên Thịnh Cát An không biết.

Cho nên, mới có thể đưa ra sự uy hiếp hoang đường như vậy.

...

Chỉ là, dựa theo tính cách Thịnh Cát An, cho dù biết hạng mục kia có liên quan đến bệnh tình của cô, chỉ sợ cũng sẽ không từ bỏ.

Vừa rồi Thịnh Thiên Kim tức giận như vậy, có lẽ cũng chỉ là quá thất vọng mà thôi...không phải thất vọng với Thịnh Cát An, mà là cảm thấy lòng người lạnh lẽo.

Cho dù nói thế nào, Thịnh Cát An từng đã là người cô ra sức muốn tới gần.

Bây giờ, cô thật không có ý nghĩ đó nữa rồi.

Ngay cả một chút ảo tưởng, cũng không còn tồn tại.

...

Lòng của cô mệt mỏi.

Cô bước đi vô định trên đường cái.

Cuối cùng, cô cũng không biết đi tới đâu.

Chỉ là, sắc trời dần dần tối.

Đúng lúc này, dieendaanleequydoon – V.O, điện thoại của cô vang lên.

Cô lấy ra, phát hiện là Bạch Thận Ngôn.

Cô hơi sững sốt, sau đó nhận điện thoại: "Alo!"

"Em ở đâu?" Trong điện thoại, Bạch Thận Ngôn hỏi.

Cô ở đâu?

Thịnh Thiên Kim nghe xong, hơi sững sờ.

Cô ngẩng đầu, mông lung nhìn chung quanh, sau đó ấp úng nói: "Em không biết."

Cô không biết, mình đi tới đâu.

Đầu kia điện thoại, giọng Bạch Thận Ngôn vẫn ổn định, có sự dịu dàng trấn an lòng người: "Vây em xem, chung quanh có dấu hiệu gì không."

Dấu hiệu?

Thịnh Thiên Kim nhìn quanh một vòng, nói: "Có quán bar tên là Trong Bóng Tối, còn có quán trà sữa Tề Tề."

"Được rồi, em ở tại chỗ chờ anh, đừng đi, anh sẽ tới nhanh thôi!" Bạch Thận Ngôn nói qua điện thoại.

"Ừm." Thịnh Thiên Kim gật đầu.

Sau khi nói xong, Thịnh Thiên Kim cúp điện thoại.

Cô ngồi ở ven đường, nhìn đường cái người đông như mắc cửi.

Vừa rồi, lúc Bạch Thận Ngôn nói cô chờ ở đây, cô không hề suy nghĩ, đã tin.

Nhưng giờ nghĩ lại, lại cảm thấy mình quá tin tưởng Bạch Thận Ngôn. Dù sao, quán bar và tiệm trà sữa này nhỏ như vậy, hoàn toàn không tra được trên mạng, vậy y tìm thế nào?

Chỉ là, trong lòng cô, có sự tin tưởng vô điều kiện với Bạch Thận Ngôn, tin tưởng y sẽ tìm được.

...

Không biết qua bao lâu, một chiếc xe hơi màu đen từ từ dừng trước mặt cô.

Cửa xe mở ra, Bạch Thận Ngôn mặc âu phục màu đen đi xuống.

Y không do dự, trực tiếp bước nhanh về phía cô.

Thịnh Thiên Kim đứng dậy, nhưng bởi vì ngồi lâu, khiến chân cô run rẩy.

Cô lao đảo ngã tới phía trước, sau đó được Bạch Thận Ngôn vươn tay ôm lấy.

Trong nháy mắt được Bạch Thận Ngôn ôm, trái tim giống như được người lấp đầy.

"Anh đến rồi." Cô ngẩng đầu, nhìn người trước mặt, nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Em là vợ anh

Edit: V.O

Thịnh Thiên Kim đi theo Bạch Thận Ngôn về.

Sau khi về, Bạch Thận Ngôn cũng không hỏi gì cả.

Không hỏi cô, vì sao lại xuất hiện ở đó.

Không hỏi cô, Thịnh Cát An đã nói với cô những gì.

Y tôn trọng cô, cho cô không gian thích hợp.

Nhưng, đây cũng không có nghĩa, y sẽ mặc kệ cô bị người ăn hiếp.

Thịnh Thiên Kim nằm ngủ, sau đó y sai người đi tra chuyện này.

...

Đương nhiên, đây đều là chuyện sau đó.

Đối với Thịnh Thiên Kim mà nói, cô đã quen Thịnh Cát An vô tình.

Cho nên, đối với chuyện này, cô chỉ hơi khó tiếp nhận chút thôi. Nhưng cô tin, thời gian trôi qua, cô sẽ càng quen.

Huống chi bây giờ, cô không chỉ có một mình.

Bên cạnh cô, còn có Bạch Thận Ngôn.

Ngày hôm sau, ổn định lại tâm tình, cô đến tổ quay phim.

Bộ phim mới tên là《 Thành thích khách 》, lúc trước Dương Tỷ đã đưa kịch bản cho cô rồi.

Chờ đến lúc Thịnh Thiên Kim đến, mới phát hiện nữ chính lại là người quen...

Không sai, chính là Cố Yên Nhi cô gặp ở công ty lúc trước.

Gia thế của Cố Yên Nhi không tệ, bề ngoài ngọt ngào, kỹ thuật diễn cũng không tệ. Cho nên vừa ra đã thu hoạch được không ít fan. Bộ phim này là Chanh Giai Ảnh Thị đầu tư. Đương nhiên nữ chính được định sẽ là Cố Yên Nhi.

Chỉ là lúc Thịnh Thiên Kim nhìn thấy cô ta, vẫn lấp bắp kinh hãi.

Dù sao, cô biết nữ chính là người của Chanh Giai Ảnh Thị, nhưng không liên tưởng đến Cố Yên Nhi.

Cố Yên Nhi nhìn thấy cô, sắc mặt hơi không tốt.

Chỉ là, có lẽ trước đó đã được người dẫn dò, cho nên không chủ động khiêu khích như lúc trước. Cô ta chỉ hung hăng trừng Thịnh Thiên Kim vài lần, sau đó xoay người vào phòng trang điểm của riêng mình.

...

Đây là bộ phim đầu tiên của Thịnh Thiên Kim.

Tuy lần đầu tiên quay phim, dieendaanleequydoon – V.O, nhưng cảm giác của cô lại vô cùng tốt.

Vốn trước khi cô biểu diễn, đạo diễn còn hơi lo lắng đến "những người liên quan". Kết quả không nghĩ tới, tuy biểu hiện của cô còn có vẻ không lưu loát của người mới, nhưng đối với tính tình điệu ngoa lại bướng bỉnh của nữ số hai, lại diễn rất khá.

"Diễn rất tốt! Hoàn toàn giống như chính bản thân mình!"

Quay xong, Phó đạo diễn khen.

Thịnh Thiên Kim nghe xong, cũng không biết nên vui hay là bất đắc dĩ.

Nói tóm lại, biểu hiện ngày đầu tiên của mọi người rất tốt. Cho nên, đã sớm kết thúc công việc.

Thịnh Thiên Kim vừa ra khỏi tổ phim, đã phát hiện một chiếc xe dừng ở cửa.

Cô ngẩn ra một lúc, kết quả trợ lý của Bạch Thận Ngôn bước xuống xe, mở cửa thay cô.

Cô đi vào, sau đó thấy được Bạch Thận Ngôn.

"Sao anh lại đến?" Thịnh Thiên Kim vui mừng nói.

Bạch Thận Ngôn vươn tay kéo cô vào lòng, nói: "Muốn hẹn hò với em."

"Ha ha ha..." Thịnh Thiên Kim nghe xong, chỉ cười.

Đôi mắt sâu sắc kia của Bạch Thận Ngôn, dịu dàng nhìn cô.

Thịnh Thiên Kim cười đủ, sau đó nói: "Hẹn hò à. Quen nhau lâu như vậy, lần đầu tiên anh hẹn em đó." Nói tới đây, mắt cô xoay một vòng: "Nhưng, sao anh không hỏi hôm nay em quay phim thế nào? Cho dù nói thế nào, hôm nay cũng là lần đầu tiên em quay phim?"

Bạch Thận Ngôn nghe xong, cung chiêu sờ sờ đầu cô, nói: "Anh thấy mặt mày em giãn ra là biết quay rất tốt. Lại nói, bộ phim này là anh đầu tư, cho dù em quay không tốt, cũng sẽ không có ai trách em."

"Ồ?"

Thịnh Thiên Kim nghe xong, ngồi thẳng dậy, nhìn chằm chằm y nói: "Bạch Thận Ngôn tiên sinh, có phải anh thiên vị không?"

"Thì sao?" Bạch Thận Ngôn nói: "Em là vợ anh, chỉ cần em vui thì sao cũng được."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Dừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Giành lại

Edit: V.O

Có lẽ vì Bạch Thận Ngôn đặc biệt hỏi thăm.

Những lần quay kế tiếp đều vô cùng thuận lợi. Mặc dù Cố Yên Nhi không vừa mắt cô, nhiều nhất cũng chỉ trừng cô. Còn không tới mức thật sự muốn làm chuyện xấu.

Cứ như vậy, Thịnh Thiên Kim thuận lợi quay xong bộ phim《 Thành thích khách 》.

Sau đó, là các loại chế tác hậu kỳ.

...

Có lẽ cuộc sống bây giờ, vô cùng thuận lợi lại thỏa mãn. Sự oán hận của cô đối với mấy người Thịnh Cát An, cũng biến mất một ít...

Dù sao, cô càng hận, càng tỏ vẻ cô càng để ý.

Biết bọn họ thật sự không thể trở thành người một nhà, tâm tình Thịnh Thiên Kim lại thoải mái...

Về phần di sản bị bọn họ cướp đi.

Thịnh Thiên Kim suy nghĩ cả đêm, quyết định bàn với Bạch Thận Ngôn.

Bạch Thận Ngôn nghe xong, vuốt đầu cô nói với cô, chuyện này, anh sẽ xử lý, bảo cô đừng lo.

Có sự hứa hẹn của Bạch Thận Ngôn, cả người Thịnh Thiên Kim cũng thoải mái hơn.

Khoảng thời gian tiếp theo, cô trải qua vui vẻ lại phong phú.

Cho đến một ngày, Bạch Thận Ngôn nói với cô, chuyện nhà họ Thịnh đã làm gần xong rồi. Chỉ cần cô trở về, tiến hành ký tên xác nhận lần cuối, là có thể nhận lại di sản thuộc về cô.

Lúc Bạch Thận Ngôn nói với cô, giọng điệu vô cùng thoải mái. Nhưng, trong lòng Thịnh Thiên Kim hiểu rõ, y làm những chuyện này, chắc chắn cũng gánh vác áp lực và nguy hiểm cực lớn. Nhưng y không nói gì với cô, chỉ một mình can đảm lại tất cả nguy hiểm...

...

Thịnh Thiên Kim xin công ty nghỉ, sau đó đi cùng Bạch Thận Ngôn về Kinh thành.

Lúc máy bay hạ xuống, cô đi ra sân bay, nhìn tất cả quen thuộc lại xa lạ trước mắt, tâm tình trở nên vô cùng phức tạp.

Cho tới bây giờ, cô vẫn còn nhớ rõ, sự chật vật mà cô rời khỏi Kinh thành lúc trước.

Cô cho rằng, cho dù lại trở về, cũng phải vài năm sau. Nhưng không nghĩ tới dưới sự giúp đỡ của Bạch Thận Ngôn, chưa tới một năm cô lại đặt chân về đây...

Cô ngẩng đầu lên, nhìn bầu trời xa xa.

Ông nội, con đã về.

Ông thấy không?

...

Mặc dù lúc trước Bạch Thận Ngôn đã chuẩn bị xong hết mọi chuyện rồi. Nhưng, dù sao thế lực của Tập đoàn Thịnh Thế ở Kinh thành không nhỏ, cho dù ông nội để lại di sản cho cô, dieendaanleequydoon – V.O, cũng không phải số lượng nhỏ, hơn nữa tất cả mọi chuyện phức tạp...cho dù là Bạch Thận Ngôn, đến Kinh thành, vẫn cần giao thiệp.

Rất nhiều chuyện, Thịnh Thiên Kim cũng không giúp được gì.

Cho nên, cô chỉ có thể cố gắng khiến bản thân mình không gây thêm phiền.

Cứ như vậy, chuyện đàm phán sắp kết thúc.

Trong lúc đó, cho dù là Thịnh Cát An, hay là Hồ Diệp Nhi, cũng muốn gặp mặt cô, lén kết thúc chuyện này. Hẳn là bọn họ cũng nhận ra, Bạch Thận Ngôn chẳng phải một nhân vật có thể dễ dàng đối phó, còn vô cùng khó giải quyết.

Vài lần bày tỏ liên lạc, sau đó Thịnh Thiên Kim đồng ý gặp Thịnh Cát An.

Bởi vì Thịnh Cát An nói trong điện thoại, có vài chuyện về ông nội, muốn nói với cô.

Ban đầu, cô hơi do dự.

Thịnh Cát An còn nói, là về vài chuyện đầu tư ở công ty lúc ông nội còn sống. Trong đó, đề cập đến một vài khu đầu tư...một khi công khai, danh tiếng

của Thịnh Thế và ông nội, sẽ bị hủy...

Thịnh Thiên Kim không biết, sự thật giả trong lời ông ta.

Nhưng tương tự, cô cũng không dám đánh cược danh dự của ông nội được.

Cô tin tưởng cách làm người của ông nội, nhưng Thịnh Thế là đế quốc buôn bán khổng lồ, nếu trong đó thật sự đề cập...

Cô do dự, sau đó quyết định gặp Thịnh Cát An.

Trước khi đi, cô nghĩ có nên nói với Bạch Thận Ngôn không.

Nhưng, ngộ nhờ Thịnh Cát An lừa cô, vậy thì không chỉ làm hại đến danh dự của ông nội...

Cho nên, cũng nhấn lại cho Bạch Thận Ngôn, sau đó đi gặp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Kết thúc

Edit: V.O

Thịnh Thiên Kim thật không ngờ, cuộc hẹn lần này, sẽ bị bắt cóc.

"Nhanh ký bản hợp đồng chuyển nhượng này, nếu không nghe lời, tao sẽ chết cùng mày!"

Thịnh Thiên Kim tỉnh lại trong cơn mê, phát hiện mình đang nằm trong một nhà xưởng vứt bỏ. Trên thân thể cô, bị trói đầy bom, mà điều khiển kích nổ bom, ngay trong tay Thịnh Cát An.

Giờ phút này, ông ta nào còn có hình tượng xí nghiệp gia thành công.

Bộ dạng ông ta, cực kỳ nhếch nhác, như một tội phạm chạy trốn đến bước đường cùng.

"Ông, sao ông có thể biến thành như vậy?" Thịnh Thiên Kim ngạc nhiên nhìn ông ta.

"Con nhỏ chết tiệt kia, mày còn dám hỏi tao?"

Thịnh Cát An nói xong, đã vươn tay tát cô một cái. Ông ta giống như bị chọc giận, nhìn chăm chăm cô, hung hăng nói: "Bộ dạng này của tao, còn không phải mày tặng à. Chẳng lẽ không phải mày kêu thằng điên Bạch Thận Ngôn kia đuổi tận giết tuyệt tao. Không chỉ muốn giành lại di sản của ông già, còn muốn lấy các loại tội danh, đưa tao lên tòa án! Tất cả những chuyện này, còn không phải mày làm!"

Thịnh Cát An càng nói, càng kích động.

"Cát An, đừng nhiều lời với cô ta, bảo cô ta nhanh ký tên!" Đúng lúc này, giọng Hồ Điệp Nhi vang lên.

Thịnh Thiên Kim cố hết sức quay đầu, phát hiện Hồ Điệp Nhi cũng có mặt.

Cho nên những lời Thịnh Cát An nói trong điện thoại lúc trước, tất cả đều là lừa cô. Mục đích, chính là lừa cô tới, để cô ký hợp đồng chuyển nhượng cổ phần công ty.

"Bà cũng điên rồi sao?" Thịnh Thiên Kim quay đầu, nhìn về phía Hồ Điệp Nhi.

Ở trong ấn tượng của cô, từ trước đến nay Hồ Điệp Nhi đều đa mưu túc trí, sẽ không làm ra chuyện bí quá hóa liều như vậy.

"Điên rồi?"

Trong ánh mắt Hồ Điệp Nhi, thoáng hiện lên điên cuồng được ăn cả ngã về không, kêu cô: "Nếu mày không ép ba mày đến tình trạng này, tao sẽ nghĩ ra hạ sách này sao? Đừng nhiều lời vô ích! Lúc mày hôn mê, tao đã tiêu hủy tất cả vật phẩm bằng điện tử trên người mày rồi. Cho nên, hoàn toàn không có ai tìm được mày đâu. Nếu mày muốn cứu mạng, thì nên ngoan ngoãn ký bản hợp đồng này đi!"

"Cho dù tôi ký, các người còn có thể lấy tới tay quang minh chính đại sao?" Thịnh Thiên Kim nói.

"Mày không cần quan tâm chuyện này!" Thịnh Cát An quát: "Chúng tao đã liên hệ người rồi. Chỉ cần chúng tao lấy được cổ phần trong tay mày, điendaanleequydoon – V.O, lập tức sẽ có người ra tiền mua. Sẽ hoàn thành giao dịch trong thời gian rất ngắn. Chờ chúng tao lấy được số tiền này, là có thể rời khỏi Kinh thành! Có khoản tiền này, ai còn quan tâm nhà họ Thịnh thế nào?"

Thịnh Thiên Kim nhìn bọn họ.

Cô biết, hai người trước mặt này, đã điên rồi.

...

Dưới sự kéo dài của Thịnh Thiên Kim, cuối cùng Bạch Thận Ngôn vẫn tìm được cô kịp thời.

Thịnh Cát An và Hồ Điệp Nhi bị nhốt vào ngục vì tội bắt cóc.

Tiếp đó, là phán quyết phức tạp mà lại dài dòng.

Trong lúc đó, Thịnh Mỹ Ngọc đến tìm cô cãi nhau. Giờ phút đó, cô ta mới bắt đầu nói tình thân với cô, nói chị em tình thâm...

Chỉ tiếc, đã quá muộn rồi.

Bạch Thận Ngôn không muốn Thịnh Thiên Kim khó chịu trong lòng, nên tự mình xử lý hết tất cả mọi chuyện. Mà Thịnh Thiên Kim, sau khi được cứu ra, đã được đưa về thành phố M.

Khoảng nửa tháng sau, Bạch Thận Ngôn mới trở về thành phố M.

Thịnh Thiên Kim không hỏi, kết cuộc của Thịnh Cát An và Hồ Điệp Nhi.

Cô tin tưởng Bạch Thận Ngôn, sẽ xử lý tất cả công bằng. Mà hai người đó, cũng phải nhận sự trừng phạt bọn họ cần nhận.

...

Rất nhanh, đã đến Tết âm lịch.

Giao thừa, Bạch Thận Ngôn dẫn Thịnh Thiên Kim về nhà họ Lục, chính thức giới thiệu cô cho mẹ và cha dượng y.

Lần trước Thịnh Thiên Kim đến nhà họ Lục, Dương Hoài Thiên đã chuẩn bị tâm lý. Cho nên lần này nghe Bạch Thận Ngôn chính thức giới thiệu, tâm lý vô cùng hài lòng với cô con dâu Thịnh Thiên Kim này.

Trong lúc đó, Lục Du Sinh luôn im lặng.

...

Tết âm lịch qua đi, cuộc sống của Bạch Thận Ngôn và Thịnh Thiên Kim lại tiếp tục.

Lúc mùa xuân sắp kết thúc, đột nhiên Lục Du Sinh đến tìm Thịnh Thiên Kim.

Anh nói với Thịnh Thiên Kim, anh chuẩn bị về nước T.

Từ sau khi biết Bạch Thận Ngôn hoàn toàn vô tâm với tài sản nhà họ Lục, Lục Du Sinh đã mất đi hứng thú tranh giành.

Tháng năm, Lục Du Sinh rời khỏi thành phố M.

Bộ phim lúc trước Thịnh Thiên Kim quay, đang rất hot.

Bởi vì cô diễn tự nhiên không làm bộ trong phim, nên được rất nhiều người yêu thích.

Tiếp đó, nhiều tổ phim vờn cạnh ô liu với cô.

Thịnh Thiên Kim rất vui.

Mà người làm chồng Thịnh Thiên Kim - Bạch Thận Ngôn lại buồn phiền.

Dù sao cứ như vậy, ngày y và Thịnh Thiên Kim ở chung sẽ ít đi.

...

Chỉ là dù thế nào, ngày ngày vẫn tiếp diễn.

Mà bọn họ, sẽ mãi mãi hạnh phúc.

-- Hoàn --

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc, Đừng Tới Đây!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.